

TIGHT BINDING BOOK

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_198635

UNIVERSAL
LIBRARY

॥ श्रीः ॥

ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಾಲಯ.

ಉಡುಪಿ.

—॥॥—

ವಾಸರ ಪದಗಳು.

ವಾದಿರಾಜರಕೀರ್ತನೆ

ಭಾಗ ೧.

—॥॥—

→ ದ್ವಿತೀಯಾವೃತ್ತಿ. ←

ಉಡುಪಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

1925.

ವೆಲೆ: ೮ ಅಂ.

All Rights Reserved.

CHECKED 1958

ಶ್ರೀಗುರುರಾಜೋ ವಿಜಯತೇ ||

Checked 1965

Checked 1969

ತಪೋವಿದ್ಯಾ ವಿರಕ್ತ್ಯಾದಿ ಸದ್ಗುಣಾಘಾಕರಾನಹಮ್ ।
ನಾದಿರಾಜಗುರೂನ್ ವಂದೇ ಹಯಗ್ರೀವದಯಾಶ್ರಯಾನ್ ॥

ಉಪೋದ್ಘಾತವು.

ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯರಾಗಿ ಅವಾರ ಸಂಸಾರಸಮುದ್ರದ ದುಃಖಪರಂಪರೆಗಳೆಂಬ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಲೆಗಳ ಬಡಿದಾಟದಿಂದ ಮುಳುಗಿ ಸುವವರನ್ನು ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ವಿಶಾಲ ನಾವೆಯಿಂದ ಪಾರಗಾಣಿಸಲು ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರು ಆಗಾಗ ಭಾಮಾಯುಲವತರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ವ್ಯಾಸಕೂಟಾಲಂಕಾರರಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಕೃತ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಲೋಕೋದ್ಧಾರಕರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ದಾಸಕೂಟಾಲಂಕಾರರಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಕೀರ್ತನಾದಿಗಳಿಂದ ಪಾಮರ ಜನರಿಗೂ ಉದ್ಧಾರಕರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಕೆಲವರು ವ್ಯಾಸಕೂಟ ದಾಸಕೂಟ ಶಿಖಾಮಣಿಗಳೆನಿಸಿ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಹಾಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಸುಂಡಿತ ಪಾಮರ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸುಜ್ಞಾನದೀಪವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ವ್ಯಾಸಕೂಟ ಶಿಖಾಮಣಿಗಳು ಶ್ರೀಮನ್ನಿಧ್ಯಾಚಾರ್ಯರು, ಶ್ರೀವಿಕ್ರಮಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯರು, ಟೀಕಾಚಾರ್ಯರು ಮೊದಲಾದವರು. ದಾಸಕೂಟ ಪ್ರಧಾನರು ಪುರಂದರದಾಸಾದಿಗಳು. ಉಭಯಕೂಟ ಶಿಖಾಮಣಿಗಳು ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಯರು, ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜತೀರ್ಥರು ಮೊದಲಾದವರು.

ಈ ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜಮುನಿಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಪದಯೋಗ್ಯರಾದ ಚುಜುಗಣಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯರೂ, ಮುಂದಿನ ವಾಯುಪದಯೋಗ್ಯರೂ ಆದ ಲಾತವ್ಯನಾಮಕ ದೇವರು. ಇವರು ಶ್ರೀಮಧ್ವಗುರು ಸಾರ್ವಭೌಮರ ಸನ್ಮತೋದ್ಧಾರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಯುವರಾಜರಂತೆ ಸಹಾಯಮಾಡಲು ಶ್ರೀಉಡುಪಿಕ್ಷೇತ್ರದ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿರುವ ಹೂವಿನಕೆರೆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ, ಶ್ರೀಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರ ಸೋದರರಾದ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುತೀರ್ಥಾಚಾರ್ಯರ

(ii)

ಸಂಪ್ರದಾಯಪ್ರವರ್ತಕರಾದ ಶ್ರೀವಾಗೀಶತೀರ್ಥರಿಂದ ಸನ್ಮಾಸಿತರಾದ, ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜರೆಂಬ ಸಾರ್ಥಕನಾಮಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ, ಅನೇಕ ವಾದಿಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದು, ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಕೃತವೇದಾಂತಶಾಸ್ತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ. ಪಂಡಿತರನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಾನುಭಿಕ್ಷುರಬುದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭ್ರಮರಗೀತೆ, ವೈಕುಂಠವರ್ಣನೆ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಶೋಭನಾದಿ ಹಾಡುಗಳನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಈಗಲೂ ಸೋದಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪಂಚವೃಂದಾವನದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ಕೈಗೂಡಿಸುತ್ತಾ ರೆಂಬುದು ಆ ಕ್ಷೇತ್ರ ನೋಡಿದವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ. ಇವರ ಅದ್ಭುತ ಚಿಂತ್ರಿಯು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇವರು ರಚಿಸಿದ ಹಂಕೀರ್ತನೆ ಅನೇಕರು ಅವೇಕ್ಷಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಯಥಾಶಕ್ತಿ ಶೋಧಿಸಿ ಒಂದುಸಲ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುತ್ತೇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಮೂಲವುಪ್ಪಕ ದೊರಕದೆ ಬಹಳ ತಪ್ಪುಗಳು ತಲೆದೋರಿವೆ. ಈ ದ್ವಿತೀಯಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿ ತಮ್ಮ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲವು ದೇವರನಾಮ ಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯಮಾಡಿದ ಹಾಲಿ ಕುಂಟೆ ಸಮಾಸ ಚೋರಡಿ ಯೆಂಬಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀಯುತ ಯೆ. ಆರ್. ಸಂಜೀವರಾವ್ ಇವರಿಗೂ, ಇದರ ಅನೇಕ ಕೀರ್ತನೆಗಳಿಗೆ ರಾಗ ತಾಳ ಹಾಕಿ ತಿದ್ದಿಕೊಟ್ಟ ಹರಿಕಥಾ ವಿದ್ವಾನ್ ಹಂಡೆ ಶ್ರೀಪಾದದಾಸರಿಗೂ ನನ್ನ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮಗಳು. ಇದರಲ್ಲೂ ಕಾಣಬಹುದಾದ ತಪ್ಪುಗಳು ಶ್ರೀಹರಿ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಮುಂದಿನ ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ ಸರಿಪಡಿಸಲ್ಪಡುವವು.

ಒಡುಪಿ,
ಕ್ರೋಧನ ಮಾರ್ಗಶಿರ
ಜು ೧೨.

ಸುಜನಾಶ್ರಿತ,
ಪಾವಂಜಿ ಗುರುರಾವ್.

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.

ಅ.	ಪದಪಂಕ್ತಿ.	ಬಿ.	ಪದಪಂಕ್ತಿ.
ಅಕ್ಕಾ ಸಂಪಗೋಪನ	೪೫	ಉತ್ತಮಪಲ್ಲಾಕ್ಷ್ಮಕವಾ	೬೨
ಅಗಲಿ ನಾ ಸ್ಪೃಂಶಲಾರೆ	೧೧೮	ಎ.	
ಅನ್ಯಾಯ ಮಾತುಗಳಾಡದಿರಿ	೧೨೦	ಎಚ್ಚರಿಕೆಚ್ಚರಿಕೆ	೮೯
ಅರಳಿದ ಕೆಂಡಾವರೆಯು	೧೧೨	ಎಂಜಲೆನ್ನಲು ಬಹುದೆ	೭೯
ಅಹುದೋ ಹನುಮಂತ	೧೮	ಎರಿಸಲೆನ್ನಳವೆ ನನ್ನ	೧೨೭
ಆ.		ಎಣೆ ಯಾರೋ ನನಗೆ	೨೮
ಆಂಜನೇಯನೆ ಆಮರ	೫	ಎಷ್ಟು ನಿಂತ ಬಿಳಿರ ಕೃತಾಂತ	೬೬
ಆನಂದಮಯಗೆ	೧೫೬	ಎಂಥ ಪಾವನ ಪಾದಪೋ	೨೦
ಆರ್ಯನ್ನಾ ಯೋಗಧಾರ್ಯನ್ನಾ	೭	ಎನಗೆ ನೀ ಬಂಧು	೧೫೫
ಆರಮಗನೆಂದರಿಯನೆ	೬೭	ಎನ್ನಮಧ್ಯ ರೀಸಲಾಗದೇ	೧೨
ಆರೋಗಣೆಯ ಮಾಡು	೪೮	ಎನ್ನನ್ನ ಕಂಡನೇ ಚೆನ್ನ	೨೨
ಆವ ರೀತಿಯಿಂದ ಯೆನ್ನ	೧೨೪	ಎನ್ನ ಹೊಲು ಕೇಳ	೬೦
ಆವ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದೆ	೧೨೯	ಎನ್ನ ಮನದ ಮೊಂಕು	೧೨೫
ಆದರಿ ನಾನೆಂಬ ಕುಮತ	೮೭	ಬಿ.	
ಇ.		ಬನಾ ಬಿಡುವೆ ನಮ್ಮಮ್ಮ	೨೧
ಇಂದಿರಿಯರಸ ಚಂದ್ರ	೨೫	ಬನು ಸುಕೃತವಾ ಮಾಡಿದಳು	೧೭
ಇಂದ್ರಾಧಿಪತಿ ನಮ್ಮ	೪೬	ಬನು ದೇಳರಿ ನರಹರಿ	೮೧
ಇಷ್ಟು ದಯವುಳ್ಳನ	೧೦೧	ಬನು ಬಂದಿ ನೀವವೆ	೧೦೫
ಈ.		ಬನು ಸತ್ಯವ ಮಾಡಲಿ	೧೨೧
ಈಗಲೋ ಇನ್ನಾವಾಗಲೋ	೯೦	ಬನೆಂಡು ಸ್ತುತಿಸಾಲಿ	೪೯
ಈತನೇ ಲೋಕಗುರು	೨೯	ಬಿ.	
ಈತನೇ ಕಾಣರೋ ಮಧ್ಯ	೧೨೨	ಬಂದು ಬಾರಿ ಸ್ಮರಣೆ ಸಾಲದೆ	೨೫
ಈಮುಂದು ಕೃಷ್ಣನಾ	೭೨		

ಕ.	ವದನಂಪ್ಪ.	ತ.	ವದನಂಪ್ಪ.
ಕಂಜಾಕ್ಷ ಕಾಯಯ್ಯ	೬೪	ತಂಗಿ ಮೊಸರ ಸುತ್ತ ಚೆತ್ತಿದ	೧೧೬
ಕರದು ತನ್ನಿರೋ	೫೭	ತಂದು ತೋರೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ	೧೦೯
ಕರೆಯೆ ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರಿಯ	೧೧೭	ತಂದು ತೋರೆ ಶ್ರೀಮುಕುಂದ	೧೧೪
ಕಾಯಯ್ಯ ಕರುಣೆ	೫೧	ತಾಳುವಿಕೆಗಿಂತ ತಪವಿಲ್ಲ	೧೪೦
ಕಾವುದೆಮ್ಮನು ಜಗವ	೭೪	ದ.	
ಕೃಷ್ಣ ಭವರೋಗದ	೫೩	ದಾರಿಯ ತೋರೊ	೩೯
ಕೃಷ್ಣ ಕರಿಯ ಕಾಯ್ದ	೯೭	ದಿನಗಳನು ಕಳೆವ	೧೯
ಕುದುರೆ ಬಂದಿವೇ ಚೆಲುವ	೭೬	ದಿಮ್ಮಿಸಾಲೆನ್ನಿ ಚೆಕ್ಕ	೬೧
ಕುಣಿದಾಡೊ ರಂಗ	೧೦೦	ದೇವರ ದೇವ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣ	೧೪೬
ಕೇಳಲೊಲ್ಲನೆ ಯೆನ್ನ	೧೧೩	ಧ.	
ಕೊಂದಾಡಲಳವೇ ನಿನ್ನ	೨	ಧನಳಗಂಗೆಯ ಗಂಗಾಧರ	೯
ಗ.		ನ.	
ಗಾಡಿಗಾರ ಕೃಷ್ಣರನ್ನ	೧೦೬	ನಂದಗೋಪನ ಕಂದ	೧೧೧
ಗುರುಹಿರಿಯರನು	೧೩೬	ನನ್ನಿಂದ ನಾನು ಜನಿಸಿ	೧೫೪
ಗೊಲ್ಲತಿಯರ ದೃಷ್ಟಿ	೯೩	ನಮಸ್ತೇ ವಿಮಲ ಕೋಮಲ	೪
ಗೋಪಿಂದ ಗೋಪಾಲ	೧೦೨	ನಲಿವಾ ಬೆಣ್ಣೆಯನು	೮೨
ಚ.		ನಾಗಶಯನನು ನಾ	೭೭
ಚರಣಕಮಲವನ್ನ	೯೨	ನಾನು ಸತ್ಯನನಾದೊಡೆ	೮೪
ಜ.		ನಾರಾಯಣನ ವರ್ಣಸು	೮೬
ಜಯ ಜಯತು ಶುಭಕಾಯ	೨೭	ನಾರಾಯಣ ನಾರಾಯಣ	೧೦೩
ಜಯ ಭೀಮಸೇನಾ	೩೪	ನಾರಾಯಣ ನಾರಾಯಣ	೧೩೭
ಜಯತು ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರ	೪೧	ನಾರಾಯಣ ಎನ್ನಿರೋ	೧೪೩
ಜಯ ಮತ್ಸ್ಯ ಕೂರ್ಮ	೯೧	ನಿನಗೆ ನೀನೆ ಕೃಷ್ಣ ದಯ	೧೪೧
ಜಯರಾಯ	೧೨೪	ನಿನ್ನ ದಾಸರ ದಾಸ	೫೯
ಜಯ ಜಯ ಶ್ರೀಹಯವದನ	೧೩೨	ನೀ ಕರುಣಾದಿಂದ	೧೪೪
ಜಯ ಮಂಗಳಂ ನಿತ್ಯ	೧೬೧	ನೀ ಕಾಯೋ ಯೆನ್ನ	೩೬
ಜೋಜೋ ಜೋಜೋ ಜೋ	೧೫೭	ನೀಲವರ್ಣ ವಿಶಿಷ್ಟ ನಿನ್ನ	೮೦
ಜೋಜೋ ಕಂದರ್ಪಕೋಟಿ	೧೫೮		

ಪದಸಂಖ್ಯೆ.	ಪದಸಂಖ್ಯೆ.
ನೂರೆಂಟು ನೆನೆದು ಫಲ ೮೩ ನೆರೆ ನಂಬಿ ಪಡೆಯಿರೋ ೧೪	ಭೀಮಸೇನ ಭಾಮಿನಿಯಾದ ೬೫ ಭೂಂ ನಿಗಮವ ಕಡ್ಡ ೫೬
ಪ	ಮ.
ಪಾಠೇಯವ ಕಟ್ಟಿರೋ ೧೪೨ ಪಾಲುಗಡಲೊಡೆಯ ಬಾರೋ ೪೪ ಪ್ರಾಣನ ನೋಡಿರೈ ಮುಖ್ಯ ೧೫	ಮಂಗಳ ಮಂಡಾಕಿನಿಗೆ ೧೫೯ ಮಂಗಳ ಜಯ ಜಯ ೧೬೦ ಮಂಡೆ ಬೋಳಾದರೇನು ಮನ ೮೫ ಮಧ್ವಾಂತರ್ಗತ ವೇದವ್ಯಾಸಾ ೩ ಮನೆಯನೆಗೆ ಸಾರುತ ಬಂದ ೧೨೨
ಫ	
ಫಲಹಾರವ ಮಾಡೋ ೧೪೯	ಮನ್ನಿಸೆನ್ನ ಮಧುಸೂದನ ೮೪
ಬ.	ಮನ್ನಿಸೋ ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶ ೧೦೮
ಬಂದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನಲಿ ೧೧೫ ಬಂದಾನಕ್ಷಿ ಭಾಗ್ಯನಿಧಿ ೨೧ ಬಡ್ಲೆಸಲಳವೆ ನಾನು ೧೫೦ ಬಂದಿ ಸಂಸಾರದಿ ೪೭ ಬಾರಯ್ಯ ದಯಮಾಡಿ ೧೧ ಬಾರೋ ಮಂಡಾರೇ ೯೯	ಮನ್ನಿಸೋ ಸೀ ಯೆನ್ನು ೧೪೭ ಮರುದಂಶ ಮಧ್ವಮುನಿ ೧೧೯ ಮಾಕಾಂತೆಯರಸನ ೫೪ ಮಾತುಮಾತಿಗೆ ಕೇಶವ ೪೨ ಮಾರನಯ್ಯನ ಚದುರ ೧೦೭ ಮುಂದೂ ಹಿಂದೂ ಯೆಂದೆ ೨೨
ಬ.	ಯ.
ಬಾರೋ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ೧೨೫ ಬಿಟ್ಟು ಬನ್ನಿರೋ ಸಂಸಾರ ೧೬ ಬಿಡೆನೊ ಬಿಡೆನೊ ೨೪ ಬೇಗ ಬಾರೋ ಬೇಗ ೩೦	ಯದುಪತಿಯ ತೋರಮಾ ೧೨೦ ಯಾಕೆ ಮೈಮರದೆ ೩೮ ಯಾರಿಗೆ ಯಾರೋ ಕೃಷ್ಣ ೧೨೯ ಯಾವ ಕುಲವೋ ಕೃಷ್ಣ ೧೩೩
ಭ.	ರ.
ಭಕುತರಪರಾಧವ ಬಗೆ ೬೨ ಭದ್ರಾಜಿ ದೇಹಿ ಗೌರಿ ೧೦ ಭಳಿರೆ ಭಳಿರೆ ನಿನ್ನು ೧೫೧ ಭಾಗ್ಯವಂತನು ಯಿನ್ನು ೬೯ ಭೀಮ ನಿಶ್ಚೀಮ ಮಹಿಮಾ ೬ ಭೀಮರಾಯನ ನಂಬಿ ೪೩	ರಂಗ ಬಾರೋ ನರಸಿಂಗ ೭೫ ರಂಗ ನಿನಗಾರೇನೆಂದರು ೧೦೪ ರಂಗನೇಕೆ ಬಾರ ತಂಗಿ ೧೧೦ ರಂಡಾಪುತ್ರ ಮಾಯಾವಾದಿ ೫೫ ರಾಜಬೀದಿಯೊಳಗಿಂದ ೪೦ ರಾಮಪದ ಸರಸಿರುಹ ಭೃಂಗ ೫೦

ಲ.	ಪದಸಂಖ್ಯೆ	ಪದಸಂಖ್ಯೆ.
ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಕಾಯೋ	೩೭	ಸುಪ್ತಿ ಸುಪ್ತಿ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀರಮ ೧೫೩
ಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣಗೆ ಮಾಡಿದ	೧೪೮	ಸೇವಕನೆಲೊ ನಾನು ೨೨
ಲೋಕಭರಿತನೋ ಕೃಷ್ಣ	೧	ಸ್ತ್ರೀಯಿರೊಡನೆ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ೧೧೬
ವ.		ಹ.
ವಾಣೀ ಸರಮ ಕಲ್ಯಾಣೀ	೮	ಹನುಮಂತ ನೀ ಬಲು ೩೩
ವಿಷಯಾಶಿ ಬಿಡಲೊಲ್ಲದೋ	೧೨೬	ಹಣವೇ ನಿನ್ನಯ ಗುಣ ೬೮
ವೇಣುನಾಡ ಪ್ರಿಯ	೯೬	ಹಮ್ಮನಳಿದು ೧೫೨
ಶ.		
ಶರಣು ಶರಣು	೯೮	ಹಂ ಬಾರನೇ ನರಹರಿ ೫೨
ಶ್ರೀರಂಗ ಬಾರನೇ	೭೧	ಹರಿವಾಸರಮಸವಾಸದ ೯೪
ಸ.		
ಸಕಲ ಸಾಧನವೆನೆಗೆ	೧೨	ಹರಿಗೆ ಶರಣಂಬೆ ೧೨೮
ಸಾಕು ಸಡಗರವ ಬಿಟ್ಟು	೭೮	ಹರಿನಾರಾಯಣ ೧೪೫
ಸಾರಿದನೋ ನಿನ್ನಾ	೨೬	ಹೇಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ೫೮
		ಹೇಗೆ ಕೊಟ್ಟೆನು ಹೆಣ್ಣು ೭೦
		ಹೇಳಲೋ ರಂಗಯ್ಯ ೧೨೧
		ಹೊಸಕವಿಯೆ ನೀನು ೯೫
		ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಹೊತ್ತು ೭೩

ಸಂಪೂರ್ಣವು.

॥ श्रीः ॥

॥ त्रीगुरुभ्यां नमः ॥

॥ श्रीहयवदनಾಯ नमः ॥

श्रीमद्वादिराजर किर्तनಗಳು.

ಮೊದಲನೆಯ ಭಾಗವು.

कामधेनुर्यथा पूर्वं सर्वाभीष्टफलप्रदा ।

नथा कलौ वादिराजश्रीपादोऽभीष्टदः सतम् ॥

೧. ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ, ಮಟ್ಟಿತಾಳ.

ಲೋಕಭಂಟನೋ | ಕೃಷ್ಣಾ | ನೇಕಚರಿತನೋ || ಕಾಕು ಜನರ
ಮುಂದೆ ತನ್ನ | ಎಕಾಂತಭಕ್ತರ ಪೊರೆವ ಕೃಷ್ಣ || ಪಲ್ಲ || ರಾಜ
ಸೂಯ ಯಾಗದಲ್ಲಿ | ರಾಜರಾಜರಲು ಧರ್ಮ || ರಾಜಸುತನು
ಅವನೇ ಸಭಾ | ಪೂಜಕರ್ಹನೆಂದು ಪೊಗಳ್ತ || ೧ || ಮಕ್ಕ ನೃಪರ
ಜರೆದು ಅವಿತ | ಎಕ್ರಮ ಯದುವರನೆ ತನಗೆ || ತಕ್ಕ ರಮಣನೆಂದು
ರುಗ್ಮಿಣಿ | ಉಕ್ಕಿ ಮನದೊಳೊಲಿದಳಾಗ || ೨ || ಜ್ಞಾನಶಾಸ್ತ್ರನಾಗಿ
ಸೂಕ್ತಿ | ತಾನೆ ವಾಸುದೇವನಿನಲು || ಹೀನ ಪಾಂಡ್ರಕನ ಶಿರವ | ಜಾಣ
ರಾಯ ಕಂಡಿಸಿದವ || ೩ || ಉತ್ತರೇಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ | ಸುತ್ತಿ ಸುಳಿವ
ಆಪ್ತವನ್ನು || ಒತ್ತಿ ಚಕ್ರದಿಂದ ನಿಜ | ಭಕ್ತ ಪರೀಕ್ಷಿತನ ಪೊರೆದ || ೪ ||
ತನ್ನ ದಾಸಜನರಿಗೊಲಿದು | ಉನ್ನತುಡುಪಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂದು || ಘನ್ನ
ಮಂದಿರದೊಳಗಿಹ ಪ್ರ | ಸನ್ನ ಹಯವದನ್ನು ಕೃಷ್ಣ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೨. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ.

ಕೋಂಡಾಡಲಳವೇ ನಿನ್ನಯ ಕೀರ್ತಿಭೂಮಂಡಲದೊಳು ಹಯ
ಗ್ರೀವಮೂರ್ತಿ || ಪಲ್ಲ || ವೇದಂಗಳಾ ಜಲದಿಂದ ತಂದೇ || ನೀ || ಪೋದ
ಗರಿಯ ಬೆನ್ನೊಳಾಂತು ನಿಂದೇ || ಮೇದಿನಿಯಾ ಕದ್ವೆಯನ ಕೊಂದೇ ||
ಸಂ || ವಾದದಿಂದ ಕಂಬದಿಂದಲಿ ಬಂದೇ || ೧ || ಚರಣಾಗ್ರದಲಿ ನವಿ
ಯನು ವೆತ್ತಿ || ತೀಕ್ಷ್ಣ || ಪರಶು ಪಿಡಿದು ಬಾಹುಜರ ಕೆತ್ತಿ || ನೆರೆ ನಂಬಿ
ದಗೆ ಸ್ಥಿರಪಟ್ಟಿವೆತ್ತಿ || ದೊಡ್ಡ || ದುರುಳ ಕಾಳಿಂಗನ ಶಿರದಿ ನಿಂತೇ || ೨ ||
ಪತಿವ್ರತೆಯರ ಮಾನ ಭೇದನ || ಬಹು || ಚತುರ ತುರಗವೇರಿ ನಲಿವನಾ ||
ಕ್ಷೀತಿಯೊಳುತ್ತಮ ವಾದಿರಾಜನ || ಸ್ವಾಮಿ || ಸತತ ರಕ್ಷಿಸು ಶ್ರೀಹಯ
ವದನಾ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೩. ರಾಗ ವರಾಳಿ, ಆಖತಾಳ.

ಮಧ್ವಾಂತರ್ಗತ ವೇದವ್ಯಾಸಾ || ಕಾಯೋ || ಶುದ್ಧಾ ಮೂರುತಿಯೆ
ಸರ್ವೇಶಾ || ಪಲ್ಲ || ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಲಿ ನಿನ್ನ ಭಜಿಸುವ ಜನರಿಗೆ || ಬುದ್ಧಾ
ದಿಗಳ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಸೊ ದೇವರ ದೇವಾ || ಅನುಪಲ್ಲ || ದ್ವಾಪರದಲ್ಲೊಬ್ಬ
ಮುನಿಸಾ || ತನ್ನ || ಕೋಪದಿಂದೀಯಲು ಶಂಕಾ || ಶಾಪಿಸಲು ಜ್ಞಾನ
ಲೋಕಾ || ವಾಗಿ || ಆಪಾರತತ್ತ್ವಸ್ವರೂಪ || ಶ್ರೀಪತಿಯೆ ಕಾಯೆಂದು
ಮೊರೆಯಿಡೆ || ಪಾಪವಿರಹಿತಳಾದ ಯಮುನಾ || ದ್ವೀಪದಲಿ ಅಂಬಿಗರ
ಹೆಣ್ಣಿನ || ರೂಪಿಗೊಲಿದವಳಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದೆ || ೧ || ವೇದವಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಕೆಡ
ಲಾ || ತತ್ತ್ವ || ವಾದಿ ಜನರು ಬಾಯ ಬಿಡಲಾ || ಮೇದಿನಿಸುರನೊರೆ
ಯಿಡಲಾ || ನಾನಾ || ಭೇದದಿಂ ಭಾಗ ರಚಿಸಲಾ || ಮೋದದಿಂದ ತದರ್ಥ
ಬೋಧಕ || ವಾದ ಸೂತ್ರ ಪುರಾಣ ವಿರಚಿಸಿ || ವಾದಿಗಳ ನಿರ್ವಾಡಮಾಡಿದ
ಸಾಧುವಂದಿತ ಬಾದರಾಯಣಾ || ೨ || ಸುಮತಿಗಳಿಗೆ ನೀ ಬೋಧಿಸಿದೇ ||
ಮಕ್ಕ || ಕುಮತಂಗಳನು ಭೇದಿಸಿದೇ || ಕ್ರಿಮಿಯಿಂದ ರಾಜ್ಯವಾಳ
ಸಿದೇ || ಜಗತ್ || ಸ್ವಾಮಿ ನೀನೆಂದು ತೋರಿಸಿದೇ || ಕಮಲನಾಭನೆ
ವಮಲರೂಪನೆ || ರಮೆಯ ಅರಸನೆ ರಮ್ಯ ಚರಿತನೆ || ಮಮತೆಯಲಿ
ಕೊಡು ಕಾಮಿತಾರ್ಥವ || ನಮಿಸುವೆನು ಹಯವದನಮೂರುತಿ || ೩ ||

೪. ರಾಗ ಕಾಂಜೋಧಿ, ಝಂಪಿತಾಳ.

ನಮಸ್ತೇ ಎಮಲ ಕೋಮಲ ರಮಾದೇವಿ | ನಮಸ್ತೇ ನಮಸ್ತೇ ||
 || ಪಲ್ಲ || ತರುಣೀಮಣಿಯೆ ನಿನ್ನ ಶಿಲಸೌಂದರ್ಯವನು | ಧರೀ
 ಯೊಳಗೆ ವರ್ಣಿಸುವ ಕವಿಯು ದಾವಾ || ಪುರಮಣನೆಂದೆನಿಸು ರಮಣನುರ
 ದೊಳು ನೀನು | ಅರಮನೆಯ ಮಾಡಿ ಭಾಪುರೆ ಮೆರೆವೆ ಮುದದೀ ||
 || ೧ || ತನ್ನ ಮೈಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಪೃಜಿಸಿ ಯುಗಯುಗದಿ | ನಿನ್ನ
 ತಾರುಣ್ಯ ಲಾವಣ್ಯಗಳನೂ || ಮನ್ನಿಸಿಯೆ ಪೊರೆವ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಪಟ್ಟದ
 ರಾಣಿ | ಮಾನೈ ಜೈತನೈ ಲಾವಣೈ ಗುಣಪದನಿ || ೨ || ನಿನ್ನಂಗ
 ಅಪ್ಪಿ ನೋಡುತ ಮುಖವ ಚುಂಬಿಸಲು | ಉನ್ನಂತ ಕರವಕ್ರನೇತ್ರ
 ಗಳನೂ || ಪೂರ್ಣ ಹಯವದನ ಕೈಕೊಂಡ ನಿನ್ನ ಗಂಡ | ಪೂರ್ಣಸಮ
 ವರ್ಣ ಕರ್ಣಾಯತಾಕ್ಷೀ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೫. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ. ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ಅಂಜನೇಯನಿ | ಅಮರವಂದಿತ | ಕಂಜನಾಭನ ದೂತನೇ ||
 || ಪಲ್ಲ || ಮಂಜನೋದಕದಂತೆ ಶರಧಿಯ | ದಾಟಿದಾ ಮಹಧೀರನೇ ||
 || ಅನುಪಲ್ಲ || ಅಂಜನೇಯನಿ ನಿನ್ನ ಗುಣಗಳ | ಪೊಗಳಲಳವೆ ಪ್ರಖ್ಯಾ
 ತನೇ || ಸಂಜೀವನವಾ ತಂದು ಸಲಹಿದೆ | ಕಂಜನಾಭನ ದೂತನೇ ||
 || ೧ || ಕಾಮನಿಗ್ರಹನೆನಿಸಿ ಸುರರಭಿ | ಮಾನಿಯೆನಿಸಿದ ದೇವತೇ || ರಾಮ
 ವಾದಕೆ ನಮಿಸಿ ನಡೆದಿ ನಿ | ಸ್ವೀಮನಹುದೋ ಮಾರುತೇ || ೨ || ಜನಕ
 ತನುಜೆಯ ಮನವ ಹರ್ಷಿಸಿ | ವನವ ನೀ ಕೆತ್ತಾಡಿದೇ || ದನುಜರನ್ನಾ
 ಸದೆದು ಲಂಕೆಯ | ಅನಲಗಾಹುತಿ ಮಾಡಿದೇ || ೩ || ಶ್ರೀರಾಮಕಾರ್ಯದಿ
 ಅಕ್ಷಯಕುಮಾರನಾ ಸಂಹರಿಸಿದೇ || ಘೋರರಾಕ್ಷಸರನ್ನವರನೂ ಮಾರಿ
 ವಶವನು ಗೈಸಿದೇ || ೪ || ಬಂದ ಕಾರ್ಯವ ಇಂದಿರೆಗೆ ಮುದದಿಂದ
 ನೀ ಬಿನ್ನೈಸಿದೇ || ತಂದ ಗುರುತ ಶ್ರೀಹಯವದನನ ಮುಂದಿರಿಸಿ ನೀ
 ನಮಿಸಿದೇ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ತ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೬. ರಾಗ ನಾಟ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಭೀಮ ನಿಸ್ಸೀಮಮಹಿಮಾಗಣಿತಗುಣಸ್ತೋಮ || ಪಲ್ಲ || ಕಾಮ
 ಪಿತನ ಬಂಟ | ನೆನೆವರಿಗೆ ನೆಂಟಾ || ಅನುಪಲ್ಲ || ನಿನ್ನಯ ಮಹತ್ತ್ವ
 ರದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಕಲಿಯ | ಬಣ್ಣಗೆಡಿಸಿದೆ ಪಿಡಿದು ಗಡೆಯಿಂದ ಸದೆ
 ದೂ || ಇನ್ನಾರು ನಿನಗೆ ಸರಿ ರಿಪುಕದಳಿ ಮತ್ತಕ್ಕರಿ | ಎನ್ನ ರಕ್ಷಿಸಯ್ಯಾ
 ಪಿಡಿ ಬೇಗ ಕಯ್ಯಾ || ೧ || ಕುಂತಿಯಾ ಸುಕುಮಾರ ಕುರುಕುಲವನ
 ಕುಠಾರ | ಅಂತರಂಗದ ಶುದ್ಧಿಮಾಡು ಮನ ತಿದ್ದಿ || ಸಂತಾಪಗಳ
 ಕೆಡಿಸೊ ಹರಿಭಕ್ತಿಯನು ಕೊಡಿಸೋ || ಚಿಂತ್ಯ ಬಲಶೌರ್ಯ ದುರ್ಜನ
 ಕುಮುದಸೂರ್ಯಾ || ೨ || ದೇವ ಎಷಲಡ್ಡಿ ಗಿಯನುಂಡೆ ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡೆ |
 ಭಾವಶುದ್ಧಿ ಮರೆಯ ಹೊಕ್ಕೆ ನೀ ಹರಿಯಾ || ಅವಾವ ಸಮಯದಲಿ
 ನೆನಪು ಕೊಡು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ | ದೇವ ನಿನಗೆಣೆಗಾಣೆ ಹರಿಪದಗಳಾಣೆ || ೩ ||
 ಬಕ ಮಗಧ ಕಿಮ್ಮಾರರಿಪುವೆ ಘನ ಸಮ್ಮಾರ | ನಖದಗ್ರದಲಿ ಕೊಂಡೆ
 ರಣದೊಳಗೆ ನಿಂದೆ || ಭಕ್ತಿಯಲಿ ನಿನ ಪಾದ ಭಜಿಸುವವರಿಗೆ
 ನೋಡ | ಯುಕ್ತಿಯಲಿ ನುಡಿಸೊ ವಾದಿಗಳೋಡಿಸೊ || ೪ || ದುರುಳ
 ದೈತ್ಯರ ಮೈರಿಖಳಕುಲಕೆ ನೀ ಮಾರಿ | ಬಿರಸು ಭವಭಯಹಾರಿ ಸುಜನ
 ರುಪಕಾರಿ || ಹರಿಭಕ್ತಿ ತೋರಿಸಿದೆ ಮುಕ್ತಿಪಥ ಸೇರಿಸಿದೆ | ಮೌರಿ
 ಯಯ್ಯಾ ಹಯವದನ ಶರಣ ಇದು ಕರುಣಾ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೭. ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಅಟಿತಾಳ-

ಆರ್ಯನ್ನಾ ಯೋಗ ಧಾರ್ಯನ್ನಾ | ಭಜಿಸಿ | ವರ್ಯನ್ನ ಮಧ್ವಾ
 ಚಾರ್ಯನ್ನಾ || ಪಲ್ಲ || ಅಕಳಂಕ ಮಹಿಮಾ ಚಾರಿತ್ರನ್ನ | ಈ | ಸಕಲ
 ಭುವನ ಸವಿತ್ರನ್ನಾ || ಪ್ರಕಟಭಾರತಿ ಸತ್ಯಚಿತ್ರನ್ನಾ | ಪಾಪ | ನಿಕರ
 ಕಾನನವೀತಿಹೋತ್ರನ್ನಾ || ೧ || ನಿರ್ಜಿತ ಪಾಪಂಡ ಯೋಧನ್ನಾ |
 ದೋಷ | ವರ್ಜಿತ ಭವದುಃಖಾಬಧನ್ನಾ || ಸಜ್ಜನದುರಿತನಿರೋಧನ್ನಾ |
 ದೋಷ | ವರ್ಜಿತ ಗುಣಪೂರ್ಣಬೋಧನ್ನಾ || ೨ || ಸದಮಲಲಕ್ಷಣ

ತುಂಗನ್ನಾ । ಸಿರಿ । ಸದನನ್ನ ಕರುಣಾಂತರಂಗನ್ನಾ ॥ ಮದನೋಹ
ತಿಮಿರಪತಂಗನ್ನಾ । ಹಯ । ವದನನ ಚರಣಾಬ್ಜಭೃಂಗನ್ನಾ ॥ ೩ ॥

೮. ರಾಗ ತೋಡಿ, ಅದಿತಾಳ.

ವಾಣೀ ಪರಮ ಕಲ್ಯಾಣೀ । ನಮೋ ನಮೋ ಅಜನ ರಾಣೀ ।
ಸಂಕಜಪಾಣೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಭಳಿಭಳಿರಿ ಭಳಿರೆಂಬ ಭಕ್ತಜನ ಸುಖದಾಂಬೆ ।
ಸುಳಿದಾಡು ಶುಭ ನಿತಂಬೆ ॥ ಅಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಹೊಳೆವ ಸನ್ಮುಖದಾ
ಬಿಂಬೆ । ಸರಿಗಾಣೆ ಇಳೆಯೊಳಗೆ ಶಾರದಾಂಬೆ । ಚೆನ್ನ ಬೊಂಬೆ ॥
॥ ೧ ॥ ಶರಣು ಶರಣೆಲೆ ದೇವಿ । ಸ್ಮರಣೆಮಾತ್ರದಿ ಕಾವಿ । ಸುರರಿಗೆ ಸುಲಭ
ದಿಂದೊಲಿವಿ । ನಲಿನಲಿವಾಭರಣಗಳ ನಟಿಸ ತೀವಿ । ಧರೆಯೊಳಗೆ
ಹುಣಾಕ್ಷಿ ಪೊರೆಯೆ ಸೇವಿ । ತರ ವಾಗ್ಗೀವಿ ॥ ೨ ॥ ಜಯ ಜಯತು
ಜಗನ್ನಾತೆ । ಜಗದೊಳಗೆ ವಿಖ್ಯಾತೆ । ದಯಮಾಡು ಧವಳಗೀತೆ ॥
ಸತತ ಶ್ರೀ । ಹಯವದನಪದಕೆ ಪ್ರೀತಿ । ಇಳೆಯೊಳಗೆ । ನಯದಿ ಗೆಲಿಸೆನ್ನ
ಮಾತೆ । ವಿಧಿಕಾಂತೆ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೯. ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ, ಅಟಿತಾಳ.

ಧವಳಗಂಗೆಯ ಗಂಗಾಧರ ಮಹಾಲಿಂಗಾ । ಮಾ । ಧವನ
ತೋರಿಸಯ್ಯ ಗುರುಕುಲೋತ್ತಂಗಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಅರ್ಚಿಸಿದವರಿಗಭೀ
ಷ್ಟವ ಕೊಡುವಾ । ಹೆಚ್ಚಿದ ಅಘಗಳ ತರಿದು ಬಿಡುವಾ ॥ ದುಶ್ಶಂಕ
ಗಳೆಲ್ಲ ದೂರದಲ್ಲಿದುವಾ । ನ । ಮೃಚ್ಛುತಗಲ್ಲದ ಅಸುರರ ಬಡುವಾ ॥
॥ ೧ ॥ ಮಾರನ ಗೆದ್ದ ಮನೋಹರ ಮಾರ್ತೀ । ಚಾರು ಸಜ್ಜನರಿಗೆ
ಸುರಚಕ್ರವರ್ತೀ ॥ ಧಾರುಣೆಯೊಳಗೆ ತುಂಬಿದೆ ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತೀ ।
ಹರಿಯ ತೋರಿಸಯ್ಯ ನನಗೆ ಶರಣಾರ್ತೀ ॥ ೨ ॥ ಚೆನ್ನ ಪ್ರಸನ್ನ ಶ್ರೀ
ಹಯವದನನ್ನ । ಅನುದಿನ ನೆನೆವಂತೆ ಮಾಡೊ ನೀಯೆನ್ನ ॥ ಅನ್ಯನ
ಲ್ಲವೊ ನಾನು ಗುರುವೆಂಬೆ ನಿನ್ನ । ಇನ್ನಾದರು ತೋರೋ ಧೀರ
ಮುಕ್ತಾಕ್ಷಾ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೧೦. ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ. ಆದಿತಾಳ.

ಭದ್ರಾಣಿ ದೇಹಿ ಗೌರಿ ರುದ್ರಾಣಿ | ಭೂರ್ಯಾಭರಣೇ | ಭದ್ರಾಣಿ ||
 || ಪಲ್ಲ || ಗರ್ವಾಡಿ ನಿರ್ಮಿತಾನಿ | ದುರ್ವಾಸದುಃಖದಾನಿ || ಸರ್ವಾಣಿ
 ಸಾತಕಾನಿ | ಶರ್ವಾಣಿ ಭಿಂಧಿತಾನಿ || ೧ || ಅಂಭೋಜನಾಭಮಹಿತೇ |
 ರಂಭೋರು ಶಂಭುದಯಿತೇ || ಗಾಂಭೀರ್ಯಸುಗುಣಸಹಿತೇ | ಕುಂ
 ಭೋದ್ಭವಾದಿವನುತೇ || ೨ || ಇಂದೀವರಾಭನಯನೇ | ನಂದಿತಹಯವ
 ದನೇ || ಕುಂದಕುಡ್ಮಲರದನೇ | ಚಂದ್ರಸಹಸ್ರವದನೇ || ೩ || ತ್ರೀಃ ||

|| ತ್ರೀಮಧ್ವರಾಪಗಮಸ್ತು ||

೧೧. ರಾಗ ಅನಂದಭೈರವಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಬಾರಯ್ಯ ದಯಮಾಡಿ | ತ್ವರಿತಾದಿ ಬೇಗ | ಬಾರಯ್ಯ ದಯ
 ಮಾಡೇ || ಪಲ್ಲ || ಒದರಲು ಕರೀರಾಜ | ನೊದಗಿ ಬಂದೆ ಅಲ್ಲಿ || ಮದ
 ಭಯ ಭಾಗ್ಯವು | ಒದಗಿದುಬ್ಬವದಿಂದ || ೧ || ಸ್ತಂಭದಿ ನರಹಂ |
 ಎಂಬಾ ಭಾವದಿ ಬಂದು || ಕುಂಭಿನಿಪತಿ ಬಹು | ಸಂಭ್ರಮ ಗೊಳು
 ತಲಿ || ೨ || ನರನು ಅರ್ಚಕನೆತ್ತ | ನರಹಂ ನೀನೆತ್ತ || ಕರುಣದಿ
 ಬರಬೇಕು | ಸಿರಿ ಹಯವದನಾ || ೩ || ತ್ರೀಃ ||

೧೨. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಸಕಲ ಸಾಧನವೆನಗೆ ಕೈಸೇರಿತೂ | ಮುಕುತಿಯಾ ಮಾತಿಗೆ
 ಬಾರದಾ ಧನವೂ || ಪಲ್ಲ || ಸಂಸಾರದಲಿ ಜ್ಞಾನ ಸತಿಸುತರಲಿ ಭಕುತಿ |
 ಕಂಸಾರಿ ಪೂಜೆಯಲಿ ವೈರಾಗ್ಯವೂ || ಸಂಶಯದ ಜನರಲ್ಲಿ ಸಖತನವ
 ಮಾಡುವೆನು | ಹಿಂಸೆಪಡಿಸುವೆ ಸುಜನಸಂಘವನು ರಂಗಾ || ೧ ||
 ವಿಷಯಂಗಳಲಿ ಧ್ಯಾನ ಲಾಕಿಕದಲಿ ಮನನ | ವಶವಲ್ಲದ ಕಥೆಯ
 ಕೇಳಮನವೂ || ಹಸನಾಗಿ ಎಣಿಸುವಾ ಹಣಹೊನ್ನಿನಾ ಜಪವು |
 ಬಿಸಿಲೊಳಗೆ ಸಂಚರಿಸುವದೆ ಮಹಾ ತಪವೂ || ೨ || ಸೀತಪೂಜೆಂಬು
 ವದು ಲಾಜಚೂರಣವಯ್ಯ | ಮಾಟದ ಪಯೋಧರವೆ ಕಲಶಪೂಜೇ ||
 ಚೂಟಿಯಲಿ ಉದರದಾ ಯಾತ್ರೆಯೇ ಮಹಾಯಾತ್ರಿ | ಬೂಟಿಕಾತನದಿ

ಅನ್ಯತ ಪೇಳ್ವದೇ ಮಂತ್ರಾ || ೩ || ಹೆಂಡತಿಯ ಕೊಂಡೆಯದ ಮಾತುಗಳೆ
ಉಪದೇಶ | ಚಂಡ ಕೋಪಾವೆಂಬುದಗ್ನಿಹೋತ್ರಾ || ಪಂಡಿತನು ನಾನಾಗಿ
ಅವಿಧೇಯರನು ಸೇರಿ | ಕಂಡಕಡೆ ವಾದಿಸುವದೆ ತರ್ಕವಯ್ಯಾ || ೪ ||
ಓದಿದನು ಯೆಲ್ಲಣ್ಣ ಕಲ್ಲಣ್ಣ ಎನ್ನುತಲಿ | ವೇದವೆಂಬುದೆ ಯೆನಗೆ ಪಗ
ಡೆಪಂಚೆ || ಸಾಧಿಸಿ ಈಪರಿಯು ಧನವನ್ನು ಕೂಡಪ್ಪೈಕೆ | ಮೋದಿ
ಶ್ರೀಹಯವದನ ನಿನ್ನ ಮರತೇ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೩. ರಾಗ ಪೂರ್ವ, ಮಟ್ಟತಾಳ.

ಎನ್ನನುದ್ಧರಿಸಲಾಗದೇ | ಚನ್ನರಾಯ | ಎನ್ನನುದ್ಧರಿಸಲಾ
ಗದೇ || ಪಲ್ಲ || ಎನ್ನನುದ್ಧರಿಸಲಾಗದೆ | ಚನ್ನರಾಯ ಬಿನ್ನೈಸುವೆ ||
ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಗತಿಯ ಕಾಣೆ | ನಿನ್ನ ಚರಣ ಕಮಲದಾಣೆ || ಅನುಪಲ್ಲ ||
ಶರಣ ಜನರ ಪಾಲ ಕಲ್ಪ | ತರು ದಯಾಸ್ವರೂಪನೆಂದು | ಧರೆಯೊಳ
ಗಬಿಳ ನಿಗಮ ಉಸುರು | ತಿರಲು ನಿನ್ನ ಚರಣವನ್ನು || ಶಿರದೊಳಾಂತು
ಎನ್ನ ಮೇಲಣಾ | ಕರುಣವಿಲ್ಲದಿರಲು ನಿನಗಿದೇನು ಕಾರಣಾ | ಸಲಹ
ಬೇಕು | ಸುರರ ಮಸ್ತಕದ ಸುಭಾಷಣಾ || ಚನ್ನರಾಯ || ೧ || ಒಂದೆ
ನಾನನಾಧನಾಗಿ | ಒಂದೆರಡಲ್ಲ ಹಲವು ಜನ್ಮ | ಒಂದು ಸರಕಯಾತನೆ
ಯಿಂದ | ನೊಂದು ಬಳಲಿ ಬಾಯ ಬಿಡುತ || ಒಂದೆ ನಿನ್ನ ಹೆಸರುಗೊಂಡೆ
ನೇ | ಸನಾಥನಾಗಿ | ಮುಂದೆ ನಾಮಸುಧೆಯನುಂಡೆನೇ | ನೀನೇ ಕೃಪಾಳು |
ಎಂದು ನುಡಿವರನ್ನು ಕಂಡೆನೋ || ಚನ್ನರಾಯ || ೨ || ಹಲವು ಮಾತ
ನಾಡಲೇಕೆ | ಒಲಿವದಿನ್ನು ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನ | ಸಲಿಗೆಯೊಳೆ ಬಿನ್ನಪವನು |
ಸಲಿಸುತಿಹೆನು ಮುಂದೆಕೆನ್ನು || ಜನುಮ ಬಾರದಂತೆ ವರವನಾ | ಇತ್ತು
ಎನ್ನ | ಸಲಹೊ ಧೊರೆಯೆ ನಿನ್ನ ಕರೆವೆನಾ | ಮುಂದೆ ಮುಕುತಿ ಲಲ
ನೆಯೊಡನೆ ಸುಖದಲಿರುವೆನಾ || ಚನ್ನರಾಯಾ || ೩ || ಲೇಶವರಯೆ
ನಾನು ನಿನ್ನ | ದಾಸನೆಂದು ಡಂಗುರವನು | ಹೊಯ್ಸಿ ತಿರುಗುತಿರಲು
ಮೋಹ | ಪಾಶವೆನ್ನ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು || ಘಾಸಿಮಾಡುತಿರಲು ಬಿಡಿಸದೇ |
ಇರಲಿ ಪಂಥ | ವಾಸಿಯೆನ್ನಮಾತಾಲಿಸದೇ ಸಲಹು ಸ | ವೇಶ

ನಂಬಿದವರ ಕೆಡಿಸದೇ || ಚನ್ನರಾಯಾ || ೪ || ಎನ್ನ ದುರ್ಗುಣವನು
ಮರೆದು | ನಿನ್ನ ಸದ್ಗುಣದಲಿ ಮೊರೆದು | ಮನ್ನಿಸಿದರೆ ಲೋಕದೊಳಗೆ |
ಧನ್ಯನಹೆನು ಜನುಮವೆತ್ತಿ || ಉನ್ನತಾಹುದು ನಿನ್ನ ಕೀರುತಿ ನಾಶವ
ಹುದು | ಎನ್ನ ಬಹಳ ಭವದ ಧಾವತೀ | ಇನ್ನು ಸಲಹೊ | ಚನ್ನ
ಶ್ರೀಹಯವದನಮೂರುತೀ || ಚನ್ನರಾಯಾ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೪. ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಅಟತಾಳ.

ನೆರೆ ನಂಬಿ ಪಡೆಯಿರೊ ಹಿತವಾ | ನಮ್ಮ | ಗುರುವರ ಮಧ್ವ
ಮುನಿಯ ಸನ್ನತವಾ || ಪಲ್ಲ || ತ್ರೇತಿಯೊಳಂಜನೆ ತನಯಾ | ನಾಗಿ |
ಸೀತಾಪತಿ ರಘುನಾಥಗೆ ಪ್ರಿಯಾ || ದೂತಾತನದಿ ಖಳತತಿಯಾ |
ಕೊಂಡು | ಖ್ಯಾತಿಪಡೆದ ಹನುಮನಾದ ಯತಿಯಾ || ೧ || ದ್ವಾಪರ
ದಲಿ ಭೀಮನೆನಿಸೀ | ಪಾಂಡು | ಭೂಸನರಸಿ ಕುಂತೀದೇವಿಯೊಳ್
ಜನಿಸೀ || ಶ್ರೀಪತಿಗರ್ತಿಯ ಸಲಿಸೀ | ದೈತ್ಯ | ರೂಪ ನೃಪರ ಕೊಂದಾ
ಮುನಿಪನ್ನ ಭಜಿಸೀ || ೨ || ಕಲಿಯುಗದಲಿ ಯತಿಯಾಗೀ | ದೈತ್ಯ |
ಬಲದಿ ಮಾಡಿದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮುರಿದ ವೈರಾಗೀ || ಕುಲಗುರು ಶ್ರೀಮಧ್ವಯೋ
ಗೀ | ಅತಿ | ಬಲ ಹಯವದನನ ಭಟನೆಂದು ಬಾಗೀ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೫. ರಾಗ ತೋಡಿ, ಏಕತಾಳ.

ಪ್ರಾಣನ ನೋಡಿರೈ | ಮುಖ್ಯ | ಪ್ರಾಣನ ಪಾಡಿರೈ || ಪಲ್ಲ || ಕ್ಷೋಣ
ಯೊಳಗೆ ಯೆಣೆರಹಿತ ಪಾವನಚರಿತ ಸದ್ಗುಣಭರಿತಾ || ಅನುಪಲ್ಲ ||
ಮರ್ಕಟ ರೂಪಿಲೆ ಅವತರಿಸಿದ ಅಂಜನೇಶುತನೋ | ಮಹಾ ಅದ್ಭು
ತನೋ | ತರಣಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿ ಹಾರಿದ ಬಾಲದಾ ಶ್ರುತಿಯೇ | ಎಕ್ರಮ
ಗತಿಯೇ || ಸುರರಾಯುಧ ನೆಗ್ಗಿಸಿದಾ ಕಪಿಯಗ್ರಣಿಯೋ | ವಜ್ರದ
ಖಣಿಯೋ || ಶರಣವಂದಿತ ಮೂರ್ಲೋಕ ಗುರುವೋ | ಕಲ್ಪತರುವೋ ||
|| ೧ || ರಾಮ ಪಾದಾಂಬುಜಬಿಂಬ ಪರಾಗಾಮಧುಪನೋ | ದೇವಾಧಿಪ
ನೋ || ತಾಮಸ ರಾವಣನೆದೆಗೊತ್ತಿದ ಈ ಕರವೋ | ಶಿಡಿಲಬ್ಬರವೋ ||
ಪ್ರೇಮದಿ ರಣದೊಳಗ್ಹಾರಿ ರಥವನೊದ್ದ ಮಾರುತಿಯೋ | ಪುಣ್ಯಮೂ

ರುತಿಯೋ || ರೋಮಕೆ ಸಿಲ್ವಿದ ಹನುಮಾನ ಬಲದ ಪರಳೋ | ದೈತ್ಯರಿ
ಗುರುಳೋ || ೨ || ಕ್ಷಣದೊಳು ಸಂಜೀವನ ಗಿರಿಯನೆ ತಂದ ತಪವೋ |
ತಾ ನೃಪಹಿತವೋ || ವನಜನಾಭನಾ ಪಾದ ಪಡದಂಥಾ ಪದವೋ |
ಸಾಗರ ಮದವೋ || ನೆನೆಯಲು ದುರಿತನಿವಾರಣ ಕರುಣವಾರಿಧಿಯೋ |
ಭಕ್ತರ ಸುಧೆಯೋ || ಅನುದಿನದಲಿ ಹಯವದನನ ನೆನೆಯುವ ದಯ
ವೋ | ಗತಿ ಆಶ್ರಯವೋ || ೩ ||

ಶ್ರೀ ||

|| ಶ್ರೀಮದ್ಭೀಷಾಪರ್ಣಮಸ್ತು ||

೧೬. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅದಿತಾಳ.

ಬಿಟ್ಟು ಬನ್ನಿರೋ ಸಂಸಾರದ್ವಂಬಲಾ | ಪೃಷ್ಟಿಸತಿಯ ನೇವೆಮಾಡಿ
ತುತಿಸಿ ಬದುಕಿರೋ || ಪಲ್ಲ || ಹೆಂಡರು ಮಕ್ಕಳು ಯೆಂಬಂಧ ಹಂ
ಬಲಾ ಬೇಡಿರೋ || ಕೊಂಬುವರುಂಟು ಕೊಡುವರಿಲ್ಲ ಮುಂದಿನ ಗತಿ
ಗಳ || ೧ || ನಡು ಕೇರಿಯಲಿ ನಿನ್ನ ಸುಲಿವರು || ಕುಡಿಹುಬ್ಬು ಕಡೆ
ಗಣ್ಣ ನೋಟದಿಂದಿರುವರೊ || ೨ || ಎಷ್ಟು ಮಾಡಿ ಘಳಿಸಿ ತಂದರೆ
ಸಾಲದೆಂಬುವರೋ || ನಷ್ಟಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ಬದುಕು ಕೆಡಿಸಿ ತಿಂಬುವ
ರೊ || ೩ || ಉಂಡು ತಿಂದು ಗುಂಡಿನಂತೆ ಮನೆಯವರಿರುವರೊ | ದಂಡ
ಧರ ಯಮನ ದೂತರು ನಿನ್ನ ಸೆಳೆವಾರೊ || ೪ || ಮುಟ್ಟಿ ಭಜಿಸಿರೋ
ಹಯವದನನಂಘ್ರಿಯಾ || ಇಷ್ಟ ಪದದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿ ಕೊಡು
ವನೊ || ೫ ||

ಶ್ರೀ ||

೧೭. ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಎನು ಸುಕೃತವಾ ಮಾಡಿದಳು ಯಶೋದೇ | ಶ್ರೀನಿಧಿ ಯಾದವ
ಕೃಷ್ಣನು ಕರೆದು ಮುದ್ದಿಸುವಳಂತೆ || ಪಲ್ಲ || ಗಂಗಾಜನಕನಿಗೆ ಗಡಿಗೆ
ನೀರೆರವಳಂತೆ | ಮಂಗಳಾಂಗನಿಗೆ ಶೃಂಗರವಳಂತೆ || ತುಂಗವಿಕ್ರಮನ
ತೊಟ್ಟಿಲೊಳು ತೂಗುವಳಂತೆ | ಕಂಗಳಿಗೋಚರನ ಕರದತ್ತಿಕೊಂಬ
ಳಂತೆ || ೧ || ನಗವನೆತ್ತಿದವನಾ ಮಗುವೆಂದೆತ್ತುವಳಂತೆ | ನಿಗಮಗೋ
ಚರನ ಈಕ್ಷಿಸುವಳಂತೆ || ಅಗಣಿತ ಸತ್ಯನ್ನು ಹಗ್ಗದ ಕಟ್ಟುವಳಂತೆ | ಮಿಗೆ

ನಿತ್ಯತ್ಯಪ್ತಗೆ ಪಾಲರೆವಳಂತೇ || ೨ || ಚತುರ್ಮುಖನಯ್ಯನ ಸುತನೆಂದೆ
 ತ್ತುವಳಂತೆ | ಶ್ರುತಿಮತಗೆ ಜೋಗುಳ ಪಾಡುವಳಂತೆ || ಶತರಸಿತೀಜನಿ
 ಗಾರತಿಯನೆತ್ತುವಳಂತೆ || ಗತಭೀತನಿಗೆ ಗೋಪಿ ರಕ್ಷೆಯಿಕ್ಕುವಳಂತೆ ||
 || ೩ || ಬಹುಮುಖನಿಗೆ ಭಾಮೆ ಮುದ್ದಕೊಡುವಳಂತೆ | ಅಹಿತಲ್ಪನ್ನ
 ಪಾವು ತುಳಿದನೆಂಬುವಳಂತೆ || ಮಹಾದ್ವೈತ್ಯ ದಲ್ಲಣಗೆ ಬಹು ಭಯವ
 ತೋರುವಳಂತೆ | ಮಹದದ್ಭೂತನಿಗೆ ಗುಮ್ಮನೆಂದಂಜಿಸುವಳಂತೆ || ೪ ||
 ಕಡಗೋಲಾನೇಣನು ಕೈಯಲಿ ಪಿಡಿದನಾ | ಪಡುಗಡಲ ತಡಿಯ ದ್ವಾರ
 ಕಿಯೆಂದಾ || ಬಿಡದೆ ನೆಲಸಿದ್ದ ಸಿರಿ ಹಯವದನಮುದ್ದು | ಉಡುಪಿ
 ಕೃಷ್ಣನ ಉಡಿಯೊಳೆತ್ತುವಳಂತೇ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೮. ರಾಗ ನಾಟ, ಝಂಪತಾಳ.

ಅಹುದೋ ಹನುಮಂತ ನೀ | ನಹುದೋ ಬಲವಂತ ನೀ | ನಹು
 ದೋ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣ ಮೂಲಗುರುವಹುದೋ || ಪಲ್ಲ || ಅಹುದು ಧರೆಯ
 ಮೇಲೆ ದಿನಕರನ ಪ್ರಭೆಯಂತೆ | ಅಹುದೊ ಮಧ್ವಮತಕೆ ಬಿರುದು ನೀನ
 ಹುದೋ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಅಂಜನೆಯ ಗರ್ಭದಲಿ ಉದ್ಯವಿಸಿದೆ ನೀನು |
 ಸಂಜೀವನವ ತಂದು ಕಸಿಗಳನು ಕಾಯ್ದೇ || ಒಂದೇ ನಿಮಿಷದಲಿ ಸಾಗ
 ರವ ದಾಟಿದೆ | ಇಂದಿವರಾಕ್ಷಿಗೆ ಉಂಗುರವನಿತ್ತೇ || ೧ || ಕುಂತಿಯಾ
 ಗರ್ಭದಲಿ ಉದುಭವಿಸಿದೆ ನೀನು | ಪಂಥವನ್ನಾಡಿ ದಾಯಾದ್ಯರೊಡನೆ ||
 ಕಂತುಪಿತನನು ಸೇರಿ ಕೌರವರುಗಳ ತರಿದೆ | ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸಾಮ್ರಾ
 ಜ್ಯ ಕೈಕೊಂಡೆ || ೨ || ಶುದ್ಧ ಅವತಾರದಲಿ ಮುನಿವೇಷವನೆ ತಾಳಿ |
 ಅದ್ವೈತವೆಂಬೊ ಅರಣ್ಯವನೆ ಸುಪ್ತೇ || ಮಧ್ವಮತವನು ಪೇಳಿ ಮತ
 ವನುದ್ಧರಿಸಿ | ಮುದ್ದು ಹಯವದನನ ದಾಸ ನೀನಹುದಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೯. ರಾಗ ಸಾವೇರಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ದಿನಗಳನು ಕಳೆವ ಜನರೇ ಸುಜನರು || ವನಜನಾಭನ ಪದ್ಮಾಸರ
 ಪಮಾಗಮದಿಂದಾ || ಪಲ್ಲ || ಆರುಣೋದಯದೊಳೆದ್ದು ಆಚಮನಕ್ರಮ
 ದಿಂದ | ಪರಿಶುದ್ಧರಾಗಿ ಇಹ ಪರಗಳೆಂಬಾ || ಎರಡು ವಿಧ ಸುಖವೀವ

ಗುರು ಮಧ್ಯಮುನಿವರನ । ಪರಮ ಮತವಿಡಿದು ಶ್ರೀಹರಿಕಥಾಮೃತ
ಸವಿದು ॥ ೧ ॥ ಸ್ನಾನವನು ಮಾಡಿ ಸಂಕಲ್ಪಪೂರ್ವಕದಿ ಸಂ । ಧ್ಯಾನ
ಗುರು ಗಾಯತ್ರಿಮಂತ್ರ ಜಪಿಸಿ ॥ ಭಾನುನಾಮಕನಾದ ಪರಮಾತ್ಮ
ನಂಭ್ರಿಯನು । ಧ್ಯಾನವನು ಮಾಡಿ ಅಧ್ಯಯನ ಪಾಠಗೊಂಡಾ ॥ ೨ ॥
ಶ್ರೀವಾಸುದೇವನಾ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ನೆನೆನೆನೆದು । ಪಾಪಕದಿ ಪ್ರಾತರಾಹುತಿಯ
ನಿತ್ತು ॥ ಭಾವಜ್ಞರಿಂ ಸಕಲ ಪೌರಾಣಗಳ ಕೇಳಿ । ಹೂವು ಶ್ರೀತುಲಸಿ
ವನಮಾಲೆ ಸೇವೆಯ ಮಾಡಿ ॥ ೩ ॥ ನದನದಿಗಳಲಿ ಸ್ನಾನವನು ಮಾಡಿ
ಕಂಠದಲಿ । ಪದುಮಾಕ್ಷಿ ಶ್ರೀತುಳಸಿಮಾಲೆಗಳನು ॥ ಮುದದಿಂದ ಧರಿಸಿ
ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕಾಲದಿ ಗೈವ । ವಿಧಿ ಬ್ರಹ್ಮಯಜ್ಞ ದೇವಯಜ್ಞ ಪಿತೃ ತರ್ಪಣದಿ
॥ ೪ ॥ ಸಾವಧಾನದಿ ತಂತ್ರಸಾರೋಕ್ತ ವಿಧಿಯಿಂದ । ದೇವಪೂಜೆಯ
ಮಾಡಿ ದೇವೇಶಗೆ ॥ ನೈವೇದ್ಯವನು ಕೊಟ್ಟು ಸನಕಾದಿಗಳೊಬ್ಬರೊಡನೆ
ದೇವ ಬಲಿಹರಣ ಬ್ರಹ್ಮಕೃಷ್ಣ ಪೂಜೆಯನೆ ಮಾಡಿ ॥ ೫ ॥ ಪರಮ ಸಂ
ತೋಷದಿಂ ದೇವಪ್ರಸಾದವನು । ವರ ಮಾತೃ ಪಿತೃ ಸಹೋದರ ಸಹ
ತದಿ ॥ ಪರಮ ಸಖರ ಪಂಕ್ತಿ ವಾವನ್ನರೊಡಗೂಡಿ । ನರಹರೇ ಯೆನುತ
ಭೋಜನಮಾಡಿ ಮೋದಿಸುತಾ ॥ ೬ ॥ ನಾಯಾನ್ಮ ಸಮಯ ಸಂಧ್ಯಾನ
ಗಾಯತ್ರಿಜಪ । ಶ್ರೀಯರಸನಂಭ್ರಿಸೇವೆಯನು ಮಾಡಿ ॥ ವಾಯುಸಖನೊ
ಳಗಾಹುತಿಯನಿತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಿನಾ । ರಾಯಣನ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನು ಪೊಗ
ಳುತಲಿ ॥ ೭ ॥ ತನು ಮನವ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಆಧೀನವನೆ ಮಾಡಿ । ಅನುಸರಿಸಿ
ಭಾಗ್ಯ ಬಡತನವೆನ್ನದೇ ॥ ಮನವರಿತು ಹರಿ ಕೊಟ್ಟಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅಧಿಕ ।
ಅಣುವಾತ್ರ ಬರದೊಂದು ಸಂತುಷ್ಟರಾಗುತಲಿ ॥ ೮ ॥ ಈವಿಧದಿ ಅನುದಿನವು
ಚರಿಸಿ ರಾತ್ರಿಯಲೊಂದು । ಝಾವದಲಿ ತೋಷದಿಂ ನಿರ್ದ್ರೆಗೈದೂ ।
ಝಾವಝಾವದಲೆಡ್ಡು ನೆರೆಹೊರೆಯು ಕೇಳುತ್ತೆ । ಪಾವನಚಂತ್ರ ಹಯ
ವದನನಾ ನೆನೆದೂ ॥ ೯ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೨೦. ರಾಗ ಅಪಾನ, ಅಟತಾಳ.

ಎಂಥ ಪಾವನ ಪಾದವೋ । ಕೃಷ್ಣಯ್ಯನಿ । ನ್ನಂಥಾ ಜಿಲುವ
ಪಾದವೋ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಎಂಥ ಪಾವನ ಪಾದವೆಂತು ಜಗದಿ ಕೇಳು ।

ಸಂಧದೊಳಹ ಕುರುಸತಿಯನುರುಳಿಸಿದ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಹಲವು ಕಾಲಗ
ಳಿಂದಲೀ ಮಾಗದಿ || ಶಿಲೆಶಾಪವ ಪಡೆದಿರಲೂ || ಒಲಿದು ರಜವಿ
ಪಾವನಗೈದು ಕರುಣದಿಂದ | ಲಲನೆಯ ಮಾಡಿ ಸಲಹಿದ ಶ್ರೀ
ಹರಿಯ || ೧ || ಬಲಿಯ ದಾನವನೆ ಬೇಡಿ | ತ್ರೈಲೋಕ್ಯವ | ನಳದ
ವಿಕಾಂಘ್ರಿಯಲೀ || ಬೆಳೆದು ಭೇದಿಸಲಾಗ ನಳನಜಾಂಡವ ಸೋಕಿ |
ಜೆಲುವ ಗಂಗೆಯ ಸೆತ್ತ ಜಲಜಾಸನಾರ್ಚಿತ || ೨ || ಜೆಂಡುತರುವ
ನೆವದಿ | ಕಾಳಂಗನು | ದ್ವಂಡ ಮಡುವ ಧುಮುಕಿ || ಚಂಡಾ ಕಾಳಂ
ಗನ ಮಂಡಿಯೊಳು ಪಾದ | ಪುಂಡರೀಕವನಿಟ್ಟು ತಾಂಡವನಾಡಿದ || ೩ ||
ಸಂತತ ಸೌಖ್ಯವೀವಾ | ಕಾವೇರಿಯ | ಅಂತರಂಗದಿ ನೆಲಸಿ ||
ಸಂತೋಷದಿಂದಲನಂತನ ಮೇಲೆ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯೊಳು ಶ್ರೀಕಾಂತ ಸೇವೆ
ಗೊಂಬಾ || ೪ || ಒಲಿದು ಗಯಾಸುರನಾ | ಶಿರದೊಳಿಟ್ಟು | ಹಲವು
ಭಕ್ತರ ಪೊರೆದೇ || ನೆಲಸಿ ಉಡುಪಿಲೆನ್ನ ಹೃದಯಕಮಲದಲ್ಲಿ | ತೊಲ
ಗದೆ ಇರುತಿಪ್ಪ ಸುಲಭ ಹಯವದನಾ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ತ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೧. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಬಂದಾನಲ್ಲೇ ಭಾಗ್ಯನಿಧಿ ಬಂದಾನಲ್ಲೇ ಕೃಪಾಸಿಂಧು || ಎಲ್ಲ ||
ಬಂದಾನಲ್ಲ ರಮಣಿ ನಿನ್ನ ಅರಮನೆಗೇ || ಅನುಪಲ್ಲ || ನಂದಗೋಕು
ಲದಿ ಪುಟ್ಟಿ ವೃಂದಾವನದೊಳಗಾಡಿ | ಇಂದಿರೆ ರಮಣಾ ಬಂದ
ಮಂದರೋದ್ಧಾರ || ಇಂದ್ರಾದಿ ಸುರರಿಗಾನಂದಸುಖವನಿತ್ತು | ಬಂದಾ
ಹಯವದನನಾ ಎದುರುಗೊಳ್ಳಿರೇ || ೧ || ಮುತ್ತು ಮಾಣಿಕ್ಯ ನವ
ರತ್ನಕಿರಿಟಿದಿಂದಾ | ಸತ್ತ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲದಿಂದೊಪ್ಪುವನ್ಯಾರೆ ||
ಕತ್ತಲೆ ನಿವಾರಿಸುವ ಕಸ್ತೂರಿಲಕವನಿಟ್ಟು | ಕೌಸ್ತುಭಧರ ಹಯ
ವದನ ದೇವ ಕಾಣಮ್ಮಾ || ೨ || ನೀಲಾದುಡಿಗೆಯನುಟ್ಟು ಕಾಲಿಲಂ
ದುಗೆಕಡಗ | ನೀಲಾವರ್ಣಾ ಶರೀರಬಂದನ್ಯಾರೆ || ಸಾಲು ಸಾಲು
ಸಾಲಾದ ಯತಿಗಳ ಸಂದಣಿಯಿಂದಾ | ಮೇಲಾಗಿ ಸ್ತುತಿಗೊಂಬ

ಹಯವದನ ಕಾಣಮ್ಮಾ || ೩ || ಚೆನ್ನ ತುರಗ ಮಂಚುತ ರನ್ನ
ತೊಡಿಗೆ ಹೊಳೆವುತಾ | ಉನ್ನತ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿ ಬಾಹೋನ್ಮಾರಮ್ಮಾ ||
ಕನ್ನೆ ಮಹಾಲಕುಮಿಯ ಮನ ಸೂರೆಗೊಂಡಿತ | ಚೆನ್ನಿಗ ಹಯವ
ದನದೇವ ಕಾಣಮ್ಮಾ || ೪ || ಉರದಲ್ಲ ಶ್ರೀವತ್ಸ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಕೌಸ್ತುಭ
ಹಾರಾ | ಸರ ಹೆಜ್ಜೆಯನಿಡುತಾ | ಬಾಹೋನ್ಮಾರಮ್ಮಾ || ಗುರು ವಾದಿ
ರಾಜರಿಗೊಲಿದು ಸೋದೆಗೆ ಬಂದು | ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತ ಹಯವದನ
ಕಾಣಮ್ಮಾ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೨೨. ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ಸೇವಕನೆಲೊ ನಾನು | ನಿನ್ನಯ ವಾದ | ಸೇವೆನೀಡೆಲೋ
ನೀನು || ಪಲ್ಲ || ಸೇವಕನೆಲೊ ನಾನು | ಸೇವೆ ನೀಡೆಲೋ ನೀನು | ಕಾವು
ದೆಮ್ಮನು ಶ್ರೀರಘುವರ | ರಾವಣಾಂತಕ ರಕ್ಷಿಸೆನ್ನನಾ || ಗೋವರ್ಧನ
ಧರ ದೇವ | ಗೋವುಗಳ | ಕಾವ ಮಹಾನುಭಾವ || ವರಗಳನೀವ
ದೇವ | ಶ್ರೀವಲ್ಲಭ ದಯಮಾಡೆನ್ನೊಳು | ಈವೇಳೆಗೆ ಇಂದಿರೆರಮಣಾ ||
|| ಅನುಪಲ್ಲ || ರಾಮ ದಶರಥನಂದನ | ರಘುಕುಲಾಂಬುಧಿ | ಸೋಮ
ಸುಂದರವದನ || ವಾಮನ ಪರಿಪೂರ್ಣ | ಕಾಮ ಕೌಸಲ್ಯರಾಮಾ |
ಸ್ವಾಮಿ ಶ್ರೀರಂಗಧಾಮ ದೈತ್ಯವಿ | ರಾಮ ಶ್ರೀಮದಾನಂತ ನಾಮಾ ||
ಭೀಮಾ | ಮುನಿಜನ ಸ್ತೋಮ | ರಮ್ಯಗುಣಧಾಮ | ರಣರಂಗ
ಭೀಮಾ | ಕೋಮಲಶ್ಯಾಮ ಹೇ || ಸಾಮಜವರದನೇ ನೀನನುದಿನ |
ಕಾಮಿತಫಲ ಕರುಣಿಸಿ ಕಾಯೋ || ೧ || ಶಂಕರಾಸುರಸೇವಿತ | ಶೇಷ
ಗರುಡ | ಲಂಕಾರ ಮುನಿಶೋಭಿತಾ || ಪಂಕಜನಯನ ವಿಾ | ನಾಂಕ
ಜನಕ ಪಾದ | ಪಂಕಜಾಸನವಿನುತ ತಿರುಪತಿ | ವೆಂಕಟಬಿರುದಂಕ
ಜಯ ಜಯ || ೨ || ಚಕ್ರಗದೆ ಪಂಕ | ಜಢರ ಅಕಳಂಕ | ಚರಿತ
ಸುಖಂಕಾ | ಗೊಲಿದ ನಿಶ್ಯಂಕನೇ || ಲಂಕಾಧಿಪ ರಿಪುರಘುಪತಿ ನಿನ |
ಕಿಂಕರರಿಗೆ ಕಿಂಕರನು ನಾನು || ೩ || ಮಂದರೋದ್ಧರ ಮಾಧವ | ಮಧು
ಸೂದನ | ನಂದ ಸುಂದರವಿಗ್ರಹ || ಬಿಂದುಮಾಧವ ಶ್ರೀಮು | ಕುಂದ
ಶ್ರೀಮದಾನಂದ | ವಂದಿತಾಮರವೃಂದ ವೇದವ | ತಂದ ತುರಗವನೇರಿ

ಬಂದ || ವೃಂದಾವನದೊಳಗಿಂದ | ಯಶೋದೆಯ ಕಂದ | ಹರಿ ಗೋ
ವಂದ | ಶೇಷಗಿರಿಯಲಿ ನಿಂದ | ಮಂದಾಕಿನಿ ಪಡವನೇ ಧ್ರುವಗಿಲಿ |
ವಂದದಿ ಯೆನಗೊಲಿಯೊ ಹಯವದನ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೨೩. ರಾಗ ಮಾಂಜಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಎನ್ನಪ್ಪ ಕಂದನೇ ಚಿಣ್ಣ ಗೋಪೇರು ಬಂದು | ನಿನ್ನನು ದೂರು
ವರೋ ಕೆಟ್ಟಿಯ್ಯಾ || ಕನ್ನೀರು ಕೊಬ್ಬಿಂದ ಅನ್ಯಾಯ ನುಡಿತಾರೆ |
ಇನ್ನೀನು ಮಾಡಲವ್ಯಾ ಗೋಪೆಮ್ಮಾ || ಪಲ್ಲ || ಗೋಪೇರ ಮನೆ
ಗಳ ಪೊಕ್ಕು ಬಹುಪರಿ | ತಾಪವಮಾಡುವರೇ ಕಂದಾ ಗೋವಿಂದ ||
ಕಾಪಟ್ಟ ಸತಿಯರ ಮಾತು ನೀ ಲಾಲಿಸಿ | ಕೋಪಿಸಬೇಡವಮ್ಮಾ ಗೋ
ಪೆಮ್ಮಾ || ೧ || ದಧಿದುಗ್ಧ ಭಾಂಡವೊಡೆದು ಗೋಪಿಯರನ್ನು | ಸದರ
ಮಾಡುವರೇ ಕಂದಾ ಗೋವಿಂದಾ || ಉದಯದಿ ಗುದ್ದಾಡಿ ಮಾರ್ಜಾ
ಲಂಗಳು ಬೀಳಿ | ದಧಿಭಾಂಡ ಒಡೆದವಮ್ಮಾ ಗೋಪೆಮ್ಮಾ || ೨ || ಅಣ್ಣ
ಯ್ಯ ಬಲರಾಮ ನಿನ್ನ ಬಿನ್ನಣ ಸುದ್ದಿ | ಚನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದನೋ ಗೋ
ವಿಂದ || ಉನ್ನತ ದಾಯಾದಿ ಮಾತುಕೇಳಿ ನೀನು | ಕೋಪಿಸಬೇಡವಮ್ಮಾ
ಗೋಪೆಮ್ಮಾ || ೩ || ಜಪವನ ಅಟಿದಿ ಪಶುಶಿಶುಗಳ ಕೂಡಿ | ಮಸಿ
ಮಣ್ಣ ಮೈಯ್ಯಾದವೋ ಗೋವಿಂದ || ಬಿಸಜಾಕ್ಷಿಯರು ತಮ್ಮ ಮನೆ
ಕೆಲಸದ ಕೈಯ್ಯ | ಮಸಿಮಣ್ಣ ವರಸಿದರೇ ಗೋಪೆಮ್ಮಾ || ೪ || ಒರ
ಗಿದ್ದ ಹಸುಗಳೆಬ್ಬಿಸಿ ಕರುಗಳ ಬಿಟ್ಟು | ದುರುಳತನವ ಮಾಡೋರೆ
ಗೋವಿಂದ || ನೆರೆದಿದ್ದ ಶಿಶುಗಳಾಡುವ ಗುಲ್ಲು ತಾವ್ ಕೇಳಿ | ಕರುಶಿಶು
ಬೆದರಿತಮ್ಮಾ ಗೋಪೆಮ್ಮಾ || ೫ || ಬಾ ಯೆನ್ನ ಚಿನ್ನವೆ ಬಾ ಯೆನ್ನ
ರನ್ನವೆ | ಬಾಯೆನ್ನ ಮೋಹದ ಗಡೆಯೇ ಗೋವಿಂದ || ಬಾ ಯೆಂದು
ಯಶೋದೆ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಾಡ್ತೆ | ಬಾರೋ ಹಯವದನಾ || ೬ ||

೨೪. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ಬಿಡೆನೊ ಬಿಡೆನೊ ನಿನ್ನ ಚರಣಕಮಲವಾ | ಎನ್ನ ಕೃದಯಮಧ್ಯ
ಮೊಳಟ್ಟು ಭಜಸುವೆ ಅನುದಿನಾ || ಪಲ್ಲ || ಬಲಿಯ ದಾನವ ಬೇಡಿ

ಇಳೆಯ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ । ಪದುಮನಾಭ ನಿನ್ನ ಪಾದ ತೊಳೆವೆ ॥ ಉಗುರು
ಕೊನೆಯಿಂದಾ ಉದಿಸಿದಳಾ ಗಂಗೆ । ಹಂಪಾದ ತೀರ್ಥವೆಂದು ಹರ
ಧರಿಸಿದನಾಗ ॥ ೧ ॥ ಆ ಸತಿ ಶಾಪದಿ ಅಹಲೈ ಸಾವಿರಯುಗ । ಪಾಪಾ
ಣವಾಗಿ ಪಥದೊಳರಲು ॥ ಲೋಕ ನಿನ್ನ ಪಾದ ಸೋಂಕಿದಾಗಲೆ । ಆ
ಸತಿ ಪಡೆದಳು ದಿವ್ಯ ದೇಹವನೂ ॥ ೨ ॥ ವಜ್ರಂಕುಶಧ್ವಜ ಪದುಮ
ರೇಖೆಗಳಿಂದ । ಒಪ್ಪಿಸಿರ ಪದಪದುಮವನು ॥ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಜಿಸಲು
ಸಿಂಹಯವದನನೆ । ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಸಲಹುವ ನಮ್ಮನೂ ॥ ೩ ॥

೨೫. ರಾಗ ಪೂರ್ವ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

ಒಂದು ಬಾರಿ ಸ್ಮರಣೆ ಸಾಲದೆ । ಶ್ರೀಮಧ್ವರಾಯರ । ಒಂದು
ಬಾರಿ ಸ್ಮರಣೆ ಸಾಲದೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಹಿಂದನೇಕ ಜನ್ಮಗಳಲಿ । ಬಂದು
ನಾನಾ ಯೋನಿಗಳಲಿ ॥ ಇಂದಿರೇಶನ ಪಾದಕಮಲ । ಹೊಂದಬೇಕೆಂ
ಬುವಂಗೆ ॥ ೧ ॥ ಪ್ರಕೃತಿಬಂಧನದಿ ಸಿಲುಕಿ । ಸಕಲ ವಿಷಯಗಳನೆ
ಜರೆದು ॥ ಅಖಿಲರೊಡೆಯನಾದ ಹರಿಯ । ಭಕ್ತಿಯು ಬೇಕೆಂಬುವಂಗೆ ॥
॥ ೨ ॥ ಆರು ಮಂದಿ ಮೈಂಗಳನು । ಸೇರಲರಿಯದಂತೆ ಜರೆದು ॥ ಭೀರ
ನಾಗಿ ಹರಿಯ ಪದವ । ಸೇರಲುಬೇಕೆಂಬುವಂಗೆ ॥ ೩ ॥ ಘೋರ ಸಂಸಾರ
ರವೆಂಬ । ವಾರಧಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಓಡೆ ॥ ಏರಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹರಿಪುರವ । ಸೇರ
ಲುಬೇಕೆಂಬುವಂಗೆ ॥ ೪ ॥ ಕ್ರೂರ ಬುದ್ಧಿಯು ತನಗೆ ಗಂ । ಭೀರ ಶ್ರೀಹ
ಯವದನನ್ನ ॥ ಸೇರಿ ಬದುಕಲರಿಯದಿರಲು । ತೋರಿ ಕೊಟ್ಟ ಮಧ್ವ
ಮುನಿಯ ॥ ೫ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಮಧ್ವರಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೨೬. ರಾಗ ಯದುಕುಲಕಾಂಬೋಧಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಸಾರಿದೆನೊ ನಿನ್ನ ವೆಂಕಟಾರನ್ನಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನೀರಾಜನಯನ
ನಿರ್ಮಲಗುಣಪೂರ್ಣ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಯೆನ್ನ ಕುಂದುಗಳನ್ನಾ ಎಣಿಸಾ
ಲಾಗದೊ ದೇವಾ । ಪನ್ನಗಾದ್ರಿವಾಸಾ ನೀನೇ ನಿರ್ದೋಷಾ ॥ ೧ ॥
ಅನಾಥನು ನಾನು ಯೆನಗೆ ಬಾಂಧವ ನೀನು । ನಿನ್ನವನೆಂದು

ನೋಡೋ ನೀನಾಗಿ ದಯಮಾಡೋ || ೨ || ದೇಶದೇಶದವರ ಪೊರೆ
ವಂತೆ ಪೊರೆಯೆನ್ನ | ಶೇಷಾಚಲಘನ್ನ ಶ್ರೀಶಾ ಶ್ರೀಹಯವದನಾ || ೩ ||

೨೨. ರಾಗ ನಾಟ, ಝಂಪತಾಳ.

ಜಯ ಜಯತು ಶುಭಕಾಯ | ಜಯ ಜಯತು ಹರಿ ಪ್ರಿಯ ||
ಜಯ ಜಯತು ಜೀಯಾ | ಜಯ ಮಧ್ಯಮುನಿರಾಯಾ || ಪಲ್ಲ ||
ರಾಮಾವತಾರದಲಿ ಹನುಮಂತನಾಗಿ ನೀ | ಆಮಹಾ ಪುರವ ಅನಲ
ಗಾಹುತಿಯನಿತ್ತೆ || ಭೂವಾಜೆಯ ಕುಶಲವನು ರಘುನಾಥಗರುಹಿದೇ |
ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯವ ವಹಿಸಿ ಖಳರ ನೀ ಮುಂದೇ || ೧ || ದ್ವಾಪರಾಂತದಲಿ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಂಭಿಯ ಭಜಿಸಿ | ಪಾಪಿ ಮಾಗಧ ಬಕಕೇಚಕಾದಿಗಳನಾ ||
ಕೋಪದಿಂದಲಿ ಮುಂದೆ ಕುರುಕುಲವ ಗೆಲಿದೆ ಪ್ರ | ತಾಪದಿಂದಲಿ
ಮೆರೆದು ಖಳರ ನೀ ತಂದೇ || ೨ || ದುರುಳ ವಾದಿಗಳಿಗುತ್ತರವ ಕೊಡಬೇ
ಕೆಂದು | ಸರುವ ಶ್ರುತಿಷ್ಕೃತಿವಾಕ್ಯಗಳ ಕ್ರೋಡಿಸಿ || ಉರುತರದ
ಗ್ರಂಥಗಳ ರಚಿಸಿ ಶಿಷ್ಯರಿಗೊರೆದ | ಪರಮಾಂತಃಕರುಣಿಯ ಗುರುಶಿರೋ
ಮಣಿಯೇ || ೩ || ವಾಯಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿ ಮತವೆಲ್ಲ ಸಂಕರವಾಗಿ | ತಾಯ್ನ
ಳಿಲ್ಲದ ಶಿಶುಗಳಂತಿರಲು ಸುಜನರಾ | ನಿಯವತರಿಸಿ ಮುನಿಯೆನೆಸಿ
ಮೂಜಗಕೆ ನಾ | ರಾಯಣನೇ ಪರದೈವವೆಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದೇ || ೪ || ನಿನ್ನ
ಮತವೇ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಮ್ಮತವು | ನಿನ್ನ ಮತವೇ ಇಹಪರಕೆ ಸಾಧ
ನವು || ಪನ್ನಂಗಶಾಯಿ ಹಯವದನನ ನಿಜಭಕ್ತ | ನಿನ್ನ ಪೋಲುವ
ರುಂಟಿ ಮಧ್ಯಮುನಿರಾಯಾ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೨೩. ರಾಗ ನಾಟ, ಝಂಪತಾಳ.

ಎಣೆ ಯಾರೊ ನಿನಗೆ ಹನುಮಂತರಾಯಾ || ಪಲ್ಲ || ಎಣೆ
ಯಾರು ನಿನಗೆ ತ್ರಿಭುವನದೊಳಗೆಲ್ಲ | ಪ್ರಣತಜನಮಂದಾರ ಪವನ ಸುಕು
ಮಾರಾ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಅಡಿಗಡಿಗೆ ರಾಮರ ಸಾದಾಂಬುಜಕೆ ವಂದಿ
ಸುತ | ನಡೆ ನಡೆದು ಮುದ್ರಿಕೆಯ ಕೊಂಡು ಮುದದಿ || ಧಡೆ ಧಡನೆ

ಅಂಬುಧಿಯಾ ದಾಟಿ ಸೀತೆಗೆ ಗುರುತಾ | ಕೊಡ ಕೊಡುತ್ತ ಕುಸ್ತುರಸಿ
ದಂತ ಹನುಮಂತಾ || ೧ || ಗರ ಗರನೆ ಹಲ್ಲಿಂದ ಕಲುಷ ದೈತ್ಯರನೆಲ್ಲ |
ಚರ ಚರನೆ ಸೀಳಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಲೀ || ಬರಿ ಬರನೆ ಕಡ್ಡೆಡುತ ಬಿಂಕ
ದಲಿ ಲಂಕೆಯನು | ಸುರ ಸುರನೆ ಬಾಲದಲಿ ಸುಟ್ಟ ರಣಧಿಟ್ಟ || ೨ ||
ಫಳ ಫಳನೆ ಆರ್ಭಟಿಸಿ ಭಾಪುರೇ ರಾವಣನ | ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದ ನಂದನವನವ
ಕಿತ್ತಿ || ಕಳಕಳನೆ ನಗುತ ದಶಕಂಧರನ ಗುಡ್ಡದೆಯೊ | ಬಳಿ ಭಳಿರೇ
ಹಯವದನನ ದಾಸ ನಿರ್ದೋಷಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೨೯. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಈತನೇ ಲೋಕಗುರು ವೇದವಿಖ್ಯಾತಾ || ಪಲ್ಲ || ಭೂತಳದಿ
ಶ್ರೀರಾಮದೂತನೆಂಬಾತಾ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಅಂದು ಹನುಮಂತನಾಗಿ ಅಖಿ
ಳದಿಕ್ಕೆಲ್ಲವನು | ಒಂದು ನಿಮಿಷದಿ ದಾಟಿ ಉದಧಿಲಂಘಿಸಿದಾ || ಇಂದಿವ
ರಾಕ್ಷಿಯಾ ಕಂಡು ಮುದ್ರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು | ಬಂದು ರಾಮರ ಪಾದಕೆರಗಿ
ನಿಂದಾತಾ || ೧ || ಅರ್ಜುನಗೆ ಅಣ್ಣನಾಗಿ ಅಂದು ದುರ್ಯೋಧನನ |
ಲಜ್ಜೆಯನು ಕೆಡಿಸಿ ಪತ್ರಧಿಕರನು ಗೆಲಿದಾ || ಮುಜ್ಜಗವು ಭಾದಿಸಾ
ಮಗಧರಾಯನ ಶೀಲ || ಸಜ್ಜನರಪ್ರಿಯ ಭೀಮಸೇನನೆಂಬಾತಾ || ೨ ||
ಮೂರಾರು ಯೆರಡೊಂದು ಮೂಢಮತಗಳ ಮುಂದು | ಸಾರ ಮಧ್ಯ
ಪಾತ್ರ ಸಜ್ಜನರಿಗೊರೆದೊ || ಉರ್ವಿಯೊಳು ಹಯವದನನ ಪೂರ್ಣ
ಸೇವಕನಾದ | ಧೀರ ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯ ಲೋಕದೊಳು ಮೆರೆದಾ || ೩ ||

೩೦. ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಬೇಗ ಬಾರೋ ಬೇಗ ಬಾರೋ ನೀಲಮೇಘವರ್ಣಾ || ಪಲ್ಲ ||
ಬಾರೋ ಬೇಗ ಬಾರೋ ವರ ಬೇಲಾಪುರದ ಚನ್ನಾ || ಅನುಪಲ್ಲ ||
ಇಂದಿರಾರಮಣ ಗೋವಿಂದಾ ಬೇಗ ಬಾರೋ || ನಂದನ ಕಂದಾ
ಮುಕುಂದಾ ಬೇಗ ಬಾರೋ || ೧ || ಮದ್ದಾ ಅನಿರುದ್ಧಾ ನಿರವದ್ಧಾ
ಬೇಗ ಬಾರೋ || ಹದ್ದಾನೇರಿದ್ದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧಾ ಬೇಗ ಬಾರೋ || ೨ ||
ರಂಗಾ ಉತ್ತಂಗಾ ನರಸಿಂಗಾ ಬೇಗ ಬಾರೋ || ಮಂಗಳಾಮಹಿಮಾ

శుభాంగా బేగ బారోఁ ॥ ౩ ॥ ధీరా టుదారా గంభీరా బేగ
బారోఁ ॥ కారాలంకారా రఘువీరా బేగ బారోఁ ॥ ౪ ॥
ఆయా విజయా శాహయా బేగ బారోఁ ॥ ఆహృద్వివాసా
కయవదనా బేగ బారోఁ ॥ ౫ ॥

శ్రీః ॥

॥ శ్రీసుధ్దేశికాపరణసుమ్న ॥

౩౧. రాగ శంకరాభరణ, భావప్రతాళ.

ఎనా బణ్ణేవేనమ్మమ్మ । ఎనా బణ్ణేవే పూర్ణప్రజ్ఞాపండిత
రాయరా ॥ పల్ల ॥ మధ్వశరీరవరద తీరద । ముద్దు కృష్ణన ప్ర ॥
సిద్ధియింద పూజేనాడి । గేద్దా బలవంతరాయరా ॥ ౧ ॥ బహు
బద్ధ మాయగళ కాలి । లోద్దు మూలేగి హాకి ॥ మధ్వశాస్త్ర
వేల్లా ప్ర । సిద్ధ మూడిదా యతిరాయరా ॥ ౨ ॥ సిరి కయవద
నన । శరణకమలవను ॥ నిరుతవాగి నేవెసువా । పరమా
భీన్నా నిజ దాసరా ॥ ౩ ॥

శ్రీః ॥

౩౨. రాగ సారాంశ్చ, భావప్రతాళ.

ముందూ హిందూ యేందేందీగు గోవింద ఎనగే బంధూ ॥
॥ పల్ల ॥ మనయేంబోదే సుమ్మనే మక్కళేంబోదే దంధనే ॥
హణవేంబోదే బలు బేగి హంకొగవదు తానే ॥ ౧ ॥ మంద
గమనేయర కూడి మదవేల్లా హోగలాడి ॥ ముందే తోర
వంత బాడి నోస హోగలుబేడి ॥ ౨ ॥ పరశతి పరధన
వాసే పరక్కే బారదిదు భాసే ॥ సిరి కయవదనన శరణ భజసి
పడియిరొకరుణ ॥ ౩ ॥

శ్రీః ॥

౩౩. రాగ సావేరి, భావప్రతాళ.

కనుమంత ని బలు జయవంతయ్యా ॥ పల్ల ॥ అను
మాఫవిల్లుదానందతీర్థాచార్యా ॥ అనుపల్ల ॥ రామ సేవక

ನಾಗಿ ರಾವಣನ ಪುರವ ನಿ | ಧೂಮ ಮಾಡಿದ್ಯೊ ನಿಂದು ನಿಮಿಷ
ದೊಳಗೆ || ಭೂಮಿಪುತ್ರಿಗೆ ಮುದ್ರೆಲುಂಗುರವನಿತ್ತು ನೀ | ಪ್ರೇಮಕುಶಲವ
ರಾಮಪಾದಕರ್ಪಿಸಿದೇ || ೧ || ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲಿ ಭೀಮನಾಗ್ಯವತರಿಸಿ |
ದುಷ್ಟ ದೈತ್ಯರನೆಲ್ಲ ಸಂಹರಿಸಿದೇ || ದೃಷ್ಟಿಹೀನನಾದ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೆಂಶ
ವ ನೀನು | ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಕೊಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಗರ್ಪಿಸಿದೇ || ೨ || ಪತಿತ ಸಂ
ಕರ ಪುಟ್ಟಿ ಮತವೆಲ್ಲ ಕೆಡಿಸಲು | ಮತಿಹೀನರಾಗೆ ಸಜ್ಜನಗಳೆಲ್ಲಾ ||
ಆತಿವೇಗದಲಿ ಮಧ್ಯಯುತಿಯಾಗಿ ಆವತರಿಸಿ | ಗತಿಯ ತೋರಿಸಿದೆ
ಹಯವದನನ ನಿಜದಾಸಾ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೩೪. ರಾಗ ನಾಟ, ಯುಂಸತಾಳ.

ಜಯ ಭೀಮಸೇನಾ | ಜಯ ಭೀಮಸೇನ ದುರ್ಜನತಿಮಿರಮಾ
ರ್ತಾಂಡ || ಪಲ್ಲ || ಜಯ ಶಾಂತ ಉದ್ವಂಡ ಕದನಪ್ರಚಂಡಾ || ಅನುಪಲ್ಲ ||
ಕಿರ್ಮಾರ ಬಕ ಹಿಡಿಂಬಕ ಕೀಚಕಧ್ವಂಸ || ದುರ್ಮದ ಭಾರತನೃಪವ
ನಚ್ಛೇದೋತ್ತಂಸ || ೧ || ಅನುಜ ಸೇನಾಸಹಿತ ಕಲಿ ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರನ್ನ |
ದನುಜ ಗಜಪಂಚಾಸ್ಯನೆಂದೆನಿಸಿದ ಘನ್ನ || ೨ || ದ್ರೌಪದೀಪ್ರಿಯ ಸಕ
ಲವಿದ್ಯಪ್ರದೀಪಾ || ಸಾಪಹರ ಹಯವದನ ಪದಕಂಜಮಧುಪಾ || ೩ ||

೩೫. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟಿತಾಳ.

ಇಂದಿರೆಯರಸ ಚಂದ್ರಮಂಡಲ | ಮಂದಿರಾಖಿಳವಂದ್ಯ ಹಯ
ಮುಖ || ಎಂದೆಂದೆನ್ನ ಮನದಿಂದಗಲಿದಿರು | ಮಂದರಾದ್ರಿಧರಾ || ಪಲ್ಲ ||
ತುಂಗ ಮಹಿಮ ತುರಂಗವದನಶು | ಭಾಂಗ ರಿಪುಕುಲಭಂಗ ಸುಜನರ |
ಸಂಗ ಯೆನ್ನಂತರಂಗ ಮಲಿನವು | ಹಿಂಗಿಸುವದೆಂತೋ || ಮಂಗಳಾಬ್ಜ
ತರಂಗದುಬ್ಬಿಗೆ | ತಿಂಗಳೆನಿಸುವ ರಂಗ ನಿನ ಪಾ | ದಂಗಳಾಬ್ಜಕಂ
ಜನ ತಂದೆ | ಭೃಂಗನೆಂದೆಡೆಸೋ || ೧ || ವಾರಿಜಾಕ್ಷ ಮುರಾರಿ ಮದ
ವೆಂಬೊ | ಮಾರಿಮುಸುಕಿಟ್ಟು ಸಾರೆ ಮತ್ತರ | ಮಾರನೊಡಗೂಡಿ
ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಸಿ | ಗಾರು ಮಾಡಿತೆನ್ನಾ | ವೈರಿಕ್ರೋಧ ಮಹೋರಗದ
ವನ | ಧಾರೆ ಲೋಭಹಂಕಾರಗಳನು ನಿ | ವಾರಿಸಿ ನಿನ ಚಾರು ಚರ

ಣವ | ತೋರಿ ಸಲಹೊ ಯೆನ್ನಾ || ೨ || ಧನ್ಯ ಸುರರ ಜೀವನ್ನ ಕರುಣ
ಸಂ | ಪನ್ನ ನಿತ್ಯ ಪ್ರಸನ್ನ ಚಿಂತಮಯ | ಪನ್ನ ಗಾರಿವಾಹನ್ನ ಶಶಿಸಮ |
ವರ್ಣ ಪುರುಷಘನ್ನಾ || ನಿನ್ನ ಸಾದ ವಾವನ್ನ ಸುರತರು | ಎನ್ನ ನೆರಳಲಿ
ಟ್ಟಿನ್ನ ಸಲಹೋ ಮ | ತ್ತನ್ಯಥಾ ಗತಿಶಾನೈ ನಾನು ಸಂ | ಪೂರ್ಣ
ಹಯವದನಾ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀನುಷ್ಣೀರಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೩೬. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ನೀ ಕಾಯೊ ಯೆನ್ನ ಯೆನಗೆ ನೀ ಬಂಧು ಯೆಂದೆಂದೂ ದಯಾ
ಸಿಂಧೂ || ಪಲ್ಲ || ತಮನ ಕೊಂದೆ ಶ್ರುತತತಿಯ ನೀ ತಂದೆ || ಕೂರ್ಮ
ನಾಗಿ ಗಿರಿಯನೆತ್ತಿದೇ || ಕ್ಷಮೆಯ ಪೊತ್ತೆ ಹಿರಣ್ಯಕನ ಕಿತ್ತೆ ಶ್ರಿವಿ | ಕ್ರಮ
ನಾಗಿ ಬೆಳದೆ ತೈಲೋಕ್ಯವನಳದೆ || ೧ || ರಾಯರಾಯರ ಗೆಲಿದೆ ರಾವಣ
ಬಲವನು ಮುಂದೆ | ಪಾಯದಿ ಗೋವಳನಾದೇ || ಪ್ರಿಯರ ಕಡಿಸಿದೆ
ಕಲಿಯಾಗಿ ಕೊಲಿಸಿದೆ | ಕಾಯಜನ ತಾತ ಕಾಮಿತಫಲ ದಾತಾ || ೨ ||
ಸುರರ ಶಿರೋರನ್ನ ಕರುಣಸಂಪನ್ನ | ಸರುವ ಮಾನವರ ಮಾನ್ಯ ||
ಸಿರಿ ಹಯವದನ್ನ ಪರಮವಾವನ್ನ | ಪರಿಪೂರ್ಣಶಶಿವರ್ಣ ನಿರುತ ನೀಲ
ವರ್ಣಾ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೩೭. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ.

ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಕಾಯೋ ನಿನ್ನ ನಂಬಿದವರ | ಕುಕ್ಷಿಯೊಳು
ಜಗಂಗಳನಿತ್ತು ರಕ್ಷಿಸಿದ ಶ್ರೀಶಾ || ಪಲ್ಲ || ಕಂದ ಪ್ರಹ್ಲಾದನ್ನ ಕೃಪೆ |
ಚಂದದಿ ಕಾಯೊ ಯೆಂದು ಬಂದ || ಮುಂದೆ ನಿಂದ ಮಂದಿಯೊಳು |
ನಿಂದು ನೀ ಸಲಹಯ್ಯ || ೧ || ಕರೀಷ ಕರಿಯಲು | ಭರದಿ ಬಂದು
ಪೊರೆದೆ ನೀ || ಶರಣಾರಕ್ಷಾಮಣಿಯೇ | ಸಿರಿಯಮ್ಮಗೊಲಿದೆ ನೀ || ೨ ||
ಶರಣಾಮುಖ್ಯ ಸುರರ | ವರದೈವವಾದೆ ನೀನು || ಶರಣಾರಕ್ಷಾಮಣಿಯೇ |
ಸಿರಿಯಮ್ಮಗೊಲಿದೆ ನೀ || ೩ || ಶಂಖಚಕ್ರಧರಾಕಾರ | ಕಿಂಕರಭಯ
ಹರ || ಅಂಕದ ಶ್ರೀದೇವಿಗೆ ವಾ | ನಾಂಕತಲೆದೋರಿದೆ ನೀ || ೪ || ಹಯ

ವದನನಾಗಿ ನೀ | ತ್ರಯಾಚಾರರನ್ನು ಕೊಂದು || ಪ್ರಿಯರೀಗೆ
ನೃಪಾದಿಂದ | ದಯಾ ಬೀರಿದೆಯಲ್ಲ || ೫ || ಪ್ರೀತಿ ||

೩೮. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಯಾಕೆ ವೈಮರದೆ ನೀನೂ || ಪಲ್ಲ || ಯಾಕೆ ವೈಮರದೆ ನೀ
ಹಯವದನ ಸಾದವನು | ಬೇಕೆಂದು ಬಿಡದೆ ಭಜಿಸೋ ನಿನ್ನ | ಕಾಕ
ವೈಸನಗಳ ತೃಜಿಸೋ || ಈ ದೇಹ ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ ಕಂಡ ಕನಸೋ | ಇನ್ನು ನೀ
ಕೇಳದಿರೆ ನಿನ್ನ ಮನಸೋ || ಪ್ರಾಣ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಸರ ಹೆಣ್ಣುಗಳ
ನೋಡಿ ಪಾಕಿಗಳ ನೀಡಾಡಿ | ಅರಿತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಕರವೇ | ಎಲೆ
ಮರುಳೆ ಹರುಷದಿಂದವಳ ನೆರೆವೆ | ಅಕಟಕಟ ದುರುಳಜೀವನವೆ ನಿನಗೆ
ತರವೇ | ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ಕರಕರದು ವೇಳೈಯಲ್ಲೊ | ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನೊರದೊ
ರದು ಕೇಳೈಯಲ್ಲೋ | ನೀ ಹೋಗಿ ಸರಕದಲಿ ಬೀಳೈಯಲ್ಲೋ || ಪ್ರಾಣ ||
|| ೧ || ಧನವ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ದಾನಧರ್ಮವ ಮಾಡ | ದಿನಗಾರು ಸಾಟಿ
ಯೆಂಬೇ | ನೀನಿಷ್ಟಜನರ ಬಿಟ್ಟೊಬ್ಬನುಂಬೇ | ಎಲೊ ಎಲೋ ಮುನಿದು
ಸಕಲರ ಮುನಿಯಗೊಂಬೇ | ಅಧನವು ಮನಸೆ ಶುದ್ಧಗಯಿಹುದೇ |
ಅದು ಸಾವ ದಿನಕೆ ಸಂಗಡಬಾಹುದೇ | ಕುಬೇರನ ಬಿಟ್ಟು ಕಡೆಗೆ ಹೋ
ಹುದೇ || ಪ್ರಾಣ || ೨ || ಅಳವ ಕೊಳಗದ ಮಾಟಿ ಆತ ನಿನ್ನೆಡೆಯಾಟ |
ಸರಕದ ಬಳಕ ನೋಡೋ | ದೇಹ ತಾನುಳಿಯದಿದು ಹಮ್ಮಾ ಬಿಡೋ |
ಇದಕೆ ಹಳವಿಲ್ಲ ನೀ ಮಾತನಾಡೋ | ಮುಂದೆ ಘಳಿಸಿಕೊ ಧರ್ಮಗಳ
ವೃರ್ಧ ಕೆಡಬ್ಯಾಡೋ || ದಿನಮಾನಗಳ ಕಳೆಯದಿರು ನಿತ್ಯವಲ್ಲ | ಇದಕೆ
ಉಳಿದರ್ಥಕೆಲಸವಿಲ್ಲ | ನಿನ್ನ ಬಳವಿಡಿದು ಬರುವವಲ್ಲ | ಹಿಂದೆ ಉಳಿದ
ವರು ಒಬ್ಬರಲ್ಲ || ಪ್ರಾಣ || ೩ || ಕೊಲೆ ದೋಷವೆಂದರವೆ | ಕೊಸರ
ಪೊಬ್ಬನ ಜರಿವೆ | ಇಳೆಯೊಳಗೆ ದಾವನೀತಾ | ಧೂ ನಿನಗೆ ತಿಳಿದುಕೋ
ನಿನ್ನ ಮಾತಾ || ಎಕಳಮತಿಗೊಳಬೇಡ ಒಂದು ಮಾತಾ | ಸೂಚಿಸಲು
ಕೊಲೆಗೆ ಗುರಿಯಾದೆ ಕಾಣೋ | ಈಕೋಶ ಹೊಲೆಗೆ ಸಂಯಲ್ಲವೇನೋ |
ನಿನ್ನ ಹುಳುಕುಬುದ್ಧಿಯನು ಮಾಣೋ || ಪ್ರಾಣ || ೪ || ಮರದು

ಕಳೆ ಕ್ರೋಧವನು । ಮಾಡದಿರು ಲೋಭವನು । ಗುರ ಹಿರಿಯರಾದವ
ಎಗೆರಗೋ । ಅನಾಧರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮರುಗೋ । ಇದೆ ಪರಗತಿಗೆ
ಮುಂದೆ ಸೆರಗೋ । ಭಕ್ತರಿಗೆ ಶಿರಿಯರಸ ಹಯವದನನೊಡೆಯಾ ।
ಲೋಕ ಪರನಿಂದಕರ ಮುಕ್ತಿಪಡೆಯಾ । ಭಜಿಸಿ ದುರಿತಸಂಕಲೆಯ
ಕಡಿಯಾ ॥ ೫ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೩೯. ರಾಗ ಬಿಲಹರಿ, ಅಟತಾಳ.

ಬಾರಿಯ ತೋರೊ ಗೋವಾಲಾ । ವಾರಿಜನಾಭ ಶ್ರೀವೈಕುಂಠ
ಲೋಲಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಭವಕಾಡಿನೊಳಗೆ । ನಾ । ಲೆಕ್ಕವಲ್ಲದ ಜಂತು
ಗಳಿಗೆ ॥ ದಿಕ್ಕು ಬೇರೈರಲ್ಲ ಯೆನಗೇ । ಇಂಥಾ । ಕಕ್ಕಸವನು ಕಳೆದು
ಕರುಣೇಸು ಯನಗೇ ॥ ೧ ॥ ಗಜರಕ್ಷಕನು ನೀನೆಂದೂ । ದೇವಾ । ಅಜ
ರುದ್ರಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಅಂದೂ ॥ ನಿಜವಾಗಿ ಪೊಗಳಿದರಂದೂ । ನಿನ್ನ । ಸುಜ
ನರು ಈಳಯ್ಯ ನೋಡಿದೆನಿಂದೂ ॥ ೨ ॥ ವರದ ಶ್ರೀಹಯವದನನೆ ಬಾರೈ ।
ನೀ । ತ್ವರದಿ ನಿನ್ನಯ ಪಾದ ತೋರೈ ॥ ಪರಮ ಕರುಣ ಗರಿವರು ನಿನ್ನ
ಳಿದು ಬೇರೈರೈ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೪೦. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟತಾಳ.

ರಾಜಬೀದಿಯೊಳಗಿಂದ । ಕಸ್ತೂರಿರಂಗ । ತೇಜನೇರಿ ಮೆರೆದು
ಬಂದ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಸಾವಿರಾರು ಸಾಲುದೀವಿಗೆ । ಹತ್ತುದಿಕ್ಕಿಲಿ
ತುಂಬಾ ಹಗಲುಬತ್ತಿಯೂ ॥ ಎತ್ತರಾದಿ ಭೂಸುರಾರು ಸುತ್ತಗಟ್ಟೆ
ನಿಂತಿರಲು । ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮೊಳೆಂತು ನಡೆಸುತ್ತ ತೇಜಿಯ ಮೆಲ್ಲನೆ ಜಾಣ ॥
೧ ॥ ತಾಳ ಶಂಖ ಭೇರಿಯು ತಂಬೂರಿಯು ಮೊದಲಾದ । ಮೇಲು
ಪಂಚಕಂಗಳೆಲ್ಲ ಹೊಗಳುಹೊಗಳಲೂ ॥ ಘಾಳಿಗೋಪುರದ ಮುಂದೆ
ಧಾಳಿಯಾಡುವಂತೆ ಸುತ್ತ । ಧೂಳುಗಳನೆಬ್ಬಿಸಿ ಮೈಯಾಳಿಯಾನಿಗ್ಗುತ್ತ
ಜಾಣಾ ॥ ೨ ॥ ಅಚ್ಚಿನೇಕ ಕಿರುಹೆಸರು ಬೆಳೆಕಾಳು ತೆನೆಗಳು । ಮುಚ್ಚಿ
ತಂದ ಕೆನೆ ಮೊಸರು ಮಿಸಾಲು ಬಿಣ್ಣೆಯೂ ॥ ಅಚ್ಚಿ ತುಪ್ಪ ಪಕ್ವವಾಗಿ
ಅತ್ತಿರಸ ಹುಗ್ಗಿಯನ್ನು । ಮೆಚ್ಚಿ ಉಂಡ ಪಾನಕ ನೀರ್ಮಜ್ಜಿಗೆಗಳ

ಸವಿದು ಬೇಗ || ೩ || ಮುತ್ತಿನಾ ತುರಾಯಿ ಅಂಗಿ ಮುಂಡಾಸು ತತ್ತ್ವ
 ಳಪ ತಾಳವಜ್ರ ತಾಳಚೌಕುಲಿ || ಮುತ್ತಿನ ಕುಂಡಲವಟ್ಟು ಮೋಹಿಸುತ್ತ
 ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ | ಕತ್ತಿಯಾನುಡಿಯೊಳು ಸಿಕ್ಕಿ ಕೈಯಲಿ ನೀರಾಜಿಯ
 ಪಿಡಿದು || ೪ || ರಂಭೆಯು ಮೊದಲಾದ ದೇವರಮಣಿಯರು | ಕುಂಭ
 ದಾರತಿಯ ಪಿಡಿದು ಕೂಡ ಪಾಡಲೂ || ಶಂಭುಮುಖ್ಯನಿರ್ಜರಾರೆಲ್ಲ
 ಸ್ವಾಮಿ ಪರಾಕೇಂದೆನುತ್ತ | ಅಂಬುಧಿಭವಾಗ್ನಿಗಳ ಅಳಿದಾ ಶ್ರೀರಂಗ
 ನಾಥ || ೫ || ವೇದಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಎಪ್ಪರು ವಂದಿಸಿ ಪೊಗಳಲು | ಮೋದ
 ದಿಂದ ಗಾಯಕರು ಮೌಂ ಪಾಡಲು || ಹಾದಿಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಭಾಸು
 ರಜಾಣಂಗೆಲ್ಲ | ಆದರದಿಂದಿಷ್ಟಾರ್ಥವತ್ತು ಮೋದದಿಂದ ಮನ್ನಿಸುವ ||
 || ೬ || ಸಣ್ಣಮುತ್ತ ಕೆತ್ತಿಸಿದ ಸಕಲಾತಿಗಳಿಂದ | ಹೊನ್ನ ಹೊಸ ಜಾನು
 ಜಂಘ ಹೊಳವ ಸೊಬಗಿನ || ಉನ್ನಂತರಾಯಗುಣ ಉತ್ತಮ ರಾಜಾಶ್ವ
 ವೇಂ | ಎನ್ನ ಹಯವದನ ರಂಗ ಯೆಲ್ಲರಿಗಿಷ್ಟಾರ್ಥ ಕೊಡುವ || ೭ ||

|| ತ್ರೀನುಧ್ವೇರಾರ್ಪಣಮುಕ್ತು ||

೪೩. ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಛಾಪುತಾಳ.

ಜಯತು ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರ ಅಸುರಕುಲ ಸಂಹಾರ | ಜಯತು ದಶ
 ರಥಬಾಲ ಜಾನಕೇ ಲೋಲ || ಪಲ್ಲ || ಜಯತು ಜಯ ರಘುವೀರ ಶರಧಿ
 ಸಮ ಗಂಭೀರ ಎಕಪತ್ನೀ ಶೀಲ ತುಲಸಿವನಮಾಲಾ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಈ
 ಮುದ್ದು ಈ ಮುಖವು ಆತಿಸೊಬಗು ಈ ಕಾಂತಿ | ಈ ಬಿಲ್ಲು ಈ ಬಾಣ ಈ
 ನಿಂತ ಭಾವ || ಈ ತಮ್ಮ ಈ ರಾಣಿ ಈ ಬಂಟಿ ಈ ಭಾಗ್ಯ | ಇನ್ಯಾವ ದೇವ
 ರಗುಂಟು ಮೂರ್ಲೋಕದೊಳಗೆ || ೧ || ಉಟ್ಟಿ ಪೀತಾಂಬರ ಉಡಿಗೆಚ್ಚಿ
 ವಡ್ಯಾಣ | ತೊಟ್ಟಿ ಕೌಸ್ತುಭಹಾರ ಪದಕಗಳಟ್ಟಿ ಕೊರಳೂ || ಕೊಟ್ಟಿ ಭಾ
 ವೆಗೆ ತಪ್ಪ ನೆರೆ ತನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೊಲಿದು | ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೆಣೆಗಾಣೆ ಕೌಸಲ್ಯ
 ರಾಮ || ೨ ||

೪೨. ರಾಗ ರೇಗುಪ್ಪಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಮಾತುಮಾತಿಗೆ ಕೇಶವ । ನಾರಾಯಣ । ಮಾಧವಯೆನ್ನಬಾ
ರದೆ ॥ ಹೇ ಜಿಹ್ವೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದೊಳೆದ್ದು ಸಾರ್ಥಸಾರಧಿಯನ್ನು ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ನೆನೆದರೆ ಪ್ರೀತನಾಗೋನು ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಜಲಜ
ನಾಭನ ನಾಮವೂ । ಈ ಜಗದೊಳು । ಜನನಮರಣಹರವೂ ॥ ಸುಲ
ಭದಿಂದಿಹಸರ । ಸುಖಕೆ ಕಾರಣವಿದು । ತಿಳಿದು ತಿಳಿದು ವದರು ॥ ಹೇ
ಜಿಹ್ವೆ ॥ ೧ ॥ ಕರಿರಾಜ ಶರಣೆನಲೂ । ಕಮಲೇಶ । ಕಾಯ್ದನಲ್ಲವೆ ಕರಿ
ಯಾ ॥ ನರವೃಗರೂಪದಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದನ ಸಲಹಿದ । ಹರಿನಾಮ ಪ್ರಿಯವ
ಲ್ಲವೆ ॥ ಹೇ ಜಿಹ್ವೆ ॥ ೨ ॥ ತರಳೆ ದ್ರೌಪದಿ ಶಾಲೆಯಾ । ಸೆಳೆಯಲಾಗ ।
ಹರಿ ನೀನೆ ಗತಿಯೆನಲೂ ॥ ದುರುಳನ ಮರ್ದಿಸಿ ತರಳೆಗಭಯವಿತ್ತ ।
ಹರಿ ನಮ್ಮೊಡೆಯನಲ್ಲವೆ ॥ ಹೇ ಜಿಹ್ವೆ ॥ ೩ ॥ ಹೇಮಕಶಿಪುಸಂಭವಾ ।
ನಿರುತ ಹರಿ । ನಾಮವೆ ಗತಿಯನಲೂ ॥ ಶ್ರೀಮದನಂತ ಶ್ರೀಹಯವದ
ನನು ತಾ । ಕಾಮಿತ ಫಲವೀಯನೆ ॥ ಹೇ ಜಿಹ್ವೆ ॥ ೪ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೪೩. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಮುಂವೆತಾಳ.

ಭೀಮರಾಯನ ನಂಬಿ । ಭೀಮಸೇನನ ॥ ಭೀಮ ಭವವಾರಿ
ಧಿಯ । ಬೇಗ ದಾಟುವರೆ ನಮ್ಮಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಬಕ ಮೊದಲಾದ ಹಿಡಿಂ
ಬಕ ದುರ್ಜನರ ಕೊಂದು । ಸುಖಬಡಿಸಿದನಂದು ದ್ವಿಜಕುಲಜರಾಗ
ಕೂಡ ॥ ೧ ॥ ಜರಾಸಂಧನ ಕೂಡೆ । ವರ ಯುದ್ಧವನ್ನೆ ಮಾಡಿ ।
ಸರಕು ಮಾಡದೆ ಕೊಂದ । ಧಾರುಣಿಯೊಳಗೆ ನಿಂದಾ ॥ ೨ ॥ ಅಸುರ
ಕೇತಕನೆಂಬುವ ಸತಿಯ ಕೃಷ್ಣೆಯ । ಬಾಧಿಸೆ ಘಾಸಿಮಾಡಲವಂದ್ಯರ ।
ಹೇಸದೆ ಮೋಸದಿ ಕೊಂದಾ ॥ ೩ ॥ ಕಡು ತೃಷೆಗೆ ದುಶ್ಯಾಸನೊಡಲ
ಬಗದು ರಕ್ತ । ಕುಡಿದಂತೆ ತೋರ್ಪ ನಮ್ಮೊಡೆಯ ದ್ರೌಪದಿ ಪ್ರಿಯಾ ॥
॥ ೪ ॥ ಭೀಮ ತನ್ನ ಮರೆಹೊಕ್ಕು । ಸುಜನರ ಕಾವ । ಸ್ವಾಮಿ ಶ್ರೀಹ
ಯವದನ । ರಾಮನಾಣೆ ಸತ್ಯವಿದು ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೪೪. ರಾಗ ಆರಬಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಪಾಲುಗಡಲೊಡೆಯ ಬಾರೋ ಎನ್ನ. ಮೇಲೆ ಕರುಣಾವೃತದರಸ
ಮಳೆಯ ಸುರಿವುತಲಿ || ಪಲ್ಲ || ನಾನಾ ರತುನಕಾಂತಿ ನವರಂಗ ಬಲಿ
ಯಾಗಿ | ಧ್ಯಾನಿಪರ ಮನದಾಶ್ರಯಾ | ಶ್ರೀನಾಥ ಕಿಂಕಣಿ ಸ್ವರ ಮಂಜು
ರವದಿಂದಾ || ೧ || ನೂಪುರಧ್ವನಿಯೆಂಬ ನೂತನದರಸ ಮಳೆಯ |
ಪಾಸಹರ ನಖಕಾಂತಿಯಾ | ದೀಪಾವಳಿಯ ನಡುವೆ ದೀನೋಕ್ತಿಯ ಕೆಡ
ದಂತೆ || ೨ || ಪುರಟ ವಸನದ ಮಧ್ಯ ಹೊಳೆವ ನಾನಾಭರಣ | ಕರ
ಕಂಜ ಕಂಬುಕಂಠ | ಸರಸ ಮುಖಚಂದ್ರ ಶೋಭನ ಮೂರ್ತಿ ಹಯ
ವದನಾ || ೩ ||

ಪ್ರೀತಿ ||

೪೫. ರಾಗ ತೋಡಿ, ಅದಿತಾಳ.

ಅಕ್ಕಾ ನಂದಗೋಪನ ಅರಮನೆಯೊಳಗೊಬ್ಬ | ಅಕ್ಕಾರ ಬಂದ
ನಂತೇ || ಪೊಕ್ಕು ಬಳಸಲಿಲ್ಲ ಪುಸಿಯನಾಡುವಳಲ್ಲ | ಇಕ್ಕೋ ಬಾಗಿಲ
ಮುಂದೆ ಈಗ ರಥವ ಕಂಡೆ || ಪಲ್ಲ || ಮಧುರಾಪಟ್ಟಣವಂತೆ ಮಾವನ
ಮನೆಯಂತೆ | ನದಿಯ ದಾಟಲುಬೇಕಂತೇ || ಎದುರು ಯಾರಿಲ್ಲವಂತೆ
ಎನೆಂಬೆ ಎಣಾಕ್ಷಿ | ಉದಯದಲ್ಲಿ ಪಯಣವಂತೆ ಉತ್ತಮ ದಿನ
ವಂತೇ || ೧ || ಅಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದನಂತೆ ಅರಸನ ಮಗನಂತೆ | ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ
ನಂತೇ || ಎಲ್ಲ ಕಪಟವಂತೆ ಎಂದೂ ಹೀಗಿಲ್ಲವಂತೆ | ಅಲ್ಲಿ ತಾಯಿ
ತಂದೆರ ಕಾಲಿಗೆ ನಿಗಡವಂತೇ || ೨ || ಮಲ್ಲರ ಕೂಟವಂತೆ ಮತ್ತೆ ಕಾಳಗ
ವಂತೆ | ಬಲ್ಲಿದ ಗಜಗಳಂತೇ || ಬಿಲ್ಲ ಹಬ್ಬವಂತೆ ಬೀದಿ ಶೃಂಗಾರವಂತೆ |
ಇಲ್ಲಿ ಯಶೋದೆಯ ಕಣ್ಣಿಲುಹವಂತೇ || ೩ || ಮತ್ತೆ ಸಾಂಡವರಂತೆ
ನೋಹದ ಸೋದರರಂತೆ | ಅತ್ತಿಯ ಮಕ್ಕಳಂತೇ || ಸುತ್ತ ಶತ್ರುಗಳಂತೆ
ಸಕಲ ಕಾರ್ಯಗಳಂತೆ | ಚಿತ್ತಜನಯ್ಯನ ಚಿತ್ತ ನಿಗಡಾಯಿತಂತೇ ||
|| ೪ || ತಾಳಲಾರೆನೆ ಸಿರಿತಾಟಂಕ ಹಯವದನನ್ನ | ಗಲಿನಾ ಹೇಗಿ
ದ್ದೇನೆ || ಕಾಲವಾಗದ ಮುನ್ನ ಬಾಲೆರೆಲ್ಲರು ಕೂಡಿ | ನೀಲವೇಣಿಯರೆಲ್ಲ
ನಾಳೆ ಉದಯದಲಿ | ಆಣೆ ಇಟ್ಟು ತಡವ ಬನ್ನಿರೇ ಸಖಿಯೇ || ೫ ||

|| ಶ್ರೀಸುಧೇಶ್ವರಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೪೬. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಆದಿತಾಳ.

ಇಂದ್ರಾಧಿಪತಿ ನಿಮ್ಮ ವಂದಿಸೆನು ನಾನು । ಮಂದಗಮನೆ ರೂಪ
ತೋರಿಸಗೆ ॥ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಬೇಡ ಕುಂದಿಪುದೊ ನಿನ್ನ । ಬಂದಂತೆ ನಡೆ
ನಿನ್ನ ಮನೆಗೇ ॥ ೧ ॥ ಅಚ್ಚುತಾನಂತನೆ ತೋರೊ ಶ್ರೀರೂಪವ । ಸಚ್ಚಿ
ದಾನಂದ ತೋರಿಸಗೆ ॥ ಹೆಚ್ಚೆಯು ಮಾಡದೆ ನಿನ್ನ ವನವೆಲ್ಲ ತಿರುಗಿ ।
ಹುಚ್ಚು ಮಾಡುವೆನಯ್ಯ ಕ್ಷಿತಿಹತಿ ನೇವ್ಯ ॥ ೨ ॥ ಎಂದು ಶ್ರೀರೂಪವು
ನೋಡಿದಿಲ್ಲವೆಂದು । ಸುಂದರವೆಂದು ಹೇಳುವರೆಲ್ಲ ॥ ಅಂದವ ಕಂಡು
ನೀ ಹಿಂದಟ್ಟಿ ತಿರುಗುವಿ । ನಂದನ ಕಂದನೆ ಕೇಳಿನ್ನ ಸೊಲ್ಲ ॥ ೩ ॥ ಹರಿ
ಹರರಿಬ್ಬರು ಒಲಿದು ಮಾತಾಡಲು । ಕೊಳವ ಕಂಡಲ್ಲಿ ಎಲೆತೋಟಿ ॥
ಕೊಳವ ಕಂಡಲ್ಲಿ ಎಲೆತೋಟಿದೊಳಗಿರುವ । ಸುಳವ ಪೆಣ್ಣಿನ ಕಂಡು
ಮರುಳಾದ ॥ ೪ ॥ ತೆಂಗಿನ ತಿಳಿಗೊನೆ ನಿಂಬೆ ಕಿತ್ತಳೆ ಬಾಳೆ । ಹೊಂಬಳೆ
ಅಡಿಕೆ ವನಗಳು ॥ ಹೊಂಬಳೆ ಅಡಿಕೆವನದೊಳಾಡುವ । ರಂಬೆಯ ಕಂಡು
ಹರ ಮರುಳಾದಾ ॥ ೫ ॥ ಅರಸಿನ ತಿಳಿಗೊನೆ ಹಲಸು ಕಿತ್ತಳೆ ಬಾಳೆ ।
ಬೆರಸಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ವನಗಳು ॥ ಬೆರಸಿಮಲ್ಲಿಗೆಯ ವನದೊಳಾಡುವ । ಸರ
ಸಿಜಾಕ್ಷಿಯ ಕಂಡು ಮರುಳಾದ ॥ ೬ ॥ ಮುಲ್ಲಿಮಲ್ಲಿಗೆ ಜಾಜಿ ಅಲ್ಲಿ
ಪಾರಿಜಾತ । ನಿಲ್ಲದೆ ವಲಿವೊ ರೂಡಿಗಳು ॥ ನಿಲ್ಲದೆ ವಲಿವೊ ರೂಡಿಯೊಳ
ಗಾಡುವ । ಚಲ್ವೆಯ ಕಂಡು ಮರುಳಾದ ॥ ೭ ॥ ಸೋಗೆ ನವಿಲುಗಳು
ಗಿಡೆಹಿಂಡು ಕರುಗಳು । ನಲಿವೊ ಕೋಗಿಲೆ ವಂಶಗಳೂ ॥ ನಲಿವೊ
ಕೋಗಿಲೆ ವಂಶದೊಳಾಡುವ । ಸುಳವ ಪೆಣ್ಣಿನ ಕಂಡು ಮರುಳಾದ ॥ ೮ ॥
ಕಾಲುಂಗ್ರ ಕೆರುಪಿಲ್ಲಿ ವೀರ ಮುದ್ರಿಕೆಗಳು । ಕಾಲಲಂದುಗೆ ಕಿರುಗೆಜ್ಜೆ ॥
ಕಾಲಲಂದುಗೆ ಕಿರುಗೆಜ್ಜೆಯನಿಟ್ಟಿದ್ದ । ಬಾಲೆಯ ಕಂಡು ಮರುಳಾದ ॥
॥ ೯ ॥ ಅರಳೋಲೆ ಮೂಗುತಿ ಹಣಿಗೆ ಪಚ್ಚೆಯ ಬೊಟ್ಟು । ಕದಪು ಕನ್ನ
ಡಿಯು ಕುಡಿಹುಬ್ಬು ॥ ಕದಪುಕನ್ನಡಿಯು ಕುಡಿಹುಬ್ಬು ಹೆಣ್ಣಿನ । ತವಕ
ವರ್ಣಿಸಲಳವಲ್ಲ ॥ ೧೦ ॥ ಚೆಲುವ ಚರಣಗಳು ವದನನಾಸಿಕಗಳು ।
ಕುರುಳು ಕೂದಲು ಕುಂತಳೆಗಳು ॥ ಕುರುಳುಕೂದಲು ಕುಂತಳೆಗಳ
ಹೆಣ್ಣಿನ । ಜಡೆಯ ವರ್ಣಿಸಲಳವಲ್ಲ ॥ ೧೧ ॥ ಧೋರ ಕುಚದ ಮೇಲೆ

ಚಾರು ಗಂಧವ ಪೂಸಿ | ಅಲಯಕಿಡಿದಳೆ ಕಮಲವಾ || ಅಲಯಕಿಡಿದಳೆ
ಕಮಲದ ಕಡೆಗಣ್ಣು | ಭಾಯ ಬಂಧುರನ ಕಂಗಿಡಿಸಿತು || ೧೨ || ಕಕ್ಕಸ
ಕುಚದ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟ ಹಾರಗಳ್ ಪೊಳೆಯೆ | ಹಸ್ತಗಟ್ಟುಗಳ್ ಹೊಳ
ವುತ್ತಾ || ಹಸ್ತಗಟ್ಟುಗಳ್ ಹೊಳೆಯುವ ಹೆಣ್ಣಿನ | ಮತ್ತೆಯ ಕಂಡು
ಹರ ಮರುಳಾದ || ೧೩ || ನೋಡಳು ನುಡಿಯಳು ಹರನ ಕೂಡೆ
ಮಾತಾಡಳು | ಓಡುತ ಚೆಂಡ ಹ್ಯಾವಳು || ಓಡುತ ಚೆಂಡ ಹ್ಯಾವ
ಹೆಣ್ಣಿನ ನೋಡಿ | ಮೂರುಕಣ್ಣವನು ಮರುಳಾದ || ೧೪ || ಅಮ್ಮಾಲೆ
ಯಾಡೋಳು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನೋಡೋಳು | ತಿರುಗೊಮ್ಮೆ ನೋಡೋಳು
ತನ್ನೊಳಗೆ || ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾ ನಗುವೊಳು ಬೊಮ್ಮನ | ಮಗನ ಮರುಳು
ಮಾಡಿ ನಡೆಯೊಳು || ೧೫ || ಸೃಷ್ಟಿಯನೆಲ್ಲ ಹೊಟ್ಟಿಗೆ ಇಂಬಿಟ್ಟು | ವಟಿ
ಪತ್ರಶಾಯಿಯಾಗಿ ಮಲಗಿದ್ದ || ವಟಿಪತ್ರಶಾಯಿಯಾಗಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ
ಹಂ | ಕೃಷ್ಣನೆಂಧುರನು ತಿಳಿದನು || ೧೬ || ಈರೇಳು ಲೋಕವ ಹೃದಯ
ದೊಳಿಂಬಿಟ್ಟು | ಅಲದೆಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದ || ಅಲದೆಲೆಯ ಮೇಲೆ
ಮಲಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಹಯವದನ | ನೆಂಧುರನು ತಿಳಿದನು || ೧೭ || ಶ್ರೀಃ ||

೪೭. ರಾಗ ಕಾನಡ, ಅಟಿತಾಳ.

ಬಂದೆ ಸಂಸಾರದಿ ಜಂದೆ | ಹಂ ನಿನ್ನ ಅನುಸರಿಸುತರಿದೆ || ಪಲ್ಲ ||
ಕಂ ದೇವದೇವ ಕರುಣೆ ಕಣ್ಣೆರದೆ || ತಂದೆ ಮಕರಿಯ ಮುಖವನ್ನು
ಬೇಸರದೇ || ೧ || ವರದೇಶ ಪಾಹಿಯೆನೆ ಅಜಮಿಳನ ವೊರೆದೆ || ಮೂರಿದೆ
ಯಮಭಟರ ಪಾಶಗಳ ನೀ ತಂದೇ || ೨ || ಕರದೆನ್ನ ಹಯವದನ ತತ್ವ
ಗಳನೊರದೆ || ಮೆರೆದೆ ಮಹಿಮೆಯನು ನಿನಗಿಯೊಂದರಿದೆ || ೩ ||

೪೮. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಅರೋಗಣೆಯ ಮಾಡು ಸಾರಸುಖದೊಡೆಯಾ || ಪಲ್ಲ || ಸತ್ಯವಾ
ದಾ ಜಗಕೆ ಕರ್ತು ಕಾರಣ ನೀ ನೇ | ಮುಕ್ತಿದಾಯಕ ನಿತ್ಯತ್ಯಸ್ತನಹುದೈ
ಸತ್ಯವಾದವತಾರ ಸಕಲಗುಣಪರಿಪೂರ್ಣ | ಭಕ್ತಿದಾಯಕ ಸಿಂ ಪರಮ
ದಯಾಳಾ || ೧ || ಅಣ್ಣ ರೋಮಕೂಪದಲಿ ಅಂಡಜಾಂಡಗಳಿರಲು |

ಘನ ಕೃಪಾಂಬುಧಿ ನಿಮ್ಮ ಪೊಗಳಲಳವೇ || ಫಣಿಶಾಯಿಯಾಗಿದ್ದ ಭುವನ
ವ್ಯಾಪಕ ಹುಯು || ಘನ ಭಕುತಿಲ್ಪಜಭವರು ಪೂಜೆ ಮಾಡುವರೂ || ೨ ||
ಗಂಗೆ ಗೋವಾವರಿ ತುಂಗಭದ್ರೆ ಯಮುನೆ | ರಂಗಸ್ನಿಧಿಯಾದ ಕಾನೇ
ರಿಯೂ || ಮಂಗಳ ಭೀಮರಥಿ ನಿಮಗೆ ಮಜ್ಜನಕೆ ಅಣಿಮಾಡಿ | ಅಂಗ
ಜನಯ್ಯ ಭಾಸೆಂದು ಪೊಗಳೇ || ೩ || ರನ್ನಮಯವಾಗಿದ್ದ ಹೊನ್ನ
ಮಂಟಪದೊಳಗೆ | ಸ್ವರ್ಣವಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಪಾಕವೂ || ನಿನ್ನ ಸೊಸೆ
ವಾಣಿ ಭಾರತಿದೇವಿ ಕಡುಜಾಣಿ | ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೈವೇದ್ಯವನ್ನೆ ಮಾಡು
ವರೂ || ೪ || ಗಂಧ ಕಸ್ತೂರಿ ಪುಣುಗು ಚಂದದ ಜವ್ವಾಜಿ | ಮುಂದೆ
ಕುಂಕುಮದ ಕೇಸರಿಯ ಲೇಸು || ಚಂದದ ಕೇದಿಗೆ ಮುಡಿವಾಳ ಸಂಪಿಗೆ |
ಕಂದರ್ಪನಯ್ಯಗೊಪ್ಪಿತು ಮಲ್ಲಿಗೇ || ೫ || ದೆಸೆದಿಸಿಗೆ ಪರಿಮಳಿಸ ಕುಶ
ಲದ ಚಿತ್ರಾನ್ನ | ಬಿಸಿ ದೋಸಿಗೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಲೇಹ್ಯ ವೇಯಾ || ಬಸುರೊಳಗೆ
ಈರೇಳು ಜಗವನಿಂಬಿಟ್ಟವಗೆ | ನಸುನಗುತ ಇಂದಿರಾದೇವಿ ಬಡಿಸೇ ||
|| ೬ || ನೂರು ಯೋಜನದಗಲ ಸರಸಿಜಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಹದಿ | ನೂರು ಬಣ್ಣದ
ಚಿನ್ನದ್ದರಿವಾಣವೂ || ಸಾರೆಯಲಿ ಪೊಂಬಟ್ಟಲೆಂಬ ನಾಗರದೊಳಗೆ |
ಮೇರುಗಿರಿಯೆಂಬೊ ದೀಪಗಳು ಬೆಳಗೇ || ೭ || ಆ ಕಮಲೆ ಮಾಡಿದ್ದು
ನಾಲ್ಕು ಬಗೆ ಘೃತ ಸೂಪ | ಲೋಕಪತಿಗನುವಾದ ದಿವ್ಯಾನ್ನವೂ ||
ಬೇಕಾದ ಪಂಚಭಕ್ಷಗಳು ರಸಾಯನವ | ಏಕಾಂತದಲಿ ನಿಮ್ಮ ದೇವಿ
ಬಡಿಸೇ || ೮ || ಖಳರ ಕುಲವೈರಿಗೆ ತಿಳಿ ನೀರುಮಜ್ಜಿಗೆ | ಎಳೆನೀರು
ಪಾನಕ ಸೀತಳುದಕಾ || ಬಳಲಿದಿರಿ ಬಳಲಿದಿರಿ ಯೆನುತ ಹಯವದನಗೆ |
ನಳನಾಕ್ಷಿ ಕರ್ಪೂರವೀಳ್ಯವನೆ ಕೊಡಲೂ || ೯ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೪೯ ರಾಗ ಆರಭಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಎನೆಂದು ಸ್ತುತಿಸಾಲಿ ದೇವ ರಂಗಯ್ಯಾ | ನಿನ್ನ | ಜಾಣತನವ
ನೀನೇ ಬಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯಾ || ಪಲ್ಲ || ಮತ್ಸ್ಯನಾಗಿ ಶ್ರುತಿಯು ತಂದೆ
ರಂಗಯ್ಯಾ | ನೀನು | ಕುಸ್ಥಿತ ತಮನ ಕೊಂಡೆ ರಂಗಯ್ಯಾ || ಸ್ವಚ್ಛ
ಕೂರುಮನಾದೆ ರಂಗಯ್ಯಾ ಭಕ್ತ | ರಿಚ್ಛೆಯ ವಾಲಿಸಿದೆ ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯಾ ||

॥ ೧ ॥ ಆದಿವರಹ ನೀನಾದೆ ರಂಗಯ್ಯಾ । ನೀನು । ಪೋದ ಮೇದಿನಿಯ
ತಂದೆ ರಂಗಯ್ಯಾ ॥ ಭೇದಿಸು ಕಂಭದಿ ಬಂದೆ ರಂಗಯ್ಯಾ । ಪ್ರ । ಹ್ಲಾ
ದನ ಕಾಯ್ದೆ ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯಾ ॥ ೨ ॥ ಬಲಿಯನ್ನು ವಂಚಿಸಿದಂಧ ರಂ
ಗಯ್ಯಾ । ನೀನು । ನೆಲನ ಓರಡಿಮಾಡ್ದೆ ರಂಗಯ್ಯಾ ॥ ಬಲವಂತ
ಭಾರ್ಗವನಾದೆ ರಂಗಯ್ಯಾ । ನೀನು । ಭಲದಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಗೆದ್ದೆ ರಂ
ಗಯ್ಯಾ ॥ ೩ ॥ ಜಲಧಿಯನು ಕಟ್ಟಿದೆ ರಂಗಯ್ಯಾ । ಹತ್ತು । ತಲೆಯ
ವನ ಕುಟ್ಟಿದೆ ರಂಗಯ್ಯಾ ॥ ಮಲತ ಮಾವನ ಕೊಂಡೆ ರಂಗಯ್ಯಾ ।
ಯದು । ಕುಲವನುದ್ಧರಿಸಿದೆ ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯಾ ॥ ೪ ॥ ಸತಿಯರ ಮೋಹಿ
ಸಿದೆ ನೀನು ರಂಗಯ್ಯಾ । ಬಲು । ಚತುರ ಬಾಧನಾದೆ ರಂಗಯ್ಯಾ ॥
ಖತಿಯಿಂದ ಹಯವೇರಿದೆ ರಂಗಯ್ಯಾ । ದು । ಮೃತಿಯ ಕಲಿಯ
ಕೊಂಡೆ ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯಾ ॥ ೫ ॥ ತ್ರಿಭುವನದೊಳಧಿಕ ರಂಗಯ್ಯಾ ।
ನೀನು । ಉಭಯ ಕಾವೇರಿವಾಸ ರಂಗಯ್ಯಾ ॥ ಎಭೀಷಣಗೆ ಪ್ರಸನ್ನ
ರಂಗಯ್ಯಾ । ನೀ । ನಭಯವಿತ್ತಿನ್ನ ಕಾಯೊ ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯಾ ॥ ೬ ॥
ವಾದಿರಾಜನಿಗೊಲಿದೆ ರಂಗಯ್ಯಾ । ನೀನು । ಮೋದಿ ಹಯವದನನಾದೆ
ರಂಗಯ್ಯಾ ॥ ಸಾಧಿಸಿ ಖಳರ ಕೊಂಡೆ ರಂಗಯ್ಯಾ । ಎ । ನೋದದಿ
ವೇದವ ತಂದೆ ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯಾ ॥ ೭ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೫೦. ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಯುಂಪೆತಾಳ.

ರಾಮಪದ ಸರಸಿರುಹ ಭೃಂಗ । ರೋಮ ರೋಮದಿ ಕೋಟಿ
ಲಿಂಗ ಅಸುರರ ಭಂಗಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಒಂದು ನಿಮಿಷಕೆ ಮೋಗಿ ಸಂಜೆ
ವನವ ತಂದೆ । ಕಂದುಕೊರಳನ ಭಜಕ ನಂದನನ ನೀ ಕೊಂಡೆ ॥
ಇಂದ್ರ ಪಾನುವಿನ ಭಕುತಿಗೆ ರಥಾಗ್ರದಿ ನಿಂದೆ ಮಂದರಧರನ ಮುಂದೆ
ಸುರ । ವೃಂದವರಿಯೆ ಪುರವ ಹೋಮಗೈದು ಬಂದೆ ॥ ೧ ॥ ಉರು ಗದೆ
ಯಿಂದ ಕೌಶವನ ತೊಡೆಗಳನು ಮುಂದೆ । ದುರುಳ ದುಶ್ಯಾಸನನ ಕರು
ಳುಗಳ ನೀ ಹರಡೆ । ಕರವೆತ್ತಿ ಬಲವೆರಡ ಕರೆದೆ । ಭರದಿ ಬಂದವನ
ಬಂಧುಗಳ ನೀ ತರೆದೆ । ಗುರು ಮಧ್ವಮುನಿಯಾಗ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನೊರೆದೆ ।

೧೨ || ಧರಿಯೊಳತ್ಯಧಿಕವೆನಿಸಿದ ಸೋದೆಪುರವಾಸಾ | ಸಿರಿ ಹಯವದ
ನನ ಪರಮ ಪ್ರಿಯದ ದಾಸಾ || ನೆರೆ ನಿನ್ನ ನಂಬಿದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಕೊಡು
ಲೇಸಾ ಕರುಣವಾರಧಿ ಪುಣ್ಯವಾಸಾ ಜಗ | ದ್ವೈರುವೆ ನೀನಹುದಯ್ಯ
ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣೇಶಾ || ೨ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೫೧. ರಾಗ ಅರಭಿ, ರುಂಪತಾಳ.

ಕಾಯಯ್ಯ ಕರುಣೆ ಮುಕ್ತಿ ಸರಣೆ | ಮೋಹಾಂಧಕಾರ ತರಣೆ |
ಕರುಣೆ ಕಾಯಯ್ಯ || ಪಲ್ಲ || ನಾನಾ ಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ನೆಂದು ನೊಂದೇ |
ಹೀನತೆಯ ಕಳೆದು ಕಾಯಯ್ಯ | ಗೋವಿಂದ ಮುಕುಂದ ಇದೇ ಚಂದಾ ||
|| ೧ || ನೀನಲ್ಲದನ್ಯರನು ನಾನರಿಯೆ | ಜ್ಞಾನಿಗಳರಸ ಕಾದುಕೊಂಬದಿ
ನ್ನಾರು | ನಿನ್ನ ತೋರು ಮುಂದಾರು || ೨ || ಶ್ರೀಹಯವದನ ಪ್ರಭುವೆ
ನೀನು | ಸರ್ವಜ್ಞ ನೇಹವನುಮಾಡು | ಎಂದೆಂದು ಸಾ ದಾಸಾ | ಶ್ರೀನಿ
ವಾಸ ಪಾಪನಾಶಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೫೨. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಅದಿತಾಳ.

ಹರಿ ಬಾರನೆ | ನರಹರಿ ಬಾರನೆ | ಕರಿಭಯಹರ ಮುರಾರಿ
ಬಾರನೆ || ಪಲ್ಲ || ವೃಂದಾವನದ ಗೋವಿಂದ ಬಾರನೆ || ಕಂದರ್ಪನ
ತಂದೆ ಮುಕುಂದ ಬಾರನೆ || ೧ || ಎಂದು ಕಾಂಬೆಪೋ ನಾವವನೆಂದು
ಕಾಂಬೆಪೋ | ಇಂದಿರಿಯರಸನನೆಂದು ಕಾಂಬೆಪೋ || ೨ || ಧನ
ನಿತ್ಯವೆ ಯೌವನ ನಿತ್ಯವೆ || ಜನ ನಿತ್ಯವೆ ಕರಣ ನಿತ್ಯವೇ || ೩ || ಭವ
ಗೊಲಿದ ಪಾಂಡವಗೊಲಿದ | ಧೃವಗೊಲಿದ ಮಾಧವ ಒಲಿದಾ || ೪ ||
ಇಂದುವರ್ಣದ ಹಯವದನನಾದ | ಮಂದರಧರನ ಸಖಿ ತಂದು ತೋ
ರೆನಗೆ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೫೩. ರಾಗ ಪೂರ್ವ, ಅಟಿತಾಳ.

ಕೃಷ್ಣ ಭವರೋಗದ ಮದ್ದು | ಕೃಷ್ಣ ಅಭಿಮಾನವ ಕೃವಾತ
ಫಂದಲ್ಲಿದ್ದು || ಪಲ್ಲ || ದುಷ್ಟ ದನುಜದ ಹುಡಿ | ಗುಟ್ಟಿ ನಂಬಿದ ಸುರರ ||

ದಿಟ್ಟರ ಮಾಡಿದ ಜಗ | ಜಟ್ಟಿ ರಂಗ ಧೀರಾ || ೧ || ಮತ್ತೆ ಕೌರವರ ಗೆದ್ದು |
ಚಿತ್ತದಿ ತನ್ನ ನಂಬಿದ || ಪಾರ್ಥರ ಪಾಲಿಸಿದ ಸ | ಮರ್ಥ ಪಾಲಿಸಿದ
ಪಾದ || ೨ || ಮಧ್ಯವರಪೂಜಿತ ಪ | ಯೋಬ್ಧಿತನುಜೆಯರಸಾ ||
ಹೃದ್ಯ ಹಯವದನ ಸ | ಮೃದ್ಧ ಮೈಕುಂಠಾಧೀಶಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೫೪. ರಾಗ ಬಿಲಹರಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಮಾಕಾಂತೆಯರಸನ ತೋರೆನಗಮ್ಮ | ಸಾಕುವ ಸರಸನ ತೋರೆ ||
|| ಪಲ್ಲ || ಕಣ್ಣಿರಡುಸಾಸಿರುಳ್ಳವನಂಗದಿ | ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿ ಮುಲಗಿಪ್ಪನ ||
ಹೊನ್ನು ಮಣ್ಣಿನಾ ರಾಶಿಯಿಂದ ಕೂಡಿಸ್ಪನ | ಮಣ್ಣ ಕೂಡದ ದಿವ್ಯ
ಕಾಯನಾ || ೧ || ಮಣ್ಣಿನ ದೇವರ ಮುಖದಿಂದ | ಮಣ್ಣಿಗೆ ಶಣಸುವರ
ಭುಜದಿಂದ | ಮಣ್ಣ ಹಾಡುವರ ತೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಡಿ ಮತ್ತೆ | ಮಣ್ಣ ಚರ
ಣದಿ ಪುಟ್ಟಿಸಿದನಾ || ೨ || ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿದನ ಕಣ್ಣ ತೊರದನಾ | ಹೆನ್ನ
ಳುನುರುಬಿಲಿ ಮುಕ್ಕಣ್ಣನಾ || ಮಣ್ಣನಳದು ಮಣ್ಣಿನ ರಸನೊರಿಸಿದ |
ಮಣ್ಣಿನ ಮಗಳನಾಳಿದನಾ || ೩ || ಮಣ್ಣ ಪೊತ್ತನ ಧರಿಸಿದ ಚಿಣ್ಣನ |
ಮಣ್ಣ ಮೆದ್ದ ಸಣ್ಣ ಬಾಯೊಳು || ಮಣ್ಣನೆ ತೋರಿದ ನಂದನ ರಾಣಿಗೆ |
ತಲ್ಲಣ ಹಬ್ಬವ ಕೊಟ್ಟ ಧೀರಾ || ೪ || ಕನ್ನಗಳ್ಳರ ಕೊಂದು ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದವ
ರಿಗೆ | ಕಣ್ಣ ಜೆರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಚದುರನಾ || ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಕಣ್ಣ ಕೊಟ್ಟ
ನಂತ | ಕಣ್ಣಳ್ಳ ರೂಪವ ತೋರ್ದನಾ || ೫ || ಹೆಣ್ಣ ಮೋಹಿಸುವನ
ಸುಟ್ಟರಿ | ಗಣ್ಣನ ಮರುಳು ಮಾಡಿದನಾ || ಹೆಣ್ಣನುಂಗುಟದಿ ಪಡದು ತ |
ಮೃಣ್ಣನ ಮಣ್ಣಿನೊಡೆಯ ಮಾಡಿಸಿದನಾ || ೬ || ಮಣ್ಣಿಗಾಗಿ ಬಂದು
ಮಣ್ಣಿನಾಳದ ದುರ್ಜನ | ದಾನವರ ಕೊಂದನ || ಹೆಣ್ಣಮಣ್ಣಿಲ್ಲದ
ವಾದಿರಾಜನಿಗೆ | ಪ್ರಸನ್ನನಾದ ಹಯವದನನಾ || ೭ || ಶ್ರೀಃ ||

೫೫. ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಆದಿತಾಳ.

ರಂಡಾಪುತ್ರ ಮಾಯಾನಾದಿ ಹೆಂಡತಿಯ ದಂಡಿಸಲಾರಿ | ಭೂ |
ಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಒಡೆಯ ನಿನ್ನಾಂಗದೊಳ್ || ಪಲ್ಲ || ನೇಹ ನಾನಾಸ್ತಿ
ಕೆಂಚನವೆಂಬೊ ಶ್ರುತಿಗೆ || ನ ಹಿ ನ ಹಿ ಜಾನಾಸಿ ನಿಜಾರ್ಥವಾ || ೧ ||

ಮಂಡುಕದ ಪರಿಯಂತೆ ಲಂಡಮತವ ॥ ಹೆಂಡ ಕೂಡದ ಬಡ್ಡಿಯಂತೆ
ಕೂಗಿದ್ದಲ್ಲೋ ॥ ೨ ॥ ಸೋಹಂ ಬ್ರಹ್ಮಯೆನ್ನದಿರು ಪಾಪಂಡ ಪಂಡಿತಾ ।
ಅಹಂ ಕರ್ತಾ ಅಹಂ ಭೋಕ್ತಾ ಯೆನ್ನದಿರೋ ॥ ೩ ॥ ಹರಿಪಾದೋದಕ
ಶಿರದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ್ದ ॥ ಹರನ ಭಾವವನ್ನೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲೋ ॥ ೪ ॥ ಈರೇಳು
ಲೋಕದೊಡೆಯ ಹಯವದನನ ವಾದ ॥ ಸರಸಿಜಗಳನೆ ಬಿಟ್ಟಿ ಯೆಲ್ಲೋ
ಮಾಯಾವಾದಿ ॥ ೫ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಸುಧೇಶ್ವರಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೫೬. ರಾಗ ವಂತುವರಾಳಿ, ಧ್ರುವತಾಳ.

ಭೂರಿನಿಗವು ಕಡ್ಡ ಜೋರ ದೈತ್ಯನ ಗೆದ್ದ । ಸಾರ ವೇದಗಳ ಧರಿ
ಗತ್ತ । ಸಾರ ವೇದಗಳ ಧರಿಗತ್ತ ಮತ್ಸ್ಯವ । ತಾರಗಾರತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ ॥
॥ ೧ ॥ ಆ ವಾರಿಧಿಮಥನದಲಿ ಸೇವೆಯಲಿ ಗಿರಿ ಮುಳುಗಿ । ನೀವಿ ಬೆನ್ನಾತ
ಸುರನುತ ॥ ನೀವಿ ಬೆನ್ನಾತ ಸುರನುತ ಕೂ । ಮೂವತಾರಾಗಾರಾತಿಯ
ಬೆಳಗಿರೆ ॥ ೨ ॥ ಧಾತ್ರಿಯನು ಕಡ್ಡಿಯದ್ದ ದೈತ್ಯನ ಮಡುಹಿದ । ಎತ್ತಿ
ದಾಡೆಯಲಿ ನೆಗಹಿದಾ । ಎತ್ತಿ ದಾಡೆಯಲಿ ನೆಗಹಿದ ಶ್ರೀವರಾಹ । ಮೂ
ರ್ತಿಗಾರಾತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ ॥ ೩ ॥ ಕಡು ಬಾಲನ ನುಡಿ ಕೇಳೇ ಒಡೆದು
ಕಂಭದೊಳುದಿಸಿ । ಒಡಲ ಸೀಳಿದನೆ ಹಿರಣ್ಯಕನ ॥ ಒಡಲ ಸೀಳಿದನೆ
ಹಿರಣ್ಯಕನ ನರಸಿಂಹ । ಒಡೆಯಗಾರತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ ॥ ೪ ॥ ಸಿಂಹಾಧಿ
ಪತಿ ಬಲಿಯ ಭೂಮಿ ಮೂರಡಿ ಬೇಡಿ । ಆ ಮೂರು ಜಗವ ಈರಡಿಯ ॥
ಆ ಮೂರು ಜಗವ ಈರಡಿಯ ಮಾಡಿದ । ವಾಮನಗಾರತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ ॥
॥ ೫ ॥ ಅಂಬರ ಕೇಶನು ನಂಬಿದ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ । ಸಂಭ್ರಮ ಕುಲವ ಸವ
ರಿದ ॥ ಸಂಭ್ರಮ ಕುಲವ ಸವರಿದ ಪರಶುರಾಮ । ನೆಂಬಾಗಾರತಿಯ
ಬೆಳಗಿರೆ ॥ ೬ ॥ ತಂದೆ ಕಳುಹಲು ವನಕೆ ಬಂದಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯ । ತಂದ
ರಾವಣನ ತಲೆ ಹೊಯ್ದ ॥ ತಂದ ರಾವಣನ ತಲೆಹೊಯ್ದ ರಘುರಾಮ ।
ಚಂದ್ರಗಾರತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ ॥ ೭ ॥ ದುಷ್ಪ ಯಮಳಾರ್ಜುನರಾಭೀಷ್ಟವ
ಸಲಿಸಿದ । ದುಷ್ಪ ಕಂಸನು ಕೆಡಹಿದ ॥ ದುಷ್ಪ ಕಂಸನು ಕೆಡಹಿದ ನಮ್ಮ
ಶ್ರೀ । ಕೃಷ್ಣಗಾರತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ ॥ ೮ ॥ ರುದ್ರನು ತ್ರಿಪುರದೊಳಿದ್ದ

ಪತಿವ್ರತೆಯು | ಬುದ್ಧ ಪ್ರೀವ್ರತವ ಕೆಡಿಸಿದ || ಬುದ್ಧ ಪ್ರೀವ್ರತವ ಕೆಡಿಸಿದ
ಬತ್ತಲೆ | ಬುದ್ಧಗಾರತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ || ೯ || ಪಾಪಜನ ಭಾರಕ್ಕೆ ತಾ
ಪ್ಪುದ್ಧಿ ಕುದಿಯಲು | ತಾ ಪಿಡಿದ ಖಡ್ಗ ತುರಗವಾ || ತಾ ಪಿಡಿದ ಖಡ್ಗ
ತುರಗವನೇರಿದ ಕದ್ದಿ | ರೂಪಾಗಾರತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ || ೧೦ || ಮುತ್ತುದೆ
ನಾರಿಯರು ಮುತ್ತಿನಾರತಿ ಮಾಡಿ | ಹತ್ತಾವತಾರ ಹಯವದನನ ||
ಹತ್ತಾವತಾರ ಹಯವದನನ ಮಾಡುತ ಹೊಸ | ಮುತ್ತಿನಾರಾತಿಯ
ಬೆಳಗಿರೆ || ೧೧ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೫೭. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅದಿತಾಳ.

ಕರದು ತನ್ನರೋ | ಕನ್ನಗಾರರ | ಕರದು ತನ್ನರೋ || ಪಲ್ಲ ||
ನಮ್ಮ ಹರಿಯ ಗುಣಂಗಳ ಕಡ್ಡ ಹಗಲು ಕನ್ನಗಾರರ || ಅನುಪಲ್ಲ ||
ರೂಪವಿಲ್ಲ ಗುಣವಿಲ್ಲ | ತಾ ಪರಾಬೋಮೃನೆಂಬ || ಪಾಪಿಗಳನೆ ಕರೆಯೊ
ನಿ | ರೂಪರನ್ನು ಮಾಡುವ || ೧ || ಧೊರೆಯಿಲ್ಲ ಗುರುವಿಲ್ಲ | ಹರಿಯು
ಪರನು ಒಂದೆಯೆಂಬ || ಶಿರಕೆ ಪಿತ್ತ ಅಡರಿದಂತೆ | ಮರುಳು ಮಾತುಗಾ
ರರ || ೨ || ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಪುಸಿಯೆಂದು | ಸಾಧುಜನರ ಕಾಡುತಿಹ || ಕಾದ
ತಮಸಿನೊಳಗೆ ಬಿದ್ದ | ಕಾಣದೆ ಹಯವದನನ್ನು || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೫೮. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅದಿತಾಳ.

ಹೇಗೆ ನುಚ್ಚಿದೆ ಹೆಂಗಳರನ್ನೆ | ಹಲವು ರೂಪ ತಾಳಿದವನ ||
|| ಪಲ್ಲ || ರಾಗ ಮಿಗಲು ಲಕುಮಿರಮಣ | ಭೋಗಿರಾಜಶಯನನನ್ನಾ ||
|| ಅನುಪಲ್ಲ || ಜಲದಿ ಚರಿಸುತಿಹನು ಸತತ | ಒಲಿದು ಶಿರವ ನೆಗಹಿ
ನೋಡ | ಸಲೆ ವಿಕಾರ ಕೋರೆಪಲ್ಲು | ಫಲದ ಉಗ್ರರೂಪದವನಾ ||
ನಲವನಳಿದು ತಾಯಿ ತಲೆಯ | ಕಳೆದು ಕರಡಿ ಕಪಿಯೊಳಾಡಿ | ಒಲಿದು
ಗೋವ ಕಾಯ್ದು ಬ | ತ್ತಲೆ ಕೊಳಲು ತುರಗವೇರ್ದನ || ೧ || ಸೊಗಡು
ಗಂಧಯೆಸೆವ ತನುವು | ತೆಗೆದ ಬಾಯಿ ಕುಗ್ಗಿದ ಬೆನ್ನು | ಆಗಿಯುತಿಪ್ಪ
ಮುಸುಡುರೊದ್ದ | ಹೊಗೆಯ ತೋರ್ವ ನಯನದವನಾ || ವಿಗಡ ವಿಕ್ರ
ರಾಜವೈರಿ | ಬಗೆಯವಿಡಿದ ಅರಣ್ಯವಾಸಿ | ನಗವ ಬೆರಳತುದಿಯಲೆತ್ತಿ |

ಜಗದ ಲಜ್ಜೆಯ ತೊರೆದ ಕಲ್ಪಿಯ || ೨ || ಮಿಡಿದು ಹೊಳೆವ ಚಂಚಲ
ಚಿತ್ತ | ಕಡು ಕಠಿನದ ದೇಹದವನ | ಹಿಡಿದ ರೋಮಮಯ ಶರೀರ |
ಕಿಡಿಯನುಗುಳ್ಳ ನಯನದವನಾ || ಬಿಡದೆ ದಾನ ಬೇಡಿ ಕೊಡಲಿ |
ಪಿಡಿದು ಮೃಡನ ಧನುವ ಮುರಿದು | ಜಡಿದು ಅಗ್ರಪೂಜೆಗೊಂಡ |
ಕಡು ನಿರ್ವಾಣ ಹಯವದನನ್ನಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೫೯. ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ, ಅಟಿತಾಳ.

ನಿನ್ನ ದಾಸರ ದಾಸನೆಂತಹನೈ | ಕೃಷ್ಣಾ | ಅನ್ನಂತ ಅಸರಾಧಕೃಷ್ಣ
ಕರದವನೂ || ಪಲ್ಲ || ಅರುಣೋದಯವ ಜರಿದು | ಅಹ್ಮಕಕರ್ಮವ
ತೊರೆದು | ಪೊರೆವ ನಿನ್ನಡಿಯ ಮರೆದು | ಧರೆಗೆಲ್ಲ ಬಾಯದೊರೆದು |
ದೈನ್ಯವಲಿ ಹಲ್ಪಿದು | ಮರ್ಯಾದೆಗೆಟ್ಟು ತಿಂದೂ | ಇರುಳುಹಗಲೆನ್ನದೆ |
ಈವಿಧದಿ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಪೊರೆದು | ಇದು ಪುಣ್ಯಪಾಪವೆಂದರೂ ಅರಿದ
ರದು || ೧ || ಜಟ್ಟಿಗಳ ಮನೆಯ ನಾಯಂತೆ ಒಳಗೆ ಹೊರಗೆ | ಕೊಟ್ಟವರ
ಹಿಂದೆ ತಿರುಗಿ | ಅಟ್ಟಿಂಡು ಬಾಳಬದುಕಿದ ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯರನು | ಕಟ್ಟಿ
ಮುರಿದುದನು ಪೇಳಿ | ಉಟ್ಟಿ ಅರಿವೆಯ ತೋರಿ | ಹೊಟ್ಟಿಬಾಯನೇ
ತೋರಿ | ಕೊಟ್ಟಿದಕೆ ತುಷ್ಟನಾಗದೆ ಅವರ ಬೈವವನೂ || ೨ || ವೃತ್ತಿಯಿ
ಲ್ಲದೆ ಶೂದ್ರವೃತ್ತಿಗಳನನುಪರಿಸಿ ಅ | ಕೃತ್ಯಶತಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ | ಸತ್ಯಶೌ
ಚವ ಬಿಟ್ಟು ಶ್ರವಣಮನನದ ಪ್ರ | ಸಕ್ತಿಗಳ ಹೋಗಲಾಡಿ | ಉತ್ತಮರು
ಶಾಯಿತಂದೆ ಗುರುಹಿರಿಯರುಗಳ ಅರ್ಥಗಳನನುಪರಿಸಿ | ಅವರ ನಿಂದಿ
ಸುವವನೂ || ೩ || ಪರ್ವ ಉಪರಾಗ ದ್ವಾದಶಿ ಅಯನಗಳಲ್ಲಿ | ಸರ್ವ
ವಹಿತಗಳ ಮಾರಿ | ಉರ್ವಿಯೊಳಗುಳ್ಳ ಯೋಗ್ಯರನೆಲ್ಲ ಹಳಿದೆನ್ನ |
ನಿರ್ವಾಹಗಳನೆ ತೋರಿ | ದುರ್ವಚಾರದಿ ಸ್ವಲ್ಪತನಕಾಗಿ ಯೆನ್ನೊಳಹ |
ಪೂರ್ವಸಂಚಿತ ಮಂತ್ರ ತುಚ್ಛರಿಗೆ ಮಾರಿ || ೪ || ಭಲ ಚಾಡಿ ಡಂಭ
ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನ ದುರ್ವಿಷಯ | ಕುಲಸತಿಯ ಕೂಡೆ ಕಲಹ | ಕಳವು
ಕಠಿನೋಕ್ತಿ ದುಷ್ಪವನ್ನು ಭೋಜನ | ಮದುವೆಗಳ ಮುರಿವ ಪಾಪಚಿಂತೆ |
ಹಳವ ಹರಿವಾಸರಕ್ಕೆ ವ್ರತಭಂಗನಾಗಿ | ಹಯವದನಹರಿಯನು ಮರೆತು |
ಹಾಳುಹರಟುವ ನಾನೂ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೬೦. ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಎನ್ನ ಹೊಲು ಕೇಳಬಾರದೇ | ಸ್ವಾಮಿ ನಿನಗೆ | ಎನ್ನ ಮೊರೆಯ
ಲಾಲಿಸಲಾಗದೇ | ಪ್ರ | ಸನ್ನ ವೇಲಾಪುರದಲಿಪ್ಪ ಚನ್ನಕೇಶವರಾಯ
ನಿನಗೆ || ಪಲ್ಲ || ಪಾಲುಗಡಲ ಮಧ್ಯದಲಿ | ಎಳು ಸುತ್ತಿಲೆಸೆವ ಕೋಟಿ |
ನೀಲಮಾಣಿಕ್ಯ ವಜ್ರಗಾರೆ | ಮೇಳವಿಡಿದ ಸಜ್ಜೆಗೃಹಕೆ || ಮೇಲೆ ಶೇಷ
ನೊರಗು ಹಾಸಿಗೆ | ಬಾಲೆ ರುಗ್ಗಿಡೆಯೊಳು ಸಲ್ಲಾಪನೆ | ಸಾಮಗಾಸ
ಲೋಲ ಸುತ್ತ ವೇದಘೋಷಣೆ || ೧ || ಸುತ್ತಲೆಸೆವ ಸನಕಾದಿಗಳು |
ಮೊತ್ತದಿಂದ ದೇವತೆಯರು | ಮತ್ತೆಯೂರ್ವಶಿ ಮೇನಕೆ ರಂಭೆ | ನೃತ್ಯ
ಗೀತ ಪಾಡುತಿರಲು | ಸುತ್ತ ಸುರರ ದುಂದುಭಿ ವಾಲಗ | ಕತ್ತರಿಸುವ
ಆಸುರರೊಡಲ ಕಡಿದ ಕಾಳಗಾ | ಭಕ್ತಜನರಿಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನ ಕೊಡುವ
ಲೂಳಿಗಾ || ೨ || ಮುನ್ನ ಈ ಭಾಗ್ಯವೆಲ್ಲಿ ಇನ್ನ ಇಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ | ಬನ್ನಬಟ್ಟು
ದ್ರವದಕನ್ನ | ನಿನ್ನನೊದರೆ ಅಕ್ಷಯವಿತ್ತೆ | ಸನ್ನೆಯಿಂದ ನಕ್ರನ ಕೊಂ
ದು ಗಜವ ಸಲಹಿದೇ | ನಿನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಅಜಾಮಿಳನ್ನ ಕರೆಸಿದೆ | ಚೆನ್ನ
ಹಯವದನ್ನ ಎನ್ನ ನೀನು ಸಲಹಲಾಗದೇ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಸುಧೇಶ್ವರಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೬೧. ರಾಗ ಶ್ರೀರಾಗ, ಅಟಿತಾಳ.

ದಿಮ್ಮಸಾಲೆನ್ನಿ ಚಕ್ಕೆ | ತಮ್ಮಗಳಿರ ಗೊಲ್ಲತೆರ || ಹರ್ಮ್ಯ ಪೊಕ್ಕು
ಅವರ ಮುಡಿ | ಪೆರ್ಮೆಯಿಂದ ಭಸ್ಮಸೂಸಿ || ಪಲ್ಲ || ಶಂಖನಾದ
ಕೊಳಲು ಭೇರಿ | ಪೊಂಕದಿ ಪಂಚ ಮಹಾವಾದ್ಯದಿ || ಅಂಕ ವತ್ಸಲನ
ನಿರಾತಂಕದಿಂದ ಹಿರಿವ ಬನ್ನಿ || ೧ || ಎರಳೆಗಣ್ಣಿನ ಬಾಲೆಯರುಗಳಿಂ |
ಹರುಷದಿಂದ ಬಂದು ನಿಂತು || ವರದ ಕೇಶವನ ಮೇಲೆ | ಪರಿದು ಸೂಸಿ
ಭಸ್ಮವಾ || ೨ || ಮತ್ತೆ ಕುಶಲದ ಬಾಲೆಯರುಗ | ಕತ್ತಿರದಲಿ ಬಂದು
ನಿಂತು || ಚಿತ್ತಜನಯ್ಯನ ಮೇ | ಲೆತ್ತಿ ಸೂಸಿ ಭಸ್ಮವಾ || ೩ || ಗಂಧ
ಕಸ್ತೂರಿ ಪುಣುಗು | ಚಂದದಿಂದ ಲೇಪಮಾಡಿ || ನಂದಗೋಪ ಸುತನ
ಮೇಲೆ | ತಂದು ಸೂಸಿ ಭಸ್ಮವಾ || ೪ || ವಾದಿರಾಜಗೊಲಿದು ಬಂದು |

ಸೋದಿಪುರದಲಿ ನಂದು || ಮೋವಿ ಹಯವದನ್ನ ಮೇಲೆ | ಪರಿದು
ಮಾಡಿ ಭಸ್ತವಾ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೬೨. ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ, ಏಕತಾಳ.

ಭಕುತರಸರಾಧನ ಬಗೆಯ ನೀ ದೇವಾ | ಭಕುತರು ತಪ್ಪಿದರೆ
ಬಲು ಭಯವೇವಾ || ಪಲ್ಲ || ಇಟ್ಟಿಡಿಸಿದ ಬಲಿ ಕಟ್ಟಿದಳು ಯಶೋದೇಗೆ |
ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನಂದು ಕೊಟ್ಟು ಕಾಯನೆ || ದುಷ್ಟತನದಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ
ತನಯ ತನ್ನ | ಕಟ್ಟಲು ಹವಣಿಸೆ ಕಷ್ಟವನುಡಿಸನೆ || ೧ || ಕಾಲಿಲಿ
ತನ್ನ ಅಂಗವನೊದ್ದ ಮುನಿಸನ | ಮೂಲೋಕವರಿಯೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ಮರೆ
ಯನೆ || ತಾಳದೆ ಸೃಪತಿಯ ತಾನೆಂದು ತಿಳಿಯಲು | ಕಾಲಯವನ
ಬಂದು ಕಾಳು ಮಾಡಿಸನೆ || ೨ || ಪರವಶಚಿತ್ತನಾಗಿ ಫಲುಗುಣ ಜರೆ
ಯಲು ಹರಿದೂರಾಗದೆ ಹರಣವ ಕಾಯನೆ || ಅರಸೆಂಬ ಗರ್ವದಿಂದ
ಅಂಭಟಿ ಪಾಂಡ್ರಕನ | ಧರಕೆ ಗುರಿಯ ಮಾಡಿ ಧರದಿ ಕೊಲಿಸನೆ ||
|| ೩ || ಶರಕೆ ಗುರಿಯ ಮಾಡಿ ಸಮರವೊಳೊಡ್ಡಿದ ಸುರವ್ರತಗಂದು ಶುಭ
ವನೀಯನೆ || ಹರನ ಮೆಟ್ಟಿ ತನ್ನ ಗೆಲುವ ಬಿಲ್ಲ ಬೇಡಿದ | ಶಾರೀರ
ಸಂಬಂಧಿಯ ಕೊಲ್ಲಿಸನೆ || ೪ || ಮಕುಟವ ಕಡ್ಡೆಗೈಯ್ಯಲು ಮಹಾಬಲಿಯ
ಬಾಗಿಲ | ಅಕಳಂಕನಂದು ಕಾವುದ ಬಿಟ್ಟನೆ || ಈ ಕೃಷ್ಣ ಹಯವದನ
ನಿಂದುಡುಪಿನ ಜನಕೆ | ಶೋಕವಿತ್ತ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಶಾಲಗತಿ ನೀಯನೇ || ೫ ||

೬೩. ರಾಗ ಶ್ರೀರಾಗ, ಅಟಿತಾಳ.

ಉತ್ಸವದಲ್ಯಾಹ್ನಿಕವಾ ಕಡು ಜನರು ಕೇಳಿರಯ್ಯ || ಪಲ್ಲ ||
ಅರುಣ ಉದಯದೊಳೆದ್ದು ಆ ದ್ವಾರಪಾಲಕರು | ಭರದೆ ಘಂಟೆ ಸುವಿಘ್ನ
ಮಾಡೆ | ತರತರದ ಹರಿದಾಸರೂ ತಾಳಮೇಳಗಳಿಂದ | ಪರಪರಿಯ
ಗಾನ ಮಾಡೆ ತ್ವರಿತವಾದ್ಯಗಳಿಂದ || ತರುವಾಯ ಭೋರಿದೆ ಮುರಹರನು
ಪವಡಿಸೆ | ತರುಣ ಯತಿಗಳು ಬೆದ್ದು ಸ್ನಾನಜಪಗಳ ಮಾಡಿ | ನಿರುತ
ಶಂಖಭ್ರಮಣೆ ಮಾಡೆ ನೀಟಾಗಿ | ಒಪ್ಪುತಿಹ ಉಡುಪಿಯಾ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ||
|| ೧ || ಚಂದವುಳ್ಳ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯ ಚಾತುರ್ಯದಿ ವರ್ಷದಿ ಆ | ನಂದ

ಸುತಗಭಿಷೇಕವಾ । ಚಂದದಿಂದಲಿ ಮಾಡಿ ಆ ರಮ್ಯ ಬಾಲ ಉಡಿಗೆ
ಶ್ರೀ । ಗಂಧ ತುಲಸಿ ಮಾಲೆಯರ್ಪಿಸಿ ॥ ಇಂದಿರೇಶಗೆ ಬೇಗ ಇಂಬಾದ
ಹರಿವಾಣದಿ । ಇಂದು ಘೃತ ನೆನೆಕಡಲೆಯೂ । ಶುದ್ಧಾದ ಪಾಲ್ಕೊಸರು
ಶುಂಠಿ ಸಕ್ಕರೆ ಲಡ್ಡಿಗೆ । ತಂದ ನೈವೇದ್ಯವ ಸವಿದು ತಾ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸಿ
ಕೊಂಬ ॥ ೨ ॥ ಪದ್ಮನಾಭಗೆ ಬೇಗ ಪುರುಷಸೂಕ್ತದಭಿಷೇಕ । ಮುದ
ದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕಾ । ವಿಧಿಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಗಿಲುಗಂಧ ತುಲಸಿ
ಮಾಲೆ । ಅಧಿಕವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ವದ ॥ ಗಿಡ್ಡ ಶುಂಠಿ ಬೆಲ್ಲ ಒಳತಾದ
ಅನ್ನ ಸೂಸ । ದಧಿ ಕ್ಷೀರ ಕದಳಿಫಲವೂ ಮುರಮರ್ದನನು । ಚೆಲುವ ತಾ
ಹಂಸಪೂಜೆಯಕೊಂಬ ತದನಂತ । ರವಲಿ ಮೃತ್ತಿಗೆಯ ತಾ ಗಣಿಯ
ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಬ ॥ ೩ ॥ ಗುರುಂಾಯ ಪುರಾಣವನು ಗುಪಿತಾರ್ಥದಲಿ
ಕೇಳಿ । ಹರಿಯ ಮಂದಿರಕೆ ವೋಗಿ ತರುವಾಯ ಘೃತ । ಕ್ಷೀರ ತಂದು
ದಧಿ ದಿವ್ಯ ಮಧು ಸಕ್ಕರೆ ಸೀಯಾಳವೂ ಇಂ । ದಿರೇಶಗೆ ಬೇಗ ತಿರದ
ಮೇಲ ॥ ಭಿಷೇಕ ಮುದದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ । ತಿರುಗಿ ನೈವೇದ್ಯವನು
ತೀವ್ರದಿಂದಲೆ ಸ । ಮರ್ಪಿಸಿ ಚೆಲುವ ಮಂಗಳಾರತಿಯಿಂದ । ಪಂಚಾ
ಮೃತದ ಪೂಜೆಗೊಂಬ ॥ ೪ ॥ ಜಲಜನಾಭಗೆ ಉಷ್ಣಜಲವ ತಂದ್ತದ
ಮಾಡಿ । ಲಲಿತವಾಗಿ ಎರೆಯುತಾ । ಒಳತಾದ ಹೆಸರಿಟ್ಟಿನಲಿ ವರಸಿ ಮೈ
ಯನೆ । ತೊಳೆದು ಸುಲಭಗೇ ಪಾಲನುಣಿಸಿ ಬಳಿಕ ॥ ಬಾಲ ಉಡಿಗೆಯಿಟ್ಟು
ಬಹು ನೈವೇದ್ಯವನರ್ಪಿಸಿ । ಚೆಲುವ ಉದ್ವಾಚನೆಪೂಜೆ । ಚಂದಾಗಿ
ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಬ ॥ ೫ ॥ ಮಧ್ವಸರೋವರಜಲವು ಹೊಳೆವ ಚಿನ್ನಕಲಶ
ದಲಿ । ಶುದ್ಧದಲಿ ಶೋಧಿಸಿ ತುಂಬಿಸಿ । ಬದ್ಧ ಘಂಟಿನಾದದಲಿ ಬಹು ಬೇಗ
ದಲಿ । ಬಂದು ಸನ್ನಿಧಿಯಲಿ ಪೂಜಿಸಿರಿಸಿ ॥ ವಿಧುರಥನೆ ಶಂಕರಥನೆ
ಪುರುಷಸೂಕ್ತದಭಿಷೇಕ । ಮುದದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕಾ ಪಚ್ಚಿ ಘೃತ ।
ದೋಸೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಸಾರು ನೈವೇದ್ಯವಾ ಸವಿದೂ ಚೆಲುವ । ಮಂಗಳಾರತಿ
ಯಿಂದ ಮುದದಿ ತೀರ್ಥಪೂಜೆಗೊಂಬ ॥ ೬ ॥ ಉರುಪದಕಾಭರಣಂಗಳೂ
ಉನ್ನಂತ ತೋಳಾ ಬಂದಿ । ಕರಮುದ್ರೆ ಕಂಕಣಗಳೂ । ಚರಣಾರವಿಂದ
ಗಳಿಗೆ ಚಾರು ಚಿನ್ನದ್ವಾನಿಗೆ । ಕಿರುಗೆಜ್ಜೆ ಕಾಲಲಂಬುದುಗೆ ॥ ವರ ಸೀತಾಂ

ಬರ ಕಟ್ಟಿಗೆ ವಡ್ವಾಣ ನೇವಳ ಇಟ್ಟು । ನಿರುತ ಸುವರ್ಣದ ಕವಚವೂ ।
ಕೊರಳ ಕೌಶ್ಠಭಹಾರ ಕೋಮಲ ಸುವರ್ಣಕುಂಡಲ । ಶಿರಿಮೂಗುತೀ
ಸಣ್ಣ ನಾಮಾಶಿರದ ಜಾವಳ ಜಡೆ ಕಡಗೋಲುನೇಣುಸಹಿತ ॥ ೭ ॥
ಕರದಲ್ಲಿ ಪಿಡಿದಿಪ್ಪಗೆ ಒಡೆ ಶಿಕುನುಂಡೆ ಹಪ್ಪಳ । ವಡೆಯಗೋದನ
ನೈವೇದ್ಯ । ಒಳಿತಾದ ಅನ್ನ ಸೂಪ ತಡೆಯದಾಲಂಕಾರಪೂಜೆ ತಾ
ಗೊಂಡು । ತೀವ್ರಪೂಜೆ ಸಡಗರದಿಂದ ಮಾಡಿ ಪರಮ ಸಂಭ್ರಮದ
ಲೊಪ್ಪುವ ॥ ಪರಮಳದ ಗಂಧ ತುಲಸಿ ಪರಮಾತ್ಮಗರ್ಪಿಸಿ । ಉರದಿ
ಧೂಪದೀಪವೆತ್ತಿ । ತರತರದ ಪಚ್ಚಡಿಗಳು ತಳಲುಸೀಕರಣೆಯೂ । ಕರದ
ತುಪ್ಪದ ಅಪೂಪವೂ ಚಿತ್ರಾನ್ನ ದಧ್ಯನ್ನ ಪಂಚಕಜ್ಜಾಯ ಕಲಸೋಗರ
ಬಿಡದೆ ಪರಮಾನ್ನಗಳನೂ ಸೊಗಸುಳ್ಳ ಕ್ಷೀರ ದಧಿ ಶುಂಠಿ ನಿಂಬೆರಸ
ತಕ್ರ । ಜಗದೇಕ ಸವದ ಪರಿಯಾ ॥ ೮ ॥ ಒಗೆಬಗೆಯ ಮಂಗಳಾರತಿ
ಭಾಂಭಾರಿಗೆ ಮಾಡಿ ಚಾ । ಮರ ದರ್ಪಣಗಳೆಸೆಯೆ ನಗೆಮುಖದ
ಕೃಷ್ಣ । ನಂಘ್ರಿಗೆ ಪೋಡಶ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ । ಮುಗಿಸಿ ಗುರುರಾಯ
ಬರಲಾ ॥ ಹನುಮಂತದೇವರಿಗೆ ಹಸನಾದ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯ । ಅನುದಿನ
ದಲರ್ಪಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ । ಮುನಿ ಮಧ್ವರಾಯರಿಗೆ ಮುದದಿಂದಲರ್ಪಿಸಿ ॥ ೯ ॥
ಘನ ಸಿಂಹಾಸನಕೆ ಪೋಗಿ । ಅಣಿಯಾದ ಫಲನೈವೇದ್ಯ । ಆ ವ್ಯಾಸಗ
ರ್ಪಿಸಿ ಒಂದನೇ ಮಂಗಳಾರತಿ ಎತ್ತಿ । ಜನಕ ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದ ಜಾಗ್ರತೆ
ಯಿಂದಲೆ ಮಾಡಿ ಭೋಜಿ । ಜನವ ಮಾಡಿಸಿ ಈರೇಳು ಜಗದ ಕೀರ್ತಿಯೊ
ಳೆಸೆವಾ ॥ ಆ ಭಾಗವತರು ತಾವು ಆ ಬೆಳ್ಳಕೋಲುಗಳನೆ । ಬೇಗದಲಿ
ಪಿಡಿದು ನಿಂತಾ । ಆರು ಹೆಡಿಗೆಯ ಅರಳು ಆ ಅಚ್ಚೆಬೆಲ್ಲವೂ । ಆಕಾಲ
ದಲರ್ಪಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ ಕರಣದಲಿ ನೋಡಿ ನಗುವಾ ॥ ೧೦ ॥ ಪುಟ್ಟ ಕೃಷ್ಣ
ರಾಯರಿಗೆ ಹೊನ್ನ ಕವಚವ ತೊಡಿಸಿ । ಇಟ್ಟ ರನ್ನದ ಕಿರೀಟವೂ ।
ದಿಟ್ಟಾದ ಪದಕಂಗಳೂ ದಿವ್ಯ ಮುತ್ತಿನ ಸರ । ಕಟ್ಟಿ ಪೂಮಾಲೆ
ಯೆಸೆಯೆ ॥ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಧೂಪ ದೀಪಶ್ರೀಪತಿಗೆ ದೋಸೆ ಬೆಣ್ಣೆ । ಗಟ್ಟು
ರುಳ ನೈವೇದ್ಯವೂ ಕಟಕಟನೆ । ಶುಂಠಿಕಷಾಯುಂಡು ಬಾಯಿ ತೊಳೆದು
ತಟ್ಟಿನೇ ರಾತ್ರಿಪೂಜೆಯಗೊಂಡು ತಾ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಯೇರಿ ಬರುವಾ ॥ ೧೧ ॥

ಪೋಲಗದ ಮಂಟಪಕೆ ವೈಭೋಗದಲಿ ಬಂದು ಉ | ಯ್ಯಾಲೆಯಲಿ
ಮುದದಿ ಕುಳಿತೂ || ಬಹಳ ಪಾನಕಾ ಅರಳು ಬಹು ಕೊಬರಿಚೂರು
ಗಳು ಆ | ಕಾಲದಲಿ ಸೂಸಿ ಪೂಜಿಸಿ ಕರುಣದಲಿ ನೋಡಿ ನಗುವಾ ||
|| ೧೨ || ಧೀರನಿಗೆ ಚತುರ್ವೇದ ದಿವ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರ | ಪುರಾಣ ಚಿಲುವಗಪ್ಪಕ
ಗೀತವೂ | ಭೀರಮೌಳಿ ಮೌಳಿವಾದ್ಯ ಮೌಳಿ ಮೌಳಿ ಚಕ್ರವಾದ್ಯ |
ತಾರತಮ್ಯದ ಸರ್ವವಾದ್ಯಗಳೆವೆಯೆ | ತಾಂಸೇವೆಯ ಮಾಡಿ ಸ್ವಾಮಿ
ವೀಳ್ಯ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆ ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ | ಬೆರಸಿ ಮಾರಜನಕಗೆ ಏಕಾಂತ
ಸೇವೆಯ ಮಾಡಿ ನವ | ಮಾರಜನಕನ ಹಂಸಪೂಜೆಯ ಜಾಗ್ರತೆಯಲಿ
ನೋಡಿ ನಗುವಾ || ೧೩ || ಹಡಗಿನಿಂದಲಿ ಬಂದು | ಕಡಲ ತಡಿಯಲಿ
ನಿಂದು | ಬಿಡದೆ ಯತಿಗಳ ಕೈಯ ಬಿಂಕದಿ ಪೂಜೆಗೊಂಬ | ಆದಿ
ಕೃಷ್ಣನ ಅಹ್ನಿಕವನು ಆಧಾರದಲಿ | ಓದಿ ವಿನೋದದಲಿ ಪರಿಹ ಜನರಿಗೆ |
ಆಧಿವ್ಯಾಧಿಗಳೆಟ್ಟಿ ಬಹು ಭಾಗ್ಯಗಳ ಕೊಡುವ || ಮಾಧವನ ಕೃಪೆಯಿಂ
ದಲಿ | ವಾದಿರಾಜರಿಗೊಲಿದು ವಚನ | ಶುದ್ಧೋಕ್ತದಲಿ ಹೇಳುವ ಜನರಿಗೆ
ಬರುವ ದುಂತವ ಕಳೆದು | ಮೇಲಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಬ ಹಯವದನ || ೧೪ ||

೬೪. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಕಂಜಾಕ್ಷ ಕಾಯಯ್ಯ ಕರುಣನಿಧಿಯೇ | ಬಲ | ಭಂಜನನನುಜ
ನೋಡೆನ್ನ || ಪಲ್ಲ || ಅಂಜದೆ ನಾ ನಿನ್ನ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಬೇಡುವೆನು |
ಕುಂಜರ ವರದ ಕೂಡೆನ್ನಾ || ಅನುಪಲ್ಲ || ನೀನೊಲಿದಾಗಲೆ ನಿಖಿಲ
ಸಂಪದವೆಲ್ಲ | ತಾನೆ ಬಾಹದು ತಡವಿಲ್ಲಾ || ಆ ನಳಿನ ಭವಾದ್ಯಮರರಿ
ದಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ | ಭಾನುಸನ್ನಿಭ ಬಾರೊ ನಲ್ಲಾ || ೧ || ಪುಂಡರಿಕಾಕ್ಷನ್ನ
ಪೂಜಿಸಾ ಭಕ್ತರ | ಮಂಡೆಯ ಪ್ರಾ ಬಾಡದೆಂದು || ಕಂಡೆನಾ ರಣದಲ್ಲಿ
ಕಲಿಸಾರ್ಥನಿಗೊಲಿದು | ಭಂಡಿಯ ಬೋವನಾದೆಂದು || ೨ || ವೃಂದಾರ
ಕೇಂದ್ರ ಶ್ರೀಹಯವದನ ಮುಕುಂದ | ಮಂದರೋದ್ಧಾರ ಮತ್ತೊಂದ
ರಿಯೇ || ಇಂದಿರೆಯರಸ ಬಾ ಇಂದುವದನ ದೀನ | ಬಂಧುವೆ ಭಕ್ತರ
ಸಿರಿಯೇ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೬೫. ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಭೀಮಸೇನ ಭಾಮಿನಿಯಾದನು || ಪಲ್ಲ || ಭೀಮಸೇನ ಭಾಮಿನಿಯಾ
ಗಲು | ಪ್ರೇಮದಸಲೆಯ ಕಾಮಿಸಿದವನ || ನೇಮದ ಕೊಲ್ಲುವರ ರ್ಭುವರಾ
ತ್ರಗೊಂದು | ಸಾಮಜವರದನ ಸಾಡುತಲಿ || ಅನುಪಲ್ಲ || ರಾಜಾಧಿರಾಜನು
ಗಜಪುರದಲ್ಲಿ | ಜೂಜನಾಡಿ ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸೋತು | ಎಜಯ ಮುಖ್ಯ
ಅನುಜರೊಡಗೂಡಿ | ಭುಜಂಗಶಾಯಿಯ ಭಜಿಸುತಾ | ಮೂಜಿಮೊನೆಯ
ಸ್ವು ಗೋಜಿಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ವ್ಯಾಜ್ಯದಿಂದ | ಕಾಯ ಮಾಜಿಕೊಂಡು ಪೂಗೆ |
ರಾಜಮತ್ಸ್ಯನೊಳು ಭೋಜನ ಮಾಡುತ | ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಬುದು ಸೋ
ಜಿಗವೆ || ೧ || ಮಾನಿ ದ್ರೌಪದಿ ಆ ಶ್ರೀಣಯೊಳು ಬರುತಾ | ತ್ರಾಣ
ವಿರಾಟನ ರಾಣಿಯು ಕಾಣುತಾ | ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಯಾರೊಂದು ಮನ್ನಿಸಿ
ಕೇಳಲು | ಮುನ್ನಿನ ಸಂಗತಿ ವೇಳದಳು | ಅಣಿಮುತ್ತಿನಂಥ ವಾಣಿಯ
ಕೇಳಲು | ಕ್ಷೋಣಿಲಿ ನಿನ್ನಂಥ ಜಾಣಿಯ ಕಾಣೆನು | ಪ್ರಾಣಿ ನೀ
ಯೆನಗೆ ವೇಣಿ ಹಾಕೆನುತಾ | ವಾಣಿ ಪಿಡಿದು ಕರತಂದಳಾಗ || ೨ ||
ಈಶ ಕೇಳೋ ಪರದೇಶದಿಂದೊಬ್ಬಳು | ಕೇಶ ಕಟ್ಟಿದಂಥ ವೇಷದಿ
ಬಂದಳು | ಸಾಸಿರಮುಖದ ಶೇಷನವರೂಪ | ಲೇಶವು ವರ್ಣಿಸಲರಿ
ಯನು ವಾಸಮಾಡುವೆನು | ಮಾಸವೇರಾರೊಂದು ಗ್ರಾಸವು ಕೊಟ್ಟೆನ್ನಾ
ಪೋಷಿಸಬೇಕೆಂದು | ಶಾಸನ ವೇಳಲು ವಾಸಿ ತಿರುವುತ | ವಾಸಲೆನ
ಗೊಂದು ತೋಪಿಸಿದಾ || ೩ || ನಾರಿಯಕ್ಕಗಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿಹಳು |
ಮೋರೆಯ ನೋಡಲು ಭಾರಿ ಗುಣದಂತೆ | ತೋರುತದೆ ಯೆನ್ನ ಸೇರಿದ
ಮೇಲಿನ್ನು | ಜಾರಿ ಯೆನಿಸುವೆ ಮಾರಿದಕ್ಕೆ | ಓರೆಗಣ್ಣೆಲ್ಲೊಂದುಸಾರೆ
ನೋಡಲೆಂದು | ಭಾರಿ ಭಾರಿ ಯಾಕೆ ಮೋರೆ ನೋಡುತೀರಿ | ನೀರಿ
ಆ ಕ್ರೂರನ ಘೋರ ರೂಪಕಂಜಿ | ಮೋರೆ ತೋರವೆ ಗಂಭೀರಾಧರೆ ||
|| ೪ || ಅಕ್ಕನಿಗೆ ಬಾಚಿ ಹಕ್ಕುವ ಸೇವೆಗೆ | ಪುಕ್ಕಟ್ಟಿ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಪಿಕ್ಕುವಳೆ
ನೀನು | ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಯಕೆನ್ನ ಪಕ್ಕಗೆ ಬಂದರೆ | ಪಕ್ಕರೆದುಟಿಸವಿದಕ್ಕೆ
ಸುವೆ || ರಕ್ಕಸ ನೀನಿಗೆ ದಕ್ಕುವಳೆ ನಾನು | ಮುಕ್ಕಣ್ಣೆ ಗಾದರು ಲೆಕ್ಕಿಸದಾ |
ಪತಿ | ಗಕ್ಕನೆ ಬಂದರೆ ತಿಕ್ಕಿ ನಿನ್ನ ಕಾಯೊ | ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಬರಿ

ಯಿಕ್ಕುವರೋ || ೫ || ಭಂಡಾ ಕೀಚಕನು | ದ್ವಂಡಾತಾನಾ ಕೇಳು | ಮುಂಡೆ
ಹಿಕ್ಕುವಳೆಂದು | ಕಂಡ ಕಂಡ ಬಳಿ ಮುಂಡುವಾಡುವನು | ಗಂಡ ಕಂ
ಡರೆ ತಲೆ | ಚಂಡನಾಡುವನು ಬಂಡಿತದೀ || ಮಂಡಲಾಧಿಪನಾ ಹೆಂಡತಿ
ನೀನಮ್ಮಾ | ಉಂಡಮನೆ ಹಗೆ | ಗೊಂಡಳಿನದಿರು ಲಂಡನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ
ದಂಡಿಸಿ ವೇಳದೆ | ಹಿಂಡಿಕೊಳ್ಳಾದಿರು ದುಂಡುಮುಖೀ || ೬ || ತರಳ
ನಿನ್ನಯ ದುರುಳತನದಾ | ಬೆರಳ ಸನ್ನೆಯು ಗರಲವಾಯಿತು | ಸರಳ
ಗುರಿಗೆ ಕೊರಳ ಕೊಡದೆ ಊರೊಳಗಿರದೆ ತೆರಳೊ ನೀ || ಅರಳವೊಗ್ಗಿ
ಯಾ ಹೆರಳಿಗ್ಗಾಕಿದಾ | ಕುರುಳುತಿದ್ದುವಾ ತರಳಿಯ ಕಂಡು ಇರುಳು
ಹಗಲು ಬಾರಾಳು ಎನ್ನುತಾ | ಮರುಳುಗೊಂಡರೆ ಬರುವಳೇ || ೭ ||
ನಿಷ್ಠೆ ಸೈರಂಧ್ರಿಯಾ (ಪ್ರೀರಂದ್ರಿಯ) ವೃಷ್ಟಿ ನೋಡಲು | ನಷ್ಟವಾ
ಗುವದು ಅಷ್ಟ ವಶ್ಯಯ್ಯವು | ಭ್ರಷ್ಟ ನಿನಗೆ ನಾನೆಷ್ಟು ವೇಳಲಿನ್ನು |
ಕಟ್ಟಕಡೆ ನೀನು ಕಟ್ಟಿ ಕಂಡ್ಯಾ || ವೃಷ್ಟಿಲಿ ನನ್ನಂಥಾ ಘಟ್ಟಗನ್ಧಾ
ರಕ್ಕ | ದುಷ್ಟರಾ ಯೆದೆಯ ಮೆಟ್ಟಿ ಸೀಳುವೆನು | ಗುಟ್ಟಿಂದ ನಾರಿಯಾ
ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಲು | ಪಟ್ಟದಾ ರಾಣಿಯೊಲಿಟ್ಟುಕೊಂಬೆ || ೮ || ಕೀಚಕ
ನಾಡಿದ ನೀಚ ನುಡಿ ಕೇಳಿ | ನಾಚಿ ಪತಿಯೊಳು ಮಾಚಿಸಬೇಕೆಂದು
ಯೋಚಿಸಿ ಸುಮ್ಮನೆ | ಈಚೆ ಬರುತ ನಿ | ಶಾಚರಕರವ ಚಾಚಿದನು |
ಬಾಚಿ ಹಿಕ್ಕುವಂಥ ಪ್ರಾಚೀನವೇನಿದು | ವಾಚವಾಡುವಾನಲೋ
ಚನೆ ಯೆನ್ನೊಳು | ಆಚರಿಸಿ ಮುಂದೆ ತೋಚದೆ ಬಳಸ | ವಿಚಾರಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳೊ ಶ್ರೀಚಕ್ರಪಾಣೀ || ೯ || ಪೊಡವಿಪತಿಯಾ ಮಡದಿ ನಾನಾಗಿ |
ಬಡತನ ಬಂದೊಡಗುಡಿತೆಂದು ನಾಡಧೊರಿಗಳ ಬೇಡುವದಾಯಿತು |
ಮಾಡುವದೇನೆಂದು ನುಡಿದಳು | ಕೇಡಿಗೆ ಕೀಚಕ | ಮಾಡಿದ ಚೇಷ್ಟೆಗೆ |
ಕಡಲಶಾಯಿ ಕಾವಾಡಿದ ಎನ್ನನು | ಆಡಲಂಬುವೆನು ಪಡ್ರಸಾನ್ನಭಕ್ತಾ |
ಅಡಿಗೆ ರುಚಿಯ ನೋಡುವರೆ || ೧೦ || ನಡುಗುವೊ ಧ್ವನಿ ಬಿಡುತ ಕಣ್ಣೀ
ರಿಂ | ದಾಡುವ ಮಾತನು ಬಾಡಿದ ಮುಖವು | ನೋಡಿದನಾಕ್ಷಣ | ತೊ
ಡದು ನೇತ್ರವು | ಬಿಡು ಬಿಡು ದುಃಖಮಾಡದಿರು || ಪುಡುಕೆ ನಿನ್ನನು
ಹಿಡವವನನ್ನ ಬಿಡದು ಯಮಗೆ ಕೊಡುವೆ ನೋಡೀಗ | ತಡವ ಮಾಡದೆ

ಗಾಢದಿ ಪೋಗು ನೀ ಮಾಡಿದ್ಯೋಚನೆ ಕೈಗೂಡಿತೆಂದು || ೧೧ || ಮೋಸ
 ಮಾಡಿ ಪೋದಳಾ ಶಶಿಮುಖಿಯು | ಆಶೆ ಬಿಡದೆ ತಾ ವ್ಯಸನಗೊಳುತ |
 ಪೂಶರತಾಪಕೆ ಕೇಸರಗಂಧವು ದಾಸಿಯರೊಡನೆ ಪೂಸಿಕೊಂಡು || ಹಾಸು
 ಮಂಚದಲ್ಲೆ ಬೀಸಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಘಾಸಿಯಾಗುತ್ತರೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ |
 ಲೇಸಾಗಿ ನಿನ್ನಭಿಲಾಷೆ ಸಲಿಸುವೆ ಸಂಶಯ ಮಾಡದೆ | ಭಾಷೆ ಕೊಟ್ಟೆ ||
 || ೧೨ || ನಳಿನಮುಖಿಯು ಪೇಳಿದ ಮಾತನು | ಕೇಳಿ ಹರುಷವಾ ತಾಳಿ
 ದನಾಕ್ಷಣ | ಖಳನು ಪೊನ್ನಿನಾ ದೋಳಿಯ ತೊಟ್ಟು | ಸುಳಿಯಾದೆ ರತಿ
 ಕೇಳಿಗಿನ್ನು || ಕಾಳಗದಾ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬಾಯೆಂದು | ಪೇಳಿದ ಸುಳುವು |
 ಕೇಳಲು ಭೀಮನು ಹೇಳಲು ಖಳನ | ಕಾಯವ ಶೀಳುವ ವೇಳೆ ಬಂತೆ
 ನುತಾ | ತೋಳಹೊಯ್ದಾ || ೧೩ || ನಾರಿ ಇನ್ಯಾವಾಗಿ | ಬರುವಳೊ
 ಎಂದು | ದಾರಿಯ ನೋಡುವ | ಜೋರ ಕೀಚಕನು ತೋರಿದ ಪಾವಲಿ |
 ಸೇರುವ ಬೇಗನೆ | ಊರೊಳಗ್ಯಾರು ಅರಿಯದಂತೆ || ಕ್ರೂರನು
 ಮೋಹಿವಾ ತೆರದಿ ಎನಗೆ | ನಾರಿಯ ರೂಪ ಶೃಂಗಾರಿಸು ನೀನೆಂದು |
 ವಾರಜಮುಖಿಯು ಮೋರೆ ನೋಡಲು | ನೀರೆ ದ್ರೌಪದಿ ತಾ ನಾಚಿದಳು ||
 || ೧೪ || ಬಟ್ಟು ಮುಖಕೆ ತಾನಿಟ್ಟಾಳು ಸಾದಿನಾ | ಬೊಟ್ಟು ಫಣಿಯಾ
 ರಿಟ್ಟು ಕಣ್ಣ ಕಪ್ಪು | ಪಟ್ಟಿ ಪೀತಾಂಬರನುಟ್ಟಿಕೊ ನೀನೆಂದು |
 ಪುಟ್ಟಾಣಿ ಕುಪ್ಪುಸಾ ಕೊಟ್ಟಾಳಾಗ | ಕಟ್ಟಾಣಿ ಮುತ್ತ ತಾ ಕಟ್ಟಿ
 ಕೊರಳಿಗೆ | ಘಟ್ಟಾಗಿ ಚಿನ್ನದಾ ಪಟ್ಟಿಯುಡುದಾರಾ ಧಿಟ್ಟಾನ ಬೆರಳಿ
 ಗಟ್ಟಾಳು ಉಂಗುರವಿಟಿ ಪುರುಷರು ದೃಷ್ಟಿಪಂತೆ || ೧೫ || ಮುತ್ತಿನ
 ಮೂಗುತಿ ಕತ್ತಿದ ವಾಲೆಯು | ಇತ್ತರಾಬುಗುಡಿ | ನೆತ್ತಿಗರಳೆಲೆ
 ಚಿನ್ನದ ರಾಕುಟಿ | ಉತ್ತಮ ಕೇತಕಿ ಮೊತ್ತಿಲಿ ಶಾವಂತಿಗ್ಗೂಗೊಂಡ್ಯಾ |
 ಹಸ್ತಕಡಗವು ಮತ್ತೆ ಜೂಡ್ಯಾ ವಂಕಿ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರವು ರತ್ನದ ಪದಕಾ |
 ಅರ್ಕಿಲಿ ನಾರಿಯಾ ಕುತ್ತಿಗೆಗ್ಗೂಕುತ | ಹಸ್ತಿನೀಯಾ ಈಕೆ ಚಿತ್ತಿಣಿಯೋ ||
 || ೧೬ || ಮುಡಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮುಡಿಸಿ ಗಂಧವ ತೊಡದು ತಾಂಬೂಲ |
 ಮುಡಿಸಿ ಕೊಡುತ ಪ್ರೌಢನಾ ಸ್ತ್ರೀರೂಪಾ | ನೋಡಲು ಖಳನು | ಕೊಡದೆ
 ಪ್ರಾಣವು ಬಿಡನೆಂದಳು | ಮಾಡಿದ್ಯೋಚನೆ ಕೈಗೂಡಿತು ಇಂದಿಗೆ |

ನೋಡಿ ಆ ಕೃಷ್ಣನು ಹೂಡಿದ ಆಟವು । ಮಡದಿ ನೀ ಯೆನ್ನ ವಡನೆ ಬಾ
ಯೆಂದು । ನಡೆದಾರು ಬಳನಾ ಬಿಡದಿಗೆ ॥ ೧೭ ॥ ಇಂದುಮುಖಿ ಅರ
ವಿಂದನಯನದ । ಮಂದಗಮನೆಯು ಬಂದಳು ಎನ್ನುತಾ । ನಂದನಾ
ಸುತನಾ ಕಂದನಾ ಬಾಧೆಗೆ । ಕಂದಿ ಕಂದಿ ಬಹು ನೊಂದೆನೆಂದಾ ॥
ಹಿಂದಿನ ಸುಕೃತದಿಂದಲಿ ನಿನ್ನೊಳು । ನಂದವಾಗಿಹೊದು ಇಂದಿಗೆ
ಕೂಡಿತು । ಕುಂದಣದಾಭರಣಾ ತಂದೆ ನಿನಗಾಗಿ । ಚಂದದಿಂದಿಟ್ಟು ನೀ
ನಂದಾವಾಡೆ ॥ ೧೮ ॥ ಗುಲ್ಲುಮಾಡದಿರೊ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮಾತಾಡೊ । ವಲ್ಲಭ
ಕಂಡರೆ ಹಲ್ಲು ಮುಂದಿರೊ । ಬಲ್ಲವನಿಗೆ ಸಲ್ಲದು ಈ ಕಾರ್ಯಾ
ಗೆಲ್ಲಾ ಲಾರಿಯೊ ನೀ ಕೊಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಬೆ ॥ ಚಲ್ವೆ ಕೇಳೆ ನಿನ್ನಾ । ಹುಲ್ಲ
ಗಣ್ಣಾ ನೋಟ ಗೆಲ್ಲುವ ಬಗೆಗೆ ಗೆಲ್ಲಲಾರೆನೆಂದು । ಗಲ್ಲ ಮುದ್ದಿಟ್ಟು ವೈಯೆ
ಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಲು । ಕಲ್ಪಿಟ್ಟಿಯೋಲಿರೆ । ಬೂಳನೊಂದಾ ॥ ೧೯ ॥ ನಾರಿಯೊ
ನೀನೇನು । ಮಾರಿಯೊ ಇನ್ನೊಂದು । ಭಾರ ನೀ ಯೆನಗೆ । ಮೋರೆಯ
ತೋರೊಂದು ಧೀರನ ಸವಿಾಳು । ಬಾರದೆ ಓಡುವಾ । ದಾರಿಯ ನೋಡು
ತಲಿರಲಾಗಾ । ಬಾರದಂಥಾ ಪರದಾರರ ನೋಟವಾ । ಕ್ರೂರಗೆ ಈ ರೂಪ
ಘೋರವಾಗಿಹುದು । ಸಾರಾದ ಮಾತೀದು । ಯಾರಾದರೆ ನಿನಗಾ । ಮಾ
ರನಾ ತಾಪಾ ಪರಿಹರಿಸುವೆ ॥ ೨೦ ॥ ಶುದ್ಧಾ ಹೆಣ್ಣೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ
ಹ ಎನ್ನಾ । ವಿದ್ಯೆಯು ನಿನಗೆ । ಸದ್ಯಕೆ ತೋರುವೆ । ನಿರ್ದ್ರೆಯೆಗೆಡುವ ।
ಬುದ್ಧಿಯು ನಿನ್ನದು । ಸದ್ಗುಮಾಡದೆ ಬಂದು ಮುದ್ದಿಸೆನ್ನಾ ॥ ಬದ್ಧಾವೊ
ಎನೆಂದು ಬದ್ದಿಗೆ ಪೋಗಲು । ಎದ್ದು ಸವಿಾರಣಾ । ಗುದ್ದಲು ಕೇಚಕಾ ।
ಬಿದ್ದನು ಭೂಮಿಲಿ । ಗೆದ್ದೆನೆನುತ ಅನಿ । ರುದ್ಧನ್ನ ಸ್ತರಿಸುತಲಿದ್ದಾ ಭೀಮಾ ॥
॥ ೨೧ ॥ ಕೆಟ್ಟ ಕೇಚಕ ತಾ । ತೊಟ್ಟ ಭಲದಿಂದಾ । ಬೆಟ್ಟದಂಥ
ದೇಹ ಬಿಟ್ಟ ಇನ್ನವನಾ । ಘಟ್ಯಾಗಿ ತೋರಲು ದೃಷ್ಟಿಸು ಎನ್ನಲು ।
ಭ್ರಷ್ಟನ ನೋಡುವುದೇನೆಂದಳು ॥ ಕೊಟ್ಟ ಭಾಷೆ ಯಾಗ ಮುಟ್ಟಿತು
ನಿನಗೆ । ಕೃಷ್ಣನ ದಯದಿಂದಾ । ಕಷ್ಟವು ಹಿಂಗಿತು । ಪಟ್ಟಣಕೇ ಸುದ್ದಿ
ಮುಟ್ಟಿದ ಮುಂಚೆಗೆ ಗುಟ್ಟಲೆ ಪೋಗುವ ಧಟ್ಟನೆಂದಾ ॥ ೨೨ ॥ ಅರಸಿ
ನಿನ್ನೊಳು । ಸರಸ ಬೇಕೆಂದಾ । ಪುರುಷನಾ ಜೀವ ವರಿಸಿ ಕೊಂದೆನು ।

ಹರುಷ ಯಿಾ ಪುರ । ದರಸು ನಮ್ಮನು । ಇರಿಸಿಕೊಂಡೊಂದ್ವರುಷವಾ
ಯಿತು । ಬೆರಸಿದ ಸ್ನೇಹಾ । ವರಸ ಬಂತೆಂದು ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯ ಕರಿಸಿ
ನನ್ನೊಳ । ಗರಿಸದಿದ್ದರೆ । ಹಯವದನನ್ನಾ ಸ್ತರಿಸಿ ಗದೆಯಾ ಧರ
ಸುವೆ ॥ ೨೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಮಧ್ವೇತಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೬೬. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಯುಂಪೆತಾಳ.

ಎದ್ದು ನಿಂತ ಖಳರ ಕೃತಾಂತ । ಹೊದ್ದಿದವರ ಪೊರೆವ ಧವಳಗಂಗೆ
ಹನುಮಂತ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಕಂಜಾಕ್ಷಿಯನು ಕಂಡು ಕಪಟ ದಶಮುಖ ಮದ
ಪ್ರ । ಭಂಜನ ಮಹಾಮಹಿಮ ತಾನೆದ್ದು ನಿಂತ ॥ ಸಂಜೀವನವ ತಂದು
ಸಕಲ ಕಪಿಗಳ ಕಾಯ್ದು । ಅಂಜನೆಯ ಕುವರ ತಾನೆದ್ದು ನಿಂತ ॥ ೧ ॥ ಗುದ್ದಿ
ರಾವಣನ ಧರೆಯೊಳು ಕೆಡಹಿ ಅಂಕಟಕ । ಮರ್ದನ ಮಹಾಮಹಿಮ
ತಾನೆದ್ದು ನಿಂತ ॥ ಯುದ್ಧದಲಿ ರಘುಪತಿಯ ಹೊದ್ದು ತಾಳಿದ ಮಹಾ ।
ಶುದ್ಧಸ್ವಭಾವ ತಾನೆದ್ದುನಿಂತ ॥ ೨ ॥ ರಾಗಗಳ ಮೇಳೈಸಿ ಹಯವದನನೊ
ಲಿಸಿ । ಯೋಗಿಗಳನುಧರಿಸಲೆಂದೆದ್ದು ನಿಂತ ॥ ಈಗ ಧರೆಯೊಳು ಸುಜನರ
ಮನೋಭೀಷ್ವಗಳ । ವೇಗದಲಿ ಕೊಡುವೆನೆಂದೆದ್ದು ನಿಂತ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೬೭. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಯುಂಪೆತಾಳ.

ಅರ ಮಗನೆಂದರಿಯನೆ । ಇವನಮ್ಮ । ಕೇರಿಯೊಳು ಸುಳಿದು
ಪೋದ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನೀಲವರ್ಣದ ಮೈಯವ ತುಳಸಿಯ ಮಾಲೆ ಕೊರ
ಳಲ್ಲಿ ಕಾಪ್ತುಭ ॥ ಬಾಲಪ್ರಾಯದ ಚನ್ನಿಗ ಬಂದನೆ ಪೂಗೊಳಕೆ ಸನ್ನೆಯ
ಮಾಡಿದ ॥ ೧ ॥ ಚಿಕ್ಕಪ್ರಾಯದ ಚನ್ನಿಗ ಯೌವನದ ಯುವತಿಕಡು
ಚೆಲುವನೆ ॥ ಚೊಕ್ಕಟದನಲ್ಲ ನವ್ಯ ಕುಚಕೆ ಕೈಯಿಕ್ಕಿ ಕಸ್ತೂರಿ ಪೂಸಿದಾ ॥
॥ ೨ ॥ ಪೀತಾಂಬರವನುಡಿಸಿದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ॥ ತನ್ನ ಚಂದುಟಿ ಅಧ
ರಾವೃತವನುಡಿಸಿದಾ ॥ ೩ ॥ ಸಾರಂಜಾತವ ಮುಡಿಸಿದ ಕೈಗೆ ನೀರು
ಗಂಧವ ಹಚ್ಚಿದ ॥ ದೂರದಲಿ ನಿಂತು ತನ್ನ ಸೋಗೆಗಣ್ಣಿ ವಾರೆನೋ
ಟಿದಿ ನೋಡಿದ ॥ ೪ ॥ ಅಗಮೊದಲಾದತನುಕಾಮನಶರ ತಾಕೆ ಕಟ್ಟು

ಡಿಡೆವಮ್ಮು || ಬೇಗದಲಿ ಬಂದು ಯೆನ್ನ ಹಯವದನ ಪ್ರೇಮವಲಿ
ಕೂಡಿಡಾ||೫|| ಶ್ರೀಃ ||

೬೮. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಭಾಪುತಾಳ.

ಹಣವೇ ನಿನ್ನಯ ಗುಣ ಯೇನು ಬಣ್ಣವೆನಿಂದು || ಪಲ್ಲ || ಹಣ
ವಿಲ್ಲದವನೊಬ್ಬ ಹೆಣವೇ ಸರಿ ಕಂಡ್ಯಾ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಬೆಲೆಯಾಗದನೆಲ್ಲ
ಬೆಲೆಯ ಮಾಡಿಸುವ | ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳ ನೀನಿಡ್ಬಲ್ಲಿ ತರಿಸುವ || ಕುಲಕೆಟ್ಟ
ವರನೆ ಸತ್ಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುವ | ಹೊಲೆಯನಾದರು ತಂದೊಳಗರಿಸುವ || ೧ ||
ಅಂಗನೇಯರ ಸಂಗ ಆಶಿಸಯ ಮಾಡಿಸುವ | ಶೃಂಗಾರದಾಭರಣ ಬೇಗ
ದಲಿ ತರಿಸುವ || ಮಂಗನಾದರು ಅವನನಂಗನೆಂದೆನಿಸುವ | ಕಂಗಲ್ಲದವ
ನಿಗೆಮಗಳಾನೆ ಕೊಡಿಸುವ || ೨ || ಚರಣಕ್ಕೆ ಬಂದಂಥ ದುರಿತವನೆ ಬಿಡಿಸು
ವ | ಸರುವರಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನರನಾ ಮಾಡಿಸುವ || ಅರಿಯದಾ ಶುಂಕನ ಪರಮ
ಜ್ಞಾನಿಯೆನಿಸುವ | ಸಿರಿಹಯವದನನ ಸ್ಮರಣೆಯನೆ ನೀ ಮರೆಸುವ || ೩ ||

೬೯. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಭಾಗ್ಯವಂತನು ಮಿನ್ನು ಯಾರಯ್ಯಾ || ಪಲ್ಲ || ಯೋಗ್ಯ ವೈಷ್ಣವ
ಕುಲದ ಭಾಗವತನಲ್ಲದೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಚತುರನೆನಿಸಿ ಲಕ್ಷ ಮನೆಮನೆ
ತಿರಿಗಿದೆ | ಚತುರಾನನ ಮಾಡು ಅನುಸರಿಸಿದೆ || ಸತುಚಿತು ಆನಂದ
ಆತ್ಮಹರಿ ಸ | ಪೂರ್ಣತುಮನ ದಾಸರ ದಾಸ ಯೆಂಬುವನಲ್ಲದೆ || ೧ ||
ತಾರತಮ್ಯ ಪಂಚಭೇದವನೆ ತಿಳಿದು ಶ್ರೀ | ಮಾರುತನ ಮತಗಳೇ
ಹಾರೈಸುತಾ || ಕರ್ಮ ವಂಚನೆ ಇಲ್ಲದನುಡಿನದಿ ಮಾಡುತ | ಚರಿ
ಸುತಾ ಸಂಚಿತಾಗಾವು ಕಳೆವನಲ್ಲದೆ || ೨ || ಪತಿತಪಾವನ ಶ್ರೀಹರಿಗುರು
ಗಳನು ಮೋದದಿ | ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಭಜನೆಯೇ ಧನವೆನ್ನುತಾ || ಅತಿಶ
ಯದಿ ಶೇಷಾದ್ರಿ ಹಯವದನನ್ನ ನೆನೆನೆನೆದು | ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಭಜಿಸುವ
ವನಲ್ಲದೇ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೭೦. ರಾಗ ಮೋಹನ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಹೇಗೆ ಕೊಟ್ಟನು ಹೆಣ್ಣು ಸಾಗರನು ಈ ವರಗೇ || ಪಲ್ಲ || ಶೃಂಗಾ
ರವುರುಷರು ಬಹುಮಂದಿ ಯಿರಲು || ಅನುಪಲ್ಲ || ಗುಪ್ತು ನಾರುವ

ಮೈಯ್ಯ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಬಿರುಗಣ್ಣು । ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದರೆ ಮೈಯು ಅತಿಕಠಿನ
ವೂ ॥ ಸೊಟ್ಟು ಮೋರೆಯು ಇವಗೆ ಎಷ್ಟುದ್ದ ಹಲ್ಲುಗಳು । ಇಷ್ಟು ಘೋರಮು
ಖದಳೆಯನೆಲ್ಲಿ ಮೊರಕಿದನೋ ॥ ೧ ॥ ಬಡವನು ಭಿಕ್ಷುಕನು ಬಡಬನಂದದಿ
ಕೋಪ । ನೋಡಿದರೆ ತಲೆಜಟಿಯ ಕಟ್ಟಿಹನವನು ॥ ಬೆಡಗು ನುಡಿಗಾರ
ಜಾರಚೋರನಿಗೆ । ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಹೆಣ್ಣು ಹೇಗೆ ಕೊಟ್ಟನೂ ॥ ೨ ॥
ಭಂಡನಾಗಿವನು ಕಂಡವರೊಡನೆ ಕಾಳಗವ । ಕೊಂಡು ಬಾಹ ಬಲು
ಉದ್ದಂಡನಿವನೂ ॥ ಅಂಡಜವಾಹನಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದಾ ಹೆಣ್ಣು । ಕಂಡು
ಕಂಡಿಹ ಹಯವದನಗೆ ಕೊಟ್ಟನ್ಪಾಗೇ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀ ॥

॥ ಶ್ರೀಸುಧೋತಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೭೧. ರಾಗ ಯಮುನಾಕಲ್ಯಾಣಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಶ್ರೀರಂಗ ಬಾರನೆ । ಕರದಂಲ್ಲಿ ಬಾರನೆ । ಕಾಂತೆ ಮುಖವ ತೋ
ರನೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಮುನಿಸು ಮನದಲಿಟ್ಟನೆ । ಮೋಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟನೆ । ಮನದಿ
ಭಲವ ತೊಟ್ಟನೆ । ಮನೆಗೆ ಬಾರದೆ ಬಿಟ್ಟನೆ ॥ ೧ ॥ ಎಂತು ನಂಬಿ
ಇದ್ದನೆ । ಎಂತು ಗುರುತು ಮರತನೆ ॥ ಸಂಧವೇತಕೆ ಕಲಿತನೆ ।
ಕಾಂತೆರ ಕೂಡಿ ಮೆರೆದನೆ ॥ ೨ ॥ ಸೋಳ ಸಾಸಿರ ಗೋಷಿಸಹಿತ ।
ಜಲವಲಾಡಿ ಪ್ರೋದನೆ । ಸೆಳೆದು ಪೊಬ್ಬಳ ವೈದನೆ । ಚೆಲುವ ಹಯ
ವದನನೆ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀ ॥

೭೨. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಈ ಮುಡ್ಡು ಕೃಷ್ಣನಾ ಈಕ್ಷಣದ ಸುಖವೆ ಸಾಕು ॥ ಗುರುಮಧ್ವ
ಮುನಿ ಮನದೈವ ಉಡುಪಿನಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಚೆಲುವ ಚರಣದ್ವಂದ್ವ ಜಂಘ
ಜಾನಾರು ಕಟೀ । ವಳಪಂಕ್ತಿ ಜಠರ ವಕ್ಷಕಂಬುಕಂಧರದಿ ॥ ನಳತೋಳ
ಮುಡ್ಡು ಮುಖ ನಯನನಾಸಿಕೆ ಕರ್ಣ । ಸುಳಿಗುರುಳು ಮಸ್ತಕದ ನಳ
ನನಾಭನ ಸೊಬಗೂ ॥ ೧ ॥ ಕಿರಿಗೆಣ್ಣೆ ಕಡಿಪೆಂಡೆ ಘಂಟಾ ಕಟಿಸೂತ್ರ ।
ವರ ಹಾರ ಪದಕ ಶ್ರೀವತ್ಸ ಕೌಸ್ತುಭರತ್ನಾ ॥ ಉರುಮುದ್ರೆ ಕಂಕಣಾಂ
ಗದ ಕುಂಡಲ ಪ್ರಭೆಯು । ಸಿರಿನಾಮ ಮುಕುಟ ನಾಸಿಕದ ಮಣಿಯೂ ॥

|| ೨ || ಸಕಲ ದೇವೋತ್ತಮನೆ ಸರ್ವ ಗುಣಪರಿಪೂರ್ಣನೆ | ಅಕಳಂಕ
ಸುರನುತನೆ ಅಪ್ರಾಕೃತನೆ || ಅಖಿಳ ಜೀವೋತ್ತಮರ ಭಿನ್ನ ಹಯವದ
ನನೆ | ಮುಕುರ ಕಡಗೋಲು ನೇಣುಸಹಿತ ಪಿಡಿದಿಷ್ಟನೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೭೩. ರಾಗ ಧನಾಸಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಹೋಗುತಿದೆ ಹೊತ್ತು ಬಂದೆ ವೃಥಾವಾಗಿ | ಶ್ರೀಹಂಗುರುಗಳೆ
ನಿಮ್ಮನು ಸ್ಮರಿಸದೆ || ಪಲ್ಲ || ನರರ ನಾನೂರ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಕೋಟಿ |
ವರುಷ ಪೊಂದೆ ದಿನ ಬೊಮ್ಮಗೆ || ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪ ಸಾಸಿರ
ಕೋಟಿ | ನರಕದೊಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಮರಳಿ ಭವಕೆ ಬಂದೆ || ೧ || ಒಂದೊಂ
ದಕೆ ಇಪ್ಪತ್ತಪೊಂದು ಲಕ್ಷದ ಯೋನಿ | ಎಂದೆನಿಸುವ ಸೈದಜ ಅಂಡಜ ||
ಬಂದು ಜರಾಯುಜ ದ್ವಿಜಕುಲದಿ ಪುಟ್ಟಿ | ಬಂದೆ ಎಂಭತ್ತನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ
ಯೋನಿಯಲಿ || ೨ || ಮಾಸ ಒಂಭತ್ತು ಮಾತೆಯ ಗರ್ಭನರಕದಿ | ಹೇಸದೆ
ಬಂದು ಜೀವಿಸಿ ಬಳಲಿ || ಮೋಸವನರಿಯದೆ ಮುನ್ನ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮ |
ಘಾಸಿಯಾದೆನೊ ಯೌವನಮದದಿಂದ ಸೊಕ್ಕೇ || ೩ || ಕೆಲಹೊತ್ತು
ಚತುರಂಗ ಪಗಡೆ ಆಟಗಳಿಂದ | ಕೆಲಹೊತ್ತು ಹಸಿವು ನಿದ್ರೆಗಳಿಂದಲೀ ||
ಕೆಲಹೊತ್ತು ಕಾಕಪೋಕರ ಕಥೆಗಳಿಂದ | ಕೆಲಹೊತ್ತು ಪರಸಿಂದೆ ಪರ
ವಾರ್ತೆಗಳಿಂದ || ೪ || ಕಾಲವ ಕಳೆದೇನೊ ಹರಿ ನಿಮ್ಮನರ್ಚಿಸೆ | ವೇಳೆ
ಯಿಲ್ಲದೆ ಹೊತ್ತು ಬಂಜೆಯಾಗಿ || ಜಾಲಿಸಿ ಹೋಗುತಿದೆ ಯಾಗ ಹೊತ್ತು
ಬೇಗನೆ | ಪಾಲಿಸಿ ದಯಮಾಡೊ ಶ್ರೀಹಯವದನನೇ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೭೪. ರಾಗ ಯಮುನಾಕಲ್ಯಾಣಿ, ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ಕಾವುದೆಮ್ಮನು ಜಗವ ಕಾವ ಕರುಣೆಯ | ಈವುದೆಮಗೆ ಸಕಲ
ಸುಖವ ದೇವ ಲಕುಮಿನಾರಾಯಣಾ || ಪಲ್ಲ || ಕಮಲಕರ್ನಿಕೆ ಮಧ್ಯ
ದಲಿ | ಎಮಲವಹಂಗಪತಿಯ ಶಿರದಿ || ಕಮಲನಾಭನ ಬಿಡದೆ ಪೂ
ಜಿಸ | ಅನುರಕುಲಲಲಾಮ ಎಭುವೆ || ೧ || ಮಧ್ವಮುನಿಯ ಕರ
ಗಳೆಂಬೊ | ಪದುಮದಿಂದ ಪೂಜಿತಚರಣ || ಗೆದ್ದು ಕುಜನ ತತಿಯ
ಸುಜನ | ರುದ್ಧರಿಸುವ ಗುಣನಿಧಿಯ || ೨ || ಶಂಖ ಚಕ್ರ ಗದಾ

పదుమి । అంకగళించ లోభిత కర ॥ పంకజాక్ష పయోధిశ
యన । శంకయిల్లదే కయవదననే ॥ ౩ ॥ త్రిః ॥

౭౫. రాగ కాపి, ఆదితాళ.

రంగ బారో నరసింగ బారో మోహనాంగ బారో ।
అంగజనయ్య క్షోనేరి తిమ్మరంగ బారో ॥ పల్ల ॥ శాశ్వతమూ
రుతి వాసవవంద్యనే । నాసిరనామదోడేయనే ॥ నాసిరనామదో
డేయనే నరకం । కేశవ నమ్మ మనద్యేవా ॥ ౧ ॥ కారుణ్యమూ
రుతి వారణవంద్యనే । పురాణంగళిల్ల పోగళువ ॥ పురాణంగళిల్ల
పోగళువ నరకం । నారాయణ నమ్మ మనద్యేవా ॥ ౨ ॥ యాద
వకులదేవ సాధుగళరసానే । వేదంగళిల్ల పోగళువ । వేదంగ
ళిల్ల పోగళువ నరకం । మాధవ నమ్మ మనద్యేవా ॥ ౩ ॥ దేవేం
ద్ర మళిగరేయ గోవర్ధనగిరియేత్తి । ఆవాగ శ్రీకృష్ణ క్షోడే
మాడి ॥ ఆవాగ శ్రీకృష్ణ క్షోడేమాడి కాయ్దనే । గో
వింద నమ్మ మనద్యేవా ॥ ౪ ॥ శృష్టిగే కర్తానే దుష్టకంపన
గేలిదు । శృష్టి పతిపాలకనేనిసిదానే ॥ శృష్టిగే పతిపాలకనేనిసి
దానే నరకం । విష్ణువే నమ్మ మనద్యేవా ॥ ౫ ॥ మధువేంబో
ద్యేత్యన ముదదింద గేలిదానే । విదురన మనేయలి నలిదుండ ।
విదురన మనేయలి నలిదుండ నరకం । మధుసూదన నమ్మ మన
ద్యేవా ॥ ౬ ॥ చక్రవ పిడిదనే భూచక్రవ గేలిదానే । అక్రూర
నోడనే వ ధురేగే ॥ అక్రూరనోడనే మధురేగే పోద త్రి ।
విక్రమ నమ్మ మనద్యేవ ॥ ౭ ॥ సామవనోడుత్త భూమాయ
బీడుత్త । నామాద మహిమే ఫనఫన ॥ నామాద మహిమే
ఫనఫన నరకం । వామన నమ్మ మనద్యేవ ॥ ౮ ॥ యాదా
వపతియాద శ్రీవత్సలాంభన । నోదిత గోపితనయనే ॥
నోదిత గోపితనయనే నరకం । శ్రీధర నమ్మ మనద్యేవ ॥ ౯ ॥

ಸುಷಿಜನ ವಂದ್ಯನೆ ಕುಸುಮನಾಭನೆ ದೇವ । ದಶರಥಗಭಯವ ಕೊಡು
 ತೀರ್ಥ ॥ ದಶರಥಗಭಯವ ಕೊಡುತೀರ್ಥ ನರಹರಿ । ಹೃಷಿಕೇಶ ನಮ್ಮ
 ಮನದೈವ ॥ ೧೦ ॥ ಪದುಮ ಸಂಭವಪಿತ ಪದುಮಾಕ್ಷ ದಾಮೋ
 ದರ । ಪೊಗಳಿದರಭಯವ ಕೊಡುವವನೆ ॥ ಪೊಗಳಿದರಭಯವ ಕೊಡು
 ವವನೆ ನರಹರಿ । ಪದುಮನಾಭನೆ ನಮ್ಮ ಮನದೈವ ॥ ೧೧ ॥ ನಾಮಾದ
 ಮಹಿಮೆಯ ಪ್ರೇಮದಿ ಪೊಗಳಲು । ಕಾಮಿತಾರ್ಥಗಳ ಕೊಡುವವನೆ ॥
 ಕಾಮಿತಾರ್ಥಗಳ ಕೊಡುವವನೆ ನರಹರಿ । ದಾಮೋದರ ನಮ್ಮ ಮನ
 ದೈವ ॥ ೧೨ ॥ ಸಂಕಟಗಳ ತಂದವನೆ । ಸಂಕಟಲೋಚನನೆ ॥ ಸಂಖ್ಯೆ
 ಯಿಲ್ಲದಸುರರ ಕೆಡಹಿದ್ಯೊ । ಸಂಖ್ಯೆಯಿಲ್ಲದಸುರರ ಕೆಡಹಿದೆ ನರಹರಿ
 ಸಂಕರ್ಷಣ ನಮ್ಮ ಮನದೈವ ॥ ೧೩ ॥ ವಸುದೇವತನಯನೆ ಅಸಮ
 ಸಾಹಸನೆ । ತ್ರಿಪುರರ ನಾಶವಮಾಡಿದನೇ ॥ ತ್ರಿಪುರರ ನಾಶವಮಾಡಿದ
 ನರಹರಿ । ವಾಸುದೇವ ನಮ್ಮ ಮನದೈವ ॥ ೧೪ ॥ ಶುದ್ಧ ಸ್ವರೂ
 ಪನೆ । ಶುದ್ಧ ಭಕ್ತರನು ಪಲಹಯ್ಯ । ಹದ್ದುವಾಹನನಾದ ದೇವನೇ ॥
 ಹದ್ದುವಾಹನನಾದ ದೇವನೇ ನರಹರಿ । ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನೆ ನಮ್ಮ ಮನದೈವ ॥
 ॥ ೧೫ ॥ ವನಜಲೋಚನ ಹರಿ ವಸಂತಿಯೊಡುವ ಶಂಖ । ಧ್ವನಿಕೇಳಿ
 ಬಂದಾ ನರಹರಿ ॥ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿ ಬಂದಾ ನರಹರಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ । ಅನಿ
 ರುದ್ಧ ನಮ್ಮ ಮನದೈವ ॥ ೧೬ ॥ ಪಾರಿಜಾತದ ಹೂವ ನಾರಿಗೆ ಇತ್ತಾನೆ ।
 ವೀರ ದಾನವರಾ ಗೆಲಿದಾನೆ ॥ ವೀರ ದಾನವರಾ ಗೆಲಿದಾನೆ ನರಹರಿ ।
 ಪುರುಷೋತ್ತಮ ನಮ್ಮ ಮನದೈವ ॥ ೧೭ ॥ ಅಕ್ಷಯಪದವೀವ ಕುಕ್ಷಿ
 ವಾಹನ ದೇವ । ಕುಕ್ಷಿಯೊಳೀರೇಳು ಭುವನಾವ ॥ ಕುಕ್ಷಿಯೊಳೀರೇಳು
 ಭುವನಾವ ತಾಳ್ದಾ ಆ । ಧೋಕ್ಷಜ ನಮ್ಮ ಮನದೈವ ॥ ೧೮ ॥
 ನರಕನಾ ಕೊಂದು ಹಿರಣ್ಯನ ಮರ್ದಿಸಿ । ಕರುಳ ಬಗೆದು ವನ
 ಮಾಲೆ ಹಾಕಿ ॥ ಕರುಳು ಬಗೆದು ವನಮಾಲೆ ಹಾಕಿದ ನರಹರಿ । ನರ
 ಸಿಂಹನೆ ನಮ್ಮ ಮನದೈವ ॥ ೧೯ ॥ ಅಚ್ಯುತಾನಂತನೆ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದನೆ ।
 ಮತ್ತೆ ರುಕ್ಮಿಣಿಯ ಅರಸನೆ ॥ ಮತ್ತೆ ರುಕ್ಮಿಣಿಯ ಅರಸನೆ ನರಹರಿ ।
 ಅಚ್ಯುತ ನಮ್ಮ ಮನದೈವ ॥ ೨೦ ॥ ಜಾನಕಿರಮಣನೆ ದಾನವಾಂತ

కనే । దీన రక్షకనే సలకయ్య ॥ దీన రక్షకనే సలకయ్య నర
 కం । జనార్దననే నమ్మ మనద్యేవ ॥ ౨౧ ॥ అపరిమితమహిమనే
 చిత్త విచిత్రనే । గుప్తవేశగళా తాళదవనే ॥ గుప్తవేశగళా
 తాళద నరకం । టుకేంద్రనే నమ్మ మనద్యేవ ॥ ౨౨ ॥ కరగీ
 దేంబలనాగ తరిదే భస్మాసురన । తరుణి రూపవ తాళవీ ॥ తరుణి
 రూపవ తాళద నరకం । సింహంయే నమ్మ మనద్యేవ ॥ ౨౩ ॥
 శృష్ణావతారది భక్తర సలకయ్య । వృష్ణవర కులశే తిలకనాదానే ॥
 వృష్ణవర కులశే తిలకనాద నరకం । శృష్ణనే నమ్మ మనద్యేవ ॥
 ॥ ౨౪ ॥ ఇష్టత్తనాల్పు నామద మహిమేయ । అష్ట కయవద
 నన శరుణది ॥ ఒప్పదింద వేరసద నమ్మ । అప్రతిమ ముని
 వాదిరాజ ॥ జోజోజో ॥ ౨౫ ॥

శ్రీః ॥

॥ శ్రీసుధోదరాపరమేశ్వర ॥

౬౬. రాగ మోహన, అటతాళ.

కుదురే బందిదే । జేలువ । కుదురే బందిదే ॥ పల్ల ॥
 కుదురే బందు వాదిరాజగే । ముదది జ్ఞాన భక్తుతి కౌడువ ॥
 ॥ అనుపల్ల ॥ హింగాలు శర్కరవాద కుదురే । ముంగాలుకేదరి
 బాలవ బిఁసి ॥ తగ్గిసి తలీయ ఆడిగడిగే । బిగిదు హారి కుంకరి
 సువ ॥ ౧ ॥ గరువే మహాలకుమి తన్న ॥ వరనేందు భ్రమసి
 కౌండు ॥ టురదల్లి శ్రీవత్స కౌస్తుభ । హార పదక ధరిసి మేరవ ॥
 ॥ ౨ ॥ కల్లణవిల్లిదే నిల్లదు కుదురే । వల్లదు శడివాణ కుదురే
 శడలే ॥ చిల్లవు మేలువ కుదురే । జేలువ కయవదననేంబ
 కుదురే ॥ ౩ ॥

శ్రీః ॥

౬౭. రాగ నాదనామక్రియే, పకతాళ.

శాగళయనను నా నినగాగి బందికే । బాగిల తిగేయే
 భావనా । నిఁ । బాగిల తిగేయే భావనా ॥ పల్ల ॥ కూగువ నిఁనూరూఁ

ಈಗ ಹೊತ್ತಲ್ಲು | ಈಗಬೇಡ ಪೋಗೋ | ನೀ | ಈಗಬೇಡ ಪೋಗೋ ||
 || ಅನುಪಲ್ಲ || ನೀರೊಳು ಮುಳುಗಿ ನೀಗವ ಚೋರನ ಗೆದ್ದು | ನೀರಜಾ
 ಕ್ಷನೆ ಭಾಮೆ | ನಾ | ನೀರಜಾಕ್ಷನೆ ಭಾಮೇ || ನಾರುವ ಮೈಯ್ಯನು
 ಎನ್ನಲ್ಲಿ ತೋರಿದೆ | ಸಾರೆಲೊ ದೂರಕೆ ರಂಗಾ | ನೀ | ಸಾರೆಲೊ ದೂರಕೆ
 ರಂಗಾ || ೧ || ಮಂದರಗಿರಿಯನು ಬೆನ್ನಿಲಿ ಪೂತ್ತಂಥ | ಇಂದಿರೆಯರ
 ಪನೆ ಭಾಮೇ | ನಾ | ಇಂದಿರೆಯರಪನೆ ಭಾಮೇ || ಇಂದು ನಿನಗಂತಹ
 ಭಾರಗಳೆಲ್ಲವು | ಸಿಂಧುವಿನೊಳು ನೀ ಪೋಗೈ | ಕೃಷ್ಣ | ಸಿಂಧುವಿನೊಳು
 ನೀ ಪೋಗೈ || ೨ || ಧರಣಿಗೆ ಸುಖವನು ತೋರಿದ ಸೂಕರ | ಪರಮ
 ಪುರುಷನೆ ಭಾಮೆ | ನಾ | ಪರಮ ಪುರುಷನೆ ಭಾಮೇ || ವರಾಹರೂಪನೆ
 ನಿನ್ನ ಘುರುಘುರು ಶಬ್ದವು | ಸರಿಬೀಳದೆನಗೆ ನೀ ಪೋಗೈ ಸರಿಬೀಳದೆ
 ನಗೆ ನೀ ಪೋಗೈ || ೩ || ಬಾಲನ ತಾಪವ ಕೋಪದಿ ತಂದಂಥ | ನಾರಸಿಂ
 ಹನೆ ಭಾಮೆ | ನಾ | ನಾರಸಿಂಹನೆ ಭಾಮೇ || ಜ್ವಾಲೆಯ ವದನಾ ಕ್ರೂರ
 ಕಾರ್ಯಂಗಳೆ | ಗಂಜುವಳೆಲ್ಲ ಪೋಗೈ | ಕೃಷ್ಣ | ನಾನಂಜುವಳೆಲ್ಲ ಪೋಗೈ ||
 || ೪ || ವಾಸವನನುಜನು ವಾಮನರೂಪನು | ನಾಶರಹಿತನೆ ಭಾಮೇ |
 ನಾ | ನಾಶರಹಿತನೆ ಭಾಮೇ || ಕಾಸಿನ ರೂಪದಿ ಮೋಸವ ಮಾಡಿದಗೆ |
 ದಾಸಿಯಳೊಬ್ಬಳು ಬೇಕೇ | ರಂಗ | ದಾಸಿಯಳೊಬ್ಬಳು ಬೇಕೇ || ೫ ||
 ತಾತನ ಮಾತಿಗೆ ತಾಯಿಯನಳಿದಂಥ | ಖ್ಯಾತ ಭಾರ್ಗವನೆ ಭಾಮೆ |
 ನಾ | ಖ್ಯಾತ ಭಾರ್ಗವನೆ ಭಾಮೇ || ಮಾತಿಯನಳಿದಾ ಘಾತುಕ ನಿನಗೇ |
 ದಾತಿಯಳೊಬ್ಬಳು ಬೇಕೇ | ರಂಗ | ದಾತಿಯಳೊಬ್ಬಳು ಬೇಕೇ || ೬ ||
 ದಶರಥನಂದನ ದಶಮುಖ ಭಂಜನ | ಪಶುಪತಿವಂದ್ಯನೆ ಭಾಮೇ | ನಾ |
 ಪಶುಪತಿವಂದ್ಯನೆ ಭಾಮೇ || ಹಸನಾದ ಯೇಕಪತ್ತಿವ್ರತದವಗೆ ಪರ
 ಸುದತಿಯೊಬ್ಬಳು ಬೇಕೇ | ರಂಗ | ಸುದತಿಯೊಬ್ಬಳು ಬೇಕೇ || ೭ || ಹದಿ
 ನಾರುಸಾಸಿರ ನೂರೆಂಟು ಸುದತೀರ | ಬದಿಯಲಿಟ್ಟವನೇ ಭಾಮೇ | ನಾ |
 ಬದಿಯಲಿಟ್ಟವನೇ ಭಾಮೇ || ಕದನಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಮಾರ್ಗಂಗಳೇತಕೆ |
 ವದನ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳೊ | ಕೃಷ್ಣ | ನೀ ವದನ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳೊ ಕೃಷ್ಣ ||
 || ೮ || ಬೌದ್ಧರ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದವಾನಂತೆ | ಮುಗ್ಧರ ಮಾಡಿದೆ ಭಾಮೆ |

ನಾ ಮುಗ್ಧರ ಮಾಡಿದೆ ಭಾಮೇ || ಶುಕ್ಲ ಗುಣಗಳೆಲ್ಲ ಯೆನ್ನಲ್ಲಿ ಪೇಳಲು |
ಮುಗ್ಧನಾರಿಯು ನಾನಲ್ಲ | ಕೃಷ್ಣಾ | ಮುಗ್ಧನಾರಿಯು ನಾನಲ್ಲ || ೯ || ವರ
ತುರಗಾಕೃತಿ ಧರಿಸಿ ಧರಿಯೊಳು | ಚರಿಸಿದ ಧೊರೆವರ ಭಾಮೇ | ನಾ |
ಚರಿಸಿದ ಧೊರೆವರ ಭಾಮೇ || ತುರಗದ ಚಾಕರಿಯೊಳಿರುವವನಿಗೆ | ತರು
ಣಿಯ ಭೋಗವು ಬೇಕೆ | ರಂಗಾ | ತರುಣಿಯ ಭೋಗವು ಬೇಕೇ || ೧೦ ||
ಸರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಉದರದಲಿಟ್ಟು | ಶರಧಿಯೊಳು ಮಲಗಿದವ ಭಾಮೇ |
ನಾ | ಶರಧಿಯೊಳು ಮಲಗಿದವ ಭಾಮೇ || ಧೊರೆ ಹಯವದನನ ಚರ
ಣಕ್ಕರಗುತ | ತೆರೆದಳು ಬಾಗಿಲ ಭಾಮೇ | ಆಗ | ತೆರೆದಳು ಬಾಗಿಲ
ಭಾಮೇ || ೧೧ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೭೮. ರಾಗ ಮೌರಾಷ್ಟ್ರ ಏಕತಾಳ.

ಸಾಕು ಸಡಗರವ ಬಿಟ್ಟು ಹರಿಯು ನೆನೆ ಬೇಗಾ | ನೂಕು ಭವದ
ಬೇಸರ ದುಷ್ಟರ್ಮವನೀಗಾ || ಪಲ್ಲ || ವೇದವ ಗಿರಿಯಾ ಧರಿಯನುಧರಿಸಿ
ದನ್ಯರೂ | ಬಾಧಿಸಿ ಖಳನುದರ ಸೀಳಿಗೆ ಸಂದೋರೂ || ಪಾಡನಬದಿ
ಬೊಮ್ಮಾಂಡವನೊಡೆದನ ಸಾರೂ | ಕ್ರೋಧದಿ ನೃಪರನು ಕೊಂದವನ
ಮಹಮೆಯ ಬೀರೂ || ೧ || ಸೇತುವೆಗಟ್ಟಿದ ರಾಮನಿಂದಿಷ್ಟವ ಬೇಡೂ |
ಭೂತರುಣಿಗೆ ಸುಖವಿತ್ತನ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡೂ || ಬ್ರಾಹ್ಮತ ದಿಗಂಬರ
ದೇವನ ಕುಶಲವ ನೋಡೂ | ಭೀತಿಯ ಬಿಡುತಲಿ ಭಜನದಿ ಲೋ
ಲಾಡೂ || ೨ || ಅನುದಿನ ಪೊಕ್ಕು ನೀ ಸಾರಸು ಸಜ್ಜನರೆಡೆಗೆ | ಮನೆ
ಮನೆ ವಾರ್ತೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಧ್ಯಾನಿಸಿರಡಿಗಡಿಗೆ || ಕನಸಿನೊಳಾದರು ಪೋಗ
ದಿರಧಮರ ಬಳಿಗೆ | ಗುಣನಿಧಿ ಹಯವದನನ ಭಜಿಸಿರೋ ಒಂದು
ಘಳಿಗೆ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೭೯. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಎಂಜಲೆನ್ನಲು ಬಹುದೆ ಮನುಜರಿವನಾ || ಪಲ್ಲ || ಅಭವನಧನಂ
ಜಯ ವೈಕುಂಠದಾಸರ ವದನದ ಕಣಾ || ಅನುಪಲ್ಲ || ವದನವೆಂಬಾಕಾಶ
ದಲಿ ಭಕ್ತುತಿಜಾಮೂತ | ಪದುಮನಾಭನ ನಾಮಾಮೃತದ ಕಡಲಾ ||
ಮುಡದಿಂದ ತಕ್ಕೊಂಡು ಯೆನ್ನಂಗದೇಶದಲಿ | ಹದನಂತು ಸುರಿಮಾ

ಮುಕುತಿಫಲಬೆಳಸಿದದನಾ || ೧ || ಹೃದಯ ಕಾರಾಗೃಹದಿ ಶ್ರೀಹರಯ
ನಾವಾಗ | ಹುದಗಿ ಅಗಲಿಸಿದ ಕಾರಣದಂಗ.ಟದಿ || ಉದಿಸಿ ಗಂಗೆಯು
ಪೋಷ ಕೆಡಯಿಲ್ಲದಲೆ ಇವರ | ವದನದೊಳ್ ಪೊರಟಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಪರದ
ದನಾ || ೨ || ಪರಸನ್ನ ಹಯವದನ ಚರಣಪರಸಿಜ ಮಧು | ಕರನು
ವೈಕುಂಠದಾಸೋತ್ತಮನ್ನ || ವರವದನದಲ್ಲಿ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮದ ತಾತ್ಪ
ರ್ಯ | ಬಿಂದುಗಳೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಪರಿದದನಾ || ೩ || ಶ್ರೀ ||

೮೦. ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಛಾಪುತಾಳ.

ನೀಲವರ್ಣ ಎಲಲ ನಿನ್ನ ನಾನೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆ || ಪಲ್ಲ || ಎನ್ನ ಪಾಲಿ
ಪಯ್ಯ ಪರಮ ಪಾವನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿದೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಅರವಿಂದಶರಣಲೋಚ
ನಕೆ ಭಯಾ | ವರನೀಲೋತ್ಪಲದೀ ವಕ್ಷದೋಳು ಘಾಯಾ || ಸ್ಮರನ
ಘಾಳಿಗೆ ಕಂಡು ನೊಂದೆನೊ ಪ್ರಿಯಾ | ನಿನ್ನ ಕರುಣಕವಚವನ್ನು
ತೊಡಿಸೋ ಜೀಯಾ || ೧ || ಉರದ ಮೇಲಿಡು ಪಾದಬಾಲರವಿಯಾ |
ಶರಳಲೋಚನಕೆ ಮುಖೇಂದುಭವಿಯಾ || ಗುರಿಮಾಡಿ ರಕ್ಷಿಸೆನ್ನ ಸಿಂ
ದೇವಿಯಾ | ವರವ ಪಡುವೇನೆ ನಿನ್ನಂಘ್ರಿಸೇವಿಯಾ || ೨ || ಪುರಮುನಿ
ಗಳ ಮನಕೆ ನಿಲುಕದಿಪ್ಪನಾ | ಎನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಾರಿಂಬೊಡುಚಿತವಲ್ಲ
ನಿನ್ನ || ಅನಿಮಿತ್ತಬಂಧುಯೆಂಬ ಗುಣಪಂಪನ್ನ | ಎನ್ನಯ್ಯ ನೀನೆ
ಬಾರಯ್ಯ ಹಯವದನಾ || ೩ || ಶ್ರೀ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೮೧. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಅದಿತಾಳ.

ಎನು ಹೇಳಲಿ ನರಹರಿ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯ || ಪಲ್ಲ || ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನ
ಮಾಡಿನೆಂದರೆ ನಿಲ್ಲಗೊಡದು ಮನಾ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಸಚ್ಚಿದಾನಂದನ
ಪಾದಾರವಿಂದವ | ಮೆಚ್ಚಿ ಹಸನಾಗಿ ಇರುವೆಂದಡಿ || ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಕಪಿಯಂತೆ
ಎಷಯವೆಂಬ ಅಡವಿಯಲಿ | ಕೆಚ್ಚುಕೊಂಗೊಂಡು ಯೆನ್ನ ಕಾಡುತಿದೆ
ರಂಗಾ || ೧ || ವಾಸುದೇವನ ಗುಣಂಗಳ ಸ್ತು | ೨ ಸದೆ ದುರಾಸೆಯೊಳು

ಬಿದ್ದು ಕಾಡಿಸುವದೆ || ಲೇಸಾಗಿ ನಾಯಿಬಾಲಕೆ ನಾರಾಯಣ ತೈಲಾ |
 ಎಸುಭಾರಿ ತೀಡಿದರೆ ನೀಟಾಗುವದೆ || ೨ || ಸಾಧುಸಜ್ಜನರ ಸಂಗವ
 ಮಾಡಲೊಲ್ಲದೆ | ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದೆ ದುಷ್ಟಸಂಗದಿಂದಾ | ಮಾಧವ ಭಕ್ತ
 ವತ್ಸಲ ಹಯವದನನೆ | ನೀ ದಯಮಾಡಿ ನಿನ್ನಂತೆ ಮಾಡು ಯೆನ್ನ
 ಮನಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೮೨. ರಾಗ ಪೂರ್ವ, ಭಾಪುತಾಳ.

ನಲಿವಾ ಬೆಣ್ಣೆಯನು ಮೆಲುವ ಕೃಷ್ಣ ನಮಗೆ | ವಲಿವಾ ಕಳ್ಳರನು
 ಕೊಲುವಾ || ಪಲ್ಲ || ಜಗವಾತನ ಕೆಳಗೆ ಬಗೆವಾ | ತನಗೆ ಕೈಮುಗಿವ
 ಜನರ | ಅಘವ ತೆಗೆವಾ || ೧ || ಬಡವರಭೀಷ್ಟವ ಕೊಡುವಾ || ದುರಿತ
 ಗಳ ಕಳೆವಾ | ದೈತ್ಯರನ ಬಡಿವಾ || ೨ || ಕಡವಗೋಲನ ಬಿಚ್ಚಿಡುವಾ |
 ಸಟ್ಟಿಗಳನುಡುವಾ | ಭೂಷಣವನಿಡುವಾ || ೩ || ಪರಿಣಾಮಗರ್ಜಕನ |
 ಚರಣಾದುದಕೆ ಪುರ | ಹರಣಾ ಮಸ್ತಕಭರಣಾ || ೪ || ಶರಣಜನರ ಹಿತ
 ಕರಣಾ | ಹಯವದನ ಸ್ಮರಣಾ | ಭವಕೆ ಸಂದಡರಣಾ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೮೩. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಭಾಪುತಾಳ.

ನೂರೆಂಟು ನೆನೆದು ಭಲನೇನು || ಪಲ್ಲ || ಈರೇಳುಜಗಮೊಡೆಯ
 ಹರಿಯನೊಮ್ಮೆ ನೆನೆ ಮನವೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಸಾಕು ದುರ್ಜನಬಾಟ |
 ಸಾಕು ಸತಿಯರಾಕೂಟ | ಸಾಕು ಸವಿಯನ್ನದೂಟ | ಸಾಕು ಘನಕೂಟಾ ||
 ಸಾಕು ದೇಶಕೆ ಮೋಟ | ಸಾಕು ಸಲೆಭವನೋಟ | ಸಾಕದೆಲ್ಲ ಖಳ
 ಕೊಟ | ಸಾಕು ಮನೆಮಾಟಾ || ೧ || ಧನದಾಶೆಗಳಲದಿರು | ಭವ
 ದುಃಖಬಳಲದಿರು | ಜನಾರ್ದನನ ಮರಿಯದಿರು | ಈತನುವ ಪೊರ
 ಯದಿರು || ಅನಘಜನರೊಡನಾಡು | ದಿನದಿನದಿ ಶುಭ ಕೂಡು | ಇನಿತು
 ಜನ್ಮವ ಬಿಡೊ | ಇನ್ನು ಮುಕುತಿ ಬೇಡೋ || ೨ || ಕೇಳು ಹರನಾಮ
 ವನು | ಕೇಳು ಹರಿಮಹಿಮೆಯನು | ಬಾಳು ಬಂದಷ್ಟರಿಂದ | ತಾಳು
 ಹಸಿತ್ಯವೆಗಳ || ಶ್ರೀಲಲನೆಯೊಳದ್ದ ಹಯವದನನೆ ಕರು | ನಾಳುವನ
 ಆಳುತನ ಬೇಡು | ಬಿಡು ದುರಾಸೆಗಳಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

ಅಳ. ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಮನ್ನಿಸೆನ್ನ ಮಧುಸೂದನ || ಪಲ್ಲ || ಮದನನಯ್ಯ | ಮೋಹನ
ಕಾಯ | ಉನ್ನತಗುಣನಿಲಯ | ಉಡುಪಿನ ಕೃಷ್ಣರಾಯ || ಅನುಪಲ್ಲ ||
ಶ್ರುತಿಗಳ ತಂದು ಮುನ್ನ | ಸುರಮುನಿಗಳ ಮನ | ಕೃತಿಹರುಷವ ಕೊಟ್ಟ
ಆಗಣಿತಗುಣರನ್ನ | ಯತಿಗಳ ಪಾಲಿಸಿದೆ | ಮುಂದುವರಿದ ದಿತಿಜರ
ನೋಲಿಸಿದೆ | ಈಮಹಿಯೊಳು | ಮತಿವಂತರ ಪೊರೆದೆ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ
ಮೆರೆದೆ || ೧ || ಅಚ್ಚ ಹಾರಶೋಭಿತಂ | ಅಶ್ರಿತಂಗಿ ನೀ ನಂಟ |
ಮೆಚ್ಚಿದ ಪಾರ್ಥನ ವಿಕ್ರಮನಿಪುವ ಸುಚರಿತ್ರ | ಮೆಚ್ಚಿದ ನಿನ್ನಯ ಭಗತ |
ವೈಕುಂಠದ ಮುಚ್ಚಲತೆಗಿಪಲು ಶಕ್ತ | ಅಚ್ಯುತ ನಿನ್ನ | ಅರ್ಚಿಸಿದವನೆ
ಕೃತಾರ್ಥ | ಅವನೆ ಸರ್ವಸಮರ್ಥ || ೨ || ಎಂದೆಂದು ನಿನ್ನವರೊಳು |
ಯೆನ್ನ ಕೂಡಿಸೊ ಕೃಪಾಳು | ವಂದ್ಯ ಗರುಡನ ಸ್ತಂಭವೇರಿ ಬಾರೊ
ಗೋವಿಂದ | ತಂದೆ ನೀನೆ ತಾಯಿ ನೀನೆ | ಹಯವದನ ಬಂಧು ನೀನೆ
ಬಳಗ ನೀನೆ | ಮತ್ತದರಿಂದ | ಕುಂದ ನೋಡು ಅಘ ಬಿಡು ಕಂಡು
ಕರುಣವ ಮಾಡೂ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

ಅೞ. ರಾಗ ಧನ್ಯಾಸಿ, ಸಕತಾಳ.

ಮಂಡೆ ಬೋಳಾದರೇನು ಮನಶುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲವು || ಪಲ್ಲ || ಕಂಡು
ಹಯವದನನ್ನ ಎಲಿಸಿಕೊಂಡವನು ಧನ್ಯಾ || ಅನುಪಲ್ಲ || ನಾರದರವ
ತಾರರೆಂದು ಜಗಕೆ ತೋರಿ | ಸಿರಿಪುರಂದರದಾಸರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ | ಪಂಪರಿ
ಲೀಲೆಯ ಮಾಡಿ ಬಿಡದೆ ನಿತ್ಯ | ಅರಿತು ಅವರ ಸಾಧನಕೆ ಸಾರಥಿ
ಯಾದೀ || ೧ || ಗುರು ವ್ಯಾಸಮುನಿ ನಿಮ್ಮನೋಡುವೆನೆಂತೆಂದೊಡೆ |
ಮರೆಮಾಡಿ ಮೂರುರೂಪಜನುಮಾವೆಂದೀ || ಹರುಷದ ಕನಸಿನೊಳಗೆ
ಬಂದುಭಯರಿಗೆ | ಆರುಪಿಸಿ ಸ್ವರೂಪ ಅರಿಯದಂತಿದ್ದೊ ದೇವಾ || ೨ ||
ಅವರ ಮೇಲಿದ್ದ ದಯೆ ಯೆನಗೆ ಯೆಂದಿಗೋ ದೇವಾ | ಯಾವದು ಭರ
ವಸದೋರದಯ್ಯಾ || ಕವಿದೆಮ್ಮಭಿಮಾನ ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಿಡದಯ್ಯಾ | ಅವ
ಕಾಲಕೆ ನಿನ್ನ ದಾಸನೆಂಬಂತೆ ಮಾಡೋ || ೩ || ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಸಮ್ಮ

ತದಿಂಮುಡುಪಿಯಲ್ಲಿ | ಘಮ್ಮನೆ ಪೇಳದೆನೊ ಸಟಿಯಲ್ಲವೊ || ಸುಮ್ಮನೆ
ತಿಳಿಯದೆ ಅಲ್ಲವೆಂದವಗನ್ನು | ಘಮ್ಮನೆ ತಮಸಿನೊಳಿಹುದು ಸತ್ಯವೊ ||
|| ೪ || ಓದಿಹಾಕ್ಷಣದಿಂದ ಧನ್ಯನೆಂದೆನು ನಾನು | ಸಾಧಸಲಾಪೆನೆ ನಿನ್ನ
ಸೇವೆಯನೊ || ಅದಿಮೂರುತಿ ಸಿರಿಹಯವದನರೇಯಾ | ಮೋದದಿಂದ
ನಿನ್ನ ದಾಸರ ಸಂಗದಲ್ಲಿಡು ಕಂಡ್ಯಾ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಕ್ಕೇರಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೮೬. ರಾಗ ಭೂಪಾಳಿ, ಆದಿತಾಳ,

ನಾರಾಯಣನ ವರ್ಣಿಸು ಮನ್ನಿಸು ಆರಾಧನೆಗಳ ಮಾಡುತ
ಪಾಡುತ | ನೀರಾಜನದಿ ಅವನರ್ಚಿಸು ಮೆಚ್ಚಿಸು ವೇದಪಾರಾಯಣ
ಪ್ರಿಯನಾ || ಸಲ್ಲ || ಅವನ ಶ್ರವಣ ಮನನ ನಿಧಿಧ್ಯಾಸನ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಭಕ್ತಿ
ಮಹಪ್ರಸಾದಂಗಳೊ | ಕೈವಲ್ಯಪದಕೆಕ್ಕಿದ ನಿಚ್ಚಣಿಕೆಂತ ಭಾವಜ್ಞರು
ಪೇಳ್ವರೊ || ಜೀವನ ಜವನ ಬಾಧೆಗಳ ತಪ್ಪಿಸಿ ಪಾವನ ವೈಕುಂಠಪುರ
ದೊಳಗೊಂದೆಂದು | ಅವಾಸಮಾಡಿ ಸುಖಿಸಬೇಕಾದರ ಸೇವಿಸು ವೈಷ್ಣ
ವರಾ || ೧ || ಲೋಕದೀ ವರಂ ವರಯ ಭದ್ರಂ ತೇ ಋತೇ ಕೈವಲ್ಯಮಾ
ತ್ಮನಃ | ಏಕ ಏವೇಶ್ವರಸ್ತಸ್ಯ ಭಗವಾನ್ಪಿಷ್ಣುರವ್ಯಯಂ ಎಂಬಾ || ಈ ಕಲಿ
ಯುಗದಿ ಬೇಕಾದ ಪುರಾಣದ ವಾಕ್ಯ ಏವೇಕವ ಮನದೊಳ್ವಿಚಾರಿಸು |
ಸ್ವೀಕರಿಸು ವೈಷ್ಣವಮತವ ಜೀವ ನಿರಾಕರಸನ್ಯಮತವಾ || ೨ || ದ್ವಾರಾ
ವತಿಯ ಗೋಪೀಚಂದನದಿಂದ ಶ್ರೀರಮಣನ ವರನಾಮವ ನೆನದರ |
ಡಾರೂರ್ಧ್ರಪುಂಡ್ರಗಳನೆ ಧರಿಸೆಂದೆಂದು ವೀರವೈಷ್ಣವಗುರುವಾ || ಸೇರಿ
ಸಂತಪ್ತ ಸುದರುಶನ ಶಂಖವ ಧಾರಣವನು ಭುಜಯುಗದೊಳು ಮಾಡಿ |
ಮುರಾರಿಯ ಮಂತ್ರಗಳವಂದಲಿ ಕೇಳಿ ಓರಂತೆ ಜಪಿಸುತಿರಾ || ೩ ||
ಹರಿನಿರ್ಮಾಲ್ಯವ ಶಿರದಲ್ಲಿ ಧರಿಸು ಶ್ರೀಹಂ ನೈವೇದ್ಯವನೆ ಭುಂಜಿಸು
ತ್ತಿರು | ಇರುಳು ಹಗಲು ಹರಿಸ್ಮರಣೆಯ ಬಿಡದಿರು ದುರುಳರ ಕೂಡ
ದಿರು || ಹರಿತೀರ್ಥದ ನಿಯಮವನೆ ಮರೆಯದಿರು ಹರಿ ಪರದೈವತೆ
ಯೆಂಬುದರುಪುತಿರು | ಗುರುಮುಖದಿಂದ ಸಚ್ಚಾಪ್ರವಚಾರವ ನಿರುತ

ನೀ ಮಾಡುತ್ತಿರು || ೪ || ತುಷ್ಟನಹನು ಎಳ್ಳಷ್ಟ ಮುಂದಟ್ಟರೆ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟ
 ನ್ನದೆ ಸಕ | ಲೇಷ್ಟಂಗಳ ಕೊಟ್ಟು ಕಾವ ಶಕ್ತನಿಗೆ ತ್ರಿವಿಷ್ಟಪ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿ
 ದವಾ || ನಿಷ್ಟುರನೊಲ್ಲ ಎಶಿಷ್ಟಂಗೊಲಿದ ದುಷ್ಟರ ತಂದಟ್ಟಿದ ಜಗಜಟ್ಟಿ
 ಆ | ರಿಷ್ಟಮುಷ್ಟಿಕಾದ್ಯರ ಹುಡುಗುಟ್ಟಿದ ವಿಠಲ ಬಲು ದಿಟ್ಟಾ || ೫ ||
 ಅವನ ಪಕ್ಷಬಲಕೆದಿರಿಲ್ಲ ಕೇಳಾವನ ಕುಕ್ಷಿಯೊಳಕ್ಕು ಜಗತ್ರಯ | ಅವನು
 ತಿಕ್ಷಿಸ ರಕ್ಷಿಸ ಮತ್ತಾವನೆ ಪಾವನನಾ || ಅವನ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಮಿಕ್ಕವಂ
 ಕೇಳಾವನುಪೇಕ್ಷೆಯ ಕುಲಕ್ಷಯವೀವುದು | ಅವನರುಕ್ರಮ ವಿಕ್ರಮನೆನಿ
 ಸಿದ ದೇವನಿಗಾವನೇ || ೬ || ಕಂದ ಬಾ ಎಂದರೆ ನಂದನಿಗೊಲಿದ
 ಕುಂದು ಕೊರತೆಬಂದರೆ ನೊಂದುಕೊಳ್ಳನು | ಇಂದಿರಿಯರಸ ಮುಕುಂ
 ದನೆ ಮುಕುತಿಯಾನಂದವನಿವ ದೇವಾ || ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ಒಂದೆ ಮನದಿ
 ಗೋವಿಂದನ ನೆನೆದ ಗಜೇಂದ್ರನಿಗೊಲಿದಾ | ಇಂದ್ರನ ಸಲಹಿದುಪೇಂದ್ರನ
 ರಘುಕುಲಚಂದ್ರನ ವಂದಿಸಿರೋ || ೭ || ಒಡುವ ನಡುಗುವ ದೇವನೆ ಬಲ್ಲನು
 ಬಾಡುವ ಬೇಡುವ ಮುನಿಗಳೆ ಬಲ್ಲರು | ನೋಡುವ ನುಡಿದ ಮುಕುತರೆ
 ಬಲ್ಲರೊಡನಾಡುವ ರಮೆ ಬಲ್ಲಳಾ || ಉಡುವ ಪಾಡುವ ಯಶೋದೆ
 ತಾ ಬಲ್ಲಳು ಕಾಡುವ ಮಡಿದ ಖಳರ ಹುಡುಗುಟ್ಟಿದ | ನಾಡೊಳು
 ಕೇಡ ಕಳೆವ ಕೃಷ್ಣಗನ್ಧರು ಅಡೆಂದಾಡಬೇಡ ಮೂಢಾ || ೮ || ಸಿರಿದೆವಿ
 ಯಾವನಿಗರಸಿ ಸುರರ ಗುರು ವಿಂಚನಾವನ ವರಕುವರನೆಂತೆಂಬರು |
 ಉರಗಾಧಿಪನಾವನ ಮಂಚ ವಿಹಗೇಶ್ವರನಾವನ ವಾಹನಾ || ಪುರಹರನಾ
 ವನುಂಗುಟಿ ನೀರುಪೊರುವ ನಿರ್ಜರಪತಿಯಾವನ | ಚರಣವೇವಕನಾದ
 ನರರೊಳಗಾ ಹಯವದನಗಿನ್ನಾರನು ಸಂಯೆಂದು ಪೇಳುವೆನ್ನೆ || ೯ ||

೮೭. ರಾಗ ಮಲಹರಿ, ಆಟಿತಾಳ.

ಆಹರಿ ನಾನೆಂಬ ಕುಮತವ ಸುಡು ಸುಡು | ದೇಹಿಯುಣವುಣದ
 ವನ ನೋಡುತ್ತಲಿಹಾ || ಪಲ್ಲ || ನೀರೊಳು ಬಹುಕಾಲ ಪೊಕ್ಕು ಮುಳುಗಿ
 ದವ | ಭಾರದ ಗಿರಿಯನ್ನದ್ದರಿಸಿದವ | ಅರೇಳುಲೋಕದ ಹೊರೆಯನೆ
 ಲ್ಲವ ಹೊತ್ತು | ಹಾರುವ ಹಕ್ಕಿಯ ಹೆಗಲನೇರಿ ಬಹಾ || ೧ || ಜಲಚರ

స్థలజర యోజకనేనిసి మ । త్తలవదే మాతృవధేయ మాదిదా ॥
 భలదించసురర కౌందు సింధువ దాటె । బలుగళ్ళనేనిసి మావన
 సిళ్ళవా ॥ ౨ ॥ సతయర వ్రతవ గడిసి కుమాగవ తోరి । క్షీతి
 యోళు యుగద రాయర కౌల్లువ ॥ శ్రుతిసిషిద్ధ పధది నడేదు
 సాపకంజదే । యతిశ్రుతితతిగళ్ళెల్లర హొందిహా ॥ ౩ ॥ సావర
 సణవ ఫణియోళ్ళట్టువడేదాగ । హావన మ్యేమోలొరగిదవ ॥
 జీవరేల్లర కౌందు ధరేయనేల్లవ సుంగి । స్థావరదొందేలీయనే
 పొందిహా ॥ ౪ ॥ లురివ కిచ్చనుంగి జ్వలిశువగ్నియోళు । స్థిరవాద
 ప్రబలద్యేత్తర మౌరవా ॥ సిరికయవదనన్న దాసర దాసను । జర
 గివేవకనేంబ మతవే లేసూ ॥ ౫ ॥

శ్రీః ॥

౪౪. రాగ వ్రావ్వి, రూపకతాళ.

నాను పజ్జననాదోడే హీనవపయంగళగే యేరగువేనేనయ్య ॥
 ॥ పల్ల ॥ చీత్తవు పురుషోత్తమనల్లిద్దడే । లుత్తమరాదవరొడనా
 డదే ॥ తత్తవజారవేందరియదే నాను । స్మత్తర పంగవ మాడువే
 నేనయ్య ॥ ౧ ॥ నిరుతవు పరసిందేగళ మాడుతలే । గురుహిరియ
 రను విజారిశదే ॥ గురువే ద్యేవవేందరియదే నాను । పరర ఒడవే
 యను బయశువేనేనయ్య ॥ ౨ ॥ హేయశరీరవ పోషిశువే
 నేందు । సాయవ మాడి నా బళలుతికే ॥ రాయరు మాడిద శర
 గర హొరేవ । హయవదన నిన్న నా మరతికేనేనయ్య ॥ ౩ ॥

౪౫. రాగ సౌరాష్ట్ర, పకతాళ.

ఎత్తరికేత్తరికే ॥ పల్ల ॥ నిశ్చింతయలి కరియ ధ్యానవ మాడు
 వదక్కే ॥ అనుపల్ల ॥ అజను తొళిదు ఆర్జశువ శ్రీపాదక్కే యేత్త
 రికే । ధ్వజవజ్రరేఖియిందొప్పువ పాదక్కే యేత్తరికే ॥ వ్రజద
 గోగోషియరు ధజిశువ పాదక్కే యేత్తరికే । సుజనరేల్లరు బందు
 యేరగువ పాదక్కే యేత్తరికే ॥ ౧ ॥ సురరేల్లరు బందు యేరగువ

ವಾದಕ್ಕೆ ಯೆಚ್ಚರಿಕೆ | ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿ ಸವಿದೊತ್ತುವ ವಾದಕ್ಕೆ ಯೆಚ್ಚರಿಕೆ ||
 ಗರುಡನೇರಿ ಮೆರೆವ ಗಾಂಭೀರ್ಯವಾದಕ್ಕೆ ಯೆಚ್ಚರಿಕೆ | ಉರಗನ ಮೇಲೆ
 ಓಡ್ಯಾಡಿದ ವಾದಕ್ಕೆ ಯೆಚ್ಚರಿಕೆ || ೨ || ಲಲನೆಯ ಪ್ತನದಲ್ಲಿ ಕುಣಿದಂಥಾ
 ವಾದಕ್ಕೆ ಯೆಚ್ಚರಿಕೆ | ಜಲಜಾಪನ ಬಂದು ವಂದಿಸಿ ವಾದಕ್ಕೆ ಯೆಚ್ಚ
 ರಿಕೆ || ಶಿಲೆಯ ಪ್ರಿಯಳ ಮಾಡಿದ ಶೃಂಗಾರವಾದಕ್ಕೆ ಯೆಚ್ಚರಿಕೆ |
 ಚೆಲುವ ಹಯವದನನ ಚರಣಾರವಿಂದಕ್ಕೆ ಯೆಚ್ಚರಿಕೆ || ೩ || ಶ್ರೀ ||

೯೦. ರಾಗ ಕೇವಾರಗೌಳ, ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ಈಗಲೋ ಇನ್ಯಾವಾಗಲೋ ಈ ತನು ಹೋಗಿದಿರದು || ಪಲ್ಲ ||
 ಭೋಗವಾಸೆ ಬಿಡಿಸಯ್ಯ ನಾಗಶಯನ ನಳನಯನ || ಅನುಪಲ್ಲ ||
 ಎಂಭತ್ತುನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷ ಯೋಗಿಗಳಲಿ ಬಂದು | ಅಂಬುಜಾಕ್ಷನೊಂದೆ
 ನಯ್ಯ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಅಘದಿಂದಾ || ಕುಂಭಿವಾಕ ಮೊದಲಾದ ಕುತ್ತಿತ
 ನರಕದೊಳ್ಳಿದ್ದು | ಉಂಬೊ ದುಃಖ ಬಿಡಿಸಯ್ಯ ಉಪಧಿಶಯನ ಪುಣ
 ಕಥನ || ೧ || ಹೆಣ್ಣುಮಣ್ಣೊನ್ನಾಲೆ ಬಿಡದು ಪುಣ್ಯಕೆ ಮನ ಒಡಂಬ
 ಡದು | ಎನ್ನದೆಂಬೊ ಮಮತೆ ತಗ್ಗದು ಧನ್ಯಜನರಿಗೆ ತಲೆಯು ಬಾಗದಾ ||
 ನಿನ್ನ ಕಥೆಯ ಕರ್ಣ ಕೇಳದು ಅನ್ಯ ವಾರ್ತೆಗೆ ಹೊತ್ತು ಸಾಲದು |
 ಇನ್ನು ಹೇಳಿಗೆ ಬಾರದಲ್ಲೋ ಮುಂದಿನ ಗತಿಗೆ ದಾರಿ ತೋರದು || ೨ ||
 ಸ್ನಾನ ಜಪಂಗಳನು ಮಾಳ್ವೆ ಸಕಲ ಜನರ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ | ಮಾನವರು
 ಇಲ್ಲದಾಗ ಮೌನವಿಲ್ಲ ಮಂತ್ರವಿಲ್ಲ || ಜ್ಞಾನವಾ ಪೇಳುವೆ ಪೋಗಿ ಧನ
 ಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ | ಧ್ಯಾನಿಸಾದೆ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಪೊರವೆ ನಾನು
 ನಿನ್ನ ಮರೆನೆ || ೩ || ಅಂಬುವರನಾನರಿಯೆ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಸಲಹಲೋ
 ಸುಗ | ತಿಂಬಿ ಹೀನರ ಮನೆಯೊಳನ್ನವ ನಂಬದೆ ನಿನ್ನ ಜಗಣವನ್ನು ||
 ಹಂಬಲಿಸಿ ವಿಷಯಂಗಳಿಗೆ ಡಂಭನಾಗಿ ಕೆಟ್ಟು ವೃಥಾ | ಕುಂಭಿಡೆಗೆ
 ಭಾರವಾಡೆನು ಕಂಬುಕಂಧರ ನಿನ್ನ ನೆನೆಯದೆ || ೪ || ಓದಿ ಮರುಳಾದೆ
 ನಯ್ಯ ಓದಿನ ಮಾತ್ರಕೆ ಸಭೆಯೊಳು | ವಾದಿಸುವೆ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಉಪ
 ನ್ಯಾಸಂಗಳನು ಮಾಡಿ || ಕ್ರೋಧರಹಿತರಾಗಿ ಅವರು ಕೊಡಲು ಕೊಂಡಾ

ಡುವೆನು । ಆದರಿಸದಿದ್ದರೆನ್ನ ಬೈದು ಬಹೆನು ಬಿನ್ನನಾಗಿ ॥ ೫ ॥ ದೇಶದೇ
ಶಂಗಳಿಗೆ ಧನದಾಶೆಗಾಗಿ ಪೋಗಿಪೋಗಿ । ಬೇಸರಾದೆ ಕಂಡವರನು ಕಾಡ
ಬೇಡಿ ಬಳಲಿಸಿದೆ ॥ ಕಾಸಿನ ಲಾಭವ ಕಾಣೆ ಘಾಸಿಯಾದೆನಯ್ಯ ಶ್ರೀನಿ ।
ವಾಸ ನಿನ್ನ ಪೂಜಿಸದೆ ಮೋಸಹೋದೆನಯ್ಯ ನಾನು ॥ ೬ ॥ ವೃದ್ಧನಾ
ದೆನು ಪಲ್ಲಳಿಲ್ಲ ಬಿದ್ದವು ಕಣ್ ಕಾಣಬಾರದು ॥ ಬಿದ್ದೆ ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳಿಗೆ
ಉದ್ಧರಿಸೂ ಹಯವದನ ॥ ತಿದ್ದಿ ಮನವ ನಿನ್ನ ಪಾದಪದ್ಮವ ನೆನೆ
ವಂತಿ ಮಾಡೊ । ಪೊದ್ದಿದವರ ಪೊರೆವ ಕರುಣಾ ಅಬ್ಬಿ ನೀನೆ ಅನಾಥ
ಬಂಧೋ ॥ ೭ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ತ್ರೀಮುಕ್ತೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೯೧. ರಾಗ ಸಾಹಿ, ರುಂಜಿತಾಳ.

ಜಯ ಮತ್ಸ್ಯ ಕೂರ್ಮ ವರಾಹ ನಾರಸಿಂಹ ಜಯ । ಜಯಜಯ
ವಾಮನ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನೆ । ಜಯ ಪರಶುರಾಮ ರಘುರಾಮ ಜಾನಕಿ
ರಮಣ । ಜಯ ವೃಷ್ಣಿಕುಲರನ್ನ । ಜಯ ಬೌದ್ಧ ಖಳಜನಮೋಹನ್ನ
ಮಹಾಮಹಿಮ । ಜಯ ಜನನಮರಣವಿದೂರ । ಜಯ ಕಲ್ಪಿಯಾಗಿ
ಕಲಿಯನೆ ಗೆಲಿದ ದೇವ ಜಯ । ಜಯ ರಾಮ ಪುಣ್ಯಶ್ರೀರಾಮ । ಜಯ
ಬದರಿಕಾಶ್ರಮದ ನಾರಾಯಣನೆ ಜಯ । ಜಯ ಬಾದರಾಯಣ
ಪ್ರವೀಣ । ಜಯ ಪ್ರಯಾಗದಲಿಷ್ಟ ಮಾಧವನೆ ಜಯಜಯ । ಜಯ
ಜಯ ಬಿಂದುಮಾಧವನೆ ಜಯ । ಜಗನ್ನಾಥ ಸಿಂಹಾದ್ರೀಶ ಜಯಜಯ ।
ಜಯ ಅಹೋಬಲನಾರಸಿಂಹ । ಜಯ ತಿರುಮಲರಾಯ ಕಾಂಚಿವರದ
ರಾಜ । ಜಯ ರಂಗನಾಥ ಶ್ರುತಿಗಾಥಾ । ಜಯ ಸೇತುವಿನ ರಾಮ ।
ಜಯ ಪದ್ಮನಾಭ ಜಯ । ಜಯ ಮುದ್ದು ಉಡುಪಿನ ಕೃಷ್ಣ । ಜಯ
ಸ್ವಾದೆಯಲಿ ಮೆರೆವ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮರಾಯ । ಜಯ ದ್ವಾರವತಿಯ ಗೋ
ವಿಂದ । ಜಯ ಪುಂಡರೀಕಮುನಿವರದ ವಿಠಲರಾಯ । ಜಯ ಗದಾ
ಧರ ಗಯಾಧೀಶ । ಜಯ ವಾದಿರಾಜಪ್ರಿಯ ಹಯವದನ ಜಿತಕದನ ।
ಜಯ ಮಧ್ವಗುರುವರಾರಾಧ್ಯ ॥ ೧ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೯೨. ರಾಗ ನವರೋಜು, ಮಲ್ಲಿತಾಳ.

ಚರಣಕಮಲವನ್ನು ನೆನೆವೆ ನಾ || ಪಲ್ಲ || ಚರಣಕಮಲವನ್ನು
ನೆನೆವೆ ನಾ | ದುಃಖ | ದುರಿತರಾಶಿಗಳ ಸಂಹರಿಸನಾ || ಅನುಪಲ್ಲ ||
ಶ್ರುತಿಯನುಧರಿಸಿದ ಧೀರನ್ನುಳನ | ಸಿಂಧು | ಮಥನಕೊಡಗಿದ ಗಂಭೀ
ರನ್ನು || ಸ್ತುತಿಯನೆತ್ತಿದ ಬಲು ವೀರನ್ನು | ಶಿಶು | ಸ್ತುತಿಸೆ ರೂಪವ ತಾಳ್
ಶೂರನ್ನು || ೧ || ಇಂದ್ರನ್ನು ಧರಗೆ ನಿಲಿಸಿದನ್ನು | ತನ್ನ | ತಂದೆಯ ಮಾತು
ಸಲಿಸಿದನ್ನು || ಸಿಂಧು ಸೇತುವೆಯ ಬಂಧಿಸಿದನ್ನು | ಪ್ರಜ | ದಿಂದುಮುಖ
ಯರ ಪಾಲಿಸಿದನ್ನು || ೨ || ವಧುಗಳ ನೃತವ ಬಂಡಿಸಿದನ್ನು | ದುಷ್ಟ |
ರುದಿಸಲು ಶುದ್ಧಿಯ ತುಂಡಿಸಿದನ್ನು || ಇದಿರಾದ ಖಳರ ಬಂಡಿಸಿದನ್ನು |
ಹಯ | ವದನ ಮನ್ಮನದಿ ನಿಲಿಸಿದನ್ನು || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೯೩. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ಗೊಲ್ಲತಿಯರ ದೃಷ್ಟಿ ಮಗಗಾಯಿತಮ್ಮ | ಒಹು | ನಲ್ಲಿಯರು
ಬಂದು ಮೆಚ್ಚು ಮಾತಿ ಹೋದರಮ್ಮ || ಪಲ್ಲ || ಅಂಗಕ್ಕೆ ಒಳಿತ್ತಿ
ವಮ್ಮ | ಕಂಗಳು ಮುಚ್ಚಲೊಲ್ಲಮ್ಮ | ಹೆಂಗಳ ನೋಡುತ್ತಲೆ ಚೆಟ್ಟಿ
ಕ್ಕಿದನಮ್ಮ || ತಂಗಿ ನೀರುಯೆರದೇನಮ್ಮ | ತುಂಗಗಾತ್ರೆ ಎದ್ದು ನಮ್ಮ |
ಭಂಗ ಪಡಿಸುತ ಬಾಯ ತೆರದನಮ್ಮ || ೧ || ನೀನು ಮಯ್ಯ ನೋ
ಡಮ್ಮ | ತನುವು ಕೆರಿದಾಯಿತಮ್ಮ | ಮಾನವ ಕೊಡದೆ ತಾಯ ನೋಡ
ನಮ್ಮ || ಅನ್ನವಾ ಕೊಳಲೊಲ್ಲನಮ್ಮ | ಅತಿದುಃಖಿಯಾದ ದೈತ್ಯ | ಕನ್ನೆ
ಮೊಲೆಹಾಲನುಂಡು ಬೆಳೆದನಲ್ಲಮ್ಮ || ೨ || ನಮ್ಮ ಮಾತು ಕೇಳನಮ್ಮ |
ಒಮ್ಮೆಗೆ ಮೈಹೊದಿಯನಮ್ಮ | ಸುಮ್ಮನೆ ಘೊರಸುತಾನೆ ಮಲಗಲೊಲ್ಲ ||
ಬೊಮ್ಮ ಜೆಟ್ಟಿಮಾಡಿದವಮ್ಮ | ಒಮ್ಮೆಗೆನ್ನೆಲ್ಲವಾಯಿತಮ್ಮ | ನಮ್ಮ
ಹಯವದನಗಿನ್ನು ಅಂಜಿಕೆಲ್ಲವಮ್ಮ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೯೪. ರಾಗ ಧನಾಸರಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಹರಿವಾಸರದುಪವಾಸದ ಫಲವು | ಕಂ | ಡವರಿಗೆ ದೊರಕುವದೇ ||
|| ಪಲ್ಲ || ಹಿಂದು ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಯನಾರಾಧಿಸ | ಪರಮ ಭಾಗವತರ

ಭಕ್ತಂಗಳ್ಲದೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಸ್ನಾನ ಸಂಧ್ಯಾಪ ಮಾಡಲಾದ ಕರ್ಮವು ; ನ್ಯೂನಾದ ಪಾಪಂಗಳು | ದೀನತ್ವದಿಂದ ಕೂಡನರ ಕೈಹಿಡಿದಾದು | ದಾರ್ಢ್ಯದ ಪಾಪಂಗಳು || ಹೇನು ಇರುವು ನೋಡ ಮಾಡಲಾದ ಕ್ರಿಮಿಗಳ ಹಿಂಸೆಯ ಪಾಪಂಗಳು | ಭಾನುಕೋಟಿಬಿಂಬ ಹಿಮವ ಓಡಿಸುವಂತೆ | ಅನಂತ ಸಾದಿನ ವ್ರತಕೆ ಸಂಬಾರದು || ೧ || ಪರಪತಿಯರ ನೋಡಿ ಮನವಿಟ್ಟ ಪಾಪ | ಪರದೋಷಣೆ ಮಾಡಿದ ಪಾಪಂಗಳು | ಪರಹಿಂಸೆಯ ಮಾಡಿ ಪರವಸ್ತುಗಳ ಅಪಹರಿಸುವ ಪಾಪಂಗಳು || ಪರಮಾತ್ಮನ ಹೊಗಳುವ ಸಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ | ನರರ ಮೊಗಳಿದ ಪಾಪವು | ಹರಿಯ ಮರಿಯ ಕಂಡು ಕರಿಯು ಓಡುವಂತೆ ದುರಿತಕೋಟಿಗಳ ಪರಿಹರಿಸುವ ಶ್ರೀ || ೨ || ಅಡುವ ಅನ್ಯತ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗುವ ಪಾಪಂಗಳು | ನೋಡಿಕೊಳ್ಳದಲಿ ದುರನ್ನವನುಂಬ ದುರ್ದಾರ್ಢ್ಯದ ಪಾಪಂಗಳು || ಮಾಡಬಾರದ ಶ್ರೀಹರದಿನ ಪ್ರೀತಿಗೋಷ್ಠಿಮಾಡಿದ ಪಾಪಂಗಳು | ಕಾಡುಕಿಚ್ಚನ್ನು ಕಂಡ ಖಗಮೃಗ ತತಿಯಂತೆ | ಓಡುವುದಕೆ ಸಂಯುಕ್ತವಲ್ಲದೇ || ೩ || ಮತ್ತೆ ಬಹಳ ಪಾಪಂಗಳಿಗೆ ತಾ ಪಕ್ಷಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವು | ಉತ್ತಮವಾದ ವ್ರತಂಗಳಿಗೆ ಇನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿಹದು || ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯನಿತ್ತು ಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯಾದಿ ಆಧನವೀಯುವದು | ಮುಕ್ತಿಗೆ ಸೋಪಾನವಾಗಿ ಭವಾಬ್ಧಿಯ ಬಾಟಿಸಿ ಹರಿಸನ್ನಿಧಿಗೆ ದಾರಿಯನೀವಾ || ೪ || ತೋರುವಾ ದಶಮಿದ್ರವದಶಿಯ ಸಂಪುಟಾಕಾರ ಹರಿದಿನವು | ಮೂರುದಿನದ ವ್ರತ ನಾಲ್ಕು ಹೊತ್ತಿನ ಆಹಾರಂಗಳು ವರ್ಜಿತವು || ಉರುದಾರಿಗಳನು ನಡೆವುದು ತಾಂಬೂಲ ಚರ್ವಣಂಗಳು ವರ್ಜಿತವು | ನಾರಾಯಣನ ದಾಸರ ಸಂಗದೊಡನೆ ಜಾಗರ ಮಾಡಿ ವ್ರತವನಾಚರಿಸುವಾ || ೫ || ಪ್ರತಿವರುಷದಲಿ ಆಚರಿಸುವ ತಾಯಿತಂದೆ ತಿಥಿಗಳೆಲ್ಲ ವರ್ಜವು | ಉತ್ತಮವಾದ ಶ್ರೀಹರದಿನದ ದೇವತರ್ಪಣಂಗಳು ವರ್ಜವು || ಸತತದಿ ಮಾಡುವ ಯಜ್ಞಪುರುಷಗೆ ಆಹುತಿಗಳು ವರ್ಜವು | ಇತರ ಭೋಗ ಕೃತ್ಯಗಳನೆ ವರ್ಜಿತಮಾಡಿ ಈವ್ರತವ ನಾಚರಿಸುವ || ೬ || ಹಲವು ವ್ರತಂಗಳ ಚರಿಸಿ ದಾನಂಗಳ ಹಲವು ಮಾಡಿದರೇನು | ಹಲವು ಪುರಾಣಂಗಳು ಹಲವು ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳು ಹಲವು

ಕೇಳಿದರೇನು | ಹಲವು ದೇವಂಗಳೊಡೆಯನಾದ ಸಿಂ | ಹಯವದನನಾ
ದಿನಕೆ ಸರಿಬಾರದೊ || ೭ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೯೫. ರಾಗ ಕಾಂಭೋಧಿ. ರುಂಪೆತಾಳ.

ಹೊಸ ಕಸಿಯೆ ನೀನು ಬಂದದೇನುಕಾರಣವೆಂದು | ಅಸುರರನು
ಅಳಿಯಬಂದೆನೊ ನಾನು ನಿನ್ನ | ವೈರಿ | ದಶರಥರಾಮನಾಳೆಂದ || ಪಲ್ಲ ||
ಧರಗೆ ಬಲ್ಲಿದ ಹನುಮನಾ ಕೇಳೆ ನಿನ್ನ ಅಸುರಹಡೆಗಳ ಮಡುಹ ಬಂದೆ
ವನದಿ || ಸಸಿಯ ಕಿತ್ತಾಡಿ ನಿಂದೆ ನಿನ್ನ ಯೆಸೆವ ಪಾದದಲೊದಿಯಬಂದೆ |
ಈ ದಶಶಿರವ ಕತ್ತರಿಸಿ ಯೆಸೆವ ರಾಮನ ಮಡದಿ ಪಸುಳೆ ಸೀತೆಯನರ
ಸಲು ಬಂದೆ || ೧ || ಎನ್ನು ವೈರಿಗಳು ಇನ್ನಾರೆಂದು ರಾವಣನು | ಚಿನ್ನ
ಕುಂಡಲ ಹನುಮನ ಕೇಳೆ | ಮುನ್ನು ವರಸಾಹಸಗಳಿಂದ ಅವರ || ಪರ್ಣ
ಶಾಲೆಯ ಹೊಕ್ಕು ಬಂದೆ ರಮೆಯ ಕನ್ನೆ ಸೀತಾಂಗನೆಯ ತಂದೆ | ತನ್ನ
ಬಿಲ್ಲು ತಾ ಹೊತ್ತು ತಿರ ಗೊಡು ನಾ ಕಂಡೆ ಹಮ್ಮಿನ ಮಾತ್ಯಾತಕೊ
ಕಸಿಯೆ || ೨ || ಕಚ್ಚುಕಿತ್ತೀಯಲೇನು ಹಿಡಿದು ಯೆತ್ತಿ ಪಚ್ಚೆಬಿಡಚ್ಚುನುರಿ
ಮಾಡಿಡಿ ಕೊಲ್ಲಲೊ ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟು | ಹೆಚ್ಚಿನಮಾತ್ಯಾಕೊ ನಿನಗೆ ಬಹಳ ||
ಕಿಚ್ಚು ತುಂಬಿತು ಕಾಣೊ ಯೆನಗೆ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವೆನೊ ರಾಮ
ರಿಗೆ | ಅಚ್ಚುತನ ಬಾಣಕೆ ಮೊಸಲಾಗಿರು ಯೆರಡು ಹೊತ್ತು ನೀ ತಾಳು
ತಾಳು ಯೆಂದಾ || ೩ || ಹತ್ತು ಹಿಡಿದು ಕೈ ಪಂಜಲ್ಯಬಿವಿಲ್ಲ ನಾ ಹಿಡುವ
ಕತ್ತಿ ಇಪ್ಪತ್ತುಕಾಣೊ ಕಸಿಯೆ | ಹತ್ತಿ ಕಡುವೆನೊ ಬಾಹುದಂಡ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ
ಬಡಿಯದೆ ಬಿಡೆನೊ ಕಂಡ್ಯ ನಿನ್ನ || ಚಿತ್ತದಲಿ ತಿಳಿದುಕೊ ಕಂಡ್ಯ ಮತ್ತೆ
ಮತ್ತೆ ನಾ ತಾಳೆ ಕೈಕಾಯಿದಿನಲದೆ ಬಾಯ | ಬತ್ತಿಸದಲ್ಲದೆ ಬಿಡುವೆನೆ
ಕಸಿಯೆ || ೪ || ಮತ್ತೆ ರಾವಣನೆ ನಿನ್ನ ಹೊತ್ತಿಹ ಭೂಮಿ ಹಣತಿಸು
ತ್ತಣೆ ಸಮುದ್ರವೆಲ್ಲ ತೈಲ | ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದಳು ಸೀತೆ ದೀಪ ನಮ್ಮ ಚಿತ್ತ
ದೊಲ್ಲಭನ ಪ್ರತಾಪ || ಲಂಕಾಪಟ್ಟಣವ ಸುಡುವಂಥ ಶಾಪ | ಹತ್ತು
ತಲೆ ನಿನ್ನ ಸಹ ಕೂಡಿ ಬಂದು ತಾ ಸುತ್ತಿ ಬೀಳೊಡು | ದೀಪದೊಳಗೆ ||
| ೫ || ಮುನ್ನೂರ ಮೂವತ್ತು ಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳನು ಇನ್ನು ಶಿರೆಯೊಳೆ

ಟ್ಟಿಹೆನೋ ಕಪಿಯೆ । ಎನ್ನ ನೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಬಾಹನ್ಯಾರು ಈಗ ಯೆನ್ನ
ಸಾಹಸಕೆ ಈಡ್ಯಾರು ನೀನು ॥ ಎನ್ನ ಮನೆ ಭಂಡಾರ ನೋಡೊ
ಮುನ್ನ ಹಣೆಯಲಿ ಬರದ ಎಧಿ ಕಾಲಮಣೆಯಾಗಿ । ಬೆನ್ನುಕೊಟ್ಟು
ಪರಿಯ ನೋಡೋ ॥ ೬ ॥ ಎನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯು ತಾನು ವಾಲಿಯ ಕೊಂ
ದನು । ಇನ್ನ ಸುಗ್ರೀವಗೊಲಿದು ಸದವಿತ್ತು ನಿನ್ನ ಕೊಂಡೊಂದು ಅವರು
ತಂದು ॥ ಚೆನ್ನದ ತೊಟ್ಟಿಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದರು ನಿನ್ನ ಹೊನ್ನು ದುಂಬಿ ಯೆಂದಾ
ಡಿಸಿದರು ನಿನ್ನ । ಶಿರತಂದು ವಿಭೀಷಣಗೂರು ಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ಯೆನ್ನೊಡೆ
ಯ ಬರುತಾನೆ ತಾಳೊ ಯೆಂದಾ ॥ ೭ ॥ ಇಷ್ಟು ತುಚ್ಛದ ಮಾತು ಇವ
ಗೇಕೆ ಹಿಡಿತಂದು ಕಿಚ್ಚು । ಕಟ್ಟಿರಿ ಬಾಲಕೆ ಯೆಂದ ಸುತ್ತಿದರು ಸೀರೆಗಳ
ಪರದು ಯೆಂಬತ್ತು ಖಂಡಗ ತೈಲವೆರದು ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಮುಂದಕೆ ಬಾಲ
ನಡದು ॥ ಹತ್ತಿತು ಮೊದಲಾಗಿ ಅಸುರನ ಗಡ್ಡ ಸಹಿತಾತಾ । ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿ
ಯ ಮಾಡಿದ ಪುರವಾ ॥ ೮ ॥ ಅಸುರನೆಲ್ಲರ ಆಳುಹಿ ಪುರವನೆಲ್ಲವ ಸುಟ್ಟು ।
ಬೆಸನೆ ಅಂಬುಧಿಯ ದಾಟಿ ಬಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ಚಕ್ರತೀರ್ಥದಲಿ ನಿಂದಾ ॥
ಪೂಜಿತನಾಗಿ ಪಂಪಾಪುರ ಸೇರಿದ ನಿಜಭಕ್ತ ಯಂತ್ರೋದ್ಧಾರನೆಂದಾ ।
ಅಸಮ ಹಯವದನ ದಶರಥರಾಮನ ಭಕ್ತ ಮಿಸುಣೆ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣನು
ಮೆರೆದಾ ॥ ೯ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಸುಧೀರಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೧೬. ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ವೇಣುನಾದಪ್ರಿಯ । ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ । ವೇಣುನಾದಪ್ರಿಯ ॥
॥ ಪಲ್ಲ ॥ ವೇಣುನಾದವಿನೋದ ಮುಕುಂದ । ಗಾನವಿನೋದ ಶೃಂಗಾರ
ಗೋಪಾಲ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ವಂದಿತಚರಣಾ ವಸುಧೇಯಾಭರಣಾ ।
ಇಂದಿರಾರಮಣಾ ಇನಕೋಟಿತೀಜಾ ॥ ಮಂದರಧರ ಗೋವಿಂದ ಮು
ಕುಂದ । ಸಿಂಧುಶಯನ ಹರಿ ಕಂದರ್ಪಜನಕಾ । ೧ ॥ ನವನೀತಚೋರಾ
ನಂದಕುಮಾರಾ । ಭುವನೈಕವೀರಾ ಬುದ್ಧಿವಿಸ್ತಾರಾ ॥ ರವಿಕೋಟಿತೀಜಾ
ರಘುವಂಶರಾಜಾ । ದಿವಜವಂದಿತ ದನುಜಾರಿ ಗೋಪಾಲಾ ॥ ೨ ॥

ಪರಮದಯಾಳೂ ಪಾವನಮೂರ್ತಿ | ವರಕೀರ್ತಿಹಾರಾ ಶೃಂಗಾರ
ಲೋಲಾ || ಉರಗೇಂದ್ರಶಯನಾ ವರಹದುವದನಾ | ಶರಣುರಕ್ಷಕ
ಪಾಹಿ ಕೋದಂಡರಾಮಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೯೬. ರಾಗ ಭೂಪಾಳಿ, ಏಕತಾಳ.

ಕೃಷ್ಣ ಕರಿಯ ಕಾಯ್ದ ಕರುಣೆ ಜಿಷ್ಣುಪಖನೆ ಕೃಷ್ಣನೆ || ಪಲ್ಲ ||
ಕೃಷ್ಣ ಪೊರೆಯೊ ಯೆನ್ನ ವಷಯ | ತೃಷ್ಣೆಯಿಂಸಾಯಲೆ ದಮ್ಮಯ್ಯ || ಅನು
ಪಲ್ಲ || ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮದಡವಿಯೆಂದಿಗೆ ಸವರುವೆನೊ | ಗೋ
ವಂದ ನಿನ್ನ ಕರುಣಸುಧೆ ಇನ್ನೆಂದು ಪಡೆದು ಸುಖಿಪೆನೋ || ಇಂದು
ಮಾಡಿದ ಅಫಗಳು ಬಲುದಂದುಗಕೊಳಗಾದೆ ನೀನು | ಕುಂದು ಕುಜನ
ದೂರ ನಿನ್ನ ಕಂದನೆಂದು ಸಲಹೊ ತಂದೆ || ೧ || ಕಾಮವೆನ್ನ ಕಮಲ
ನಾಭ ಸೀನುಗಾಣಲಿಯ್ಯೊ ನೀ | ಸ್ವೀಮ ಮಹಿಮ ಕ್ರೋಧ ಯೆನ್ನ
ಸಾಮವಾ ನಡುಗುತಿದೆ || ಭ್ರಾಮಿತನಾದೆ ಬಲು ಪ್ರೇಮವ ತಪ್ಪಿಸಿ
ಸುರಕ್ತಾನು ಹೇ ದೈವ ಯೆನ್ನ | ಆಮಹಾ ಭಯವ ನಿವಾರಿಸೋ || ೨ ||
ಸುಖದುಃಖ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಕಕ್ಕು ಬಕ್ಕುಭಯದ ಬೇಸ || ರಕ್ಕೆ ಬಿಡದೆ
ಬಿಡದೆ ನಿನ್ನ ಲೆಕ್ಕಮಾಡಲಿಯ್ಯೊ || ಚಿಕ್ಕತನದಿ ಸಿಕ್ಕಿ ದುರ್ವಿಷಯವಿ
ನೊಂದೆ ಮೈ | ಯಿಕ್ಕದಂತೆ ಹಯವದನ ದಕ್ಕಿಸೆನ್ನ ಅನುದಿನಾ || ೩ ||

೯೭. ರಾಗ ಪೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಟಿತಾಳ.

ಶರಣಾ ಶರಣಾ || ಪಲ್ಲ || ಶರಣಾ ಶ್ರೀವೈಕುಂಠನಾಯಕ | ಶರಣಾ
ಶ್ರೀಪುರುಷೋತ್ತಮಾ || ಶರಣಾ ಶ್ರೀಧರ ಗರುಡವಾಹನ | ಶರಣಾ ವೆಂಕ
ಟನಾಯಕ || ೧ || ಆದಿಪೇವ ಮುನೀಂದ್ರವಂದಿತ | ಸಾಧುಸುರಗಣ ಸೇ
ವಿತ || ವೇದವೇದ್ಯವಿಂಚಿಸನ್ನುತ | ಶ್ರೀದಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶ ನಮೋ || ೨ ||
ಶರಣಾ ಸುರಮುನಿಹೃದಯವಾಲಕ | ಶರಣಾ ಭಕ್ತರ ರಕ್ಷಕ || ಶರಣಾ
ಶ್ರೀಹಯವದನಮೌಕ್ತಿಕ | ಶರಣಾ ಓಂಕಾರ ನಾಮಕ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೯೮. ರಾಗ ಕಾಪಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಬಾರೋ ಮುರಾರೇ | ಬಾಲಕ ಶೌರೇ || ಪಲ್ಲ || ಸಾರವಚಾರ |
ಸಂತೋಷ ಧೀರ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಊಟಕ್ಕೆ ಯೇಳೊ | ಮಂಜುಳದೋಳೊ ||

ಅಟಕ್ಕೆ ಯೇಳೊ | ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕೃಪಾಳೊ || ೧ || ಅರುಣಾಬ್ಜಚರಣ |
ಶರದಿಂದುವದನ || ಪರಮವಿತರಣ | ಪನ್ನಗಶಯನ || ೨ || ಅರವಿಂದ
ನಯನ | ಕೌಸ್ತುಭಾಭರಣ || ವರಯದುಪದನ | ಶ್ರೀಹಯವದನ || ೩ ||

೧೦೦. ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ಕುಣಿದಾಡೊ | ರಂಗ ನಲಿದಾಡೊ || ಪಲ್ಲ || ಕುಣಿದಾಡೊ ಕುಂದ
ಣದ ಸರಳೆ | ನಲಿದಾಡೊ ಮಾಣಿಕದ ಹರಳೆ || ಕುಣಿದಾಡೊ || ಅನು
ಪಲ್ಲ || ಪತಿಶಾಪದಿ ಶಿಲೆಯಾದಗೌತಮ | ಸತಿಯ ಮೆಟ್ಟಿ ವೆಣ್ಣ ಮಾಡಿ ||
ಅತಿದಿವ್ಯ ಶ್ರೀಚರಣಾರವಿಂದಗತಿ | ಗತಿಯಿಂದಲಿ ದಿದ್ಧಿಮಿಕೆನ್ನುತ || ಕುಣಿ
ದಾಡೊ || ೧ || ಗಕ್ಕಪದಿಂ ಶಕಟಾಸುರನ | ಸೊಕ್ಕ ಮುರಿದು ಬಂಡಿಯ
ನೊಡೆದು || ಚೊಕ್ಕ ಶ್ರೀಚರಣಾರವಿಂದ | ಧಕ್ಕಿಟ ಧಿಮಿಕಿಟ ಝಂಕಿಟನೆ
ನ್ನುತ || ಕುಣಿದಾಡೊ || ೨ || ಬಲಿಯ ಮೆಟ್ಟಿ ಕಾಳಿಂಗನ ಹಡೆಯ |
ತುಳಿದು ನಾಟ್ಯವನಾಡಿ || ಚೆಲುವ ಶ್ರೀಹಯವದನ ನಿಮ್ಮ | ಫಲಿಫಲಿ
ಗೆಣ್ಣೆ ಫಿಲುಫಿಲುಕೆನ್ನುತ || ಕುಣಿದಾಡೊ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೦೧. ರಾಗ ಯದುಕುಲಕಾಂಬೋಧಿ, ಯಂವೆತಾಳ.

ಇಷ್ಟು ದಯವುಳ್ಳವನ ಯಾಕೆ ಬರಬೇಡೆಂದಿ ಇಷ್ಟು ನಿರ್ಧಯಳೆ
ನೀನು || ಪಲ್ಲ || ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ಪೋಗಲೆ ರತಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಪೂಮಾಲೆ ತಾ
ಯೆನೆ | ಸಣ್ಣಕಮಲದಲೈದು ಬಣ್ಣದ ಗಿಣಿ ಬರೆದು ಸಣ್ಣ ಶೀರೆಯ
ಕೊಡುವೆನೆ || ಕಣ್ಣಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಕಮಲಮಯ ಕುಪ್ಪಸವ ಕರೆದು
ಕೈಯಲಿ ಕೊಡುವೆನೆ | ಬಿನ್ನಣದಿಂದಲಿ ಬಗೆಬಗೆಯಲಿ ನಿನಗೆ ಬಾಯ
ಮುದ್ದನು ಕೊಡುವೆನೆ | ಸಖಿಯೇ || ೧ || ಕಳೆಯಡಿಕೆ ಹುಡುಕು ಕರ್ಪೂ
ರದ ಕಾಚಿನ ಗುಳಿಗೆ ಕೈತುಂಬ ಕರದಿವೆನೆ | ಇಂಥ | ಎಳೆಮಾವಿನಂತೆ
ತಳಿರು ಸುಳಿಗರೆನೆ ರುಮಾಲೆ | ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ ಬಾಹೆನೆ ಥಳಥಳಿಸ
ನ | ಎಲುಗರಿ ಮುತ್ತಿನ ತಾರಾಯವ ಸಿಕ್ಕಿ ತರುಣಿ ನಿಲ್ಲಲಿ ಬಾಹೆನೆ |

ಸಖಿಯೆ || ೨ || ಉರುಟಾಣಿ ಮುತ್ತುಗಳು ಚಿತವಾಗಿದೆ ನಿನ್ನ | ಉರುಟು
ಕುಚಗಳ ಪಿಡುವೆನೆ | ಮುದದಿಂದ ನಿನ್ನ ಮುಖಕಿರು ಬೆವರನೆ || ವರಸಿ
ಕಸ್ತೂರಿಲಕವನಿಡುವೆನೆ | ಸಿರಿಯರಸ ಹಯವದನರಂಗನ | ಚರಣ
ವನು ನೆರನಂಬಿ ಭಜಿಸು ಸಖಿಯೆ | ಸಖಿಯೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೦೨. ರಾಗ ತೋಡಿ, ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ಗೋವಿಂದ ಗೋಪಾಲ ಗೋಪಿಕಾವಲ್ಲಭ | ಗೋವರ್ಧನೋದ್ಧಾ
ರಕ || ಪಲ್ಲ || ನಾರಾಯಣಾಚ್ಯುತ ನರಮೃಗರೂಪ | ಶ್ರೀಪತಿ ಶೌಂ
ಹರಿ || ವಾರಿಜೋದ್ಭವವಂದ್ಯ ವಂದಿತಚಾರಿತ್ರ | ಪುರಮರ್ದನ ಮಿತ್ರ
ಪರಮಪವಿತ್ರ || ೧ || ಗರುಡತುರಗಗಮನ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಣ | ನಿರುಪ
ಮಲಾವಣ್ಯ || ನಿರ್ಮಲಶರಣ್ಯ ಪರಮಮುನಿವರೇಣ್ಯ | ಭಕ್ತಲೋಕ
ಕಾರುಣ್ಯ || ೨ || ಇನಶಶಿಲೋಚನ ಇಂದುನಿಭಾನನ | ಯೆನುತ ಕುಂಡಲ
ನಾದನ || ಕನಕಮಯವಾಸನ ಘನವಾಸನಾಶನ | ಯೆನುತ ಕುಂಡಲ
ನಾದ ವೇಣುನಾದ ಹಯವದನ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೦೩. ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ರಾವಕತಾಳ.

ನಾರಾಯಣ ನಾರಾಯಣ ನಾರಾಯಣ ನಳಿನೋದರ | ನಾರದ
ಪ್ರಿಯನಾಮ ಜಯ ನಾರಾಯಣ ನರಕಾಂತಕ || ಪಲ್ಲ || ಸುರಸಂಜಯ
ಸುಖಕಾರಣ ದಿಶಿಜಾಂತಕ ದೀನಶರಣ || ಪರಾತ್ಪರ ಪಾಂಡವಪ್ರಿಯ
ಪರಪೂರ್ಣ ಪರಮಜಯ || ೧ || ಅಘಕುಲವನದಾವಾನಲ ಆಗಣಿತ
ಗುಣಗಣನಿರ್ಮಲ || ತ್ರಿಗುಣಾತೀತ ತ್ರಿಭುವನತ್ರಿದಶೇಶ್ವರವಂದ್ಯ ಜಯ ||
|| ೨ || ಅತಿಮೋಹನ ಚರಿತ ನಮೋ ಅತಿಸದ್ಗುಣಭರಿತ ನಮೋ || ಹತ
ಕಲ್ಮಷ ಹಯವದನ ಹಂಹಯರಿಪುಹರಣ ಜಯ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೦೪. ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ರಂಗ ನಿನಗಾರೇನೆಂದರು | ಮರೆತು ನಿದ್ರೆಗೈದೆಯೋ ನೀ ಮಾಧವ
ಸ್ವಾಮಿ | ರಂಗ ನಿನಗಾರೇನೆಂದರು || ಪಲ್ಲ || ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿಯುಳುತ

ಬಂದ ಗೋಪಿಯ ಕಂದ | ಉಕ್ಕಿ ಹರವ ಕಣ್ಣ ನೀರ ತೊಡದಳಿ
ಲೋದೇ || ಅಕ್ಕರದಿಂದಲಿ ಮಗನ ಅತಿಮುಷ್ಠನಾಡಿ | ಮಕ್ಕಳ ಮಾಣಿ
ಕೃವೆ ನೀ ಮನೆಯೊಳಗಾಡೈ || ೧ || ಹಳ್ಳಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಯೆನ್ನ ಬೈದರ
ಮೃಯ್ಯ | ಕಳ್ಳನೆಂದು ಯೆನ್ನಕೂಡೆ ಆಡಲೊಲ್ಲರು || ಮೆಲ್ಲನೆ ಬೈಯುತ್ತ
ಬರಲು ಕಲ್ಲಿಲಿಟ್ಟಿರಮೃಯ್ಯ | ಅಲ್ಲಿಂದಂಜಿ ಅಳುತ ನಾನು ಓಡುತ
ಬಂದೇ || ೨ || ಬಾಗಿಲ ಗೊಲ್ಲರು ಗೋಪ ಗೋಪಿಯರಲ್ಲ | ಹಗಲುಕಳ್ಳ
ಹಾಲುಬೆಣ್ಣೆಚೋರನೆಂದರು || ಮಗುವೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆಯೊಳ
ಗಾಡೈ | ಹೋಗುನ್ಮಂತಲುಡುಪಿಯಲ್ಲಿ ಮುಢ್ಢು ಹಯವದನರಾಯ || ೩ ||

೧೦೫. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಆದಿತಾಳ.

ನನು ಬಂದಿ ಜೀವನೆ ಈಶರರದೊಳು ವೃಥಾವಾಗಿ || ಪಲ್ಲ ||
ದಾನವು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ದಯಾರ್ಥಮಗಳ ಮೊದಲಿ ಇಲ್ಲ | ಜ್ಞಾನದಿಂದ
ಹರಪೂಜೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ || ಜ್ಞಾನಿ ಸುಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳು ಇರ
ಲಿಲ್ಲ | ನಿರ್ಮಲಗೃಹದೊಳು ಒಂದು ದಿವಸ ಬಾಳಲಿಲ್ಲ || ೧ || ಸತಿಯು
ಪುರುಷರು ಸಂತೋಷದೊಳು ಇರಲಿಲ್ಲ | ಯತಿಯಾಗಿ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ
ಮಾಡಲಿಲ್ಲ || ಶ್ರುತಿಯು ಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣವ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ |
ವೃತವಹ ದಿನ ಬಂತು ಬಂದೆ ಮುಪ್ಪಾದೆನಲ್ಲ || ೨ || ಉಂಡು ಉಟ್ಟು
ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪರ್ನಮಿಯೆಲ್ಲ ಕೊಂಡು | ಕೊಟ್ಟು ಹರಸೇನೆ ಮಾಡ
ಲಿಲ್ಲ || ದುಂದುಗದ ಸಂಸಾರಮಾಯಪಾಶಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ | ದಂದುಗ ಬಡು
ತೇನೆ ಬಿಡಿಸೊ ಹಯವದನ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೦೬. ರಾಗ ರೇಗುಪ್ಪಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಗಾಡಿಗಾರ ಕೃಷ್ಣರನ್ನು ಬಿಡದಿರೊ ಯೆನ್ನ || ಪಲ್ಲ || ಬಡವರ ರಕ್ತಿ
ಪನ್ನ | ಅಡಿಗರೆಗುವೆ ನಿನ್ನ || ಗಾಡಿಗಾರ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಕಡಲಮಗಳ
ಗಂಡ | ಒಡಲೊಳು ತೋರ್ದಜಾಂಡ || ಪಿಡಿದ ಪಾಶದಂಡ ಕಾಂಡ |

ಬೇಡಿದಿಷ್ಟದಾನಲಾಂಡ || ೧ || ವಾಂಛಿಮಾಧ್ಯದಿ ಪುರ | ವರ ನಿರ್ಮಿಸಿದ
ಧೀರ || ಈರೇಳು ಭುವನೋದ್ಧಾರ | ನೀರದಪ್ಯಾಮಳಾಕಾರ || ೨ ||
ಮಂದಸ್ತಿತಮುಖದಿಂದ | ಇಂದುಡುಪಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂದ || ನಂದಗೋಪಜನ
ಕಂದ | ವೃಂದಾರಕೇಶ ಮುಕುಂದ || ೩ || ಭಾವಗೊಲಿದಜೋಧ್ಯವ |
ಭವಸಂಜಾತರ ಕಾವ || ಭವಾಬ್ಧಿತಾರಕ ದೇವ | ಭವಸುವ ಭಕ್ತೋ
ಜ್ಜೀವ || ೪ || ಮಧ್ಯಮುನಿಪರೊಡೆಯ | ಶುದ್ಧ ಯತಿಗಣಪಿಯ ||
ಶುದ್ಧವಾದಾಗಮಗೇಯ | ಮುಡ್ಡು ಹಯವದನರಾಯ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೦೭. ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ, ಯುಂಪತಾಳ.

ಮಾರನಯ್ಯನ ಚದುರನ ತಂದು | ತೋರು ವೆಂಕಟರಮಣನಾ ||
|| ಪಲ್ಲ || ನಲ್ಲ ನುಡಿದರೆ ನುಡಿದರಗಿಣಿಯನು ನಾಚಿಸುವ | ಚೆಲ್ವ ಮೊಗ
ದಿಂ ಶಶಿಯನು || ಗೆಲ್ವಭಾರಿಯ ಸೊಬಗ ತೋರಿ | ಪುಲ್ಲಬಾಣನ ಜರೆ
ವನೋ || ೧ || ಕಂಬನಿಯ ತೊಡದು ತನ್ನ ಮೊಗವ | ಚುಂಬಿಸಲು ತರು
ಣೆ ತನ್ನ ಬಾಯ || ತಾಂಬೂಲವನಿತ್ತು ಯೆನ್ನ ಮನ | ದ್ವಂಬಲಸಲಿಸಲು
ಪೂರ್ಣ || ೨ || ಇಂದೆನ್ನನಗಲಿದರೆ ಮನದ | ಕುಂದಬಿಡಿಸುವನದಾರೆ ||
ಇಂದುಮುಖಿ ಕರದು ತಾರೆ ಹಯವದನ | ಬಂದ ಬೇಗದಲಿ ಸಾರೇ || ೩ ||

೧೦೮. ರಾಗ ರೇಗುಪ್ಪಿ, ಮಟ್ಟಿತಾಳ.

ಮನ್ನಿಸೊ ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶ | ಮಂಜುಗುಣಪುರವಾಸ || ಸನ್ನತಪದ್ಗು
ಣಪೂರ್ಣ ಸುಪ್ರಸನ್ನ ಹಯವದನ || ಪಲ್ಲ || ದೇಶದೇಶದಿಂದ ಬಂದ ಜನ
ರಿಗೆ ಮುದದಿಂದ | ಲೇಸಿನ ವರವನೀವೆ ನಿರುತ ಕಾವೆ || ಭಾಸುರಮೋಹನ
ವೇಷ ಭಾನುಕೋಟಿಸುಪ್ರಕಾಶ | ಶ್ರೀಸತಿಯ ಪ್ರಾಣೇಶ ಶ್ರೀಶ್ರೀನಿವಾಸ || ೧ ||
ವಾಂಛಿಯೊಳಗಾಡಿದೆ ಗಿರಿಯ ಬೆನ್ನಲೆತ್ತಿದೆ | ಭಾರವಹ ಧರಿಯ ತಂದೆ ದೈ
ತ್ಯನ ಕೊಂದೆ || ದುರುಳ ಬಲಿಯನು ಮೆಟ್ಟಿ ದೈತ್ಯನೃಪರನೆ ಕುಟ್ಟಿ | ತರಣಗ
ಭಯವತ್ತೆ ತರುವ ಕೆತ್ತೆ || ೨ || ಪುರದ ನಾರಿಯರನ್ನು ಪಂಥದಿ ಗೆಲಿದೆ ನೀನು |
ವರಕಲ್ಪಿಯಾಗಿ ತುರಗವನೇರಿ ಮೆರೆದೇ || ವರದ ಪ್ರಸನ್ನ ಹಯವದನ
ವೆಂಕಟರಾಯ | ಪೊರೆಯೊ ಎಂದೆಂದು ಎನ್ನ ಪುರುಷರನ್ನಾ || ೩ ||

೧೦೯. ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ, ಆದಿತಾಳ.

ತಂದು ತೋರೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ | ತಂದು ತೋರೆ ಬೇಗದಿ ಪ್ರೇರಿ ನೀ ||
 || ಪಲ್ಲ || ಸಾಗರದೊಳಗಣ ಭೋಗಿ || ಭೋಗದೊಳಗಿಪ್ಪ ಸೊಬಗು
 ಮೂರುತಿಯ || ೧ || ಸಾರದ ಸುಜನರ ಪಲಹುವ ಧೀರನ್ನ || ನೀರೆ ನಿಗ
 ಮಸ್ತುತ್ಯನಿರ್ಮಲರೂಪನ || ೨ || ಮಂಗಳಮೂರುತಿ ಸಿಂಹಯವದ
 ನನ್ನ || ಪಂಗಸು ಯೆನ್ನೊಳು ರತಿಸುಖಮಯನ್ನ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೧೦. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಮಟ್ಟಿತಾಳ.

ರಂಗನೇಕೆ ಬಾರ | ತಂಗಿ | ರಂಗನೇಕೆ ಬಾರ || ಪಲ್ಲ || ಮಂಗಳ
 ಮಹಿಮನ ದಿವ್ಯಂಗವ ಕಾಣದೆ ಯೆನ್ನ | ಕಂಗಳು ಕಂಗೆಡುವೆ ||
 ರಂಗುಮಾಣಿಕ್ಯದುಂಗುರದಂಗುಲಿಯ ಸನ್ನೆಯಿಂದ || ಪ್ರೊಂಗಳನಾದು
 ವನ ತೋರೆ ರಮಣಿ || ಅನುಪಲ್ಲ || ತಿಂಗಳು ಮೂಡಿತು ಪಿಕ್ಕ ಸಂಗಿ
 ತವ ತೊಡಗಿತು | ಭೃಂಗ ತನ್ನಂಗನೆಯರ ಸಂಗಡ ನಲಿದು ಬಂದ ||
 ಶೃಂಗಾರವನದ ಮೃದುತಂಗಾಳ ಬೀಸಿತು ನೋಡೇ ಆ | ನಂಗನೆಚ್ಚಾ
 ಬಾಣಂಗಳೆಂತೋ ಅಂತ || ರಂಗವ ತಾಗಿದಡೆನ್ನ ಇಂಗಿತವಂತು ದೇ
 ವೋ | ತ್ತುಂಗ ಕಾಯದಿರೆ ವುಳಿವಂಗವನ್ನು ಕಾಣೆವಮ್ಮ || ಪಂಗಳಿಗೆ
 ಬಂದ ಬಲುಭಂಗ ತನ್ನ ಬಲ್ಲವೆ ಸಾ | ರಂಗಾಕ್ಷಿ ಬೇಗವನ ತೋರೆ
 ರಮಣಿ || ೧ || ಹಾರಸರ ಉರದಲ್ಲಿ ಸಿಂಧೇವಿ ಶ್ರೀವತ್ಸ | ಕೊರಳ ಪದಕ
 ಕೌಸ್ತುಭರತ್ನ | ಕರ್ಣಕುಂಡಲ ಪರಸಿಜಮುಖದಿ ಕ | ಸ್ತೂರಿತಲಕವೆಸೆಯೆ
 ಪರಮಳಿಸುವ ಪ್ರಾಮಾಲೆ || ಮೆರೆಯೆ ಪ್ರೊಳಿವ ಸೀತಾಂಬರದ ಸುತ್ತ
 ಲೊಲಿವ | ಕಿರುಗೆಜ್ಜೆ ಮಣಿಮಯಕಾಂತಿ ಮಂಚುತಿರಲು | ಚರಣನಾ
 ಪುರ ಘಲಘಲಕೆಂದು ನಲಿವ ಶ್ರೀ | ಹರಿಯನ್ನು ಕರದುತಾರೆ ರಮಣಿ ||
 || ೨ || ಮಂದಜಾಸನನ ತಂದೆಯೆಂದೆನಿಪ ಗೋ | ಎಂದನ ಕಂದರ್ಪವೃಂದ
 ಗಳನ್ನು | ಕಂದಿಸುವ ಕುಂದಿಲ್ಲದ ಸೌಂದರ್ಯ | ಸಂದೋಹದೊಳ
 ಗೊಂದೊಂದನಾರು ಬಲ್ಲರು || ಎಂದೆಂದಿಗಿವನ ಹೊಂದಿಪ್ಪ ಇಂದಿರೆ
 ಇವನ ಗುಣ | ಸಾಂದ್ರ ಕಿರುಬೆರಳಿನ ಚಂದವ ನೋಡುತಾ | ನಂದ

ಸಿಂಧುವಿನೊಳು ಮುಳುಗಿತ್ತು | ಇಂದು ಹಯವದನಮುಕುಂದನ ಬೇಗೆನ್ನ
ಮುಂದೆ ಇಂದುಮುಖಿ ಕರೆದುತಾರೆ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇತಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೧೧. ರಾಗ ರೇಗುಪ್ಪಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ನಂದಗೋಪನ ಕಂದ ನಾನು | ವೃಂದಾರಕೇಂದ್ರ ಖಳಕುಲ
ಮರ್ದನ || ಪಲ್ಲ || ಎಂದೆಂದು ನನ್ನ ನಂಬಿದ ಭಕ್ತಜನರ ಸು || ತ್ತಿಂದ
ಬಂದ ಕ್ಲೇಶಗಳ ಬಂಡಿಸಿ || ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳ ಪೊರೆದಂತೆ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿಹೆ |
ಕಂದರ್ಪನಾಣೆ ಇದು ಯೆನಗೆ ಬಿರುದು || ೧ || ಅಂದೆಂದು ಅವರು
ಬೇಡಿದ ಇಷ್ಟಂಗಳನಿತ್ತೆ | ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ ಸಂತರ ಸಲಹಿದೆ || ಮಂದ
ಜನರೊಡನಾಡಿ ಮರುಳಾಗದಿರು ಮನುಜ | ಚಂದದಿಂದೆನ್ನ ಪೂಜೆ
ಯನೆ ಮಾಡು || ೨ || ಇಂದ್ರ ಗರ್ವಿಸಲು ಅವನಿಗೆ ತಂದು ಸುರತರುವ |
ನಂದನವನವ ಪೊಕ್ಕು ಕೆತ್ತು ತರಲೂ | ಒಂದಾಗಿ ರಣಕೆ ಬಂದು ನಿಂದ
ಮರರನು ಕರುಣ | ದಿಂದ ನಾ ಪಾಲಿಸಿದೆ ಭಕತಂಗೆ ಬಂಧು || ೩ ||
ಬಂಧಿಸಿ ನೃಪರ ಬಳಲಿಸುವ ಬಾಹುಬಲದ ಜರಾ | ಸಂಧನ ಗಡೆಯ
ಘಾಯದಿ ಕೊಲಿಸಿದೆ || ಅಂದವನ ದೆಸೆಯಿಂದ ನೊಂದ ರಾಯರು
ಗಳಿಗೆ | ಕುಂದದುಡುಗರೆಗಳನು ಕೊಡಿಸಿ ಮೆರದೆ || ೪ || ಅಂಧಂತಮವ
ದಾಟಿ ಅನಂತಾಸನಕೆ ಪೋಗಿ | ವಂದು ಮುಹೂರ್ತದಲಿ ದ್ವಿಜಸುತ
ರನು ತೋರಿದೆ || ಸಿಂಧುವಿನೊಳಗೆ ದೈತ್ಯನ ಕೊಂದ ಸಾಂದೀಪನ |
ನಂದನನ ಯಮನ ಪುರದಿಂದ ತಂದೆ || ೫ || ಇಂದುಮುಖಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ
ಕರೆಯಲಕ್ಷಯಾಂಬರ | ದಿಂದ ಲಜ್ಜೆಯ ಕೃಪದ ರಮಣ ದೇವನ ||
ಸಂಧಿಸಿ ಪಿತನನು ಕರಕೊಂಡು ಬಂದೆನುತ ನಿ | ಬಂಧಗಳ ಬಿಡಿಸಿ
ಪಂಕ್ತಿತನ ಪೊರದೆ || ೬ || ಹಿಂದೆ ಗಜೇಂದ್ರನಿಗೊದಗಿದವನಾರು ಪಿತ |
ನಿಂದ ನೊಂದ ಪ್ರಹಲ್ಲಾದನ್ನು ಕೃಪದವರು ದಾರು || ಮಂದರಗಿರಿಯ
ನೆತ್ತಿ ಸುರರಿಗೆ ಸುಧೆಯನುಣಿಸಿ | ಇಂದಿರೆಯನಾಳ್ ಹಯವದನ
ರಾಯ || ೭ ||

ಶ್ರೀಃ ||

౧౧౨. రాగ నిలంబరి, యుంపేతాళ.

అరళద కేందావరేయ గరువ ధిక్కుంసువ । గరియ తిమ్మరా
యన తరణవను శండేనా ॥ పల్ల ॥ అరుణతళదలిప్తు అంశుశ
ధ్వజవజ్రాది । సురతిరూరేబిగళ సోబగను శండేనా ॥ ౧ ॥ బేరళు
సాల్గళ మేలే బేరే బేరే తోపుభయ ॥ సురమణేనబుగళ
శరణగళ శండేనా ॥ ౨ ॥ శిరుగేజ్జే కడేయ జేజ్జేయ ప్రభిగళను
శండేనా ॥ శరియ దంతవ పూల్పు జంఘగళ శండేనా ॥ ౩ ॥ ఎరడు
రన్నద కన్నడియ తేత్తిసిద పూలు ॥ మురకరన మోహన జాను
ద్వయవ శండేనా ॥ ౪ ॥ టురుటుకదళయ శంబదంతే వత్తుళ
వాద ॥ శరియ పివరతొడిగళ శండే కనసినలి ॥ ౫ ॥ వరపి
తాంబరకాంతి శంకణజ్వాలిగళంద ॥ శరాణి వేంకటేశన కటిస్త
ళవ శండేనా ॥ ౬ ॥ శిరుడొల్లనుదరదా నాభియ త్రివళ శం ॥ దిరే
యనస్పికొంబ మధ్యద జేలువ శండేనా ॥ ౭ ॥ శరశతుష్టయది
శంకణ శంఖచక్రాది ॥ వరఅభయగళ శండే శరణశంకలవ
శండేనా ॥ ౮ ॥ సిందేవి సిరివత్స శోరళ శాస్త్రభూర సరది ॥
మంజువ విశాలపురస్థళవ శండేనా ॥ ౯ ॥ త్రిణకయిందోప్పువ
శడేవ శంఖదంతిష్ట ॥ శరాణి వేంకటేశన శంధరవ శండేనా ॥
॥ ౧౦ ॥ శురుళు శూదలు పాలుసింగడియంతిష్ట ॥ పుర్బు శూ
మనందది గల్లవ శండేనా ॥ ౧౧ ॥ రుభజుబుకాగ్రది సరసబింబా
ధర సుస్మిత నాసాపుటిది ॥ శస్తూరినామ సరసిజగళందోప్పు
వనా ॥ ౧౨ ॥ సిరిముఖవ శండే శయవదనవేంకటేశన ॥ సిరికిరీ
టివ శండు శృతార్థనాదేనా ॥ ౧౩ ॥

ప్రేమ ॥

౧౧౩. రాగ ద్రేతి, పుకతాళ.

శేళలొల్లనే యెన్న మాతను రంగ ॥ పల్ల ॥ కాళిమెదన
శృంగే । జేళే గోపేమ్మ బుద్ధి ॥ అనుపల్ల ॥ బిట్టి శణ్ణనే

ಮುಚ್ಚಲೊಲ್ಲನೆ ದೊಡ್ಡ । ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬೆನ್ನುತ್ತಿ ನಿಂತನೆ ಬಹು ॥ ಸಿಟ್ಟಿಲಿ
ಕೋರೆಹಲ ಕಿಂವನೆ । ಗಟ್ಟಿ ಉಕ್ಕಿನ ಕಂಬವೊಡೆದು ಬಂದನೆ ರಂಗ ॥
॥ ೧ ॥ ಮೂರಡಿಭೂಮಿಯ ಬೇಡಿ ಬಂದನೆ ತಾಯ । ಶಿರವ ಕಡಿ
ಯಲಿಕೆ ಕೊಡಲಿ ತಂದನೆ ॥ ನಾರ ತೀರೆಯನುಟ್ಟುಕೊಂಡನೆ ಬಹು ।
ಜೋರತನದಿಂದ ಹರವಿಹಾಲ ಕುಡಿದನೆ ಕೃಷ್ಣ ॥ ೨ ॥ ಬತ್ತಲೆನಾರ
ಯರ ಅಪ್ಪಿದ ಕೃಷ್ಣ । ಉತ್ತಮ ಅಶ್ವವನೇರಿದ ॥ ಹತ್ತಾವತಾರವ
ತೋರಿದ ದಿಟ್ಟ । ಮೂರ್ತಿ ನಮ್ಮ ಚೆಲುವ ಶ್ರೀಹಯವದನನ ॥ ೩ ॥

೧೧೪. ರಾಗ ರೇಗುಪ್ಪಿ, ಆದಿತಾಳ.

ತಂದು ತೋರೆ ಶ್ರೀಮುಕುಂದನ ಗೋವಿಂದನ । ಎಂದೆಂದುಡು
ಪಿಲಿ ನಿಂದನ ಗೋವಿಂದನ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ದಂಡಪಾಶಧರನು ಭಾಮಂಡಲದಿ
ಮುನಿಗಳ । ಹೆಂಡರತ್ತ ಭಿಕ್ಷೆಯುಂಡನ ಚೆಲ್ವ ॥ ಕುಂಡಲಮಂಡಿತ
ಗಂಡನ ಉ । ದ್ವಂಡ ಕರೋರ ಪ್ರಚಂಡನ ಗೋವಿಂದನ ॥ ೧ ॥ ಹಾರ
ಪದಕ ಕಂಕಣ ಕಿರುಗೆಜ್ಜೆ ವುಡು । ದಾರ ವೀರಪೆಂಡೆಗಳಟ್ಟಿನ ತನ್ನ ॥
ಸೇರ್ದರಿಗಿಷ್ಟವ ಕೊಟ್ಟಿನ । ನೀರಸಜನರ ಬಿಟ್ಟಿನ ಗೋವಿಂದನ ॥ ೨ ॥
ಮಂದಹಾಸನೆಂಬ ನವಚಂದ್ರಿಕೆಯಿಂದೆಸವ ಮುಖ । ಇಂದುವಿನ ನೀರ
ಜಾಕ್ಷನ ನವ ॥ ಚಂದನಚರ್ಚಿತವಕ್ಷನ । ಎಂದೆಂದು ಭಕ್ತರ ಪಕ್ಷನ
ಗೋವಿಂದನ ॥ ೩ ॥ ಮಂದಜಾಂಡಾದಿಂದ್ರಮುಖ್ಯವೃಂದಾರಕರೊಡೆ
ಯನ । ಇಂದಿರೆಯೊಪ್ಪುವ ತೋಳ್ಗಳ ಶುಭ ॥ ಕಂದಕ ಡ್ಡಲಪಲ್ಲಗಳ ।
ಅಂದುಗೆ ಒಪ್ಪುವ ಕಾಲ್ಗಳ ಗೋವಿಂದನ ॥ ೪ ॥ ಇಂದು ಹಯವದನನ್ನ
ಸಂದೇಹವ ಕಳೆಯುತ್ತ ಆ । ನಂದದಿಂದಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನ ॥ ಚಂದದಿ ವೇದವ
ತಂದನ ಆ । ನಂದನ ರಾಣಿಯ ಕಂದನ ಗೋವಿಂದನ ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀ ॥

೧೧೫. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಮಟ್ಟಿತಾಳ

ಬಂದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನಲಿವುತ್ತ ನಸುನಗೆ । ಯಿಂದ ಜೇಗ ಯಶೋದ
ಯಿದ್ದೆಡೆಗಾಗಿ ಬಂದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಉದಯದೊಳೆದ್ದು ನೊಸರ ಕಡಿ
ವಾಗ ತನ್ನ । ಅದುಭುತ ಬಾಲಲೀಲೆಗಳ ತೋರಿ ॥ ಉದಧಶಯನ

ಜಲತುಳುಕಾಡುತಿರೆ ಕಂಡು । ಮದನನಯ್ಯನು ನಟ್ಟಿ ಬೆಣ್ಣೆಯ
ಬೇಡುತ್ತಾ ॥ ೧ ॥ ಮಕ್ಕಳುಗಳ ಕೂಡಿ ಮನೆಮನೆಯೊಳಗಾಡಿ । ಮಿಕ್ಕ
ಮಾರಿದ ರಕ್ಕಸರ ನೀಡ್ಯಾಡಿ ॥ ಅಕ್ಕರಿಂದಲೆ ತಾಯ ಮುಖವನೀಕ್ಷಿಸು
ತಲಿ । ಗಕ್ಕನೆ ಶರಗ ಪಿಡಿದು ಮೊಲೆಯ ಕೊಡೆನ್ನುತಾ ॥ ೨ ॥ ಕುರುಳು
ಕೂದಲಿನ ಅರಳೆಲೆವಾಗಾಯಿ । ಕೊರಳ ಪದಕಸರ ಯೆಸೆಯುತಿರೆ ॥
ಚರಣದಂದುಗೆ ಗೆಚ್ಚೆ ಘಲುಘಲಾ ಯೆನ್ನುತ । ಸಿರಿಯರಸ ಹಯವದನ
ನೆನಿಪ ಮೋಹನಾಂಗ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ತ್ರೀಮುಖೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೧೧೬. ರಾಗ ಬಿಲಹರಿ, ಅಟತಾಳ.

ಪ್ರಿಯರೊಡನೆ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯಾಡಿದ ಮಾತಿಗೆ ದೇವನುತ್ತರವ
ಕೊಟ್ಟ ಕೇಳಿ ನೀವೆಲ್ಲ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನಾರುವ ಮೈಯವನತ್ತ ಸಾರೊ ಮುಟ್ಟ
ದಿರೊ ಯೆನ್ನು । ದೂರ ನಿಲ್ಲೊ ತಾರಾಮಲ್ಲ ಹೇ ರಂಗಧಾಮಾ ॥ ಸಾರಿ
ಪ್ರತಿಗಳ ತಂದು ನೀರಜಸಂಭವಗತ್ತಿ । ಧೀರಮತ್ಸ್ಯರೂಪ ಕಾಣೆ ಯೆಲೆ
ಸತ್ಯಭಾಮೇ ॥ ೧ ॥ ಚಂದವಂತನಾಗಿ ಬಂದು ನಿಂದು ತೋರೊ ಕೈಗ
ಳನ್ನೆ ಆ । ನಂದ ನಿನ್ನು ಬೆನ್ನಿಲಿಟ್ಟ ಕಾರಣವೇನೊ ॥ ಸಿಂಧುಮಥನವ
ಮಾಡಿ ಅಂದು ಮಂದರ ಮುಳುಗಿ । ಬಂದು ನೆಗಹಿದ ಕೂರ್ಮ ಯೆಲೆ
ಸತ್ಯಭಾಮೇ ॥ ೨ ॥ ನೋಡಿದರೆ ಮೈಯೊಳಗೆ ಮಾಡಿರುವ ರೋಮ
ಗಳು । ಗಾಡಿಗಾರ ನೀನಾರಯ್ಯ ಹೇ ರಂಗಧಾಮಾ ॥ ಕ್ರೋಡರೂಪ
ದಿಂದಿಳಿಯ ದಾಡೆಯ ಮೇಲೆತ್ತಿತಂದೆ । ಕಾಡ ವರಾಹನು ಕಾಣೆ ಯೆಲೆ
ಸತ್ಯಭಾಮೇ ॥ ೩ ॥ ಮಾನುಷಂಗಳ ಮೇಲೇರಿ ನಲಿವನಂತೆ ವೃಗರಾಜ ।
ನಾನಾವಿಧದೇನು ಪೇಳೊ ಹೇ ರಂಗಧಾಮಾ ॥ ಮಾನಿನಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದನಿಗೆ
ಮಾನಭಂಗಕ್ಕಾದಗಿದೆ ಧೀ । ರನಾರಸಿಂಹ ಕಾಣೆ ಯೆಲೆ ಸತ್ಯಭಾಮೇ ॥
॥ ೪ ॥ ಧೊರೆತನವುಳ್ಳವನೆಂದು ಮರುಳುಗೊಂಡೆನಾ ನಿನಗೆ । ತಿರುಕ
ನೆಂದು ತಿಳಿಯದ್ದೋದೆ ಹೇ ರಂಗಧಾಮಾ ॥ ತರಳೆ ಸುರಂಗಾಗಿ ಬಲಿಯ
ಪಾತಾಳಕ್ಕಿಳುಹಿ । ಗರುವ ವಾಮನ ಕಾಣೆ ಯೆಲೆ ಸತ್ಯಭಾಮೇ ॥ ೫ ॥

ಅಡವಿಯೊಳು ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಕಡಿವನಂತೆ ಕೊಡಲಿಯನ್ನು । ಸಿಡಿವದೇನೊ
ಪುಣ್ಯವಾಸ ಹೇ ರಂಗಧಾಮಾ ॥ ಮಡುಹಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯರೊಳು ಮಡದಿ
ಸೇರ್ದ ಮಾತೆಗಾಗಿ । ಒಡೆಯನಾದ ಪರಶುರಾಮ ಯೆಲೆ ಸತ್ಯಭಾಮೇ ॥
॥ ೬ ॥ ಊರ ಬಿಟ್ಟು ಅರಣ್ಯವ ಸೇರಿ ಮುನಿಗಳಂತಿಪ್ಪ । ನಾನಾವಧಿ
ದೇನೊ ಪೇಳೊ ಹೇ ರಂಗಧಾಮಾ ॥ ಕ್ರೂರರಾವಣನ ಕೊಂದೆ ನಾರಿ
ಸೀತೆಯನು ತಂದೆ । ಧೀರರಾಮಚಂದ್ರ ಕಾಣೆ ಯೆಲೆ ಸತ್ಯಭಾಮೇ ॥ ೭ ॥
ವಲ್ಲಭೆ ಜನರಿಗಾಗಿ ಒಬ್ಬನೆ ಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ । ಗೊಲ್ಲನಂತೆ ಗೋವ
ಕಾಯುವ ಕಾರಣವೇನೂ ॥ ಬಿಲ್ಲಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮುರ ಕಂಪನ
ಕೊಂದ । ಬಲ್ಲಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕಾಣೆ ಯೆಲೆ ಸತ್ಯಭಾಮೇ ॥ ೮ ॥ ನಗೆ
ಗೇಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ದಿಗ್ವಿಪನನಾಗಿ ಯಿರುವೆ । ಅಗ್ರಗಣ್ಯವಿದೇನು
ಪೇಳೊ ಹೇ ರಂಗಧಾಮಾ ॥ ಮಿಗೆ ಮೂರು ಪುರದ ಸತಿಯರ ವ್ರತವ
ಕಡಿಸಿ । ಜಗವ ಮೋಹಿಪನೆ ಬೌದ್ಧ ಯೆಲೆ ಸತ್ಯಭಾಮೇ ॥ ೯ ॥ ಕರದಿ
ಖಡ್ಗವನ್ನೆ ಸಿಡಿದು ತರಳ ಅಶ್ವವನ್ನೆ ಯೇರಿ । ತಿರುಗುವದಿದೇನು ಪೇಳೊ
ಹೇ ರಂಗಧಾಮಾ । ಧರೆಯೊಳಧಿಕವಾದ ಸೋದೆವುರದಲ್ಲಿ । ಸ್ವಿರ
ವಾಗಿ ನಿಂತ ಹಯವದನ್ನು ಕಾಣೆ ॥ ೧೦ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೧೧೭. ರಾಗ ಅನಂದಭೈರವಿ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಕರೆಯೆ ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರಿಯನಿನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕಳುಹೆ ಮಧುರೆಗೆ । ಮರಳಿ
ಮರಳಿ ಗೋಕುಲಕ್ಕೆ ತೆರಳಬಂದೆಯಾ ॥ ೧ ॥ ಬರಸಿಕೊ ನಿನ್ನಿಷ್ಟವನ್ನು
ಪ್ರಿಯಸಖನೆ ಅವನ ॥ ಪರಮಬಂಧು ಮಾನಿನಿಯರನು ಪೇಳು ಮಧುಕ
ರಾ ॥ ೨ ॥ ಎಂತು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವೆ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಕಾಂತನ ಬಳಿಗೆ ॥ ಕಾಂತೆ
ಯೊಬ್ಬಳು ಅವನ ಜೆಲುವುದರದಮೇಲೆ ॥ ೩ ॥ ಸಂತತ ನೆಲಸಿಹಳು ಅವಳು
ನಮಗು ಮಾನ ॥ ದಂತರಂತರೆಂಬರು ಮಾನವಂತರೆಲ್ಲರು ॥ ೪ ॥
ಗೊಲ್ಲತಿಯರ ಮನೆಯ ಬಿಟ್ಟನೆ ಅವನು ನಮ್ಮ ಸೊಲ್ಲಿಗೆ ಸೋತು
ಮನವನಿಟ್ಟನೇ ॥ ಲಲಿತಗಂಧಕಸ್ತೂರಿ ಇಟ್ಟನೆ ರಂಗರಾಯ ಮಲತ
ಮಾವಗೆ ದ್ವೇಷವ ತೊಟ್ಟನೇ ॥ ೫ ॥ ಕಸ್ತೂರಿಯ ಬೊಟ್ಟಿನಿಟ್ಟನೆ ಅವನು

ನಮ್ಮ ಮುಕ್ತ ಕವಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ತುರುಬಿದಾ | ವಸ್ತು ಕೃಷ್ಣ ಮುಂದೆ ನಡೆಯಲು
 ಕಾಕಲತೆಡರುಮುತ್ತಿನಂದದಿ ಹೆಜ್ಜೆಗೊಂಡಿತು || ೬ || ಹರಿಯ ಬರವ
 ಕೇಳಿ ಹರುಷದಿ ನಾರಿಯರೆಲ್ಲ ಮರುಳುಗೊಂಡು ಎಗಡಕಟ್ಟಿರೇ || ತರಳೆ
 ಯುವತಿ ವೃದ್ಧಪತಿಯರು ಬಂದರಾಗ ಸಿರಿಯರಸನ ಕಾಂಬೊ ತವಕದಿ ||
 || ೭ || ಕೆಲರು ಉಣುತ ಉಡುತಲಿದ್ದರು ಕೆಲರು ತೊಡುತ ಕೆಲರು
 ಕಟ್ಟುತ ಬಿಡುತಲಿದ್ದರೇ || ಕೆಲರು ಅಡಿಗೆಗಳನೆ ಮರೆತರೇ ಕೆಲರು
 ಮೋಡುತ ಕೈಯ ಕಂಕಣ ಕಾಲಿಗಟ್ಟಿರೇ || ೮ || ಕಾಲ ಕಡಗ ಕಿವಿಯೊಳಿ
 ಟ್ಟರೆ ನಾಲೆ ತೆಗೆದು ತೋಳ ಬಳಿಗೆ ಪೇರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿರೇ || ನೀಲವರ್ಣನ
 ಕಾಂಬೊ ತವಕದಿ ನಾರಿಯರೆಲ್ಲ ಮೇಲುಮಾಣಿಗೆ ಯೇರಿ ಕುಣಿ
 ದರು || ೯ || ಇಟ್ಟ ಕಂಕಣ ಕಾಲಿಗಟ್ಟಿರೆ ತೊಟ್ಟ ಕುಪ್ಪುಸ ಬಿಟ್ಟ
 ಸೋಲುಮುಡಿಗೆ ಬಿಗಿದರೆ || ಅಟ್ಟ ಬಿಸಿಯ ಸಾಯಸವ ತಂದು ಸಿಟ್ಟಿ
 ಲಕ್ಕ ಪುಟ್ಟಮಕ್ಕಳ ಬಿಟ್ಟ ಸುಟ್ಟಳೇ || ೧೦ || ಒಂದುಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಪ್ಪನ್ನ
 ಚ್ಚುತ್ತ ಇಂದುಮುಖಿ ಮತ್ತೊಂದುಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಚ್ಚುಮರತಳೇ || ನಂದನ
 ರಿಗೆ ಮೊಲೆಯನೀಡುತ ಬಿಸುಟ್ಟು ಗೋವಿಂದನೆಂದು ಪತಿಯರೆದ್ದರಾ ||
 || ೧೧ || ಒಂದು ಕೈಲಿ ಪಾತ್ರವ ಪಿಡಿದು ನಿಂದು ರಭಸದಿ ಮತ್ತೊಂದು
 ಕೈಲಿ ಮಕ್ಕಳನೆಳವುತ || ಬಂದರೆಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣನ್ನಿರಹದಿ ನಿಂದಿರಿ ಯೆಂದರೆ
 ಮಂದ ಮರುತನಾಗ ಬೀಸಲು || ೧೨ || ರಂಗ ಚೆಲುವ ರಾಮ ಚೆಲುವ
 ಹಾಗೆಲ್ಲರೆನುತ ಅಂಗನೇಯರು ಜಗಳವಾಡುತ || ಮೊಂಗೊಳಲ ಪಿಡಿದು
 ಕೊಂಡಿಹ ಅವನು ನಮ್ಮ ಪಂಗಡಿಗೆ ರಂಗನಲ್ಲವೇ || ೧೩ || ರಾಮನಾಮ
 ಚೆಲುವ ಹೇಗೆಲೆ ಶ್ಯಾಮವರ್ಣನು ಕೋಮಲಾಂಗಜ ತೆರದಿ ಪೋಲ್ವನಾ ||
 ಭ್ರಾಮಕಾದ ಮಾತನಾಡುವೆ ನೀ ಪೋಗು ಹೆಣ್ಣೆ ಸ್ವಾಮಿ ದಯಾಪರ
 ಕೃಷ್ಣನಾ || ೧೪ || ದೇವನಗ್ರಜ ಚೆಲುವನಾದರೆ ಅವನು ನಮ್ಮ ಭಾವ
 ನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಲೇ || ಜೀವರೊಡೆಯನಾಗಬಲ್ಲನೆ ಅವನು ನಮ್ಮ
 ನೋವ ನುಡಿದ ನಿಷ್ಕರವಾಕ್ಯದಿ || ೧೫ || ಕಪ್ಪುಕೃಷ್ಣ ಚೆಲುವನಾದರೆ
 ಅವನು ನನ್ನ ದರ್ಪಣ ಪೂತನಿಯಸುವ ಹೀರದ || ಮುಪ್ಪಿಲ್ಲವನ ಖಡೆದ
 ಕೆಂಬೊ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಪ್ಪನ್ನ ಚ್ಚಿ ಮಗುವ ನೋಡಿದಳೆ || ೧೬ || ಹೆತ್ತ

ತಾಯ ಸುಖವ ಪೇಳ್ವರೆ ಹಾಗಾದಂನ್ನು ಮರ್ತ್ಯರೊಳಗೆ ಯೆಣಿಸಲಾ
ಗದು || ಸತತ ಮರುಳುಗೊಂಡು ಹರುಷದಿ ಹಿತದಿಯವನ ಸುಖವ
ಸೂರೆಗೊಂಡರೆಲ್ಲರು || ೧೭ || ಕೊಳಲ ಧ್ವನಿಯ ಕೇಳಿ ಬಂದರೆ ಚೆಲು
ಎಕೆಗವನ ಬಲೆಗೆ ಲಲನೆಯರು ಸಂದರೆ || ನಳನಾಭ ಕಾಯೊ ಯೆಂದರೆ
ಬಲೆಯ ಕೌಟಿ ಬಲೆಯೊಳಗೆ ಬಿಸುಟು ಪೋದನು || ೧೮ || ಕ್ಲೇಶವಾಶ
ಕೊಲ್ಲಿದು ಬಂದರೆ ಅವನು ನಮ್ಮ ಶೀರ್ಷಮಧ್ಯದಿಂದಲೋಲ್ವನು || ವಾಸು
ದೇವ ಕಾಯೊ ಯೆಂದರೆ ಬಲೆಯ ಕೌಟಿ ಮೋಸದಲ್ಲಿ ಬಿಸುಟು ಪೋದನು ||
|| ೧೯ || ಕೇಳಿದ್ದಿಲ್ಲವೆ ಚೋದ್ಯಪೋದನು ಡೊಂಕುಕುಬುಜೆ ನೀಲವ
ರ್ಣನ ಸೆರಗ ಪಿಡಿದುದಾ || ಲೋಲನೇತ್ರಿಯಾದಳಾಗಲೆ ಡೊಂಕು ಹೋಗಿ
ತಾಳಮೇಳಕ್ಕೆ ಕರೆದಳಾತನಾ || ೨೦ || ಸ್ಮರಸಿತನ ಚೆಲುವಿಕೆಯ
ಕಂಡು ಗಂಧಪೂಸಿ ಮರುಳುಮಾಡಿ ಮನೆಗೆ ಕರೆದಳು || ತರಳತನದಿ
ಅವಳ ಮೆಟ್ಟಲು ಡೊಂಕು ಹೋಗಿ ಸಿರಿಯರಸಗೆ ಯೋಗ್ಯಳಾದಳು ||
|| ೨೧ || ಕುಂಜರಾಗ ಪಿಡಿದನಚ್ಯುತ ನಡೆವ ಮನೆಗೆ ಅಂಜಸುತಿದೆ ಕಾನು
ವೆಂದಳು || ಕಂಜಸುಖನು ಅಸ್ತಮೈಸಿದ ನಾನಂಜುವೆನೆಂದು ಮಂಜುಳ
ವಾದ ದೊರಕಿತೆಂದಳು || ೨೨ || ಗಂಧವಿತ್ತ ಕುಬುಜೆಯಂಗ ಡೊಂಕ
ತಿದ್ದಿ ಹೊಂದಿ ರಜಕನ ಅಸುವ ಮಡುಹಿದಾ ಮಡಿಯನುಟ್ಟು || ಮುಂದೆ
ರಾಜಪಥದಿ ವಸ್ತ್ರರಾಶಿಯನ್ನಾಸಿ ಅಗ್ರಜನೊಡನೆ ನಡೆದನೆ ನಡೆದನು ||
|| ೨೩ || ಧನುವ ಮುರಿದು ಗಜವ ಕೊಂದನೆ ದೈತ್ಯವನದವನ ಲಿಂಗ
ನಿಂದನೆ || ದನುಜಮುಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ನಂದಿಗೆ ಮಾವಕಂಪನ ಮನಕೆ
ಭಯವ ಇಂದು ತಂದನೆ || ೨೪ || ಕಾಲ ಪಿಡಿದು ಗಗನಕ್ಕೆತ್ತಿದ ಚಾಣಾ
ರಮುಲ್ಲರ ಲೀಲೆಯಿಂದ ಸುತ್ತಿತಿರುಗಿಸಿ || ರಾಯ ಮುಲ್ಲರ ಕೃಷ್ಣರಾಯ
ಧರೆಯೊಳಪ್ಪಳಿಸಿ ಪುಡಿಯ ಮಾಡಿ ಖೂಳಜನರ ಯೆಳಗೆ ಕೆಡಹಿದ ||
|| ೨೫ || ಮುದ್ದುರಂಗನೊದ್ದಭರದಲಿ ಕೇಲು ಕಳಚಿ ಬಿಡ್ಡ ರಥವಿ ಸೇನೆಯ
ಮರ್ದಿಸಿದ ಪುಟ್ಟಕೈಲಿ || ಗುದ್ದಿ ಬೀಳೆ ಘಟದಿ ಗಳಗಳ ಅವನ ಹತ್ತಿಲಿದ್ದ
ಸೇನೆಯನ್ನನುಟ್ಟು ಮಾಡಿದೇ || ೨೬ || ಅದಕೊ ಬಂದ ಇದಕೊ ಬಂದ
ನೆಂದು ವಿಶ್ವರೂಪಗೆ ಬೆದರಿ ಬಿದ್ದು ಕೆಲವರಳಿದರು || ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ

ತೊಲಗಲು ಶ್ವಾಸವಡಗಿ ಕದನದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಳಿದರು || ೨೭ || ಇಲ್ಲಿಹ
 ಕೃಷ್ಣ ಈತನೆ ಕೃಷ್ಣನೆಂದು ಖಳರೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲಚವಳರಾಯುಧ ಪಿಡಿದರು ||
 ಕೊಲ್ಲು ಕೊಲ್ಲು ಯೆನುತಲಾಗಲೆ ಹಲ್ಲ ಕಿತ್ತು ಕಲ್ಲಕುಣಿಯ ಮಾಡಿದ
 ಹೋಗಲೆ || ೨೮ || ರಥವನಿಟ್ಟು ರಥವ ನಡಿಸಿದ ಅತಿಷಮರ್ಥ ಗಜವ
 ನಿಟ್ಟು ಗಜವ ಕೆಡಹಿದಾ || ರಥಚಕ್ರಗಳನೆ ತೆಗೆದು ತೆಗೆದಿಟ್ಟು ಚಕ್ರ
 ಧರನು ಕ್ಷಿತಿಗೆಕ್ಕೋಣಬಲಕೆ ಕ್ಷಯವಿತ್ತಾ || ೨೯ || ತರುವ ಕಿತ್ತು ಅದರ
 ಘಾಯದಿ ಮುಕುಂದ ಲಲನೆ ಕಂಠುರಗನರಸಮಾಹದಿ || ಹರಯ
 ಭರಕೆ ಅಂಜಿ ಪೋಡುವಾಗ ಜವುಟಿಗಳ ಭರಕೆ ಸೈನ್ಯ ಚಾರಣವಾದುದು ||
 || ೩೦ || ಮಾವ ನೀನು ನಮ್ಮ ಕರೆಸಿದೆ ಬಿಲ್ಲಹಬ್ಬಕೆ ಸಾಯಲಿಕ್ಕೆ ಮಲ್ಲರ
 ಕಳುಹಿದೆ || ಜೀವಸಹಿತ ನಿನ್ನ ಬಿಡುವೆನೆ ಉಪಾಯದಿಂದ ಮಾರಜನರ
 ಕೊಲಿಸಿ ನೋಡಿದೆ || ೩೧ || ಲಂಘಿಸಿ ಮಂಚದೊಳಿದ್ದ ಕಂಸನ ತಲೆಯ
 ಗುದ್ದಿ ರಂಗನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕೆಡಹಿದಾ || ರಂಗರಾಯ ಖಳರ ಮರ್ದಿಸಿ
 ಅವನ ಹೆಂಡರ ಮಂಗಳಸೂತ್ರದ ಗಂಟಿ ಬಿಡಿಸಿದಾ || ೩೨ || ಗೋಕು
 ಲದಲ್ಲಿ ಶಕಟಿ ಪೂತನೆ ಅದೇನು ಚೋದ್ಯ ಅನೇಕಖಳರ ಕೊಂದ
 ಕೃಷ್ಣಗೆ || ಲೋಕದೊಳಗೆ ಅನ್ಯರಾಶ್ರಯ ಆಯುಧಂಗಳು ಬೇಕೆ ಬಾಹು
 ಬಲಧೀರಗೆ || ೩೩ || ಇಂದ್ರ ತನ್ನ ಭಕ್ತಿಭಾವದಿ ಕಳುಹಿದ ಸ್ಯಂದ
 ನವನು ಕೃಷ್ಣನೇರಿದಾ || ಇಂದು ಬಲು ಬುಧರು ಸ್ತುತಿವಲು ಸೆವರದೊ
 ಳಗೆ ಕೊಂದನೆಂದು ಕಂಸನವರ್ಗಳಾ || ೩೪ || ಕಷ್ಟಬಿಡಿಸಿ ತಾಯಿ
 ತಂದೆಯ ಪುಣವ ತಿಡ್ಡಿ ಪಟ್ಟವನುಗ್ರಸೇನಗೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದಾ || ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೆ
 ಹಯವದನನ ಸ್ತುತಿ ಪಟ್ಟವ ನಮ್ಮ ಭವದ ಬೇಸರಾ || ೩೫ || ಅಟ್ಟಿದು
 ದಕ್ಕಿ ತನ್ನ ಭೃತ್ಯರ ವಿಟ್ಟಿಲ ನಮ್ಮ ಬಿಟ್ಟವನಲ್ಲ ಕೇಳು ಕೇಳಿದು || ದಿಟ್ಟ
 ಹಯವದನ ವಿಠಲನ ಮಹಮೆಯ || ಕಂಡು ಜಗಜಟ್ಟಿಯನ್ನಜನ
 ಕೊಂಡಾಡಿತು || ೩೬ || ಮೊಲೆಯನುಂಡು ಪೂತನೆಯ ಮಡುಹಿ ಹರು
 ಸತಾಳುತಾ || ಮಲಗಿ ಶಕಟಿನ ತುಳಿದು ಅತನ ಕೊಂದ ಹಯವ
 ದನ್ನ ಬಲ್ಲಿದ || ೩೭ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೧೮. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಆಗಲಿ ನಾ ಸೈರಸಲಾರೆ. ಪ. ನ್ನಗರಾಜಶಯನನ ತೋರೆ || ಪಲ್ಲ ||
ಖಗರಾಜಗಮನನ ನಿಗಮಗೋಚರನ || ಜಗದೇಕ ವಂದ್ಯನ ಜಾಣೆ
ರಂಗಯ್ಯನ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಮಾರನು ಮನೆಗ್ಗೊದನಮ್ಮಾ || ಎನ್ನ ||
ಸೇರದೆ ಮುನಿದಕಾಣಮ್ಮಾ || ಯಾರಿಗೆ ವುಸುರಲೆ ನೀರಜಾಕ್ಷಿಯೆ || ಎನ್ನ ||
ಬಾರದೆ ಮುನಿದು ತಾಳಲಾರೆ ನೋಡಮ್ಮ || ೧ || ಹೆಣ್ಣುಜನ್ಮ ವೃಥಾ
ಕಾಣಮ್ಮಾ || ಎನ್ನ || ಪುಣ್ಯವಿನ್ನಿತಾಯಿತಮ್ಮಾ || ಬಣ್ಣಸರವನೀವೆ
ಭಾಮಿನಿ ರನ್ನಳೆ || ಕಣ್ಣಾಣೆ ಕರತಾರೆ ಪುಸಿಯಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣನ || ೨ ||
ಅಂತರಂಗವ ತಿಳಿದೇನಮ್ಮಾ || ಪ್ರಾಣ || ಕಾಂತ ಮನೆಗೆ ಬಂದನಮ್ಮಾ ||
ಪಂಥವ ಬಿಟ್ಟೇಗ ಬಂದೆ ನಾ ಪಾಲಿಸುವ || ಕಂತುಜನಕ ಹಯವದನ
ರಂಗಯ್ಯನಾ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೧೯. ರಾಗ ಆಹೇರಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಮರುದಂಶಮಧ್ಯಮುನಿರನ್ನಾ || ನಿನಗಿಣೆಗಾಣೆ ಜಗದೊಳಗೆ ಸರ್ವ
ರೊಳು ಪೂರ್ಣ || ಪಲ್ಲ || ಹಿಂದೆ ರಾಮರ ಮುಂದೆ ಭಟನಾಗಿ ನಿಂದೆ ||
ಸಂದೇಹ ಬಹುಗಿರಿಯ ತಂದೆ || ಅಸುರರ ಕೊಂದೆ || ಇಂದ್ರಾದಿಸುರರ ನೀ
ತಂದೆ || ನೀನೀಗ || ಬಂದು ಧರೆಯೊಳಗೆ ಗುರುವೆನಿಸಿಕೊಂಡೆ || ೧ || ಕೌರ
ವನ ಬಲವನು || ತಂದೆ ಕೀಚಕನ ಮುಂದೆ || ಉರ್ವಿಯೊಳು ಬೇಸರದೆ
ಷಡ್ರಥಿಕರನು ಗೆಲಿದೆ || ಹರಿಯ ಕಿಂಕರನಾಗಿ ಮೆರಿದೆ || ನೀನೀಗ || ಸರ್ವ
ವನು ತೋರಿದು ಶಾಸ್ತ್ರಾಮೃತವ ಕರೆದೇ || ೨ || ದುರುಳ ವಾದಿಗಳಳಪ
ಘನಶ್ಯಾಮಸಖನೆನಿಸ || ಸಿರಿಯರಸ ಹಯವದನಪದಕಂಜಕಿದು ಮ
ಧುಪ || ಗುರು ಮಧ್ಯಪ ನಿರ್ಲೇಪ ಶುದ್ಧ ಸ್ಥಾಪ || ಪರಮಪಾವನ ಭಾವು
ಬಹಳಪ್ರತಾಪ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೨೦. ರಾಗ ನವರೋಜು, ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ಯದುಪತಿಯ ತೋರಮ್ಮಾ || ಯೆನ್ನ ಕೈಬಿಡದಿರಮ್ಮಾ || ಎದೆ
ಯೊಳು ನಿನ್ನ ನೆಲಸಿಕೊಂಡನಾ || ಖಳಕುಲಖಂಡನಾ ನಿನ್ನಯ ಗಂಡನಾ ||

॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಸರಸಿಜಪಳನೇತ್ರೈ . ಸದಮಲಶುಭಗಾತ್ರೈ . ಸರಸದಿ ನಿನ್ನ
 ಕೂಡೆ ಮಾತನಾಡುವಾ . ಕರುಣದಿ ನೋಡುವಾ ಭಕ್ತರೊಡನಾಡುವಾ ॥
 ॥ ೧ ॥ ಮದಗಜಸಮಯಾತ್ರೈ . ಮೇದಿನಿಯೊಳತಿಚಿತ್ರೈ ॥ ಅದುಭುತ
 ಪ್ರಳಯನೊಳು ಮಲಗಿಪ್ಪನಾ . ನಿನಗೊಲಿದಿಪ್ಪನಾ ಮನ್ಮಥನಪ್ಪನಾ ॥
 ॥ ೨ ॥ ಆದ್ಯಂತಮಧ್ಯರಹಿತೆ . ಅಜಭವಸುರಮಾತೆ ॥ ಮುದ್ದುಹಯ
 ವದನ ಶ್ರೀಧರದೇವನಾ . ಸೋದೆಪುರವಾಸನಾ ವಾದಿರಾಜಯತಿದೇ
 ಶನಾ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಸುಧೇವಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೧೨೧. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಛಾನ್ಸುತಾಳ.

ಹೇಳಲೋ ರಂಗಯ್ಯ ಹೇಳಲೋ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಈಗ . ಯೆಲ್ಲರ
 ಮುಂದೆ ಹೇಳಲೋ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ವಾಸುದೇವ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಮಕರ್ಮಗಳ
 ದೇಶದೇಶವ ಮೇಲೆ ಹೇಳಲೋ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಮತ್ತನ್ನೈವತಾರನಾಗಿ
 ಮಾಡುವನೆ ಹೊಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತೆ ಯೆಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಹೇಳಲೋ . ಮಂದರ
 ಗಿರಿಯನ್ನು ಬೆನ್ನಿಲಿ ನೆಗಹಿದ್ದು ಸುಂದರರೂಪದಿಂದ್ದೇಳಲೋ ॥ ಹೊಟ್ಟೆ
 ಗಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿ ಹಸಿಮಣ್ಣ ಮೊದ್ದದ್ದು ಅಷ್ಟು ಯೆಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಹೇಳ
 ಲೋ . ಹೇಸಿಗಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿ ಕರುಳ ಮಾಲೆಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದು
 ಹೇಳಲೋ ॥ ೧ ॥ ಬಡವಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾಗಿ ಬಲಿಯು
 ದಾನವ ಬೇಡಿದ್ದೇಳಲೋ . ಭಲದಿಂದ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಕುಲವ ಸಂಹರಿಸಿ
 ನೀ ತಾಯಿಯ ಕೊಂದದ್ದು ಹೇಳಲೋ ॥ ನಳಿನಾಕ್ಷಿಗೋಷ್ಠರ ಅರಣ್ಯ
 ಚರಿಸಿ ನೀ ರಾವಣನ ಕೊಂದದ್ದು ಹೇಳಲೋ . ಗೋಕುಲದೊಳಗೆಲ್ಲ
 ಗೋಪಾಲಕನಾಗಿ ಲಾಟಿಯ ಮಾಡಿದ್ದು ಹೇಳಲೋ ॥ ೨ ॥ ಪತಿಯುಳ್ಳ
 ನಾರಿಯರ ವ್ರತಭಂಗ ಮಾಡಿ ನೀ ಅತಿಲಜ್ಜೆಗೇಡೆಂದು ಹೇಳಲೋ .
 ಅತಿಮುದ್ದು ತೇಜಯನೇರಿ ನೀ ನಡಿಸಿದ್ದು ಕದನಕಂಟಕನೆಂದು ಹೇಳ
 ಲೋ ॥ ಗುರುವಾದಿರಾಜಗೆ ಮೊಲಿಮ ಸೋದೆಗೆ ಬಂದು ಜೆಲುವ ಶ್ರೀಹ
 ಯವದನನೆಂದ್ದೇಳಲೋ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೧೨೨. ಶ್ರೀರಾಗ, ಆದಿತಾಳ.

ಮನೆಮನೆಗೆ ಸಾರುತ ಬಂದ | ಶ್ರುಷನ್ನಮೂರುತಿ ಹಯವದನ
ಗೋವಿಂದ || ಪಲ್ಲ || ತನ್ನ ನಂಬಿದವರ ತಾಪತ್ರಯ ಕೆಡಿಸುವ || ಉನ್ನಂತ
ಪದವಿಯನಿತ್ತು ರಕ್ಷಿಸುವ || ೧ || ಇಂದು ದಶಮ ಶಾಕಾನ್ತಕವ ಮಾಡಿ
ನೀನೆಲ್ಲ || ಬಂದೆ ಭೋಜನ ಮಾಡಿರೋ ಯೆಂದು || ೨ || ಜಲಪಾನ
ಸಲ್ಲ ಲವಣ ಸಲ್ಲ ನಿಮಗೆಲ್ಲ || ಫಲಹಾರ ಸಲ್ಲ ಸಲ್ಲದು ಸಲ್ಲದು
ಯೆಂದು || ೩ || ನಾಳೆ ಯೇಕಾದಶಿಯುಪವಾಸ ಜಾಗರ || ಅಲಸ್ಯವ
ಮಾಡದೆ ಮಾಡಿರೋ ಯೆಂದು || ೪ || ಅನ್ನವರ್ಜಿತವು ತಾಂಬೂಲ
ದರ್ಶನ || ಚೆನ್ನವಸ್ತ್ರವು ವರ್ಜಿತ ವರ್ಜಿತವೆಂದು || ೫ || ಕಲಾರ್ಥ
ದ್ವಾದಶಿ ಬಂದಾಗಲೆ ನೀವು || ಮೊಲವಿನಿಂದಲೆ ಪಾರಣೆ ಮಾಡಿರೋ
ಯೆಂದು || ೬ || ಇನಿತು ಸಂತೋಷದ ಮಾಡಿದ ಸುಜನರ || ತನ್ನಂತೆ
ಮಾಡುವ ಸಿರಿಹಯವದನ || ೭ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೨೩. ರಾಗ ಮೋಹನ, ಝಂಪತಾಳ.

ಈತನೆ ಕಾಣಿರೋ | ಮಧ್ಯಮುನಿ | ಈತನೆ ಕಾಣಿರೋ || ಪಲ್ಲ ||
ಪರಿಪರಿಶ್ರುತಿಗಳೆಂಬ ಗುಹೆಗಳಲಿ ಕೇ | ಸರಿಯಂತೆ ಚರಿಸುತ ಹರಿಯೆ
ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂಬ ಘೋಷಗಳಿಂದ | ದುರುಳವಾದಿಗಳೆಂಬೊ ನಂಗ
ಳೋಡಿಸಿದಾತ || ೧ || ಸಕಲಾಗಮಗಳೆಂಬ ಶರಧಿಯ ದಾಟಲು |
ಯುಕ್ತುಂಡ ಮಧು || ಅಕಳಂಕ ಶ್ರೀಹರಿಯೆಂಬ ರತ್ನವ ಕಂಡು |
ಮುಕ್ತುಟದಲಿಟ್ಟು | ಲೋಕದಿ ಮೆರೆಸಿದಾತ || ೨ || ವೇದಸಾರನೆಂಬ
ಈಶತ್ವವಾದ | ಅವೃತವ ಕಲ್ಪಿಸಿ || ಆದಿಮೂರುತಿ ಶ್ರೀಹಯವದನನ |
ದಿವ್ಯ | ಪಾದಸೇವಕನಾದ | ಮಧ್ಯಮುನಿಯೆಂಬಾತ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೨೪. ರಾಗ ಗೌಳಿಪಂತು, ಅಟಿತಾಳ.

ಜಯರಾಯ || ಪಲ್ಲ || ಜಯರಾಯ ನಿನ್ನ ದಯವುಳ್ಳ ಜನ
ಂಗಿ || ಜಯವಿತ್ತು ಜಗದೊಳು ಭಯಪರಿಹರಿಸುವ || ಅನಪಲ್ಲ ||

ಮುಲ್ಲರಾದ ಮಾಯ್ಯಳ ಹಲ್ಲುಮುಂದು || ವಲ್ಲಭ ಜಗಕೆ ಶ್ರೀನಲ್ಲನೆಂದರು
ಹಿಡಿ || ೧ || ಮಧ್ವರಾಯರ ಮತ ಶುದ್ಧಶರಣಿಯೊಳು || ಉದ್ಭವಿಸಿದ
ಗುರು ಸಿದ್ಧಾಂತಸ್ಥಾಪಕ || ೨ || ಸಿರಿಹಯವದನನ ಚರಣಕಮಲವನು ||
ಭರದಿ ಭಜಿಸುವರ ದುರಿತಗಳ ಹಂಸುವ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೨೫. ರಾಗ ವರಾಳಿ, ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ಬಾರೊ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣನಾಥ || ಪಲ್ಲ || ಬಾರೊ ಅಪಾರ
ಬಲ ಭಾರತಿಗುಣಜಾಲ | ಭಾರತನುತಶೀಲ ಭಾರತಿಕೇಳಲೋಲ ||
|| ಅನುಪಲ್ಲ || ಅಕ್ಷನೆಂಬ ದುಷ್ಟ | ರಾಕ್ಷಸಕುವರನ್ನ || ಪ್ರೇಕ್ಷಿಸಿ ಮೇಲೆ
ಸುತ್ತಿ | ಪ್ರಕ್ಷೇಪಮಾಡಿದನೆ || ೧ || ನಿಂದಕನಾದ ಜರಾ | ಸಂಧನ
ಸೀಳಿದ ಶ್ರೀ || ನಂದಗೋಪನ ಮುದ್ದು | ನಂದನಪ್ರಿಯಕಂದ || ೨ ||
ವೇದವ್ಯಾಸರ ನೋಡಿ | ಭೇದಶಾಸ್ತ್ರವ ಮಾಡಿ || ಮೇದಿನಿಯೊಳು ತತ್ತ್ವ |
ದೋಧನೆ ಬೀರಿದಾನೆ || ೩ || ವಾದಿರಾಜರ ಮುಂದೆ | ವಾದಿಸಿ ಮೆರೆ
ಯುವ || ವೇದವೇದ್ಯರಯುತ | ವಾದಿರಾಜರಕೂಡಿ || ೪ || ಬಂಧು
ಜನಕೆ ದುಃಖ | ಬಂಧನ ಬಿಡಿಸೆಂದು || ಬಂದು ಬೇಡಿದ ಗುರು | ವೃಂ
ದಾವನಾರ್ಯವಂದ್ಯ || ೫ || ಅಷ್ಟಜನರು ಮಾಳ್ವ | ಇಷ್ಟಪೂಜೆಗೆ
ಮೆಚ್ಚಿ || ಸ್ವಚ್ಛದಿ ಪರಮೇಷ್ಠಿ | ಪಟ್ಟವನಾಳುವನೆ || ೬ || ಕುಂಜರ
ವರದ ಶ್ರೀ | ವಿಜಯಹಯವದನ || ಮಂಜುಳವಾದಪದ್ಮ | ಪೂಜಿಪ
ರೊಳು ವರ || ೭ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೨೬. ರಾಗ ಸಾವೇರಿ, ರೂಪಕತಾಳ.

ವಿಷಯಾಶೆ ಬಿಡಲೊಲ್ಲದೊ ದೇವ || ಪಲ್ಲ || ವಸುದೇವಸುತ
ನಿನ್ನ ವಶವಾಗದೊಂದ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಉದಯದಲೆದ್ದು ಹರಿಪಾದಗಳನು
ಸ್ಮರಿಸದಲೆ ಕುದಿದು ಪರರನ್ನೆ ಬೈದು ಸುಯ್ದು | ಮುದದಿಂದ ಮಜ್ಜನವ
ಮಾಡದಲೆ ಕಂಡಕಡೆ ಯೆರಗಿ ಪರಸದನಕಾಗಿ ಪೋಗಿ || ಮದಗರ್ವ
ದಿಂದ ಗುರುಹಿರಿಯರನ ವಂದಿಸದೆ ಕದನವನೆ ತೆಗೆದುಬಂದು ನಿಂದು |

ಇದು ಸಾಧನವೆಂದು ಉದರನೈವದಲಿ ತಿರುಗಿ ಸುದತಿಯರ ಸುಖಬಯಸಿ
ಮನಸುವೆಗ್ಗಲವಾಗಿ || ೧ || ಓದುವೆನು ವಿದ್ಯೆಗಳ ಓದನದ ಬಯಕೆಯಲಿ
ಸಾಧುಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ತೊರೆದು ಮರೆದು | ಕಾದುವೆನು ತರ್ಕವ್ಯಾಕರಣಬಲ
ದಿಂದ ಬೀದಿಬೀದಿಯಲಿ ಅರಸಿ ಬೆರಸಿ || ಮಾಧವನ ಪ್ರಾಜ್ಞಸದೆ ಪರರ
ಅನ್ನವನುಂಡು ಶೋಧಿಸದೆ ಪುಣ್ಯಪಾಪಲೇಪಾ | ಕ್ರೋಧದಿಂದಲಿ ಇನಿ
ತು ಪರಪರಿಯ ಭವಣೆಗಳು ಬಾಧೆಗೊಳಗಾಗಿ ಕುಧರ್ಮವನು ಪಡೆದೇ ||
|| ೨ || ಪರರ ಸಾಭಾಗ್ಯ ವಿದ್ಯೆ ಮಕ್ಕಳ ಕಂಡು ಕಂಡು ಮರುಗಿ ಮನ
ದೊಳಗೆ ಕರಗಿ | ಸೊರಗಿ ಧರಧರದಿ ಪರರ ಅಂಗನೆ ಚಿಲ್ವಿಕೆಯ ಕಂಡು
ತೆರೆದು ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡಿ ಬಾಡಿ || ಎರಗಿ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಯೇಕಾಂತದಲಿ
ಕಂಡಕಡೆ ಕರೆದು ಸನ್ನೆಯನು ಮಾಡಿ ಕೂಡಿ | ಹೊರಗೆ ಗುಣವಂತ
ನೆಂದೆನಿಸಿ ಧರೆಯೊಳಗೆ ಸಾಮರಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಸಂಚರಿಸಿ ನಿನ್ನನು ಮರೆ
ದೇ || ೩ || ದೇಶದೇಶಕೆ ಧನದಾಶೆಗಾಗಿ ನಡೆದು ಬೇಸರದೆ ಮನೆಗೆ
ಪೋಗಿ ಕೂಗಿ | ಭಾಸುರೋತ್ತಮರು ನಾವೆಂದು ಪರರ ಮುಂದೆ ಹೇಸ
ದಲೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಭಂಡು || ಕೋಪಗೊಳಿಸಿ ಪರರ ಆಶ್ರಯಗಳನೆ
ಮಾಡಿ ಭೇಷಜವು ತೋರಿಕೊಳುತ ಪೊಳುತಾ | ಈಸುಪರಿಯಲಿ ಹಣವ
ತಂದು ಕೂಡನೆಹಾಕಿ ಆ ಸತಿಸುತರೆನಗೆ ಗತಿಯೆಂದು ಗುಣಿಸುತಲೆ ||
|| ೪ || ಕಾಯದಾಸೆಯಿಂದ ನೋಯುವ ಬಯಸದಲೆ ಉಪಾಯವನು ಚಿಂತಿ
ಸುತ್ತ ಚಿತ್ತಾ | ಹೇಯವಿಲ್ಲದೆ ಸ್ನಾನಸಂಧ್ಯಾವಂದನ ತೊರೆದು ತೋಯಿ
ಸದೆ ದೇಹವನ್ನು ಇನ್ನು || ಮಾಯಮೋಸದಲೆನ್ನ ಬಾಯಿಗೆ ಬೇಕಾ
ದದ್ದು ಆಯಾಸಪಟ್ಟು ತಂದು ತಿಂದು | ಸಿರಿಯರಸ ಹಯವದನರಾಯನೆ
ನಾ ನಿನ್ನ ಮಾಯವನು ತಿಳಿಯದನ್ಯಾಯದಿಂದಲಿ ಕೆಟ್ಟು || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೨೭. ರಾಗ ತೋಡಿ, ಅಟತಾಳ.

ತಂಗಿ ಮೊಸರ ಸುತ್ತ ಚೆಲ್ಲಿದೆ | ಮುದ್ದು | ನಂಗ ಬೆಣ್ಣೆಯ ಮೆದ್ದು
ಬಲ್ಲಿದಾ || ಪಲ್ಲ || ಪುಟ್ಟಿದಾಗಲೆ ಮೂಲರೂಪವ | ತೋರಿ | ಅಟ್ಟಿದ
ಸುಜನರ ತಾಪವ || ಕೊಟ್ಟ ನಮಗೆ ಜ್ಞಾನದೀಪವ | ಕೃಷ್ಣ | ತೊಟ್ಟ

ದುರ್ಜನರೊಳು ಕೋಪವ || ೧ || ಯಶೋದೆಯ ನೊಲೆಹಾಲನುಂ
 ಬಾಗ | ನಸು | ಬಿಸಿನೀರ ಯೆರಸಿಕೊಂಬಾಗ || ಶಿಶು ಪೂತನೆಯ
 ಕೊಂದಿತೆಂಬಾಗ | ೨ || ಕೃಪಗೆ ಇವ ಬಲಾದಿಮ್ಮ || ೩ || ಇಂದಿರೆ
 ಯನು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿದ | ಸಖಿ | ವೃಂದಾರಕರೊಳಗೊಪ್ಪಿದ | ಕಂದಲ್ಲ
 ಕಲ್ಲಿಂದ ಜಪ್ಪಿದ | ತಾಯಿ | ಹಿಂದಟ್ಟಿ ಬರಲೋಡಿ ತಪ್ಪಿದ || ೪ || ಪುಟ್ಟ
 ಕೃಷ್ಣನ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು | ತಂ | ದೊಟ್ಟಿದ ಹಗ್ಗಗಳ ತಂದು || ಬಿಟ್ಟಿನಷ್ಟು
 ಸಾಲದೆ ದುರ್ಜನರ ಕೊಂದು | ಬಹು | ಘಟ್ಟಮಾಡಿ ದಳವ ಹರಿಯೆಂ
 ದು || ೫ || ಒರಳನೆಳದ ನೋಡು ಮತ್ತಿಯಾ | ಬಲು | ಮರನ ಕಿತ್ತವನಿವ
 ನರ್ಥಿಯಾ || ತರಳಾಕ್ಷಿ ಕೃಷ್ಣನು ನೆತ್ತಿಯಾ | ಬೆಣ್ಣೆ | ಸುರಿಯವಾಡಿದಳ
 ವನ ಕೀರ್ತಿಯಾ || ೬ || ಗಗನಕ್ಕೆ ಯೇರಿ ವಾತನ್ನು ಕೊಂದ | ನೀರೊ |
 ಳಗೆ ಪೋದ ತಂದೆಯ ಕರತಂದಾ || ಖಗನಂತೆ ಕಡಹದ ಮರದಿಂದ |
 ಹಾರಿ | ಎಗಡಸರ್ಪನ ತಲೆಯಲಿ ನಿಂದಾ || ೭ || ತುಳದಹಿತಲೆ
 ಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದಾ | ನಾಗ | ಲಲನೆಯರುತ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದಾ || ಅಲರು
 ಮಳೆಯ ಸುರಿಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದಾ | ಕೃಷ್ಣ | ಖಳರಲಕೆಗಳ ಕೊಚ್ಚಿದಾ || ೮ ||
 ನಂದನಮಾಡಿದಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದಾ | ತಾಯಿ | ಚಂದದ ಕೈಗಳೆಂದು
 ಚ್ಚಿದಾ || ಇಂದೆಮ್ಮ ಮನೆಯಲಿ ಸಚ್ಚಿದಾ | ನಂದ | ನಂದ ಹಿಡಿಯೆ
 ಕೈಯ ಕಟ್ಟಿದಾ || ೯ || ಮನೆಮನೆಯಲಿ ಪಾಲ ಕುಡಿದನೊ | ತನ |
 ಗನುಕೂಲಬಾಲಗೆ ಕೊಡುವನೊ || ಮನಕೆ ಬಾರದವರ ಬಿಡುವನೊ |
 ಕರು | ಎನ ಕೊರಳ ಕಣ್ಣೆಯ ಬಿಡುವನೊ || ೧೦ || ಕಣ್ಣೊಳು ಪಾಲ
 ನುಗುಳಿ ಪೋದ | ಈ | ಚಿಣ್ಣಿಗೆ ನೋಡಿದು ವಿನೋದ || ಮಣ್ಣು ಮೆದ್ದ
 ಖಳವ ತೋರಿದ | ಕೃಷ್ಣ | ಸಣ್ಣ ಬಾಯನು ಮುಚ್ಚಿ ಮಗುವಾದ ||
 || ೧೧ || ತುತ್ತೊಂದು ಹೆಚ್ಚಲುಗುಳಹೋಹ | ಜೀವ | ಮೊತ್ತವಾಗಾ
 ಲುಂಬದಿದೆ ಮೋಹ || ಪೃಥ್ವಿಯನುದರದಿ ಪೊತ್ತಿಹ | ಈ | ತೆತ್ತಿಗನಲಿ
 ಹೆಚ್ಚುತಿದೆ ಸ್ನೇಹ || ೧೨ || ವೃಷ್ಟಿಯ ನಿಲಿಸಲು ಘನಗಾತ್ರ | ವಾದ |
 ಬಿಟ್ಟನೆತ್ತಿದ ಸರಸಿನೇತ್ರ || ದಿಟ್ಟನ್ನು ಚಾರಿತ್ರವತಿಚಿತ್ರ | ಈ | ಪೃಷ್ಟಿ
 ಯೊಳಗೆ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಮಿತ್ರ || ೧೩ || ಕುಸುಮವಿತ್ತ ಕೋಮಲಿಗಿತ್ತ | ಈ |

ಹಸು ಕೂಸೆತ್ತ ಪದುವಕವೆತ್ತ || ಹಶುತ್ಯವೆಯನು ಬಿಟ್ಟು ಗಿಂಕೊತ್ತ ||
 ಈ || ಶಶಿಮುಖಜನಕಿವ ಸುಖವತ್ತ || ೧೩ || ಮೂರ್ಲೋಕವನಾಳ್
 ಶಚಿಯ ಗಂಡ || ನಮ್ಮ || ನೀಲವರ್ಣತೊಂಡರ ತೊಂಡ || ಬಾಲಕ
 ಸರ್ವೇಶ್ವರಗಂಡ || ಇವನ || ಕೀಳೆಂಬವನು ಜಗದೊಳು ಭಂಡ || ೧೪ ||
 ಅರಳೆಲೆಮಾಗಾಯಿ ಮುಂಗೈಯ್ಯಾ || ಪೊಸ || ಸರ್ದವಾಂಟಿ ಹೂಡೆ
 ತ್ರಿಭಂಗಿಯಾ || ವರವೇಣುವನು ತನ್ನಂಗೈಯ || ಲಿಟ್ಟಾ || ಧರದಲ್ಲಾದಿ
 ದನಮ್ಮ ರಂಗಯ್ಯಾ || ೧೫ || ಕೊಳಲಾದಿ ಸುರರನ್ನು ಮೊಲಿಸಿದ ||
 ನಾಗ || ತಲೆಗಳನೆಲ್ಲವ ಬರಿಸಿದ || ಇಳೆಯೊಳು ಗೀತವ ಕಲಿಸಿದ ||
 ಇಂತು || ಒಲಿದು ಎಕಲನಾಮವ ವಾಲಿಸಿದ || ೧೬ || ತರುಲತೆಗಳು
 ಪುಲಕಿತವಾಗಿ || ಈ || ಚರಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ || ಹರಯ ವೇಣು
 ನಾದ ಹೊಸಬಗೆ || ಅತಿ || ಹರುಷದಿ ನೋಡೆ ಊದಿದಬಗೆ || ೧೭ ||
 ಪಾಲನೊಲೆಯೊಳಿಟ್ಟು ಪೋದೆವು || ಆಗ || ಕಾಲಭೂಷಣ ಕೈಗಾದವು ||
 ಬಾಲರ ಕೆಲರು ಬಿಟ್ಟೋದೆವು || ಗೋ || ಪಾಲಸಂಗಕ್ಕೆ ಮರುಳಾದೆವು ||
 || ೧೮ || ಉಂಬವಂಗಿ ಬಡಿಸಲಾರೆಮೊಲ್ಲದೆ || ಪತಿ || ಎಂಬವನಾಜ್ಞೆಯಿ
 ಲ್ಲದೆ || ನಂಬಿದೆವು ನಾವು ಹರಿಯಲ್ಲದೆ || ಅನ್ಯ || ರೆಂಬುದು ಭಕ್ತವರ್ಗಕೆ
 ಸಲ್ಲದೆ || ೧೯ || ಶಿಶುವ ಬಿಟ್ಟೊಬ್ಬಳು ನಿಜಕನ್ಯ || ತನ || ದೆವಿಯ ತೋರಿ
 ಸಬಂಜಳಚ್ಯುತನ್ನ || ಎಸೆವ ಶ್ರೀಪತಿ ತನ್ನ ರಮಣನು || ಎಂದು || ಬಿಸು
 ಟಳು ಮೊದಲಾಳ್ ಗಂಡನ್ನ || ೨೦ || ಭೇನುಮಾತ್ರದಿಂದ ಫಲವೇನು ||
 ಕಾಮ || ಭೇನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಕರೆದನೊ || ಮಾನಿನಿ ಮೊದಲುಕರದ
 ಭೇನು || ಬಿಟ್ಟು || ಜಾಣೆ ಸೇರಿದೆ ಕೃಷ್ಣನ ಪದವನೊ || ೨೧ || ಸಿರಿ
 ಯಂಭ್ರಿ ಮೊತ್ತವ ಹರಿಯನ್ನ || ಆ || ಕರದಲಂಕಾರವೆಂದೊಬ್ಬಳು ತನ್ನ ||
 ಚರಣನೂಪುರತೋಳಿಗೆ ಧನ್ಯ || ವೆಂದು || ತರುಣೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಳಚ್ಯು
 ತನ್ನ || ೨೨ || ಒಲೆಯ ಪಾಲಗ್ನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು || ಕೃಷ್ಣ || ಗೊಲಿದಧರ
 ಮನವಿಟ್ಟಳು || ಲಲನೆ ಕಣ್ಣಾಂಜನವ ಬಿಟ್ಟಳು || ಜ್ಞಾನ || ಚೆಲುವ
 ನ್ನಂಜನಕೊಡಂಬಟ್ಟಳು || ೨೩ || ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳು ಧರಧರದಲ್ಲಿ || ಈ ||
 ಎಸೆವ ಗೀತೆಗಳ ಕೇಳಿ ವನದಲ್ಲಿ || ಹಸುಳೆಯ ನೆನೆಯುತ್ತ ಮನದಲ್ಲಿ ||

ಪರ | ವಶವಾದವು ಆಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ || ೨೪ || ಕಂದರ್ಪನ ಗೆಲುವ ಲಾವಣ್ಯ |
ನಯ | ದಿಂದ ಮೆರೆವ ನಮ್ಮ ರಂಗನ || ಚಂದನೋಡಲು ಬಂದ
ನಮ್ಮಮ್ಮನ | ಈ | ದ್ವಂದ್ವನ ನೋಡಲೆ ಕವಿಜನ || ೨೫ || ಇಂತು
ತೊರದು ವಿಷಯಂಗಳ | ಅ | ನಂತರ ಕಂಡೆಮ್ಮ ಕಂಗಳಾ | ಚಿಂತೆಯ
ಕಳೆದೆವು ಮಂಗಳಾ | ಶ್ರೀ | ಕಾಂತನೆ ಕಾವ ಜಗಂಗಳಾ || ೨೬ ||
ಸೋಳಸಾಸಿರ ಗೋಪಿಯರನಾಂತು | ಗೋ | ಪಾಲ ರಾಸಕ್ರೀಡೆಯಲಿ
ನಂತು || ತಾಳ ಮೇಳ ರಾಗಂಗಳ ಪಂತು | ಒಪ್ಪಿ | ಲಾಲಿಸೆಮಗೆ
ಸರ್ವೇಶ್ವರ ಸಂತು || ೨೭ || ವನದಲಿ ಬಿಟ್ಟೊಮ್ಮೆ ಮೋಡಿದಾ | ನಮ್ಮ |
ಮನದಲಿ ಸ್ನೇಹವ ನೋಡಿದಾ || ಪುನರಪಿ ಕರುಣವ ಮಾಡಿದಾ | ಈಗ |
ಮನೆಗೆ ಬಾರದೆಮ್ಮ ಕಾಡಿದಾ || ೨೮ || ವೃಂದಾವನದೊಳು ನಲಿವರನಾ |
ಗೋ | ವಿಂದ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಮೊಲಿದನಾ || ಕಂದರ್ಪ ಕೇಳಿಯ ಬಲ್ಲಿ
ದನಾ | ಕಾ | ಳಿಂದಿಯ ಜಲಕ್ರೀಡೆಗಿಳಿದನಾ || ೨೯ || ಟೆಲ್ಲಿದ
ಕೈಯಿಂದ ಮೊಳನೀರಾ | ನ | ಮೈಲ್ಲರ ನೀರಿಗಂಜನು ಧೀರಾ || ನಲ್ಲ
ನಾವೆಂದ ಮಾತನು ಮಾರಾ | ನಿವ | ಸುಲಭನೊಮ್ಮೆ ಮೊಗವ
ತೋರಾ || ೩೦ || ಕಾಲಿಂದ ಶಕಟನ ಮೆಟ್ಟಿದಾ | ದೊಡ್ಡ | ಗೂಳಿಯ
ಕೊಂಬ ಕಿತ್ತು ಕುಟ್ಟಿದಾ || ಸೀಳಿ ಬಕನ ಅಸುವನಟ್ಟಿದಾ | ಕೃಷ್ಣ |
ಬಾಲದುಷ್ಟವಧೆಗೆ ಪುಟ್ಟಿದಾ || ೩೧ || ಕೇಶಿಯೆಂಬ ದೈತ್ಯನ ಕೊಂದಾ |
ಖಳ | ನಾಶದಲಿ ಸದಾ ಮುಕುಂದಾ || ಅಸಮಯದಲಿ ಅಕ್ರೂರ
ಬಂದಾ | ಅವಂಗೇ | ಲೇಸ ಪಾಲಿಸಿ ಕೃಷ್ಣ ನಡೆತಂದಾ || ೩೨ || ದಾಸಗೆ
ಯಮುನೆಯೊಳ್ ಭವಬಂಧ | ಬಲು | ಕ್ಲೇಶವ ಬಿಡಿಸಿದವಿಳವಂದ್ಯಾ ||
ವೇಷವ ತೋರಿಸಿ ಕೃಪೆಯಿಂದ | ಈ | ಶ್ರೀಶ ಮಧುರಾಪುರಕಾಗಿ
ಬಂದಾ || ೩೩ || ಮಧುರೆಯ ಮಲ್ಲರ ಸೋಲಿಸಿದಾ | ತನ | ಗದಿರಾದ
ಕಂಪನನೊರಿಸಿದಾ || ಕದನಕೋಲಾಹಲವೆನಿಸಿದಾ | ನಮ್ಮ | ಮದನ
ಶರಕೆ ಗುರಿಯೆನಿಸಿದಾ || ೩೪ || ಎಲ್ಲ ದೇವರನಿವ ಮಾರಿದಾ | ಸಖ |
ಬಲ್ಲವರ್ಗಿಷ್ಟವ ದೀರಿದಾ || ಕಲ್ಲಕಂಬದಿ ತನ್ನ ತೋರಿದಾ | ಜಗ | ದಲ್ಲ
ಣದೈತ್ಯನಸು ಹೀರಿದಾ || ೩೫ || ದಯದಿಂದ ಸಖ ನಮಗಾದವ | ಚೆಲ್ಲ |

ಹಯವದನ್ನು ಕೃಪೆಯಾದವ || ನಯದಿ ಜಲವ ಪೊಕ್ಕು ಪೋದವ | ನೈ |
ರಯ ಕೊಂದು ವೇದವ ಕೃಪದವ || ೩೬ || ವಾದಿರಾಜನುಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದ |
ಪೂರ್ಣ | ಬೋಧರ ಪೂಜೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿದಾ || ಅವರದಿ ಕೃಷ್ಣನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ
ದಾ | ನಮ್ಮ | ಬಾಧಿಪ ಖಳರನ್ನು ಕೊಚ್ಚಿದಾ || ೩೭ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೨೮. ತತ್ತ್ವಸುವಾಲಿ.

ಹರಿಗೆ ಶರಣಂಬೆ ಶಿರಿಗೆ ಶರಣಂಬೆ ಪರಮೇಷ್ಠಿ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಶರ
ಣೆಂಬೆ ಸುವ || ಪರಮೇಷ್ಠಿ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಶರಣೆಂದು ನಾ ವೇಳುವೆ ಶ್ರೀಮ
ದಾನಂದತೀರ್ಥರ್ಗಿ ಸಾಸಿರ ಶರಣೆಂಬೆ ಸುವ || ೧ || ಅಹರಿ ಪುರುಷೋ
ತ್ತರ ವಾಸುದೇವ ಪಾರಾ ಸಂಕರ್ಷಣ ಅತಿಕ್ರೂರ ಸಂಹಾರ ಕಾರ
ಸುವ || ಸಂಕರ್ಷಣ ಅತಿಕ್ರೂರ ಸಂಹಾರಾಕಾರ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಅನಿರು
ದ್ಧಿಗೆ ಬೊಮ್ಮ ಕುಮಾರನಂತೆ ಸುವ || ೨ || ಮತ್ಸ ಕೂರ್ಮರೂಪ
ಸೂಕರನರಹರಿ ಕೋಪಾ | ವಾಮನ ಭಾರ್ಗವ ರಾಮನೆನಿಸ ಭೂಪ
ಕೃಷ್ಣ ಸುವ || ವಾಮನ ಭಾರ್ಗವನೆನಿಸ ಭೂಪ ಕೃಷ್ಣ ಹರಿಯಾ
ಬುದ್ಧ ಕಲ್ಪಿ ರೂಪ ಪ್ರಸಿದ್ಧಗಳೆ ಸುವ || ೩ || ಅವಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣ
ಮತ್ತಾವಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣ | ಇವರಿಬ್ಬರ ಗುಣವನ ಅರಿಯದವನೆ ಸುವ ||
ಇವರಿಬ್ಬರ ಗುಣವ ಅರಿಯದವನೆ ಗವನ ಎಂಬರ್ಧದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರ
ನಂಬಂತೆ ಸುವ || ೪ || ಅತ್ತನು ಅತಂತ್ರ ಪರಮಾತ್ಮನು ಸ್ವತಂತ್ರ
ದುಃಖಾತ್ಮನು ಜೀವಾತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮನೆ ಸುವ || ದುಃಖಾತ್ಮನು ಜೀವಾತ್ಮ
ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲ ನಾದಿ ಜ್ಞಾನಾನಂದಕನ ಹರಿಗೆ ಸಮಾನದೆಲ್ಲ ಸುವ ||
|| ೫ || ಜಡದಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮ ಜಡಜೀವರಲಿ ಪರಮಾತ್ಮ ಕೆಡದಂತೇಕಾತ್ಮ
ಬಿಡದಿಹ ಸುವ || ಕೆಡದಂತೇಕಾತ್ಮ ಬಿಡದಿಹ ನಾದಿ ದ್ವಾಸುಪರ್ಣವೆಂಬ
ಸ್ತುತಿ ಲೇಸು ಲೇಸು ಸುವ || ೬ || ಹರಿಜೀವಕ್ಕು ಭೇದ | ಜೀವಜೀವಕ್ಕು
ಭೇದ ಜಡಹರಿಗಳ ಭೇದ ಶರೀರ ಭೇದ ಸುವ || ಜಡಹರಿಗಳ ಭೇದ
ಶರೀರ ಭೇದ ವಕ್ಷುಜಡಜೀವ ಭೇದ ಪಂಚಭೇದಗಳ ಸುವ || ೭ ||
ಪಂಚಭೇದಗಳೆಂಬೊ ಪ್ರ | ಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ವೈಕುಂಡೊಳಗಿರುಳಾ

ಒಂದುಂಟು ಕೇಳು ಸುವಿ || ವೈಕುಂಠದೊಳಗಿರುಳ ಒಂದುಂಟು ಕೇಳು
 ವಾದಿ ಸಾಳು ಸಾಳು ನಾಲ್ಕು ವೇದ ಮುಕ್ತಿಯುಂಟು ಸುವಿ || ೮ ||
 ಶ್ರವಣ ಕೀರ್ತನ ಹರಿಸ್ತರಣಿ ಸೇವನ ಪೂಜನವಂದನ ದಾಸನಹನಂತೆ
 ಸುವಿ || ಪೂಜನವಂದನ ದಾಸನಹನಂತೆ | ಗಳ ತನ್ನ ಅರ್ಥ ಕೂಡೊಂ
 ಭತ್ತು ಭಕ್ತಿ ಸತ್ಯ ಉಂಟು ಸುವಿ || ೯ || ಜೀವೇಶನೆಂದು ಹರಿ ನಿರ್ಗುಣ
 ನೆಂದು ಅಪೂರ್ಣಗುಣನೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳೊಂದು ಸುವಿ || ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗ
 ಳೊಂದು ಸಮರಥಿಕಾರ ಅವತಾರ ಯೆಲ್ಲ ಭೇದ ಯೆಂಬವಗೆ ಸುವಿ ||
 || ೧೦ || ಅವತಾರ ಯೆಲ್ಲವಂಶವತಾರ ಯೆಂಬ ಗುರು ಶಿಷ್ಯನು ನಮ್ಮ
 ಹಂದ್ರೇಷಿಯಂತೆ ಸುವಿ || ಗುರು ಶಿಷ್ಯನು ನಮ್ಮ ಹಂದ್ರೇಷಿಯಂತೆ
 ವಾದಿ ಹರಿಭಕ್ತರೊಡನೆ ಕೋಪಂಗಳು ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು ಸುವಿ || ೧೧ ||
 ಸಂಚಿವಾ ಭೂತದೇಹ ಸಂಚಯರೆಲ್ಲ ಪನ್ನೋಹನಾದ ಸಂಚಿತೆಯಾದ
 ಕರ್ಮಂಗಳು ಸಂಚಯರೆಲ್ಲ ಸುವಿ || ಸಂಚಿತೆಯಾದ ಕರ್ಮಂಗಳು ಸಂ
 ಚಿತೆಯರೆಲ್ಲ ಮುಕ್ತರಾದ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಸುಖವು ಪನ್ನೋಹನಂತೆ ಸುವಿ ||
 || ೧೨ || ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಯೆಪ್ಪತ್ತೆರಡುಸಾವಿರ ನಾಡಿಗಳಿಂದ ಪಿರಿಯವಾದವು
 ನೂರೆಂಟು ಐದು ಸುವಿ || ಪಿರಿಯವಾದವು ನೂರೆಂಟು ಐದು ಮೂರು
 ಒಂದು ಈಸರಿಯಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಗಿವ್ವುವಂತೆ ಸುವಿ || ೧೩ || ಇಳಾನಾಡಿ
 ಸಾವಿರ ಶಿಳುವಾಡಿ ಅದರ ಶಿಳುವಾಡಿರೇಳು ವಿರಳನಂತೆ ಸುವಿ ||
 ಶಿಳುವಾಡಿರೇಳು ವಿರಳನಂತೆ ನಾಡಿ ಕೆಳಗೆ ದೇಹ ರಕ್ತವರ್ಣ ನಾರಾ
 ಯಣನಿಹ ಸುವಿ || ೧೪ || ಒಂದು ನಾಡಿ ವೆಸರು ಸುಷುಮ್ನನಾಡಿ
 ರಂಧ್ರದೊಳು ರಂಧರದ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ರಂಧನವಂತೆ ಸುವಿ || ರಂಧರದ
 ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ರಂಧನವಂತೆ ನಾಡಿ ಕೆಳಗೆರಡಂಗುಲದ ಮೇಲೆ ಹನ್ನೆರಡಂತೆ
 ಸುವಿ || ೧೫ || ಹೊಕ್ಕುಳೊ ಆರುದಳ ಇಕುರುಕ್ತಿ ವೃಂದರೊಳು ತತ್ತ್ವ
 ನಾಥ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ತಾ ಮುಖ್ಯರಂತೆ ಸುವಿ || ತತ್ತ್ವನಾಥ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ತಾ
 ಮುಖ್ಯರಂತೆ ಆಗಿ ಪಿಂಗಳವರ್ಣನು ಯೆಂದು ಹಿಂಗದಿಹ ಸುವಿ || ೧೬ ||
 ಎಂಟು ದಳ ಕೆಂಪು ಅಲ್ಪುಂಟು ಹೃದಯಕಮಲ ವೈಕುಂಠಪತಿ ಚತು
 ರ್ನರ ಮಂಟಪವೆ ಸುವಿ || ವೈಕುಂಠಪತಿ ಚತುರ್ನರ ಮಂಟಪದ ಮಧ್ಯ

ದಲ್ಲಿ ವಾಯು ಜೀವಿಗೆ ಸಾಯುಜ್ಯವುಂಟೆ ಸುವ || ೧೭ || ಕೂದಲ
 ಕೊನೆಯ ಹತ್ತುಸಾವಿರ ಇದು ಆಗಲೆಂದು ಅಂದು ಜೀವಪರಿಮಾಣ
 ಲಿಂಗ ಕಂಡ್ಯ ಸುವ || ಅಂದು ಜೀವಪರಿಮಾಣ ಲಿಂಗ ಕಂಡ್ಯ ದಂದ
 ರೊಳ ಅಂಗುಷ್ಟದಷ್ಟು ದೇಹ ಅಂಗವಂತೆ ಸುವ || ೧೮ || ಸ್ಥೂಲಂಗುಷ್ಟ
 ಪರಿಮಾಣ ಪ್ರಜ್ಞನಾಥ ನಾರಾಯಣ ಹೃದಯಕಮಲದ ಒಳಗೆ ಎಮಲ
 ನಂತೆ ಸುವ || ಹೃದಯಕಮಲದ ಒಳಗೆ ಎಮಲನಂತೆ ಜೀವಿಗೆ ಗಾಢಾ
 ಪದಲ್ಲಿ ಹರಿ ತಾ ರಕ್ಷಿಸನಂತೆ ಸುವ || ೧೯ || ಇಳಾನಾಡಿ ಪೂರ್ವಪಿಂಗಳ
 ದಕ್ಷಿಣೆಲಿ ಪ್ರಸೂತಿಯಲಿ ವಪ್ರಕೃಗಿತಗಳೆ ಸುವ || ಪ್ರಸೂತಿಯಲಿ
 ವಪ್ರಕೃಗಿತಗಳೆ ಬ್ರಹ್ಮನಾಡಿ ಸುತ್ತ ಪಂಚನಾಡಿಗಳ ಸುತ್ತ ಪಂಚರೂ
 ಪಗಳೆ ಸುವ || ೨೦ || ದಕ್ಷಿಣಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ವಿಶ್ವಮೂರ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಕ
 ನಾಗಿ ಜೀವರಹಂಸಕೆ ರಕ್ಷಕನೆ ಸುವ || ಶಿಕ್ಷಕನಾಗಿ ಜೀವರಹಂಸಕೆ
 ರಕ್ಷಕನೆ ಜಾಗರಗಾಣಿಸುವರ್ಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಪ್ನಭಾಗ್ಯ ಸುವ || ೨೧ || ಈದೇವರ
 ವ್ರಾಜ್ಞನಾದ ಹರಿಯ ಕೂಡಿ ನಿದಾನಿಸಲು ಜೀವಿಗೆ ಸುಖತೇಜಸವು
 ಸುವ || ನಿದಾನಿಸಲು ಜೀವಿಗೆ ಸುಖತೇಜ ಅನೇಕಾಗಿ ತೈಜಸನಲ್ಲಿ
 ಸ್ವಪ್ನಭಾಗ್ಯ ಸುವ || ೨೨ || ಕಂಠದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪ್ಯಂಟು ತೈಜಸಮೂರ್ತಿ
 ನರಕದ ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ಶಿರಗಳೆ ಸುವ || ನರಕದ ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ಶಿರಗಳೆ
 ಶಿರಕರ ಮಧ್ಯದಲಿ ಕರಿಮುಖಹಸ್ತಿಯಾಗ್ಯಲಿವು ವದಂತೆ ಸುವ || ೨೩ ||
 ಕಿರುನಾಲಿಗೆಯಲಿ ಯೆರಡುದಳ ಬುಣವು ಅರವಿಂದದಲ್ಲಿ ಅನಿರುದ್ಧನಿಹ
 ಸುವ || ಅರವಿಂದದಲ್ಲಿ ಅನಿರುದ್ಧನಿಹ ಹರಿಯು ಈಪರೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿದವರು
 ಅಧಿಕಾರಿಗಳಂತೆ ಸುವ || ೨೪ || ಹುಬ್ಬುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶುಭ್ರ ನಾಲ್ಕು
 ದಳದ ಕಮಲ ಒಬ್ಬನಾಥ ಪ್ರದ್ಯಮ್ಮ ತಾ ಲಬ್ಧವರ್ಣ ಸುವ || ಒಬ್ಬ
 ನಾಥ ಪ್ರದ್ಯಮ್ಮ ತಾ ಲಬ್ಧವರ್ಣನಾಗಿ ಶುದ್ಧವಾದ ರೂಪಿನಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ
 ಗಳೆ ಸುವ || ೨೫ || ಶಿರದ ಮೇಲೆ ಶುಭ್ರ ಹನ್ನೆರಡು ದಳದ ಕಮಲ
 ಅರುಣ ವರುಣ ನಾರಾಯಣನಿಹ ಸುವ || ಅರುಣ ವರುಣ ನಾರಾಯಣ
 ಹಂದು ಈಪರೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿದವರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಂತೆ ಸುವ || ೨೬ || ಬ್ರಹ್ಮ
 ಹತ್ಯ ಶಿರಸ್ಕಂಚ ಸ್ಪರ್ಣಸ್ತೇಯ ಭುಜದ್ವಯಂ ಸುರಾಪಾನ ಹೃದಾ

ಯುಕ್ತ ಗುರುತಲ್ಪ ಸುವಿ || ಸುರಾಪಾನ ಹೃದಾಯುಕ್ತ ಗುರುತಲ್ಪ ಕಟಿ
 ವೃಯಂ ತತ್ಸಂಯೋಗ ಪಾದ ಪಾಪರೂಪಗಳೆ ಸುವಿ || ೨೭ || ಪಾತಕ
 ಪ್ರತ್ಯುಂಗಳು ಉಪಪಾತಕ ರೋಮಂಗಳು ಪಾಪಪುರುಷ ರಕ್ತನೇತ್ರ
 ನೀಲಪುರುಷ ಸುವಿ || ಪಾಪಪುರುಷ ರಕ್ತನೇತ್ರ ನೀಲಪುರುಷ ನೀಲಮೇ
 ಘಶ್ಯಾಮ ಯನಿಸಬೇಕು ಸುವಿ || ೨೮ || ಪುರುಷ ಪೋಡಶನಾದ
 ಪಟ್ಟೀಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ತ್ರಿಕೋಣದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನ ಸಂಕರ್ಷಣ ಕೊಡುವ
 ಸುವಿ || ತ್ರಿಕೋಣದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನ ಸಂಕರ್ಷಣ ಕೊಡುವ ದೇಹ ಪವಿತ್ರ
 ವಾಸುದೇವರಲ್ಲಿ ವಾಸನಂತೆ ಸುವಿ || ೨೯ || ಹನ್ನೆರಡುಗುಲದ ಮೇಲೆ
 ಹನ್ನೆರಡು ದಳಕಮಲ ಪ್ರಸನ್ನರಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಪ್ರಸನ್ನ ಕೊಡುವ ಸುವಿ ||
 ಪ್ರಸನ್ನರಗೆ ಪ್ರಸನ್ನ ಕೊಡುವ ತುರಿಯ ಸುತಳತಳದಲ್ಲಿ ನಿಧಾನಿಸಲು
 ಸುವಿ || ೩೦ || ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣ ನಮ್ಮ ಸೌಖ್ಯವಾದ ಬಂಧು ದುಃಖ ಪರಿ
 ಹಾರ ಸುಖ ಈವನಿಗೆ ಸುವಿ || ದುಃಖ ಪರಿಹಾರ ಸುಖವೇವನಿಗೆ
 ಮರುತನ ರೂಪ ಹನುಮ ಭೀಮಸೇನ ಭೂಪನಂತೆ ಸುವಿ || ೩೧ ||
 ಮೂರನೆ ಆವತಾರ ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥರು ವೀರವೈಷ್ಣವರಿಗಾಗಿ ಗುರು
 ಗಳ ನಂಬಿದವರು ಸುವಿ || ವೀರ ವೈಷ್ಣವರಿಗಾಗಿ ಗುರುಗಳ ನಂಬಿದ
 ವರು ಬೋಧಧ್ಯಾನವನ್ನು ಪೂರ್ಣಬೋಧ ಕೊಡುವ ಸುವಿ || ೩೨ ||
 ಹಯವದನ ತನ್ನ ಪಾದದ ಬಳಿಯಲಿಟ್ಟು ಸಲಹುವ ಸುವಿ || ೩೩ ||

೧೨೯. ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ, ಆದಿತಾಳ.

ಯಾರಿಗೆ ಯಾರೋ ಕೃಷ್ಣ | ಶೂರಾ ಕುವಾರನೇ || ಪಲ್ಲ ||
 ಯಾರಿಗೆ ಯಾರೋ ನಿನ್ನ | ಹೊರೆತನ್ಯಪೂರ್ವವಾರೋ | ಧೀರಾ ಮಾರ
 ಜನಕಾ | ಕ್ರೂರಾಗೊಲಿದ ಭೋರೆ | ಅನುಪಲ್ಲ || ಸತಿಪುತರ್ಹಿತರೇನೋ |
 ಮತಿ ಭ್ರಾಂತಿಮಾಡಿಸುವರೋ ಶ್ರೀ | ಪತಿ ನೀನೆನಗೆ ಗತಿ ಕು | ಮತೀ
 ಯ ಬಿಡಿಸೀಗಾ || ೧ || ಅಶಾಪಶದಿ ಶಿಲುಕೆ | ಘಾಸೀಬಟ್ಟಿನೋ
 ಬಹಳಾ | ವಾಸುದೇವನೇ ನಿನ್ನ | ದಾಸಾನ ಮಾಡಿಸೆನ್ನಾ || ೨ ||
 ಮಾಯಾಮಾಯಾದಿ ಮುಳುಗಿ | ಘಾಯಾಮಾಯಿತೋ ಕಾಯಾ ಉ |
 ಪಾಯಾ ಯಾವದು ವೇಳೋ | ಕಾಯಾ ಹಯವದನಾ || ೩ || ತ್ರಿ ||

೧೩೦. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಏಕತಾಳ.

ಅನ್ಯಾಯ ಮಾತುಗಳಾಡದಿಂ ಪರ ಹೆಣ್ಣುಗಳರಾ ಕೇಳಿ | ಪುಣ್ಯ
ವಂತರಾದ ಕಾರಣ ಕೃಷ್ಣನ ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡಿದಿಂ || ಪಲ್ಲ || ಕ್ಷೀರಸಾ
ಗರಶಾಯಿ ಆಗಿದ್ದವನು ಪಾಲು ಸೋರೆ ಕದ್ದದ್ದು ನಿಜವೇ | ನಾರಿ ಇಂದಿರೆ
ಮನಕೆ ಬಾರದ ಸ್ವರಮಾಣ ಪರರ ನೆರೆದನೇನೇ || ವಾಂಜೋದ್ಭವಾದ್ಯ
ರಲಿ ನೆಲೆಸಿಹನು ಪೇರೋನೆ ಸಣ್ಣವರ | ಸೂರ್ಯನಂತೆ ತೇಜದವ
ಬಂದು ನಿಶಿಯಲಿ ಸೂಂಲಿ ನಿಂತನೇನೇ || ೧ || ಕಾಲಯವನನ ಕೂಡೆ
ಕಲಹ ತೊಟ್ಟಿವ ನಿಮ್ಮ ಬಾಲರ ಬಡಿವನೇನೇ | ಮೂಲೋಕವನೆಲ್ಲ
ಭಾರ ಪೊತ್ತಿಹ ಹಂ ತಾನು ಅಳುಗಳೇರುವನೇನೇ || ವಾಲಾಯದಿ ಸುರ
ರಿಗೆ ಸುಧೆಯನಿತ್ತ ಗೋಪಾಲ ಮೊಲೆಯನುಂಬುವನೇನೇ | ಪೇಳಲಿ
ನ್ನೇನು ದನುಜಕುಲಾಂತಕ ಹಂ ಮೂಲೆಯಲಡಗುವನೇನೇ || ೨ ||
ಸುರರು ಸ್ತುತಿಸೆ ತುಟಿಮುಷಕದವ ತಾನು ಬರಿವಾತನಾಡುವನೇ | ಕರಿ
ರಾಜ ಕರೆದರೇ ಓಡಿಬಂದವ ನೀವು ಕರೆಯಾದೆ ಬರುವನೇನೇ || ಸ್ಥಿರ
ವಾದ ವೈಕುಂಠದರಸನೆನಿಸುವ ಸ್ವಾಮಿ ಕೆರೆ ಭಾವಿ ತಿರುಗುವನೇ |
ಸ್ವರನ ಪೆತ್ತ ಹಂ ತಾನು ಪರಿಹಾಸವನು ಮಾಡಿ ತರುಣೇರ ವಲಿಸುವ
ನೇನೇ || ೩ || ಪುಣ್ಯ ಪ್ರೇರಿಸುವ ದೇವರ ದೇವನು ಪರಹೆಣ್ಣಿನಪ್ಪಿಕೊಂ
ಬನೇ | ಉಣ್ಣಲು ತಾನೇನೊಲ್ಲದ ನಿತ್ಯತ್ವಪ್ತ ಬೆಣ್ಣೆಯ ಮೆಲುವನೇನೇ ||
ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದ ಚಿನುಮಯನು ಸರ್ವದ ನಿಮ್ಮನೆಯೊಳಪ್ಪನೇನೇ |
ಚೆನ್ನಾರಜಿಲುವ ಕಾಮನ ಸಿತನವನು ನಿಮ್ಮನು ಅಣಕಿಸಿ ಆಡುವನೇನೇ ||
|| ೪ || ವೃದುವಾದ ಉರಗತಲ್ಪನು ತಾನು ಹಸಿ ಬಾಣತಿಯ ಅಗಟಿ
ಮಂಚದೊಳಿವ್ವನೇ | ಎದೆಯಲಿ ಕೌಸ್ತುಭ ಧಗಧಗಿಸುವ ನಿಮ್ಮ ವಸ್ತು
ಗಳ ಕಳುವನೇನೇ || ಮದನಾರಿಗೆ ತಾನು ಅದ್ಭುತವ ಮಾಡಿದವ ಇದು
ಆತನ ಲೀಲೆಯೇ | ಪದಮಾಕ್ಷ ಸಿರಿಹಯವದನರಾಯನ ಭಜಿಸಿ
ಮುದದಿಂದ ನೀವು ಬಾಳಿರೇ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಸುಧೇಶ್ವರಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೩೧. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಎನು ಸತ್ಯವ ಮಾತಲೀ ಮತವು ಹಿರಿಯದೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಸಮ್ಮತವಾಗೇ || ಪಲ್ಲ || ಎದತದ್ವಾರದೊಳೆಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಉತ್ತಮನೆಂದು ವೇದಗಳ ನುಡಿಸಲೇ | ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗರಸು ಅಂಬುಜಸಂಭವನೆಂದು ಆಗಮಗಳ ಮಳೆಗರೆಸಲೇ || ೧ || ಪರಲೋಕ ಸಾಧನಕೆ ತಾರತಮ್ಯ ಮತವೆಂದು ಗರಳವನು ನಾ ಭುಜಿಸಲೇ | ಹಂದಿನಕಮರದಿನವು ಸಂದಿನವಲ್ಲೆಂದು ಹರಿವ ಹಾವನು ಪಿಡಿಯಲೇ || ೨ || ಭಾಗವತಶಾಸ್ತ್ರವೆ ಬಹಳ ಭಾಗ್ಯದವೆಂದು ಭಾರ ಶಿರದಲಿ ಧರಿಸಲೇ | ಭಾಗವತ ನಿಂದಕಗೆ ಬಹು ನರಕವೆಂತೆಂದು ಪರ್ವತಾಗ್ರದಿಂ ಧುಮುಕಲೇ || ೩ || ಶ್ರೀಮಧ್ವಶಾಸ್ತ್ರವೇ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಕಥಿಕೆಂದು ಶ್ರೀತುಲಸಿಯ ನಾ ಸ್ಮರಿಸಲೇ | ತಾಮಸ ಮತಜಾಲವೆಲ್ಲ ವೇದವಿರುದ್ಧವೆಂದು ವಾರಿಧಿಯೊಳು ನಾ ಬೀಳಲೇ || ೪ || ಶ್ರೀಮಧ್ವರಾಯರೇ ಅತ್ಪರಕ್ಷಕರೆಂದು ಅನಲವನು ನಾ ಪಿಡಿಯಲೇ | ಕಾಮತಫಲವೇವನು ಶ್ರೀಹಯವದನನೆಂದು ಅಶರೀರಿಯ ನುಡಿಸಲೇ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೩೨. ರಾಗ ನಾಟಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಜಯ ಜಯ ಶ್ರೀಹಯವದನ ಜಯ ಜಯ ಶ್ರೀಖಳದಮನ | ಜಯತು ಸಜ್ಜನಸದನ ಸಕಲ ಆಭರಣಾ || ಪಲ್ಲ || ರಾಘವಾನ್ವಯಸೋಮ ಖರನಿಶಾತರಭೀಮ | ಸಕಲ ಸದ್ಗುಣಧಾಮ ಸೀತಾಭಿರಾಮಾ || ಕಾಮ ನಿಜನಕಾಮ ಶರಣವಾಲಕ ಧಾಮ | ಸ್ವಬಲಪಾಲಿತ ರಾಮ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮಾ || ೧ || ಯಾದವಾನ್ವಯ ಜಾತವ ರಸತ್ಯಭಾಮೇತ | ವ್ಯಾಸರಾಯ ಸನ್ನತ ಸಕಲ ವಾಗ್ವಿದಿತಾ || ಕಂಜಾಸನಾದಿನುತ ಕಮಲಮಾರ್ಗಣ ಪಿತ | ಸರಸ ರುಕ್ಮಿಣಿಕಾಂತ ಸಕಲೇಷ್ಟದಾತಾ || ೨ || ವಾಸಿಷ್ಠಕುಲ ವಾರ್ಧಿ ಸತ್ಯಳಾಧರರಾಸ | ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯ ಸದ್ಬ್ರೂಪದಳಿತ ಬಹು ತಾಪಾ || ಮಾಯಿಜನ ಭೃತಕೋಪ ಕೃತಸದ್ವೀಪೋದ್ವೀಪ | ಸ್ವರವ ಸತ್ಸುಖರಾಸ ಹಯವದನ ರಾಪಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೩೩. ರಾಗ ಖರಹರಪ್ರಿಯ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಯಾವ ಕುಲವೋ ಕೃಷ್ಣ ನಿನ್ನರಿಯಲಾರದೂ | ಪಲ್ಲ || ಗೋಕು
ಲದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದನಂತೆ ಗೋವು ಕಾವ ಗೊಲ್ಲನಂತೆ | ತಾ ಕೊಳಲನಾದಿ
ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳ ಮರುಳುವಾಡಿದನಂತೆ || ೧ || ಗೊಲ್ಲತೇರ ಮನೆಯ
ಪೊಕ್ಕು ಕಳ್ಳನೆನಿಸಿಕೊಂಡನಂತೆ | ಮೆಲ್ಲನೆ ಪೂತನಿಯಸುವ ಹೀರಿ ಬಲ್ಲಿದ
ತೃಣನ ಕೊಂದನಂತೆ || ೨ || ಕಾಲಲ್ಲಿ ಶಕಟನ ಒದ್ದನಂತೆ ಗೂಳಿಯ
ಕೊಂಬನ್ನು ಕತ್ತಿಟ್ಟನಂತೆ | ಕಾಳಂಗನ ಹೆಡೆಯ ತುಳಿದನಂತೆ ಭಾಮೆ
ಯರಿಗೆ ತಾನೊಲಿದನಂತೆ || ೩ || ಸರ್ಪ ತನ್ನ ಹಾಸಿಗೆಯಂತೆ ಪಕ್ಷಿ
ತನ್ನ ವಾಹನವಂತೆ | ಮುಪ್ಪುರಹರ ಮೊಮ್ಮಗನಂತೆ ಮುದ್ದು ಮುಖದ
ಜಿನ್ನಿಗನಂತೆ || ೪ || ದುರುಳತನದಿ ಒರಳ ಸೆಳೆದು ದುರುಳ ರಕ್ತಸರನ್ನು
ಕೆಡಹಿ | ಇರುಳು ಹಗಲು ಪೊರೆವ ನಮ್ಮ ಹಯವದನರಾಯನಂತೆ || ೫ ||

೧೩೪. ರಾಗ ಮೋಹನ, ಏಕತಾಳ.

ಅವಂತಿಯಿಂದ ಯೆನ್ನ ನೀ ವಾಲಿಸೋ | ಶ್ರೀವಿಭು ಹಯವ
ದನಾ || ಪಲ್ಲ || ಅವಧ ಭವದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಬಳಲಿ ನೋದೆ | ತಾವರೆದಳ
ನಯನಾ | ಶ್ರೀಹಯವದನಾ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಅಂಗನೇಯರಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ
ಸ್ನೇಹದಿಂದ | ಶೃಂಗಾರಂಗಳನೆ ಮಾಡಿ || ಮಂಗಳಾಂಗನೆ ನಿನ್ನ
ಮಹಿಮೆ ಪೊಗಳದೆ ಯಮ | ಭಂಗಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದೆನೋ | ಶ್ರೀಹಯವ
ದನಾ || ೧ || ಕಾಮನ ಬಾಧೆಯ ತಡೆಯಲಾರದೆ ಕಂಡ | ಕಾಮನಿಯ
ರನೆ ಕೂಡಿ || ನೇಮನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ನಿನ್ನನು ಭಜಿಸದೆ | ಪಾಮರ ನಾ
ನಾದೆನೋ | ಶ್ರೀಹಯವದನಾ || ೨ || ಹೀನಜನರ ಸಂಗ ಹಯಮುಖ
ದೇವನೇ | ಮನ್ನಿಸುವಂತೆ ಮಾಡೋ | ಜ್ಞಾನಿಗಳರಸ ನೀ ದಯ
ಎಟ್ಟು ಯೆನ್ನನು | ಧ್ಯಾನಿಸುವಂತೆ ಮಾಡೋ | ಶ್ರೀಹಯವದನಾ || ೩ ||

೧೩೫. ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಎನ್ನ ಮನದ ಡೊಂಕು ತಿದ್ದಯ್ಯ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ || ಪಲ್ಲ || ಎನ್ನ
ಮನದ ಡೊಂಕು ತಿದ್ದಿ ಮುನ್ನ ಮನ್ನಿಸದಿರು ತಿದ್ದಿ | ಬನ್ನಪಡಲಾರೆ

ಭವಾಬ್ಧಿಯನ್ನೆ ದಾಟಿಸೋ ಪಾರಮಹಿಮಾ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಉದಯವಾ
ದರೆ ಉಗಟದ ಚಿಂತೆ ಉಂಡ ಮೇಲೆ ಭೋಗದ ಚಿಂತೆ | ಅದರ ಮೇಲೆ
ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳನೆ ಆಳ್ವ ಚಿಂತೆ || ೧ || ಸುಖವು ಬಂದರೆ
ನಾನೆ ಸಮರ್ಥ ದುಃಖವು ಬಂದರೆ ಹರಿಯು ಮಾಡ್ತು | ರೋಕ್ಕ ಬಂದರೆ
ನಾನೆ ಧನಿಕ ಶಿಕ್ಕುಬಿದ್ದರೆ ಹರಿಯು ವ್ಯಾಪಾರಾ || ೨ || ತಿಳಿದು ತಿಳಿದು
ಪತಂಗದ್ದುಳವು ಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬೀಳೋ ಹಾಂಗೆ | ಕಾಲ ಕಳೆದೆ ಮೂಕ
ನಂತೆ ಮುದ್ದು ಹಯವದನನೆ ದಯದಿ ನೋಡಿ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀನುಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೩೬. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ರುಂವೆತಾಳ.

ಗುರುಹಿರಿಯರನುಸರಿಸಿ ಹರಿಯ ಮನದೊಳಗಿರಿಸಿ | ಪರಗತಿಯ
ದೇಗ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳರೋ || ಪಲ್ಲ || ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ದೇಹವೆಂಬ ಸೆರೆಮನೆ
ಯೊಳಗೆ | ಸಿಕ್ಕಿ ಬಹುಕಾಲ ಬಳಲಿದಿರೇ || ರಕ್ಕಸಾರಿಯ ಭಕ್ತರೊಳು
ಸೇರಿ ಸೆರೆ | ಯಿಕ್ಕದಂತವನ ಮರೆಹೊಗಿರೋ || ೧ || ಕೆಂಬಳೆಯ
ಬುತ್ತಿಯಂತಿ ದೇಹದೊಳು ಸುಖ | ವೆಂಬೋಡೆಲ್ಲವು ದುಃಖಭರಿತವೂ ||
ಅಂಬುಜಾಕ್ಷನ ದಿವ್ಯಮಂಗಳ ಕಥಾಮೃತವ | ನುಂಬ ಸಂಭ್ರಮಕೆ
ಸರಿಗಾಣೆನೋ || ೨ || ಮಕ್ಕಳುಗಳಳುವಾಗ ಮಾಡದಿಯರು ಜರೆವಾಗ |
ಭಿಕ್ಷುಕರು ಬಂದು ಬೈಯುವಾಗ || ಇಕ್ಕೆ ಪೊರೆವುದಕೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲದವ
ರಿಗೆ | ಸೌಖ್ಯವೆತ್ತಣದೋ ಮನುಜರಂಗೇ || ೩ || ಕಾಯಿ ಮಾರಿ ಕೊತ್ತಿ
ಕೊಂಬ ಪಾಮರನಂತೆ | ಹೇಯಕುಜನರ ಚರಣಕೆರಗೇ || ಶ್ರೀಯರಸ
ನಂಭಿಗಳ ನೆನೆಯಲೊಲ್ಲದ ನರನ | ಆಯುಷ್ಯ ಬಂದೇ ಹೋಯಿ
ತಲ್ಲಾ || ೪ || ಐವರಿತ್ತೊಡವೆಯನು ಅವರವರು ವೈವರು ಮ | ತ್ವೈವ
ರೆಂಬುವರು ತೊಲಗುವರೂ || ನೀವು ಹತ್ತರ ಕೂಟವರದು ಪೋಷಿರಿ
ನಿಮ್ಮ | ಕೈವಿಡಿದೆತ್ತವರ ನಾನು ಕಾಣೇ || ೫ || ಕಾಲಗುಂದಿದ ಮೇಲೆ
ರೋಗರುಜೆಗಳೆಂಬ | ಕಾಲನಾ ಭಟರು ಬಂದು ಕವದೂ | ಸಾಲಾಗ
ಏತಾಗ ಮುಖ ಗಂಟಲೊಳಗಿನ | ನಾಲಿಗೆಗೆ ನಾದವೆಲ್ಲಿಹುದೋ || ೬ ||

ಈಗಲೇ ಹರಿನಾಮ ನಾಡದಿಂದೆಚ್ಚತ್ತು । ನಾಗಶಯನನಾ ಪುರಪಥವಾ ।
 ಆಗಮಜ್ಜರ ಕಯ್ಯ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳರೊ ನಿಮಗೆ । ಈಗಾಳಿಯಾ ದೀಪವು
 ಸ್ಥಿರವು ಅಲ್ಲಾ ॥ ೭ ॥ ಜರೆ ಬಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಘುರುಘುರೆನಿಸುವ
 ಮೈಯ್ಯು । ಶರೀರ ಸಂಬಂಧಿಗಳ ಕಾಟಾ । ತರುಣಿಯರ ಮೇಲಾಸೆ
 ತಮ್ಮ ಹಿತವರಿಯದೆ । ಬರಿದೆ ಭವದಲ್ಲಿ ಬಳಲಿದಿರೇ ॥ ೮ ॥ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ
 ವನೋದಲಿಲ್ಲ ಜಪಹೋಮಾದಿ ಸಾಧುಕರ್ಮಗಳ ಸರಕು ಇಲ್ಲಾ ।
 ಮಾಧವನ ಪೂಜೆಯನೊಮ್ಮೆ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲ ಹರಿ । ಪಾದ ತೀರ್ಥ
 ವ್ರತಾದಿಗಳಲ್ಲಾ ॥ ೯ ॥ ಉರ್ಧ್ವವುಂಡ್ರಗಳಿಲ್ಲ ಹರಿಯ ಲಾಂಛನವಿಲ್ಲ ।
 ಪದ್ಮಾಕ್ಷಿ ತುಲಸಿಯಾ ಸರಗಳಲ್ಲಾ । ಸದ್ಗುರ್ಮ ತಪವೆತ್ತ ವಿಷಯಾಂಧ
 ಕೂಪದೊಳು । ಬಿದ್ದು ಪೊರಳುವಾ ಮರುಳದತ್ತಾ ॥ ೧೦ ॥ ಏಕಾದಶಿಯ
 ಮಾಡಿ ಯತಿಗಳನೊಡನಾಡಿ । ಪೋಕವೃತ್ತಿಗಳ ನೀಡಾಡೀ । ಶ್ರೀಕಾಂತ
 ನನು ಬೇಡಿ ಸುಕೃತಿಗಳೊಡಗೂಡಿ । ಆಶ್ವಸ್ಥನಂಭಿಗಳನೆ ಪಾಡೀ ॥ ೧೧ ॥
 ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯಂ ಪೊಗಳಿ ಅವನಂಗಣದಿ ಪೊರಳಿ । ಶುಷ್ಕತರ್ಕಗಳ
 ಮೇಲೆ ಉಗುಳೇ । ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನಂಗಳಿಂದಲಿ ಮರ್ತ್ಯಪಥದಿಂ ಮರಳಿ ।
 ಮುಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗದಲಿನ್ನು ತೆರಳೇ ॥ ೧೨ ॥ ಕೊಳ್ಳೆ ನಾಯಕ ಬಂದು
 ಕೋಟಿ ಕೆಡಹದ ಮುನ್ನ । ಕಳ್ಳರೈವರ ಕಾಟದಿಂದಾ । ಉಳ್ಳ ಪುಣ್ಯ
 ಧರ್ಮ ಕೊಳ್ಳೆ ಪೋಗದ ಮುನ್ನ । ಫುಲ್ಲನಾಭನ ಬೇಗ ಮರೆಹೊಗಿರೋ ॥
 ॥ ೧೩ ॥ ಮಲಮೂತ್ರ ರಕ್ತಮಾಂಸಗಳ ಬಲದಲಿ । ಯೆಲುವನಾ ಬಲದಿ
 ಗೂಡುಮಾಡೀ । ಬೆಳೆಸಿದೀ ತನುವೆಂಬ ನರಕದಾಸೆಯ ಬಿಟ್ಟು । ಜಲ
 ಜನಾಭನ ಪಾದವನು ಸೇರಿರೋ ॥ ೧೪ ॥ ಒಂಭತ್ತು ಭಿದ್ರವುಳ್ಳ ದೇಹ
 ವೆಂಬ ಮಡಿಕೆಯಲಿ । ತುಂಬಿರುವ ವಾಯು ಸ್ಥಿರವು ಅಲ್ಲಾ । ನಂಬಿ
 ಕೊಂಡಿರಬೇಡಿ ಸಿಂಹಯವದನನ ಪಾ । ದಾಂಬುಜವನು ಸೇರಿ ಬದು
 ಕಿರೋ ॥ ೧೫ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೧೩೭. ರಾಗ ಧನ್ಯಾಸಿ. ಆದಿತಾಳ.

ನಾರಾಯಣ ನಾರಾಯಣ ನಾರಾಯಣ ನಾರಾಯಣ ನಾರಾ
 ಯಣ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅರಸನೆ । ನಾರಾಯಣ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅರಸನೆ ಹಯವದನಸ್ವಾಮಿ

ನೀನೊಲಿದು ದಯವಾಗೋ || ಪಲ್ಲ || ನಿಗಮವ ಕದ್ದೊಯ್ದು ಖೂಳ
 ದೈತ್ಯನ ಕೊಂದು ಆಗಮವ ತಂದು ಅಜಗತ್ತೆ | ಆಗಮವ ತಂದು ಅಜ
 ಗತ್ತ ಹಯವದನ ಆದಿಮೂರುತಿಯೇ ದಯವಾಗೋ || ೧ || ಕೂರ್ಮ
 ರೂಪದಿ ಬಂದು ಆಗಿಯನೆತ್ತಿದೆ ಪ್ರೇಮಾದಿ ಸುರರೀಗವ್ಯತಾವ |
 ಪ್ರೇಮಾದಿ ಅಮೃತವನಿಕ್ಕಿದ ಹಯವದನ ಪ್ರೇಮಾ ನೀ ಯೆನಗೇ ದಯ
 ವಾಗೋ || ೨ || ಕ್ರೋಡರೂಪದಿ ಬಂದು ಮೂಢದೈತ್ಯನ ಕೊಂದೆ
 ರೂಢಿಯನೆಗಹಿ ಅಜಗತ್ತೆ | ರೂಢಿಯನೆಗಹಿ ಅಜಗತ್ತ ಹಯವದನ
 ಪ್ತಾಥ ನೀ ಯೆನಗೇ ದಯವಾಗೋ || ೩ || ಶಿಶುವ ಬಾಧಿಸುತೀರ್ವ ಕಶಿ
 ಪನ್ನು ಸೀಳಿ ನೀ ಕುಶಲದಿಂ ಕರುಳಮಾಲೇಯ | ಕುಶಲದಿಂ ಕರುಳಮಾ
 ಲೆಯ ಧರಿಸಿದ ಹಯವದನ ಬಿಸಜಾಕ್ಷ ಯೆನಗೆ ದಯವಾಗೋ || ೪ ||
 ವಾಮನರೂಪದಿ ಬಂದು ಭೂಮಿ ಓರಡಿಮಾಡಿ ವ್ಯೋಮಕ್ಕೆ ಚರಣಾವ
 ನೀಡಿದೆ | ವ್ಯೋಮಕ್ಕೆ ಚರಣಾವ ನೀಡಿದ ಹಯವದನ ವಾಮನ ಯೆನಗೆ
 ದಯವಾಗೋ || ೫ || ಕೊಡಲಿಯ ಪಿಡಿದು ಕಡಿದೆ ದುಷ್ಟನೃಪರ ಹಡದ
 ತಂದೆಯ ಮಾತು ಸಲಿಸಿದೆ | ಹಡದ ತಂದೆಯ ಮಾತು ಸಲಿಸಿದ
 ಹಯವದನ ಒಡೆಯ ನೀ ಯೆನಗೆ ದಯವಾಗೋ || ೬ || ಸೀತೆಗೋ
 ಸುಗ ಪೋಗಿ ಸೇತುವೆಯ ಕಟ್ಟಿ ಭೂತರಾವಣನಾ ಮಡುಹಿದೆ |
 ಭೂತರಾವಣನ ಮಡುಹಿದ ಹಯವದನ ಖ್ಯಾತಾ ನೀ ಯೆನಗೇ ದಯ
 ವಾಗೋ || ೭ || ಗೊಲ್ಲರ ಒಡನಾಡಿ ಬಲ್ಲಿದ ಕಂಸನ ಸದೆದು ಮಲ್ಲರೆ
 ಲ್ಲಾರ ನೀ ಮಡುಹಿದೆ | ಮಲ್ಲರೆಲ್ಲಾರ ಮಡುಹಿದ ಹಯವದನ
 ವಲ್ಲಭ ಯೆನಗೆ ನೀ ದಯವಾಗೋ || ೮ || ತ್ರಿಪುರಾರ ಪತಿಯರಿಗೆ ಉಪ
 ದೇಶವನಿಕ್ಕಿದೆ ತ್ರಿಪುರಾರನೆಲ್ಲಾ ಮಡುಹಿದೆ | ತ್ರಿಪುರಾರನೆಲ್ಲ ಮಡು
 ಹಿದ ಹಯವದನ ನಿಪುಣ ನೀ ಯೆನಗೆ ದಯವಾಗೋ || ೯ || ತೇಜ
 ಯನೇರಿ ರಾಹುತನಾಗಿ ನೀ ಮೆರೆದೆ ಮೂಜಗಕೆ ಕಲ್ಪಿಯೆಂದೆನಿಸಿ |
 ಮೂಜಗಕೆ ಕಲ್ಪಿಯೆಂದೆನಿಸಿದ ಹಯವದನ ಭೋಜಾ ನೀ ಯೆನಗೆ
 ದಯವಾಗೋ || ೧೦ || ಅಂಗಜನೈಯನೆ ಮಂಗಳಮಹಿಮನೆ | ಗಂಗೆ
 ಯ ಪೆತ್ತ ಗರುವನೆ | ಗಂಗೆಯ ಪೆತ್ತ ಗರುವನೆ ಹಯವದನ ತುಂಗವ
 ಕ್ರಮನೆ ದಯವಾಗೋ || ೧೧ || ವಾದಿರಾಜರಿಗೊಲಿದು ಸೋದೆಪುರದಲಿ

ನಂತು ವೇದಾಂತದ ಕಥೆಯಾನರುಹಿದೆ । ವೇದಾಂತದ ಕಥೆಯನರು
ಹಿದ ಹಯವದನ ಮಾಧವ ನೀ ಯೆನಗೇ ದಯವಾಗೋ ॥ ೧೨ ॥
ಮುತ್ತೈದೆಯರೆಲ್ಲ ಮುತ್ತಿನಾರಾಶಿ ಪಡಿದು । ಹತ್ತಾವತಾರ ಹಯವದನ ।
ಹತ್ತಾವತಾರದ ಹಯವದನನ ಸಾಡುತ ಹೊಸ ಮುತ್ತಿನಾರಾಶಿಯ
ಬೆಳಗಿರೆ ಶೋಭಾನೆ ॥ ೧೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೩೪. ರಾಗ ನಾದನಾಮುಕ್ತಿಯೆ, ಆದಿತಾಳ.

ಎಣಿಸಲೆನ್ನಳವೆ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಗಳಾ । ಗುಣಗಣನುತ ನಾವೂ
ಕೋದಂಡರಾಮಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಜಲದಿ ಸಂಚರಿಸಿದೆ ಬಲು ಗಿರಿಯ ಧಂ
ಸಿದೆ । ಲಲನೆ ಧಂತ್ರಿಯ ಪೊರದೆ ॥ ಭಲದಿ ಹರಣ್ಯಕಶಿವುವ ಸಂಹಂ
ಸಿದೆ । ಇಳೆಯಾವೇಕ್ಷಿಸಿದೆ ಬಲಿಯ ಭಂಜಿಸಿದೆ ॥ ೧ ॥ ದುರುಳ ರಾಯರ
ತಂದೆ । ಹರನ ಬಿಲ್ಲ ಮುಂದೆ ನರಗೆ ಸಾರಧಿಯಾಗಿ ಮೆರದೆ ॥ ತರುಣಿ
ಯರ ವ್ರತಗಲಿದೆ । ತುರಗವನೇರಿ ಶರಣಾಗತರನ್ನು ಪೊರವುದು ನಿನ್ನ
ಬರಿದೆ ॥ ೨ ॥ ಕರುಣಾಸಾಗರ ನಿನ್ನ । ಚರಣ ಸೇವೆಗೆ ಯೆನ್ನ । ಕರು
ಣಿಸು ಗುಣಸಂಪನ್ನ ॥ ಸ್ಮರನ ಜನಕ ಚೆನ್ನ । ಧರಜೆಯ ಮೋಹನ್ನ ।
ಸ್ಥಿರವಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ಕರುಣಿಸೊ ಹಯವದನ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೩೫. ರಾಗ ತೋಡಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಆವಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದೆ ವಾಜಿವದನನೆ । ಭಾವಸುವ ವಾದಿರಾಜ
ಮುನಿಯ ಕಾಣುತಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನೇಮರಿ ಮೈಯತಡವ ನೇಹದಿಂದಲಿ
ಮೇಲು । ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು ಇತ್ತು ಭಜಿಸುವೆ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಭಕುತಿ
ಕಡಲೆ ಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯ ಬೆಲ್ಲದಾ । ಮುಕುತಿ ಆನಂದಸುಖದ ಕ್ಷೀರ
ಲಡ್ಡಿಗೆ ॥ ಯುಕುತಿ ಧ್ಯಾನ ಕೊಟ್ಟು ನೀನು ಯೆಲ್ಲ ಮಾತಿಲಿ । ಶಕುತಿ
ಸಂತೋಷ ಮಹಿಮೆ ತೋರಬಂದೆಯಾ ॥ ೧ ॥ ಹೆತ್ತ ತುಪ್ಪ ಸಕ್ಕರೆಯ
ಮಡ್ಡಿ ಮೆದ್ದೆಯಾ । ತುತ್ತಮಾಡಿ ಕೊಡಲು ಅದನು ಮೆಲುತ ಮೆಚ್ಚು
ತಾ ॥ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷ ನೀನು ಆಟ ತೋರುತ । ಭೃತ್ಯವಾದಿರಾಜ
ಮುನಿಯ ಸಲಹಬಂದೆಯಾ ॥ ೨ ॥ ಫಲವ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸಿದಿ ವಾಜಿ

ವದನನೆ । ನಿಲುವೋ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಬಂದೆಯಾ ॥ ಸುಲಭ
ಸುಮುಖ ಸುಪ್ರಸನ್ನ ಹಯವದನನೆ । ಚೆಲುವ ಚಿಂತೆಯಮೂರ್ತಿ
ನಮ್ಮ ಸಲಹೆ ಬಂದೆಯಾ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೧೪೦. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ತಾಳುವಕೆಗಿಂತ ತವವಿಲ್ಲ ಮನವೆ । ಇದರೊಳ್ । ಹೇಳಿದರೇನು
ಒಂದಿಷ್ಟು ಹುರುಡು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ದುಷ್ಟ ಮನುಷ್ಯರು ಪೇಶ್ವ ನಿಷ್ಕರನುಡಿ
ತಾಳು । ಕಷ್ಟಬಂದಲ್ಲಿ ಕಂಗೆಡದೆ ಧೈರ್ಯವ ತಾಳು ॥ ಇಷ್ಟ ಫಲ
ನಾಗೆಗೊ ತನಕ ಶಾಂತವ ತಾಳು । ನೀ । ಕಟ್ಟಿ ಬುತ್ತಿಯ ಉಣ್ಣಲು
ಬಹುದು ಜಾಣಾ ॥ ೧ ॥ ಹರಿದು ಹಂಗಿಸುವ ಹಗೆಯವರ ಮಾತನೆ
ತಾಳು । ದುರುನುಡಿಯ ಕುಹಕಮಂತ್ರ ಚೇಷ್ಟೆಯನು ತಾಳು ॥ ಬಿರುನು
ಡಿಯ ಬಿಂಕ ಬಿರುದಿನ ವಾರ್ತೆಯ ತಾಳು । ನಿರುತ ಕ್ಷಣಭಂಗುರ
ವದೇಹ ತಾಳೂ ॥ ೨ ॥ ನಕ್ಕು ನುಡಿವರ ಮುಂದೆ ಮುಕ್ಕಲಿಸದಿರು ।
ಉಕ್ಕೂ ಹಾಲಿಗೆ ನೀರು ಇಕ್ಕಿದಂದದಿ ತಾಳು ॥ ಬೆಕ್ಕು ಇಲಿ ಹೊಂಭಾ
ಕಿದಂತೆ ತಾಳು । ಯಮಗೆ । ಸಿಕ್ಕದಂದದಿ ಶ್ರೀಹಯವದನನ ಕೂಡು ॥ ೩ ॥

॥ ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೧೪೧. ರಾಗ ಸಾವೇರಿ, ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ನಿನಗೆ ನೀನೆ ಕೃಷ್ಣ ದಯಮಾಡಿ ಸಲಹೆಯ್ಯು । ಎನಗೊಂದು
ಸಾಧನಾ ಲೇಸು ಕಾಣಬಾರದೊ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಯೆ ನಿನ್ನ ಸಂ
ಪಾದಿಸೇನೆಂದರೆ । ಸ್ನಾನಮಾಡದೇ ಕಷ್ಟ ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ । ಧ್ಯಾನ
ಮಾಡಿಯೆ ನಿನ್ನ ಸಂಪಾದಿಸೇನೆಂದರೆ ಧ್ಯಾನಮಾಡದೆ ಬಕಪಕ್ಷಿಯು
ಸರ್ವದಾ ॥ ೧ ॥ ಜಪವ ಮಾಡಿಯೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಗೊಳಗಾಗುವೆನೆ ।
ಜಪದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸೆನ್ನಾಧೀನವಿಲ್ಲ ॥ ಉಪವಾಸವೇ ಉಚಿತಸಾಧನವೆಂ
ದಿನೆ । ಉಪವಾಸವೇ ಇರದೆ ಉರಗನು ತಾ ಸರ್ವದಾ ॥ ೨ ॥ ಸನ್ಯಾಸ
ಸುಖಸಾಧನವು ಯಂತೆಂದಿನೆ । ಸನ್ಯಾಸಿಯಾಗಿರನೆ ರಾವಣನೊ ॥
ಕನ್ಯಾದಾನವೆ ಮುಖ್ಯಸಾಧನವೆಂದಿನೆ । ಕನ್ಯಾದಾನವ ಕೊಡನೆ ಕಂಸಗೆ

ಜರಾಸಂಧಾ ॥ ೩ ॥ ಜಾತಿಲಿ ನಿಮ್ಮ ದಯೆ ಸಂಪಾದಿಸೇನೆಂದರೆ । ಜಾತಿಲಿ
ಕಶ್ಯಪಸುತರು ದೈತ್ಯರಾಗಿರರೆ ॥ ಭೂತಿ ನಿಮ್ಮ ದಯೆ ಸಂಪಾದಿಸೇನೆಂ
ದರೆ । ಭೂತಿಯಾಗಿರನೆ ಈದುರುಳ ದುರ್ಯೋಧನಾ ॥ ೪ ॥ ಬಂಧು
ತ್ವವೇ ಗತಿಸಾಧನವೆಂಬೆನೆ । ಬಂಧುತ್ವವಿರದೆ ಶಿಶುಪಾಲನಿಗೆ ॥ ಒಂ
ಲಿಂದುಚಿತ ಕಾಣೆ ಹಯವದನರಾಯನೆ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ದಾಸನೆಂದೆ
ನಿಸೊ ॥ ೫ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೧೪೨. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಅಟತಾಳ.

ಸಾಧೇಯವ ಕಟ್ಟಿರೊ । ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ । ಪಯಣ ಸಮೃತ್ತವಾದರೆ ॥
॥ ಪಲ್ಲ । ಮಾತು ಗೀತೆ ಭಕ್ತಿಯೆಂಬೊ ಚಿತ್ರಾನ್ವನ । ಸಾರ್ಥಸೂತನ
ಪಾದಪದ್ಮ ಪತ್ರವ ಹಾಸಿ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಹಂಭಕ್ತಿ ಹರಿಗೋಲಿಂದ ।
ಮೊಗಿ ನೀವು । ವಿರಜಾನದಿಯ ದಾಟಿರೊ । ಕರಜಾತದಿಂದ ಹಿರಣ್ಯ
ಕನ ಶೀಳದ । ಕುರುಜಾತಸೂತನ ದರುಶನವಾಹೊಮೊ ॥ ೧ ॥ ಶುದ್ಧ
ಸಾತ್ವಿಕ ಪುರವೋ । ತಾಮಸರಿಗೆ । ಪೊದ್ದಿಂಬು ಕೊಡಲೊಲ್ಲವೋ ॥
ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಅರ್ಜುನಗೆ ನಿರ್ಧಾರ ಪೇಳಿದ । ತದ್ಧಾಮ ಪರಮಂಮಮ
ವೆಂಬ ಪುರವೋ ॥ ೨ ॥ ಮಧ್ಯರಿಗಿದು ಲಭ್ಯವೋ । ಶ್ರೀಹಂಪುರ । ಬದ್ಧವೀ
ತಗೆ ಸಮಾಪ ॥ ತದ್ವಿಷ್ಣೋಃ ಪರಮಂ ಪದವೆಂತೆಂದೆಂಬೊ । ವಿದ್ವಾಂಸರೆ
ನಿಸುವ ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಪದವೋ ॥ ೩ ॥ ಪಾಪಿಷ್ಠಗತಿದೂರವೋ । ಭಕ್ತರಿಗಿದು
ಸ । ವಿಾಪ ಶ್ರೀಹಂಪುರವೋ ॥ ತಾಪತ್ರಯಗಳಿಲ್ಲ ಅಪಟ್ಟಿಣವ ಸೇರೋ ।
ಆಪತ್ತಿಲ್ಲದ ಪರಮಾನಂದ ಪುರವೋ ॥ ೪ ॥ ಕೂಗಲೆಗೆ ಕೊಂಚವೋ ।
ಇದಕ್ಕೆ ನೋಡು । ನಾಗರಾಜನೆ ಸಾಕ್ಷಿಯೋ ॥ ನಾಗಶಯನನು ನಂಬಿ
ಕೊಂಡಿರಲಾಗಿ । ಹೋಗಬೇಡಿರಿ ಯೆಂದು ಹುಟ್ಟಿಗಿಡಿಸುವನು ॥ ೫ ॥
ಪ್ರಳಯಧಾಳಿಗಳಿಲ್ಲವೋ । ಇದಕೆ ನೋಡು । ಭಳಮಳೆ ಬಿಸಿಲಿಲ್ಲವೋ ॥
ಬೆಳೆಯ ಬಿತ್ತಿಲ್ಲದ ಬೇಕಾದ ಸಂಪತ್ತು । ನಳನನಾಭನ ಪುರದೊಳು
ಕೊಡುತಿಹನೂ ॥ ೬ ॥ ಸರಿಯೆಂಬ ಮಾತಿಲ್ಲವೋ । ಒಂದು ಕಾಸು । ತಿರಿ
ಗಿಯು ಕೊಡಬೇಡವೋ ॥ ಪರಮ ಕರುಣೆ ಹಯವದನ ವೈಕುಂಠದಿ ।
ಸರುವ ಮಾನ್ಯವನಿತ್ತು ಶರಣರ ಸಲಹುವಾ ॥ ೭ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೧೪೩. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಆದಿತಾಳ.

ನಾರಾಯಣ ಎನ್ನಿರೋ | ಪಜ್ಜನರೆಲ್ಲ | ನಾರಾಯಣ ಎನ್ನಿರೋ ||
 || ಪಲ್ಲ || ಸಾರರಹಿತ ಸಂಸಾರದಲಿ ಪರ | ಸಾರ ಇದು ಎಂದು ಸಂಸಾರಿ ನೀ
 ವೆಲ್ಲ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಇಹಪರ ಸುಖ ಉಂಟೋ | ಇದರ ಫಲ | ಬಹಳ ಕಟ್ಟಿದ
 ಗಂಟೋ | ಘನಮಹಿಮಗೆ ಇದು | ಮಹಮಹಿಮೆ ಇದಲ್ಲದೆ | ಮಹಿ
 ಯೊಳಗಿದು ಮಹಾರಸವಾದಂಥ ಮಂತ್ರ | ಮಹಭಕುತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
 ಒಮ್ಮೆ || ೧ || ಹಸಿವೆಯ ಶ್ರಮವಿರಲಿ | ಹಸಿವಿರದೆ | ಹರುಷವು ತಾನಿರಲಿ |
 ರಸಿಕ ಶ್ರಮ ತೆರಳ ಮಾನಸ ವಶವು ಆಗಲಿ ಆಗದಿರಲಿ | ದೋಷವಾಗಲಿ
 ಶುದ್ಧವಾಗಲಿ | ಶ್ರೀಶನ ಮರಿಯದ ಹಾಂಗೆ || ೨ || ಚೋರನು ಎಂದೆನದೆ |
 ಚಿತ್ತದಲಿ | ಜಾರನೆಂದೆಣಿಸದೆ | ಸ್ಮರಣೆಮಾತ್ರದ ಬಹಳ | ಸಾರರಹಿತ
 ಅನರ್ಧಸಂಚಿತ | ಹರಣೆಮಾಡುವ ಪವನ ಪ್ರೀಯ ಸರ್ವರಂತರ ಹಯ
 ವದನ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೪೪. ರಾಗ ರೇಗುಪ್ಪಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ನೀ ಕರುಣದಿಂದ ಪಾಲಿಸದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನು | ನಾ ಕಾಣೆ ಮನ್ನಿಸು
 ವರ || ಪಲ್ಲ || ಸಾಕಾರರೂಪ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ನೀ ಕಾಯೋ ಪ | ರಾಕು
 ಮಾಡದೆ ಯೆನ್ನನು ದೇವಾ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಗುರುಹಿರಿಯರನು ಕಂಡು
 ತರಳತನದಲಿ ನಾನು | ಚರಣಕೆರಗದೆ ಬರುವೆನೋ | ವರ ಸಕಲ ಸಂಪ
 ದವು ಬೇಡಿ ಬಯಸುತ ನಿನ್ನ ಸ್ಮರಣೆಯನು ಮರೆತಿಡ್ಡೆನೋ || ಸ್ಮರನ
 ಬಾಣಕೆ ಸಿಲ್ವಿ ಪರಪತಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ದುರ್ಗತಿಗೆ ನೆಲೆಯಾದೆನೋ | ಶಿರ
 ಯರಸನೆ ನಿನ್ನ ಚರಣವನು ನಂಬಿವೆನೋ ಕಡೆಹಾಯಿಸೋ ಯೆನ್ನನು
 ದೇವಾ || ೧ || ಆರುಮಂದಿಗಳೆಂಬ ಕ್ರೂರವೈರಿಗಳಿಂದ | ಗರಾದೆನವರ
 ದೆಸೆಗೆ || ಮಾರಹಬ್ಬದ ಕುರಿಯು ತೋರಣವ ಮೆಲುವಂತೆ ತೋರು
 ತಿದೆ ಯೆನ್ನ ಮತಿಗೆ || ಘೋರಸಂಸಾರವೆಂಬೊ ವಾರಿಧಿಯ ದಾಟಿಸುವ |
 ಸಾರುತಿದೆ ಬಿರುದು ನಿನಗೆ | ಮಾರನಯ್ಯ ನಿನ್ನ ಚರಣವ ನಂಬಿದೆನು
 ಕಡೆಹಾಯಿಸೋ ಯೆನ್ನನು ದೇವಾ || ೨ || ಹಲವು ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಬಲು
 ನೊಂದು ಬಾಯಾರಿ | ಬಳಬಳನೆ ತಿರುಗುತಿಹೆನೋ || ಸಲೆ ಉದರ

ಪೋಷಣಕೆ ತಲೆ ಹುಳತ ನಾಯಂತೆ ಮನೆಮನೆ ತಿರುಗುತಿಹೆನೊ ||
 ಜಲಧಿ ಮೇಲಿನ ಗುಳ್ಳೆಯನುತಿಪ್ಪ ಈದೇಹ ಸ್ಥಿರವೆಂದು ಮೆಚ್ಚುತಿ
 ಹೆನೊ | ಜಲಜನಾಭನೆ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನು ಪೊಗಳುವ ಚೆಲುವ
 ಶ್ರೀಹಯವದನದೇವಾ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೪೫. ರಾಗ ದೇಶಿ, ಝಂವೆತಾಳ.

ಹರಿನಾರಾಯಣ ನಾರಾಯಣನಾಮಜಾ ಜಯ || ಪಲ್ಲ || ನಾರಾ
 ಯಣ ನಾರದಪ್ರಿಯ | ನಾರಾಯಣ ನರಕಾಂತಕ | ನಾರಾಯಣ ನಳ
 ನೋದರ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಸುರಸಂಜಯ ಸುಖಕಾರಣ ದಿತಿಜಾಂತಕ
 ದೀನಶರಣ || ಮರುತಪ್ರಿಯ ಪಾಂಡವಪ್ರಿಯ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪರಮಜಯ ||
 || ೧ || ಅಘಕುಲ ದಾವಾನಲ ಅತಿಶದ್ಗುಣಗಣ ನಿರ್ಮಲ | ತ್ರಿಗುಣಾ
 ತೀತ ತ್ರಿದಿಶೇಶ್ವರವಂದಿತ ಜಯ || ೨ || ಅತಿಮೋಹನ ಚರಿತ ನಮೋ
 ಅತಿಶದ್ಗುಣಭರಿತ ನಮೋ || ಹತರಪು ಪೂರ್ಣಂ ಜಯ ಗತ ಕಲ್ಮಷ
 ಹಯವದನ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ತ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೪೬. ರಾಗ ರೇಗುಪ್ಪಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ದೇವರ ದೇವ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿರೊ || ಪಲ್ಲ ||
 ಮೇಲೆ | ಕೈವಲ್ಯ ಸುಖವೇನ ಕರುಣಾಕರನಿಗೆ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿರೊ ||
 || ಅನುಪಲ್ಲ || ಪರದೇವತೆಗೆರಗಿ ಗುರು ಮೊದಲಾದವರ | ಪೂಜೆಯ
 ಮಾಡಿರೊ || ಅಲ್ಲಿ | ಗರುಡ ವೇದವ್ಯಾಸ ದುರ್ಗಾದಿ ದೇವರ ಪೂಜೆಯ
 ಮಾಡಿರೊ || ೧ || ಪುರುಷಶಕ್ತಿ ಕೂರ್ಮಾನಂತರ ಚಿಂತಿಸಿ ಪೂಜೆಯ
 ಮಾಡಿರೊ || ಅಲ್ಲಿ | ಧರಣಿ ಕ್ಷೀರಾಂಬುಧಿ ಶ್ರೇತದ್ವೀಪಂಗಳ || ಪೂಜೆ || ೨ ||
 ದಿವ್ಯ ರತ್ನಮಂಟಪದ ಮಧ್ಯದ ಮೇಲೆ || ಪೂಜೆ || ಅಲ್ಲಿ | ಹವ್ಯವಾಹನನ
 ಮಂಡಲ ನವಶಕ್ತಿಗೆ || ಪೂಜೆ || ೩ || ದರುವೀಕರೇಂದ್ರನ ಯೋಗ ಪೀಠದ
 ಮೇಲೆ || ಪೂಜೆ || ಅಲ್ಲಿ | ಪರದೈವ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಕೃದಯದಿಂದೊಂದು ||
 ಪೂಜೆ || ೪ || ಅಸ್ತ ದಳದೊಳಪ್ಪ ಮೂರುತಿಗಳ ನೆನದು || ಪೂಜೆ || ಮನ |

ಮುಟ್ಟಿ ತಾದೀಯ ಮೊಗದನಾ ಸುವಂದಾದ || ಪೂಜೆ || ೫ || ಇಷ್ಟದೇವತೆ
 ಗೆರಗಿ ಗುರು ಮೊದಲಾದವರ || ಪೂಜೆ || ಮನ | ಮುಟ್ಟಿ ಭಜಿಸಿ ನಮ್ಮ
 ಕರದವ ಕಂಗಳೊಳಟ್ಟು || ಪೂಜೆ || ೬ || ಅರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾಚಮನ ಮೊದ
 ಲಾದುಪಚಾರದಿ || ಪೂಜೆ || ೭ || ಅಗ್ನೋದಕದಿ ಮಂಜನಮಾಡಿಸಿ ವಸ್ತ್ರ
 ಕೊಟ್ಟು || ಪೂಜೆ || ೮ || ಸದ್ಗತಿವೇವಂಗನರ್ಘ್ಯಭೂಷಣವಿತ್ತು || ಪೂಜೆ ||
 ಮನ | ಒಗ್ಗುವಂತೆ ಪರಮಳಸುವ ಗಂಧಾದಿ || ಪೂಜೆ || ೯ || ಮುಲ್ಲೆವುಲ್ಲಿಗೆ
 ಶ್ರೀತುಲಸಿ ಮಂಜರಿಯಿಂದ || ಪೂಜೆ || ೧೦ || ಬಲ್ಲರಿಂದ ಪೂಜಾವಿಧಾನವ
 ಕೇಳಿ || ಪೂಜೆ || ೧೧ || ಶೇಷ ಬೊಮ್ಮಾ ವಾಯು ಈಶ ಗರುಡಾದಿಗೆ || ಪೂಜೆ ||
 ದೇ | ವೇಶ ವಹ್ನಿ ಯಮ ನೈರುತಿ ವರುಣಾದಿಗಳ || ಪೂಜೆ || ೧೨ || ಶ್ರೀಸ
 ಖಾರ ಸೋಮೇಶನಂತ ವಧಿಗಳ || ಪೂಜೆ || ೧೩ || ಭೂಷಣತಂಗೆ
 ಈಸರಯಲಿಯಂಗೆ || ಪೂಜೆ || ೧೪ || ಒಪ್ಪುವ ಧೂಪ ದೀಪಂಗಳನ
 ಪೀಸಿ || ಪೂಜೆ || ೧೫ || ತುತ್ತ | ತುಪ್ಪವೆರಿಸಿದ ಪಾಯಸ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯದಿ ||
 ಪೂಜೆ || ೧೬ || ಕರ್ಪೂರವೀಳ್ಯವನಿತ್ತು ಕಾಮಪಿತನಿಗೆ || ಪೂಜೆ || ಅಪಾ
 ರಮಹಿಮನ ಶೇಷಾದಿ ದೇವನ || ಪೂಜೆ || ೧೭ || ಬಗೆಬಗೆಯಲಿ ಮಾಡ್ತ
 ಮಂಗಳಾರತಿಯಿಂದ || ಪೂಜೆ || ೧೮ || ಸೊಗಸವಾದಿತ್ರ ಗೀತಗಳಿಂದ ||
 ಪೂಜೆ || ೧೯ || ನಗಮ ಚರ್ಚಿತನಿಗೆ ಭತ್ತಚಾಮರದಿಂದ || ಪೂಜೆ ||
 ನಸು | ನಗೆಮುಖದ ಹಯವದನ ರಾಯನಿಂಗಿಂಥ || ಪೂಜೆ || ೨೦ ||
 ಹರಿಯ ಶೇಷದಿಂದ ಪರಿವಾರ ದೇವರ || ಪೂಜೆ || ಮೂಲ | ಗುರುಗಳ
 ಸಾಮಗಳಿಂದ ಅರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಗಳಿಂದ || ಪೂಜೆ || ೨೧ || ಕೃದ್ಧೋಲ್ಕ
 ಮೊದಲಾದ ಪಂಚರೂಪಗಳಿಂದ || ಪೂಜೆ || ೨೨ || ಮರ್ದನ ಮತ್ಸ್ಯದಿ
 ರೂಪಗಳಿಂದ || ಪೂಜೆ || ೨೩ || ಹೃದ್ಯಕೇಶವ ದ್ವಾದಶರೂಪಂಗಳ ||
 ಪೂಜೆ || ಸುಪ್ತ | ಸಿದ್ಧ ಪಾಸುದೇವಾದಿ ರೂಪ ಚತುಷ್ಟಯ || ಪೂಜೆ ||
 || ೨೪ || ಎತ್ತ ಪೂಜೆಯೊಳು ತಪ್ಪ ಕಳೆಯಬೇಕೆಂದು || ಪೂಜೆ || ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ
 ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ದೇವೇಶಗೆ || ಪೂಜೆ || ೨೫ || ಸುತ್ತ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಗಳ ಮಾಡಿ ಸಮ
 ಪೀಸಿ || ಪೂಜೆ || ೨೬ || ಚಿತ್ರ ನಿನ್ನತ್ತಲೆ ಜೊಸಲೆಂದು || ಪೂಜೆ || ೨೭ ||
 ತಾಪತ್ರಯಂಗಳ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಡುವಂಗೆ || ಪೂಜೆ || ನಮ್ಮ | ಪಾಪಂಗಳ

ಳಟ್ಟುವ ಪರಮ ಪುರುಷನಿಗೆ || ಪೂಜೆ || ೨೧ || ಕಪಟಜನರ ಕಪಟಕೊ
ಳಗಾಗದೆ || ಪೂಜೆ || ೨೨ || ಲೇಪ ಶ್ರೀಹರಿಯ ತ್ರಿಸಂಧ್ಯಕಾಲದಿ ||
ಪೂಜೆ || ೨೩ || ಮೇದಿನಿಯೊಳು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಹಿಮನಿಗೆ || ಪೂಜೆ ||
ನಮ್ಮ || ಅಧಿವ್ಯಾಧಿಗಳಟ್ಟಿ ಮೇಧಾವ ಈವಂಗಿ || ಪೂ || ೨೪ || ಗಂಗೆಯ
ತಡಿಯಿಂದ ಬಂದ ತ್ರಿವಕ್ರಮನಿಗೆ || ಪೂಜೆ || ಅಲ್ಲಿ || ಭಂಗವಲ್ಲದೆ ಪೂ
ಜೆಯ ಕೈಕೊಂಡವನಿಗೆ || ಪೂಜೆ || ೨೫ || ಇಂಗಿತನಂತು ಕಾಮಾದಿ
ಈವಂಗಿ || ಪೂಜೆ || ಉ || ತ್ತುಂಗ ಭೂಷಣ ನೈವೇದ್ಯಂಗಳನುದಿನ ||
ಪೂಜೆ || ೨೬ || ಯಸ್ಯ ಸ್ತುತ್ಯಾಚನಾಮೋಕ್ಷಾ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ || ಪೂಜೆ ||
೨೭ || ಹಸ್ಯ ವಾದಿರಾಜನಂಥ ಗುರುವ ಕೇಳಿ || ಪೂಜೆ || ೨೮ || ಐಶ್ವರ್ಯ
ಅನೈಶ್ವರ್ಯಾ ಸ್ಥಿರವೆಂದು ನೆಚ್ಚಿದೆ || ಪೂಜೆ || ೨೯ || ಲಸ್ಯ ಹಸಿವು ತೃಪ್ತ
ಬಿಟ್ಟು ಹರುಷದಿ ಪೂಜೆ || ೩೦ || ವೇದವ ತಂದ ಹಯವದನದೇವಿಗೆ ||
ಪೂಜೆ || ನಮ್ಮ || ವಾದಿರಾಜಗೆ ಸುಪ್ರಬೋಧವೀವಂಗಿ || ಪೂಜೆಯ ಮಾ
ಡಿರೋ || ೩೧ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೪೭. ರಾಗ ನಾಟ, ಝಂಪತಾಳ.

ಮನ್ನಿಸೋ ನೀಯೆನ್ನ ಮಧ್ವಮುನಿರಾಯ || ಚೆನ್ನಿಗ ಶ್ರೀಹರಿ
ಚರಣ ಸೇವಕನೇ || ಪಲ್ಲ || ಅಂಜನೆಯ ಗರ್ಭ ಪಂಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರಮನೆ ||
ಕಂಜಪ್ರಿಯ ಸುತನಿಗೆ ಕಲ್ಪತರು ನೀನೆ || ರಂಜಿಸುವ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ
ಸೇವಕನೇ || ಸಂಜೀವನ ಗಿರಿಯ ತಂದ ಮಹಾತ್ಮಕನೇ || ೧ || ಅರ್ಜುನಗೆ
ಅಣ್ಣನಾಗಿ ಅವಿಳ ದಿಕ್ಕೆಲ್ಲವನು || ಲಜ್ಜೆಯನು ಕೆಡಿಸಿ ಪಡುವ ಭೀಕರನು
ಜರಿದೇ || ಮೂಜಗವು ಮೆಚ್ಚಲು ಮಗಧನ ಶೀಳಿದೆ || ಸಜ್ಜನಪ್ರಿಯ
ಭೀಮಸೇನಾ ಉಬಾರಾ || ೨ || ನೂರಾರು ಎರಡೊಂದು ಮೂಢಮತಗಳ
ಜಂದು || ಸಾರ ಮಧ್ವಶಾಸ್ತ್ರ ಸಜ್ಜನಂಗೊರೆದೆ || ಧೀರ ಶ್ರೀಹಯವದನ
ಕೂರ್ಮ ಸೇವಕನಾದ ಧೀರ ಮಧ್ವಚಾರ್ಯ ದೇಶದೊಳು ಮೊರದೇ || ೩ ||

೧೪೮. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ. (ಉರಟಣೆ)

ಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣಗೆ ಮಾಡಿದ ಉರಟಾಣೆ || ಪಲ್ಲ || ಇಳೆಯೊಳಗತಿ
ಜಾಣೆ ಸುಂದರವೇಣಿ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಮಚ್ಚಕಚ್ಚು ಕಿರಿಯು ಕೇಸರಿ

ಯಂದದಿ ಮುಖನೆ ಮುಖ ತೋರೆನಗೆ ನಾಥ ಕುಂಕುಮ ಹಚ್ಚುವೆ
ನೊ || ೧ || ಬಲಿಯ ದಾನವ ಬೇಡಿ ಇಳಿಯ ಓಡಿಮಾಡಿ | ಅಳದಡಿ
ಗಳ ತೋರೈ ಅರಸಿನ ಹಚ್ಚುವೆನೊ || ೨ || ಧರಣಿಸಾಲರ ಗೆದ್ದ ಗರುವುಗ
ಳನು ಕೊಂದ ಪರಶುರಾಮ ನಿನಗೆ ಗಂಧವ ಹಚ್ಚುವೆನೊ || ೩ || ದಶ
ರಥನಲಿ ಜನಿಸಿ ದಶಮುಖನ ಸಂಹರಿಸಿ | ಶಶಿವದನೆಯ ತಂದ ಶಶಿಧರ
ವಂದ್ಯಾ || ೪ || ಹದಿನಾರು ಸಾಸಿರ ಸುದತಿಯರ ಆಳಿದ | ಪದಮ
ಕರವ ತೋರೊ ಕಡಗ ಹಾಕುವೆನೊ || ೫ || ವಸನರಹಿತನಾಗಿ ವಸು
ಧೇಲಿ ತಿರಿಗದನೆ | ಬಿಸಜನಾಥ ನಿನಗೆ ವಸನಾ ಉಡುವೆನೊ || ೬ ||
ವರತುರಗವನೇರಿ ಕಲಿಯ ಸಂಹರಿಸುವಿ | ಸಿಂಹಯವದನನೆ ಹಾರವ
ಹಾಕುವೆನೊ || ೭ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೪೯. ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಫಲಹಾರವ ಮಾಡೊ ಪರಮ ಪುರುಷನೆ || ಪಲ್ಲ || ಜಲಜಾಕ್ಷಿ
ಲಕುಮಿಯ ಕರಕಂಜದಿಂದ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಕದಳಿ ಕಾಮಾರಿ ಖರ್ಜೂರ
ಕೆತ್ತಳೆ | ಬದರಿ ಹಲಸು ಮಾವು ದ್ರಾಕ್ಷುಗಳು || ಮಧುರಮಾದ ಮಾದಳ
ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ | ನೊದಲಾದ ಪರಿಪರಿ ಸುಫಲಂಗಳು || ೧ || ಉತ್ತುತ್ತೆ
ಜೇನು ಅಂಜುರ ಶೇವು | ಮತ್ತೆ ದಾಳಂಬ ನಿಂಬೆ ಜಂಬುಗಳು || ಕತ್ತ
ರಿಸಿದ ಕಬ್ಬು ಬಾದಾಮಿ ಬುಗಿಯು | ಅತ್ತಿ ಪನ್ನೀರಳೆ ನೆನೆಗಡಲೆಯು ||
|| ೨ || ಹಾಲು ಸಕ್ಕರೆ ಬೆಣ್ಣೆ ತುಪ್ಪ ಸೀಕರಣೆಯು | ಸಾಲಾರಸಾಯನ
ಎಳೆನೀರುಗಳು | ಮೂರುಲೋಕದೊಡೆಯ ಹಯವದನ ವೆಂಕಟರಾಯ
ಸಾಲಿಸು ಶ್ರೀವರ ಕರಕಂಜದಿಂದ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೫೦. ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಬಣ್ಣೆ ಪಲಳವೆ ನಾನು | ಬಣ್ಣೆ ಪಲಳವೆ ನಾ ಬಹುವೇಷವುಳ್ಳ
ಲಾ | ವಣ್ಣದ ಕಡೆಯಾದ ಉಡುಪಿನ ಕೃಷ್ಣನ್ನ || ಪಲ್ಲ || ಕರಗುವ
ಮಸುಣಿಯ ಕಾಂತಿಯಿಂ ಗರುಡನ ಗರಿಗಳ ಇರವ ಧಿಕ್ಕರಿಸ ಸೀತಾಂ
ಬರ | ಎರಡು ಪಾರ್ಶ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಶಿರದ ಕಿರೀಟವು | ಕೊರಳ ಹಾರದ

ಜೋಡು ಇರಲು ಈಶರಿಯಿಂದ । ಮೆರೆಯಲಬ್ಬದ ಕಂಕಣ ಭೂಮಿ
ಗೈದುವ । ವರಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಬಾಹುಗಳುಳ್ಳ । ಮಕರಕುಂಡಲ
ಬಾಹುವುರಿಗಳಿಂದೆಪವನಾ (†) ॥ ೧ ॥ ಅಳಿಗಳ ಕೂಟದಿ ಪೊಳೆವ ನೆತ್ತಿ
ಯ ಗೊಂಡೆ । ಎಳೆಯ ಮುತ್ತಿನಸರ ದುಂಡುರಕ್ಷಾಮಣಿ । ಗಳ ಕೂಟ
ಪೊಳೆಯಲು ಕೆಂಪುದಗಲೆಯಿಂದ । ಕೆಳಗಾಗಲರುಣನ ಗರಿಪಾದಕಂ
ಪೆಯ । ಗಲಿ ಇಂದ್ರ ನೀಲದದಾಳ ದಿಕ್ಕುಗಳನೆ । ಬೆಳಗುತ್ತಲೆ ಬಹಳಾ
ಲೀಲೆಯ ತೋರ್ಪ । ಖಳರೆದೆ ಶೂಲನ ಚೆಲುವ ಗೋಪಾಲನ (‡) ॥ ೨ ॥
ಜಾತಿಮುತ್ತಿನ ಚುಂಗು ಪ್ಯಾತಿಯಿಂದೊಪ್ಪುವ । ಚಾತುರ್ಯದಿ ವಾರೆ
ಗೊಂಡೆಯ ಕಟ್ಟಿ । ಆಜ್ಞಾತದಿಂದಲಿ ಅತಿಮೈಜೋಡು ತೊಟ್ಟಿ ಈ ।
ರೀತಿಯಿಂದೆಡೆಗೈಯೆ ವಂಕಿ ಮಧ್ಯದೊಳಾನು । ಚ್ಯುತ ಖಡ್ಗದಿಂದೊ
ಪ್ಪುವ । ಭೂತಳದಿ ವಿಪ್ಯಾತಿ ಹೊಡದು ಮೆರವ ದುಷ್ಟವ್ಯಗವ । ಘಾತಿಸಿ
ಬಿಡುವ ಕಿರಾತ ಸ್ವರೂಪನ್ನ (†) ॥ ೩ ॥ ಮಿಸುಡೆಯ ಮುಂಡಾಸು
ಪೊಸರವಿಯಂತಿರೆ । ಶಶಿಯು ಪ್ರಭೆಯಂತೆ ಪಸರಿಸಲಂಗಿಯು । ಹಸ
ನಾದ ನವರಂಜು । ವಶದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರೆ ಕುಸುಮನಂದದಿ ಧೋತ್ರದಿ
ವುಟ್ಟಿ ನೈ । ವರ್ಷನವ ಸುತ್ತಿ ಗಾತ್ರದಿ ಕುಲಾಯಿ ಒಪ್ಪಿ । ನಮನಗೆಯಿಂ
ದೊಪ್ಪುವ ನವವಿಕ್ರ ವೇಷನ್ನ (×) ॥ ೪ ॥ ಕಡದ ಬೊಗರಿಯಂತೆ ಕಡ
ದು ಮೂಡಿದ ಬಾಹು । ದೃಢವಾದ ಕುಚಗಳು ದುರಿತದುನ್ನತವಾದ ।
ಬಡನಡು ಬಳುಕಲು ಕಡೆಗಣ್ಣ ನೋಟದಿ । ಮೃಡ ಮುಖ್ಯಮೋಹಿಸಿ
ಒಡಲ ಮಾರದಿರಲು । ಮುಡಿಯ ನೋಡುತ ನವಿಲು ನಾಚಿ ಮೊಗ ।
ಒಡವಡವಿಯ ಸೇರಲೂ ಭೂಷಣಗಳು । ಜಡಿವುತ್ತ ಜಗದೊಳು ಕಡು
ಮೋಹಿಸಿ ಬಲು (*) ॥ ೫ ॥ ಶಂಕೆ ಇಲ್ಲದ ಕರ್ಮ ಕಿಂಕರರೊಳಗಾಗಿ ।
ಟೊಂಕದಿ ಕೈಯಿಟ್ಟಿ ಶಂಕಿಸಲು ತನ್ನಂಘ್ರಿ । ಪಂಕಜಂಗಳ ಬೇಡಿ ಪುರು
ಷಾರ್ಥ ಪಡೆಯಿರೊ । ಶಂಕೆ ಬೇಡವೋ ಯೆಂದು ಲಂಕರಿಗೆ ಸೂಸಿಪ್ಪ ।

(†) ಉಸುನಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಅದಿತ್ಯವಾರದ ಅಲಂಕಾರ. (‡) ಸೋಮವಾರ
ರಾಜಗೋಪಾಲ. (†) ಮಂಗಳವಾರ ಕಿರಾತನ ಅಲಂಕಾರ. (×) ಬುಧ ಗುರು
ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಂಕಾರ. (*) ಶುಕ್ರವಾರ ಮೋಹಿಸಿ.

ಸಂಖ್ಯಾತ ಕರಯುಗಳದಿಂದೊಪ್ಪುವ । ಶಂಖ ಚಕ್ರ ಆಯುಧಗಳ
 ಪಿಡಿದು ಸರ್ವಾಃ । ಲಂಕಾರದಿಂ ವೆಂಕಟೇಶನ ರೂಪಾ (+) ॥ ೬ ॥ ಈವಿಧ
 ತಪ್ಪದೆ ಯೇಳು ವಾರಗಳಲ್ಲಿ । ಪಾವನಮತ ಗುರು ಬಳಿಗೆ ಬಂದವರೆಲ್ಲ ।
 ಶ್ರೀವರ ಹಯವದನ ಸೇವೆಗೊಳ್ಳಿರೊ ನಿತ್ಯ । ಅವಾವ ನಾಡಿನ ಆಶ್ರಿತ
 ಜನರನ್ನು । ಭಾವಶುದ್ಧಗಳಂತು ಕೋರಿಕೆಗಳ । ಈವ ಭಕ್ತರಿಗೊಲಿದು
 ಪಾಪಂಪಾದಿ । ಶ್ರೀವರ ತಂದ ಸದ್ವೈಷ್ಣವರ ದೇವನ್ನು ॥ ೭ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಸುಧೇಶ್ವರಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

ಗೌಗ. ರಾಗ ತೋಡಿ, ತ್ರಿಪ್ರಟಿತಾಳ.

ಭಳಿರೆ ಭಳಿರೆ ನಿನ್ನ ಗುಣಗಳ ಸ್ತುತಿಸುವೆ । ಜಲಧಿ ಸಮ ಗಾಂ
 ಭೀರ್ಯ ಜಯತೀರ್ಥವರ್ಯ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಅವಾವ ಪರಯಲಿ ಹಯ ।
 ಗ್ರೀವ ಮೂರ್ತಿಯ ಪದವ । ತವಕದಿ ಚಿಂತಿಪ ವರಚಿಂತಾಮಣಿಯೆ ।
 ಪಾವನ ಗುರು ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥಾರ್ಯರ ಭಾವಗಳನೆ ಪೇಳಿ ಕಾವ
 ಸುಜನರನ್ನು ॥ ೧ ॥ ಮಧ್ವರಾಯರೆ ಬಂದು ನಿನ್ನೊಳಗೆ ನಿಂದು ।
 ಬೋಧಮಯ ಸಿದ್ಧಾಂತಮತವನುಧ್ಧರಿಸಿದ್ಯೊ । ಅದ್ವೈತ ಮಾಯಿಗಳ
 ಭೇದಿಸಿ ಜರಿವಂಧ । ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿದ್ದು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ್ಯೊ ॥ ೨ ॥
 ನಿನ್ನ ಕೃತಿಯೊಳಂಜನವ ದೃಷ್ಟಿಯೊಳಟ್ಟು । ಸನ್ಯಾಯ ವಿವೃತ್ತಿ ಮತ
 ಭೇದಗಳಲ್ಲಿ । ಪನ್ನಂಗಶಯನನ ಭಕ್ತಿ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರ । ಸನ್ನವನೆ ಮಾಡಿ
 ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನಿತ್ಯೋ ॥ ೩ ॥ ಬುಧರು ನಿಮ್ಮಯ ನ್ಯಾಯ ಸುಧಾ ಶ್ರವ
 ಣವ ಸವದು । ಉದ್ಧರಿಸಿ ಮೋಹಂಗಳ ವಡ್ಡು ಜಂದು ನಿನ್ನ । ಪದ್ಧತಿಯ
 ತಿಳಿದು ಮುಡ್ಡು ಕೃಷ್ಣನ ಪದವ । ಬದ್ಧದಿಂದೈದಿಸುವೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ
 ಗುರುವೆ ॥ ೪ ॥ ಬರಿಯ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಬಂದಾ ಎದ್ಯಾರಣ್ಯನ । ಮರು
 ಳುಮಾಡಿದ ಗ್ರಂಥ ಕರುಣದಿಂದಾ । ನರರ ನರಿಗಳ ಮಾಡಿದ ಆಶ್ಚರ್ಯ
 ಕಾರಣ । ಪುರುಷ ಶ್ರೀಹಯವದನನ ಪಾದಸರಸಿಜ ಭ್ರಮರ ॥ ೫ ॥

(+) ಶನಿವಾರ ಶ್ರೀನಿವಾಸ.

೧೫೨. ರಾಗ ವಂಶವರಾಳಿ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಹಮ್ಮನಳಿದು ನಮ್ಮಮತವ | ನೆಮ್ಮಜಯ ಮುನೀಂದ್ರ ಕೃತಿ
ಯ | ರಮ್ಯರಸವ ಸವಿದು ಸವಿದು | ನಿಮ್ಮದುರ್ಮತಗಳನೆ ಬಿಡಿರೋ ||
|| ಪಲ್ಲ || ಸುಖಮುನಿ ಚತುರ್ಮುಖರು ಕುಮತ | ನಿಕರವ ನೋಡಿ
ಮನಕೆ ತಂದು || ಸುಕೃತಿಯೆಂಬ ಶ್ರೀತ ಜಲದ ಕೃಷ್ಣನ ವಾದ ತೋಳಿ
ಯಲು | ಭಕ್ತುತಿ ಭರದಿ ಗಂಗಳ ಮುಖ್ಯ | ಸಕಲ ಸುರರು ಶಿರದ ಮೇಲೆ |
ಲಕುಮಿ ಆತ್ಮಕರಾಗಿ ಧರಿಸಿ | ಸುಖಿಸಿದ ಕಥೆ ಸ್ಮೃತಿಯೊಳರಲು || ೧ ||
ಆಗ ಭಗೀರಥನ ತೆರದಿ | ಯೋಗಿ ಜಯಮುನೀಂದ್ರ ಕೃಪಾ | ಸಾಗರ
ನಾಗಿ ಧರಗೆ ಬಂದು | ಈಗುರುಕೃತಿ ಗಂಗೆಯಾ | ಬೇಗ ತಾನು ತುತಿಸಿ
ಮೈಯ | ಯಾಗಗೊಳಿಸಿ ಸಹಸ್ರ ಮುಖದಿ | ಭಾಗವತರೆಂಬ ಬುಧರಿ
ಗಿತ್ತ | ಭಾಗ್ಯವ ನೀವೆಲ್ಲ ನೋಡಿರೋ || ೨ || ಶ್ರುತಿವಯವಾದ ಬಹಳ
ಬಲಯು | ಕುತಿಯನೆ ನಳವಳಿಸಿ ಸು | ಮತಿಯೆಂಬ ಮಂದರ ಹೂಡಿ |
ಮಥಿಸಿ ಮಧ್ವಮತಾಭಿಯಾ | ಯತಿಶಿರೋಮಣಿ ಜಯಮುನಿ ಶ್ರೀ |
ಪತಿ ಹಯವದನ್ನ ಬಲದಿ | ಶ್ರುತಿಯಮೃತವ ರಚಿಸಿದ ನಮ್ಮ ಕ್ಷಿತಿ
ಸುರರೆ ಕುಡಿದು ನೋಡಿರೋ || ೩ ||

ಶ್ರೀ ||

ಬಿರುದಿನ ಸುವನ್ತಲೆವದ.

೧೫೩. ರಾಗ ತೋಡಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಸುವ್ವಿ ಸುವ್ವಿ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀರಮಣಗೆ ಸುವ್ವಿ | ಸುವ್ವಿ ಸುವ್ವಿ ನಮ್ಮ
ಭೂರಮಣಗೆ ಸುವ್ವಿ || ಸುವ್ವಿಯೆಂದು ಪಾಡಿ ಸಜ್ಜನರೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ || ಪಲ್ಲ ||
ಹರಿಗೆ ಶರಣೆಂಬೆ ನಾ ಶಿರಿಗೆ ಶರಣೆಂಬೆ | ವರವಾಣಿ ರಮಣಗೆ ಶರಣೆಂಬೆ
ಸುವ್ವಿ | ವರವಾಣಿ ರಮಣಗೆ ಶರಣೆಂದು ಪೇಳಿದ ಗುರುವಾದಿರಾಜೇಂ
ದ್ರನ ಕೃತಿಯೆಂದು ಸುವ್ವಿ || ೧ || ಪಕ್ಕಿವಾಹನ್ನ ಜಗಕೆ ಮೋಹನ್ನ ರಕ್ಕ
ಸರನ್ನ ದಾಹನ್ನನೀವ ಸುವ್ವಿ | ರಕ್ಕಸರನ್ನ ದಾಹನ್ನನೀವ | ತನ್ನ ಮರೆ
ಹೊಕ್ಕರ ಚೆನ್ನಪ್ರಸನ್ನ ಕಾವ ಸುವ್ವಿ || ೨ || ಯಶೋದೆಯ ಕಂದ ತನ್ನ
ವಿಷವನುಣ್ಣೆಂದ ಕರ್ಕಶದ ಪೂತನೆಯ ಶಿಶುವಾಗಿ ಸುವ್ವಿ || ಕರ್ಕಶದ

ಪೂತನೆಯ ಶಿಶುವಾಗಿ ಕೊಂದ ನಮ್ಮ ಎಸವ ಗೋವಿಂದ ಪಾಲಿಸ ಬಂದ
ಸುವ್ವಿ || ೩ || ಶಕಟಾಸುರನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ ಕೊಂದ ಬಲು | ಎಕಟ
ಪಾವಕನ್ನು ಕೊರಳೊತ್ತಿ ಕೊಂದ ಸುವ್ವಿ | ಎಕಟ ಪಾವಕನ್ನು ಕೊರ
ಳೊತ್ತಿ ಕೊಂದು ಸರ್ಪನ ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ನಲಿವುತ ನಿಂದು ಸುವ್ವಿ ||
|| ೪ || ಕರುಗಳ ಕಣ್ಣೆಯ ಬಿಡುವಾಗ ನಾರಿಯರೆಲ್ಲರು ಪೊರವಡಲುತ
ಪೋಕುಪಾಯ್ಕಿ ಸಾರನೆ ಸುವ್ವಿ | ಪೋಕುಪಾಯ್ಕಿ ಸಾರನೆ ಸುರಿದು
ಅವರ್ಬರಲು ಬೆಣ್ಣೆಯ ಕೊಂಡೋಡುವ ಕೃಷ್ಣ ಸುವ್ವಿ || ೫ || ಮತ್ತಿಯ
ಮರಗಳ ಕಿತ್ತವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಭೃತ್ಯರಿಗೆ ನಿಂದು ವರವಿತ್ತಿ ಸುವ್ವಿ | ಭೃತ್ಯ
ರಿಗೆ ನಿಂದು ವರವಿತ್ತ ತನ್ನ ಮಿತ್ರಜನಕಾಗಿ ಗಿರಿಯತ್ತಿದನೆ ಸುವ್ವಿ || ೬ ||
ವೃಂದಾವನದಿ ನಿಂದು ಅಲ್ಲಿ ಚಂದಾದಿ ನಲಿವಾಗ ತನ್ನ | ಕೊಂದಪ್ಪ
ನೆಂದು ಬಂದ ಬಕನ ಸುವ್ವಿ | ತನ್ನ ಕೊಂದಪ್ಪನೆಂದು ಬಂದ ಬಕನ
ಸೀಳಿ ಬಲ್ಲಂದದಿ ಕೊಂದು ಬಿಸುಟನೆ ಸುವ್ವಿ || ೭ || ಕಲವ ತರುವ ನಿಮ್ಮ
ತನ್ನಧರದಿಂದ | ಕೊಳಲನೂದುವ ಚೆಲುವಗೆ ಸುವ್ವಿ | ಕೊಳಲನೂ
ದುವ ಚೆಲುವ ಗಾನಲೋಲ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಶರಣೆಂಬೆ ಸುವ್ವಿ ||
|| ೮ || ರಂಗ ರಾಸಕ್ರೀಡೆಯೆಂಬ ಕೃಂಗಾರ ರಸ ಬಸಿವ | ಮಂಗಳ ಎಲಾ
ಸವನ್ನು ರಂಜಿಸಿದ ಸುವ್ವಿ | ಮಂಗಳ ಎಲಾಸವನ್ನು ರಂಜಿಸಿದ ಅದ
ಕಂಡು ದೇ | ವಾಂಗನೆಯರೆಲ್ಲರು ತನುವ ಮರೆದರು ಸುವ್ವಿ || ೯ ||
ಮಧುರಗೆ ಪೋಗಿ ಮಲ್ಲರಸುವನಿಗೆ ಮದಾಂಧ ಮಾವನ್ನು ಮಡುಹಿದೆ
ಸುವ್ವಿ | ಮದಾಂಧ ಮಾವನ್ನು ಮಡುಹಿವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ | ಮುದದಿ ತನ್ನ
ವರ ಮುದ್ದಿಸಿದ ಸುವ್ವಿ || ೧೦ || ಧರ್ಮವ ಬಿಡಬೇಡ ದುಷ್ಕರ್ಮ ಮಾಡ
ಬೇಡ | ದುರ್ಮಾನವ ಬಿಡು ಹರಿಯ ಮೇಲಿಡು | ದುರ್ಮಾನವ ಬಿಡು
ಹರಿಯ ಮೇಲಿಡು ಮನವ ಕಾಮನಿಯೊಳಾಡಿ ಕೆಡಬೇಡ ಸುವ್ವಿ || ೧೧ ||
ದುರುಳರ ನೋಡಿ ದೂರಕ್ಕೊಡು | ಹರಶರಣರಡಿಗೆ ಪೊರಮಡು
ಸುವ್ವಿ | ಹರಶರಣರಡಿಗೆ ಪೊರಮಡು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಸು | ಚರಿತವ ಪಾಡುವ
ರೊಳೋಡಾಡು ಸುವ್ವಿ || ೧೨ || ಎರಲರಿಯದವ ಮರನೇರಿ ಬಿದ್ದು
ಸಾವಂತೆ ನೀರವಾನುಗಳು ಕೆರಗುವಂತೆ ಸುವ್ವಿ | ನೀರವಾನುಗಳು

ಕೆರಗುವಂತೆ ಮನುಜ ನೀ ಬಾರದ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಪೊರಬೇಡ ಸುವ್ವಿ || ೧೩ ||
 ಹಿಂದೆ ಪುಣ್ಯದ ಬೀಜವ ಕುಂದದೆ ಬಿತ್ತಿದರೆ | ಇಂದು ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯ
 ಬಂದಿಪೊದು ಸುವ್ವಿ || ಇಂದು ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯ ಬಂದಿವುದು ಬಂದೆ ನೀ |
 ನೊಂದು ವಿಧಿಯ ಬೈದರೆ ಎಂದೆಂದು ಕೆಡುವೆ ಸುವ್ವಿ || ೧೪ || ಪರಸ
 ತಿಯ ಬಯಸಿ ದುರುಳ ಕೀಚಕ ಕೆಟ್ಟ | ಪರಧನಕ್ಕೆ ಮರುಳಾಗಿ ಕುರು
 ರಾಯ ಸುವ್ವಿ | ಪರಧನಕ್ಕೆ ಮರುಳಾಗಿ ಕುರುರಾಯ ಕೆಟ್ಟನೆಂದು ವರವ
 ಭಾರತವ ನಿರುತ ಕೇಳು ಸುವ್ವಿ || ೧೫ || ವಾದಿಯು ಹರಿಯಾದ ಪ್ರತಿ
 ವಾದಿಯು ಹರಿಯಾದ ಭೇದವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಮತದಲ್ಲಿ ಸುವ್ವಿ | ಭೇದವಿಲ್ಲ
 ವೆಂಬ ಮತದಲ್ಲಿ ತಾನೊಬ್ಬನೆ | ವಾದಿ ಗೆದ್ದನೆಂತು ಬಿದ್ದನೆಂತು ಸುವ್ವಿ ||
 || ೧೬ || ಎಲ್ಲಾ ಒಂದಾದರೆ ಶಾಲ್ಯನ್ನ ಉಂಬುವರು ಹುಲ್ಲನೇತಕೆ ಮೆದ್ದು
 ಬದುಕರು ಸುವ್ವಿ | ಹುಲ್ಲನೇತಕೆ ಮೆದ್ದು ಬದುಕರು ಚೇಲಾಜಾರಾ
 ಜಲದೊಳಾಚರಿಸಿ ಅಳುವುದೇಕೆ ಸುವ್ವಿ || ೧೭ || ವರ್ತಿಯ ಸಂಸಾರ
 ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೇಗ ಸ | ವ್ರತ್ರ ಜೀವಭೇದ ಉಂಟೆಂಬವಗೆ ಸುವ್ವಿ | ವ್ರತ್ರ
 ಜೀವಭೇದ ಉಂಟೆಂಬವಗೆ ಭೇದ ಸತ್ಯವಾದರೈಕ್ಕ ಯೆತ್ತಿಹೊದು
 ಸುವ್ವಿ || ೧೮ || ಅತ್ತಿ ಮೊಸೆಯರಿದ ಮತ್ತರ ಮನೆಯೊಳಗೆ | ಕತ್ತಿ
 ನಾಯಿಗಳಂತೇಕೆ ಬೆದಸೊದ ಸುವ್ವಿ | ಕತ್ತಿ ನಾಯಿಗಳಂತೇಕೆ ಬೆದ
 ಸೊದ ಅದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಜೀವರ ಇರವೆ ಸುವ್ವಿ || ೧೯ || ಮಿಥ್ಯ
 ಭೇದವಾದರೆ ಅದು ಶುಕ್ತಿರಾಪ್ಯದಂತೆ ತನ್ನರ್ಥವ ತಾ ಮಾಡಲರಿಯದು
 ಸುವ್ವಿ || ತನ್ನರ್ಥವ ತಾ ಮಾಡಲರಿಯದು ಅದರಿಂದ ನಾವೆತ್ತಿದ
 ದೋಷಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ ಸುವ್ವಿ || ೨೦ || ಸತ್ಯವಾದ ಬೊಮ್ಮ ಮಿಥ್ಯವಲ್ಲ
 ಮಿಥ್ಯಶಶತ್ಯಂಗ ಸತ್ಯವಲ್ಲ ಸುವ್ವಿ || ಮಿಥ್ಯಶಶತ್ಯಂಗ ಸತ್ಯವಲ್ಲ ಶೃಂಗ್ಯ
 ರಡ ಜಗತ್ತಿನೊಳು ಕೊಡುವ ಕುಯುಕ್ತಿಯ ನಿನಗಾವ ಕಲಿಸಿದ ಸುವ್ವಿ ||
 || ೨೧ || ಸತ್ತು ಹೆಣವುಂಟು ಸಾಯದ ವಸ್ತುಂಟು ಸತ್ತು ಸಾಯದ
 ಮರ್ತ್ಯಂಲ್ಲ ಸುವ್ವಿ || ಸತ್ಯ ಸಾಯದ ಮರ್ತ್ಯಂಲ್ಲ ಮರ್ತ್ಯನಾಗ ನಿನ್ನ
 ಮಿಥ್ಯಭೇದವೆಂತು ನಿತ್ಯವಹುದು ಸುವ್ವಿ || ೨೨ || ಸತ್ಯವೆಂದರುಂಟು
 ಮಿಥ್ಯವೆಂದರೆಯೆ | ಎಂಬರ್ಥಕ್ಕೆ ತಾ ಕೊಡಲರಿಯದು ಸುವ್ವಿ |

ಎಂಬರ್ಥಕ್ಕೆ ತಾ ಕೂಡಲರಿಯದು ಅದರಿಂದ ಅರ್ಥವೆ ಪೇಳಿ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ
 ನಾಮಾಂತರ ಸುವ್ರಿ || ೨೩ || ಭರ್ತು ಇಲ್ಲದವಳು ಮುತ್ಪಾದೆಯೆಂಬಂತೆ
 ನಿನ್ನ | ಮಧ್ಯ ಜಗಕಿಟ್ಟ ಸತ್ಯನಾಮ ಸುವ್ರಿ || ಮಧ್ಯ ಜಗಕಿಟ್ಟ ಸತ್ಯ
 ನಾಮ ನಿನ್ನ ಯುಕ್ತಿಶೂನ್ಯನೆಂದು ಸುತ್ತ ನಗುವುತಿಪ್ಪದು ಸುವ್ರಿ || ೨೪ ||
 ಇಲ್ಲ ಜಗವೆಂಬುದನು ಈಗ ಕಂಡದ ಕಾರಣ | ಇಲ್ಲವಾತನ ವಾದಕ್ಕೆ
 ಪೋಗಳಲರಿಯದು ಸುವ್ರಿ || ಇಲ್ಲವಾತನ ವಾದಕ್ಕೆ ಪೋಗಳಲರಿಯದ
 ಹೊಲೆಯನ ಎಲ್ಲರು | ಅರಿಯದಿದ್ದರೆ ಹೊಲೆಜಾತಿ ಹೋಕ ಸುವ್ರಿ ||
 || ೨೫ || ಗರಿಯ ಪಿರಿದಾದೇಳು ಧಳ್ಪುರಿಯ ಬೇಗೆಗೆ ಬೆಂದಾ | ಕರಿಯ
 ನರಿಯದ ಕಾರಣ ಮರನ ಮುರಿವುದೆ ಸುವ್ರಿ || ಕರಿಯನರಿಯದ ಕಾರಣ
 ಮರನ ಮುರಿವುದೆ ವಾದಿ ಈಪರಿಯಲಿ ನಿನ್ನ ಮಧ್ಯಾದಿ ಕಾರ್ಯವಾ
 ಗದು ಸುವ್ರಿ || ೨೬ || ಹಳೆಯ ಮಲವನೆಲ್ಲ ಮಲವೆಂದರಿಯದೊಡೆ
 ಮತ್ತದು ಜಲಜಾಕ್ಷಿಯರ ಸಂಗಕ್ಕೆ ಪರಮಳನೀವುದೆ ಸುವ್ರಿ || ಜಲಜಾ
 ಕ್ಷಿಯರ ಸಂಗಕ್ಕೆ ಪರಮಳನೀವುದೆ | ಶೂಲದಿ ಸತ್ತ ಪೆಣನ ಸುಳವುತಿ
 ಪ್ಪುದೆ ಸುವ್ರಿ || ೨೭ || ನಾಸ್ತಿಯೆಂಬ ವಸ್ತುವ ನಾಸ್ತಿಯೆಂದರಿಯದೆ |
 ಅಸ್ತಿಯೆಂದು ಕಂಡರೆ ಹಸ್ತಿ ಮೂರ್ಖನು ಸುವ್ರಿ || ಅಸ್ತಿಯೆಂದು ಕಂಡರೆ
 ಹಸ್ತಿ ಮೂರ್ಖನು ಜಗತ್ತಿನ ಮಹಂತರ ಉನ್ಮತ್ತರ ಮಾಡಿದ ಸುವ್ರಿ ||
 || ೨೮ || ಏಕಾಕಿನಾರಮತಿ ಯೆಂಬ ವೇದವಾಕ್ಯ ಎವೇಕಿಗಳೆಲ್ಲರು
 ಬಲ್ಲರು ಸುವ್ರಿ || ಎವೇಕಿಗಳೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲರು ಅದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಮುಕ್ತಿ ಏಕಾ
 ಕಿಯಾದರೆ ಶೋಕಕ್ಕೊಳಗಾದೆ ಸುವ್ರಿ || ೨೯ || ಲೋಕದೊಳು ಹಾಳಾರ
 ಹಂದಿಯ ಬೇಸರ ನೋಡೋ ನಿನ್ನ ಕೈವಲ್ಯದ ಘಸಣೆ ಸುವ್ರಿ || ಬೇಸ
 ರದೆ ನೋಡೋ ನಿನ್ನ ಕೈವಲ್ಯದ ಘಸಣೆ ಸಾಕು ಸಾಕು ನಮ್ಮ ತ್ರೀವೈ
 ಕುಂತದ ವಾಸನೆ ಲೇಸು ಸುವ್ರಿ || ೩೦ || ಅಲ್ಲಿ ಸಹ ಬ್ರಹ್ಮಣಾ ಸರ್ವಗ
 ಮಂಗಳಂ ಬಾರಂತೆ | ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ವನಾದಂತೆ ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯೂ ಸುವ್ರಿ ||
 ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ವನಾದಂತೆ ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯು ನೀ ಕೇಳಾ ಎಲ್ಲಿ ಮರ್ತ್ಯಂಗಲ್ಲಿ
 ಹರಿಯನುವ್ರತರಂತೆ ಸುವ್ರಿ || ೩೧ || ಅಲ್ಲಿ ನರನಾರಿಯರು ಚಿನಮಯ
 ಚೆಲುವರತೆ | ಅಲ್ಲಿ ಚತುರ್ಬಾಹುಗಳಾಗಿಪ್ಪರಂತೆ ಸುವ್ರಿ || ಅಲ್ಲಿ

ಚತುರ್ಬಾಹುಗಳಾಗಿದ್ದರು ಅವರ ಶ್ರೀವಲ್ಲಭ ಲಾಲಿಸಿ ಪಾಲಿಸುವನಂತೆ
 ಸುವ್ವಿ || ೩೨ || ಉತ್ತರ ವಾಲ್ಮೀಕಿಗಳು ಹತ್ತಿದುದಕ್ಕು ಯೋಜನ |
 ಉತ್ತಂಗ ಶ್ರೇತದ್ವೀಪ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಸುವ್ವಿ || ಉತ್ತಂಗ ಶ್ರೇತ
 ದ್ವೀಪ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಪಟ್ಟಣ ಅಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಿನಂತೆ ಹೊಳೆವ ಮುಕ್ತ
 ರೀರ್ವರು ಸುವ್ವಿ || ೩೩ || ಅನಂತಾಪನವೆಂದು ಮತ್ತೊಂದು ನಗರ
 ಕೃಷ್ಣಗೆ | ಘನ್ನೋದಕದ ಮೇಲೆ ಮಿಂಚುತ್ತಿಪ್ಪದು ಸುವ್ವಿ | ಘನ್ನೋದ
 ಕದ ಮೇಲೆ ಮಿಂಚುತ್ತಿಪ್ಪದು ಅಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮನೆಯಲಿ ಮುಕ್ತರು
 ಸುಮನಿಸುತ್ತಿಪ್ಪರು ಸುವ್ವಿ || ೩೪ || ವಾದಿರಾಜನಾಳ್ವ ಹಯವದನ
 ತಾನೆ ಪೇಳ್ವ ಜಗಬಿರುದಿನ ಸುವ್ವಾಲೆಯ ಪದವಿದು ಸುವ್ವಿ || ಜಗಬಿರುದಿನ
 ಸುವ್ವಾಲೆಯ ಪದವಿದು ಜಗದೊಳಗೆ ವಾದಿಸುವರ ಬಾಯ ಮುದ್ರಿಸು
 ವದು ಸುವ್ವಿ || ೩೫ || ಮಂಗಳಂಗಳಾಗಲಿ ಅಮಂಗಳಂಗಳು ಹೋಗಲಿ |
 ರಂಗನಂಗೀಕರಿಸಲಿ ಅನೇಕ ಶುಭಂಗಳು ಬೆರಸಲಿ ಸುವ್ವಿ || ಅನೇಕ
 ಶುಭಂಗಳು ಬೆರಸಲಿ ಕಣ್ಣಿಗಾನಂದ ತೋರಲಿ ಮೇಲುತ್ತುಂಗ ಸುಖಂ
 ಗಳ ಕೊಡಲಿ || ೩೬ || ವಾದಿರಾಜ ಪೇಳ್ವ ಜಗಬಿರುದಿನ ಸುವ್ವಾಲೆಯ |
 ಮೇದಿನಿಯೊಳಾವ ಕಲಿವಾನು ಸುವ್ವಿ | ಮೇದಿನಿಯೊಳಾವ ಕಲಿವನವನ
 ಪಾದಕ್ಕೆಬಿದ್ದ ಕಟ್ಟಿ ಜಗವ ಗೆಲಿಸುವದು ಸುವ್ವಿ || ೩೭ || ಶ್ರೀ ||

೧೫೪. ರಾಗ ನಾಡನಾಮಕ್ರಿಯೆ, ಅಟತಾಳ.

ನನ್ನಿಂದ ನಾನು ಜನಿಸಿದೆನೊ ರಂಗ || ಪಲ್ಲ || ನಿನ್ನ ಪ್ರೇರಣೆ
 ಯಿಂದ ನಡೆದು ನುಡಿದ ಮೇಲೆ || ನಿನ್ನಾದೆ ತಪ್ಪೊ ಗೋವಿಂದ || ಅನು
 ಪಲ್ಲ || ಜನನಿಯ ಜತರದಿ ನವಮಾಸವು | ಘನತೀಯೋಳ್ಪೋಷಿಸು
 ವರು ಯೆನ್ನನು || ಜನನಿ ಜನಿಸೆ ನಾ ಜನಿಸಲಾರೆನೆಂದೆ | ವನಜಾಕ್ಷ
 ನೂಕಿದವನು ನೀನಲ್ಲವೇ ಸ್ವಾಮಿ || ೧ || ಎಲುಬುಗಳೆಲ್ಲ ಜತೆಯು
 ಮಾಡಿ ನರಬಿಗಿದು ತೊ | ಗಲಿನ್ನೊದಿಸಿದವನು ನೀನಲ್ಲವೆ || ಮಲಮಾತ್ರ
 ದೋಳ ನಾ ಜನಿಸಲಾರೆನೆಂದೆ ಕ | ಮಲಾಕ್ಷ ನೂಕಿದವನು ನೀನಲ್ಲವೇ ||
 || ೨ || ಜನಿಸಿದ ಇಂದಿನ ಪರಿಯಂತರ | ಘನದಿ ನೀ ಪಾಲಿಸುತರೆ
 ಎನ್ನನು || ಅನುಮಾನಕ್ಕೆ ಬೋಧಿಸುತರೆ ನಾ | ಅನುಭವಿಸಿದೆನೊ

జీవను నిన్నను బిడే ॥ ౩ ॥ అంధకన కృయల్ల కేగివెత్తు । ముం
దాళు తగ్గినలి కేడకలు ॥ అంధకనలి తప్పొ ముందాళనలి
తప్పొ । హిందాడబీడ ఎన్నల్లి తప్పిల్లవో రంగ ॥ ౪ ॥ కందన్న
తాయీ ఆడిపతిరువాగ । కంద భావియోళాదిం నోగడలు ॥ బందు
బేగదింద ఎత్తదిద్ద మేలే । కందన తప్పొ తాయీయ తప్పొ
గోగింద ॥ ౫ ॥ భార నిన్నదు ఇదు నిన్నదు రంగ । నారి మక్కళు
మనే నిన్నదయ్య ॥ క్షీరదోళగే అద్దు నిరినోళగే అద్దు । ఊర
నోప్పిసిదరే సుంకవిల్ల పరమాత్మ ॥ ౬ ॥ న్యాయవాదరే దుడుకు
నిన్నదు రంగ । ఆ । న్యాయవాదరు యారు పోళువరు ॥ కాయ
జన శ్రీరాయ హయవదన । ఊయమాడదే ఎన్న ఈగ పలకూ
డేవా ॥ ౭ ॥

శ్రీః ॥

౧౫౫. రాగ శంకరాభరణ, భావపుతాళ.

ఎనగే నీ బంధు ఎందేందు దయాసింధు ॥ పల్ల ॥ తమనా
కొందే శ్రుతితతియ నీ తందే కూ । రుమనాగి గిరియనేత్తిదే ॥
క్రమేయ పూత్తే పిరణ్యకన కిత్తే త్రివ । క్రమనాగి బేళదే త్తేల్యో
క్యవనళదే ॥ ౧ ॥ రాయరాయర గేలిదే రావణ బలవను మురిదే ।
వాయాది గోగవళనాదే ॥ స్త్రీయర కడిసిదే కలియాగి కొలిసిదే ।
కాయజన తాత కామిత ఫలదాతా ॥ ౨ ॥ పురర దిర్యోరన్న కరు
ణా సంపన్న మానవర మాన్య । దిరుకయవదన్న పరమ పావన్న ॥
పరిపూర్ణ శశివర్ణ । నిరతా నీలద వర్ణ నీ కాయోగి ఎన్న ॥ ౩ ॥

॥ త్రిమధ్వేరవర్ణమశ్చ ॥

౧౫౬. రాగ సౌరాష్ట్ర, ఆదితాళ.

అనందమయగి చిన్మయగి ఆదినారాయణగారతి యేత్తిరే ॥
॥ పల్ల ॥ నేడవ తందు బిట్టివ పొత్తు ధారుణియ । సాధసి
కంబదిం బందవగే ॥ భూదానవ బేడి నృపర సంకరిసిద । ఆది

ಮೂರುತಿಗಾರತಿ ಯೆತ್ತಿರೆ || ೧ || ಇಂದುವದನೆಸಹಿತ ಅರಣ್ಯದೊಳ
ಗಾಡಿ | ನಂದಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ನಲಿದವಗೆ || ಮಂದಗಮನೆಯರ ಮುಂದೆ
ನಿರುವಾಣದಿ | ನಿಂದ ಮೂರುತಿಗಾರತಿ ಯೆತ್ತಿರೆ || ೨ || ತುರಗವನೇರಿ
ದುಷ್ಟರ ಶೀಳ ಭಕ್ತರ | ಪೊರೆವ ಮಂಗಳಹಯವದನನಿಗೆ || ಪರವೇಲಾ
ವುರ ಚನ್ನಿಗರಾಯನ | ಚರಣಕಮಲಕಾರತಿ ಯೆತ್ತಿರೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೫೭. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟಿತಾಳ.

ಜೋಜೋ ಜೋಜೋ ಜೋಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣಾ | ಜೋಜೋ ಮಲ್ಲರ
ಗಂಟಲಗಾಣಾ || ಜೋಜೋ ರಾಕ್ಷಸಶಿಕ್ಷ ಕಲ್ಯಾಣಾ | ಜೋಜೋ
ಸಕಲಸುವಿದ್ಯಪ್ರವೀಣಾ || ಪಲ್ಲ || ಸೋಜಿಗಪೂರ್ಣ ಬಾಲಬ್ರಹ್ಮಚಾರೀ |
ಮೂಜಗವಾಳದ ಕಪಿರೂಪಧಾರೀ || ತೇಜಮುತ್ತಿನ ಕವಚಕುಂಡಲ
ಧಾರೀ | ನೈಜಭಕ್ತರ ಸರ್ವರೋಗನಿವಾರೀ || ೧ || ಭೂಮಿಭಾರವನಿಳು
ಹಲು ಬಂದ ಭೀಮಾ | ಕಾಮಿ ಕೀಚಕನ ಕುಟ್ಟಿದ ರಣಧಾಮಾ ||
ಕಾಮಿನಿ ವ್ರಾಪದಿ ಕಷ್ಟನಿರ್ಧಾಮಾ | ಕಾಮಿತಾರ್ಥವನೀವ ಕಲ್ಪತರು
ಭೀಮಾ || ೨ || ಸೌಂದರ್ಯರೂಪ ಶ್ರೀಮದಾನಂದಾ | ತಂದೆ ಹಯ
ವದನನ ನೋಹದ ಕಂದಾ || ಬಂದುಡುಪಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಂದಾ |
ನಿದ್ರೆಯ ಮಾಡಯ್ಯ ಹರಿಧ್ಯಾನದಿಂದಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೫೮. ರಾಗ ನವರೋಜು, ಅಟಿತಾಳ.

ಜೋಜೋ ಕಂದರ್ಪಕೋಟಿಲಾವಣ್ಯನೇ | ಜೋಜೋ ವೃಂದಾ
ರಕಶಿರೋರನ್ನನೇ || ಜೋಜೋ ನಂದನಸುಕೃತದ ಫಲವೇ | ಜೋಜೋ
ಮುನಿಮನಮಧುಸುಕಮಲವೇ || ಜೋಜೋ || ಪಲ್ಲ || ಪ್ರಳಯಜಲದಿ
ನೀನಾಲದೆಲೆಯ ಮೇಲೆ | ಹಲವು ಜೀವರು ನಿನ್ನ ಅುದರದೊಳರಲಾ ||
ಕೆಲವು ದಿನದಿ ಯೋಗನಿದ್ರೆಯೊಳಗಿರೆ | ಒಲವಿಂದ ಸೃಜಿಸುವನೆಂದು
ನೇಮಿಸುವೇ || ೧ || ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮೂಲಕಾರಣವನ್ನೆ ಮಾಡಿ | ಸಕಲ
ತತ್ತ್ವಗಳ ಸಮ್ಮೇಳದಿ ಕೂಡೀ || ಏಕಲಿಪದಂತೆ ತನ್ಮಾತ್ರೆಯನು ಹೂಡಿ |
ಅಖಿಲೇಶ ಮಹತ್ತತ್ತ್ವಗಳ ನಿರ್ಮಿಸಿವೇ || ೨ || ಮಹತ್ತತ್ತ್ವದಿಂದ ಅಹಂಕಾರ

ಹುಟ್ಟಿ । ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ವೈಕಾರಕನೊದಲಾದ ॥ ತ್ರಿವಿಧತತ್ವಗಳ
ನಿರ್ಮಾಣವಮಾಡಿ । ಮಹಾಮಹಿಮೆಯ ಮೆರೆದೆ ಜಗವರಿಯೇ ॥ ೩ ॥
ಇಪ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಐದಾರುತತ್ವಗಳಿಂದ । ತಪ್ಪದೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ ನಿರ್ಮಿ
ಸಿದೆ ॥ ಅಪ್ಪುಶಯನನಾಗಿ ನಾಭಿಕಮಲದಿಂದ । ಅಪ್ಪ ಬ್ರಹ್ಮನ
ಪ್ರಸವಿಸಿದೆ ನೀನಂದೂ ॥ ೪ ॥ ಒಂದು ಮೂರುತಿಯಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮಾಡಿ
ಮ । ತ್ತೊಂದು ಮೂರುತಿಯಿಂದ ಪಾಲನೆ ಮಾಡಿ ॥ ಒಂದು ಮೂರು
ತಿಯಿಂದ ಸಂಹಾರವನು ಮಾಡಿ । ಒಂದೊಂದು ಮಹಿಮಾನಂತಾದ್ವೈ
ತವೇ ॥ ೫ ॥ ಒಂದು ರೋಮಕೂಪದಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾ । ಇಂದಿರೆ
ಅನಂತಕೋಟಿನಾಮಗಳೆಲ್ಲಾ ॥ ಒಂದು ಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ಶಿಶುವಾಗಿ ತೋ
ರಿದೆ ಆ । ನಂದದಿಂದಲಿ ಶರಣೆಂದರು ಸುರರು ॥ ೬ ॥ ಬೊಮ್ಮರುದ್ರಾದಿ
ದೇವತೆಗಳಿಗವಸರ । ಒಮ್ಮೆ ಕಾಣರು ಸಿರರಮ್ಮೆ ಚೆಲುವನಾ ॥ ಒಮ್ಮಾ
ನದಿಂದ ನೋಡೆನೆಂಬ ಭರದಿಂದ । ರಮ್ಮೆ ಮುಖವ ತಗ್ಗಿಸಿ ನಾಚಿ
ದಳಾ ॥ ೭ ॥ ಜನನಮರಣಭಯದಿಂದ ದೇವತೆಗಳು । ಅನುದಿನ ನಿನ್ನ
ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಲು ॥ ಪುನರಾವೃತ್ತಿರಹಿತವಾದ ಫಲವತ್ತೇ । ಮನು
ಜನಂತೆ ತೋರುವದೇನುಚಿತ್ತಾ ॥ ೮ ॥ ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ಸರ್ವವಿಷ
ಯದಿಂದ । ಲೀಲೆಯಿಂದಲಿ ಪಾಡಿ ಕಮಲಸಂಧವನಾ ॥ ಪೋಲುವಾಡ
ದಂತೆ ಒಳಿತಾಗಿ ತಲೆಬಾಗೆ । ಮೂಲೋಕವ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಪಾಲಿ
ಸಿದೆ ॥ ೯ ॥ ದಶದಿಕ್ವ ನೋಡುತ್ತ ಧಯದಿಂದ ಕಮಲಜ । ಬಿಸಜನಾಳ
ದೊಳಗಿರ್ದ ಬಾರಿಯ ಕಾಣದೇ ॥ ದಶಶತವರುಷ ನಿಮ್ಮನು ಧ್ಯಾನಿಸು
ತಿರೆ । ವಸುಧೀಶ ನಿಮ್ಮ ನಿಜವ ತೋರಿದಿರೆ ॥ ೧೦ ॥ ನಾಮಕರಣದ
ದಿವಸ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಸುರರು । ಈವಾಶಿಸುವ ನೋಡೇವೆಂಬ ಭರದಿಂದ ॥
ಆಮಹಾಸ್ತೋಮವೆಲ್ಲವು ಕೂಡಿಬರಲು ॥ ಈಮಹಾಶಿಸುವ ನೋಡಿ
ವರತಿಯಲ್ಲೇ ॥ ೧೧ ॥ ಜಾತಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ ಮಧುವ ಬಾಯೊ
ಳಗಿಟ್ಟು । ಪೊತ್ತುಮರನ ಗೊಬ್ಬಿನಲಿ ಮಲಗಿದ್ದು ಸಾ ॥ ಕ್ಷಾತು ಶ್ರೀನಾ
ರಾಯಣನವತಾರವೆಂದು । ಮಾತೆಯ ಮೊಲೆಹಾಲನುಂಡ ಬೇಗ
ದಲೇ ॥ ೧೨ ॥ ವ್ಯಾಸಧೌಮ್ಯಾಚಾರ್ಯರ್ವಲಿದು ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ।

ಸಾಸಿರಕೋಟೈನಂತನಾಮಗಳುಳ್ಳ || ವಾಸುದೇವ ಕೃಷ್ಣನೆಂಬ ನಾಮವ
ನಿಟ್ಟು | ಸಾಸಿದರಕ್ಷತೆಯ ಸುಮುಹೂರ್ತದಲೀ || ೧೩ || ನಂದ ಯ
ಶೋಡೆ ವಸುದೇವ ದೇವಕಿಯರು | ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಸುಕೃತ ಫಲವಾಯಿ
ತೆಂದೂ || ಇಂದಿರಾಪತಿ ಜನಿಸಿದನೆಂಬ ಹರುಷದಿ | ಬಂದ ಬ್ರಹ್ಮಣರನ್ನು
ದ್ರವ್ಯದಿ ದಣಿಸಿದರೂ || ೧೪ || ಕ್ಷೀರಾಂಬುಧಿಯನ್ನೆ ತೊಟ್ಟಿಲ ಮಾಡಿ |
ಓರಂತೆ ನಾಲ್ಕುವೇದಗಳನ್ನೇಣನೆ ಮಾಡಿ || ಧೀರ ಶೇಷನು ಬಂದು ಹಾಸಿ
ಗಿಯಾಗಲು | ನಾರಾಯಣೊಡನೆ ಮಲಗಿದೆಯೊ ಹಯವದನಾ || ೧೫ ||
ಈರಾರುದಿನದಲ್ಲಿ ಭಾರತಿ ಪಾರ್ವತಿ | ಓರಂತೆ ಶಶಿ ರತಿ ಮೊದಲಾದ
ಸತಿಯರು || ನಾರಾಯಣ ಪರದೇವತೆಯೆಂದು | ನಾರಾಯಣಿಲ್ಲ ಪಾಡಿದರು
ಹರುಷದಲೀ || ೧೬ || ಪುಟ್ಟ ಪಾದದಲೊಮ್ಮೆ ತೊಟ್ಟಿಲನೊಡೆವುತ್ತ |
ದುಷ್ಟಶಕಟನು ನುಚ್ಚುನುರಿಯಾಗಿ ಬೀಳಿ || ಕಟ್ಟಿದ ವರಳೊಳು ಮರಗ
ಳೆರಡು ಬೀಳಿ | ಕೆಟ್ಟೀವೆಂದರು ಗೋವಳಗೋಸಿಯರು || ೧೭ || ಸಿಂ
ಭಾಗ್ಯರಾಪ್ಯಪುರದೊಳು ಹೆಚ್ಚಲೆಂದು | ವರಮುನಿಗಳೆಲ್ಲ ಪೂಮಳೆಗ
ರೆಯೇ || ವರಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರು ತಿರಗಳ ತೋಗೇ | ಗುರುವಾದಿರಾಜಂಗೊ
ಲಿದೆ ಹಯವದನಾ || ಜೋಜೋ || ೧೮ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೫೯. ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ಅಟತಾಳ.

ಮಂಗಳ ಮಂದಾಕಿನಿಗೆ ಮಂಗಳಾ | ಮಂಗಳ ತರಂಗಿಣಿಗಂಗೆಗೆ
ಮಂಗಳಾ || ಪಲ್ಲ || ಮುನ್ನು ತ್ರಿವಕ್ರಮನುಂಗುಟದಿ | ಚೆನ್ನಾಗಿ ಜನಿಸಿ
ಚತುರ್ಮುಖನ || ಚೆನ್ನಪಾತ್ರೆಯಲಿರ್ದ ಶಿವನ ಮಾಡಿಗೊಲಿದು | ಜಹ್ನು
ಮುನಿಯಾದರ ಪೊಕ್ಕು ಜಾಹ್ನುವಿಗೆ || ೧ || ಭಗೀರಥನ ಸ್ತುತಿಗೊಲಿದು
ಬಂದು | ಸಗರರಾಯನ ಕುಲವುಧ್ಧರಿಸಿ || ಸೊಗಸಾಗಿ ಸಾಸಿರಮುಖ
ದಿಂದಂಬುಧಿಯ | ಬಗೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಭಾಗೀರಥಿಗೆ || ೨ || ದೇವಮುನಿ
ಮಾನವರನೆಲ್ಲ | ಪಾವನ ಮಾಡಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳು || ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜ
ಗುರುಶೇಖರನಿಗೊಲಿದು | ದಾವಾಗ ಧವಳಗಂಗೆಯೆನಿಸಿಕೊಂಬಳಿಗೆ ||
|| ೩ || ಧರೆಯೊಳಗಿದ್ದ ಮಹನದಿಗಳೆಲಿ | ವರುಷಮಾನದಿನ ಹರುಷದಲಿ ||

సరువతీర్థగళల్లి సొన్నిధ్యళాగి నీ । సరువేల్వరన పదవి తో
 పళగి ॥ ౪ ॥ సింముద్దురాయవదనరాయన । కరుణకటాక్షుది
 కలియుగది ॥ నరభక్తంగిల్లి ఒలిమ ప్రత్యక్షుది । పరవ్యేత్తయ్యది
 పూజిగొంబళగి ॥ ౫ ॥

శ్రీః ॥

౧౬౦. రాగ సౌరాష్ట్ర, ఆదితాళ.

మంగళ జయ జయ జయ మంగళా ॥ పల్ల ॥ మంగళ
 మూర్తిగే మంగళ కీర్తిగి । మంగళ దేవయరరపసిగే ॥ మంగళ
 మనుమధపితసిగే మంగళా । మంగళ మహామహిమగే మంగళా ॥
 ॥ ౧ ॥ అత్యుతానంతగోవిందగే మంగళా । సత్యంత్రసిగే సకల
 మంగళా ॥ సత్యదానందస్వరూపగే మంగళా । అత్యుత్తమయసిగే
 అతిమంగళా ॥ ౨ ॥ కేశవనారాయణసిగే మంగళా । కేశిమూదన
 సిగే అతిమంగళా ॥ తీవశయనకృషికేశగే మంగళా । వాసు
 దేవసిగే సకలమంగళా ॥ ౩ ॥ దానవవృం జగదీశగే మంగళా ।
 ఓనతే ఇల్లదవగే కేశ్వు మంగళా ॥ ఆనందతీర్థమునియ
 ముద్దుకృష్ణగే । శ్రీనారాయరీత్తువ శుభమంగళా ॥ ౪ ॥ నిగమవ
 తంద మున్నసిగే నిత్యమంగళా । నగధరకూర్మగే అతిమంగళా ॥
 జగతియనేత్తిద వరహగే మంగళా । మగువ కాయ నరసింహగే
 మంగళా ॥ ౫ ॥ దానవ బేడిద స్వామిగే మంగళా । క్షోదేశం
 తకసిగే సకలమంగళా ॥ జానకీరమణ రామగే రమ్యమంగళా ।
 శ్రీనందమతసిగే శుభమంగళా ॥ ౬ ॥ బుద్ధవతారది బాల్లగే
 మంగళా । పద్మచూమూలస్వామిగే మంగళా ॥ మధ్యవల్లభ
 హయవదనరాయసిగింధ । శుద్ధవృభావసిగే శుభమంగళా ॥ ౭ ॥

౧౬౧. రాగ భేరవి, భాస్రతాళ.

జయమంగళం నిత్య శుభమంగళం ॥ పల్ల ॥ వసుదేవతన
 యసిగే వృకుంఠనిలయసిగే । కుసుమనాభసిగే క్షోమలరూపగే ॥

ಯಶೋದೆಯ ನಂದನಗೆ ಇಂದಿರಾರಮಣನಿಗೆ | ನಸುನಗೆಯೊಳೊಪ್ಪುವಾ
ನರಸಿಂಹಗೇ || ೧ || ಕನಕಕಿಂಟಿನಿಗೆ ಕಸ್ತೂರಿತಲಕನಿಗೆ | ಕನಕಕುಂಡ
ಲಗೆ ಕೌಸ್ತುಭಹಾರಗೆ || ಕನಕಾಂಬರಧರಗೆ ಘನಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವಗೆ |
ಸನಕಾದಿವಂದ್ಯ ನರಸಿಂಹಗೇ || ೨ || ಪಂಕಜನಾಭನಿಗೆ ಪಾಂಚಾಲಿ
ರಕ್ಷಕಗೆ | ಲಂಕೆಯನು ಎಭೀಪಣನಿಗಿತ್ತವನಿಗೆ || ಕುಂಕುಮಾಂಕಿತನಿಗೆ
ಕುವಲಯನೇತ್ರನಿಗೆ | ಬಿಂಕದಲಿ ಮೆರೆವ ಮುದ್ದು ನರಸಿಂಹಗೇ || ೩ ||
ಪಕ್ಷಿವಾಹನನಿಗೆ ಪರಮಪಾವನನಿಗೆ | ಕುಕ್ಷಿಯೊಳು ಜಗವನಿಂಬಿಟ್ಟವ
ನಿಗೆ || ಲಕ್ಷ್ಮಿಕಾಂತನಿಗೆ ರಾಜೇಂದ್ರವಂದಿತಗೆ | ಲಕ್ಷಣದೊಳೊಪ್ಪುವ
ನರಸಿಂಹಗೇ || ೪ || ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಿಗೆ ಸಕಲವನು ರಕ್ಷಿಪಗೆ | ಮುಕ್ತಿದಾ
ಯಕಗೆ ಚಿನ್ಮಯರೂಪಗೆ || ಮಿತ್ರರುಗ್ರಿಣಿಸತ್ಯಭಾಮೇರರಸನಿಗೆ | ನಿತ್ಯ
ಕಲ್ಯಾಣ ಶ್ರೀಹಯವದನಗೇ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

ಸರ್ವೇ ಜನಾಃ ಸುಖಿನೋ ಭವಂತು |

ಸಮಸ್ತಸನ್ತಂಗಲಾನಿ ಭವಂತು ||

|| ಶ್ರೀಮದ್ಭೀಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ನಾದಿರಾಜರ ಕೀರ್ತನೆಯ ೧ನೇ ಭಾಗವು

ಸಂಪೂರ್ಣವು.

|| ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ಈ ಪುಸ್ತಕವು
ಪಾವಂಜಿ ಗುರುರಾವ್,
ಇವರ
ಉಡುಪಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ
ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ,
ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಾಲಯದಿಂದ
ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

1925.

ಶಾಲೀವಾಹನಶಕ ೧೯೪೭.

